

WRATISLAVIA ANTIQUA 24

JAKUB SZAJT

KULTURA STOŁU MIESZCZAŃSKIEGO NA ŚLĄSKU
W PÓŹNYM ŚREDNIOWIECZU I WE WCZESNEJ NOWOŻYTNOŚCI
NA TLE EUROPEJSKIM

KATALOG

OBJAŚNIENIE

W katalogu zostały ujęte zabytki ze Śląska, które podzielono na dwadzieścia kategorii funkcjonalno-formalnych: akwamanile i lavabo; amfory; czarki; dzbanki i konwie; flaszki; garnki; kielichy, kubki, kufle, puchary i szklanice; misy; podkładki i talerze; pokrywki ceramiczne; sztucze (łyżki, noże, widelce), a także naczynia o formie nieokreślonej. W ramach wymienionego podziału artefakty zostały ułożone alfabetycznie według miejscowości, gdzie zostały znalezione lub – w nielicznych przypadkach – dla których zostały wykonane. W dalszej kolejności zastosowano podział chronologiczny, umieszczając opisy przedmiotów od najstarszych do najmłodszych.

Opis każdego zabytku dzieli się na cztery części. Pierwszy akapit zawiera informacje o miejscu odkrycia przedmiotu, odnośnik do tablicy albo ilustracji w tekście z jego zdjęciem lub rysunkiem, nazwę przedmiotu, datowanie, a także podstawowe dane o surowcu, technice wykonania, stanie zachowania i wymiarach. W drugim akapicie znajduje się opis wyglądu zabytku, w trzecim – dane na temat odkrycia i miejsca przechowywania, natomiast w czwartym akapicie – literatura. Jeśli zdjęcie lub rysunek zabytku były publikowane, po nazwisku autora umieszczono odnośnik do ryciny.

Część zabytków nie ma pełnych danych, co wynikało z braku możliwości dotarcia do nich, zaś znak (?) umieszczony po danej informacji oznacza, że jest ona niepewna albo ma charakter hipotezy.

Celem ułatwienia lokalizacji zabytków w katalogu po prawej stronie zdjęć lub rysunków umieszczonych na tablicach znajdują się przypisane im numery katalogowe.

Akwamanila – naczynie służące do ablucji dłoni, mogącej mieć charakter rytualny zarówno w środowisku świeckim, jak i sakralnym. Nazwa pochodzi od połączenia łacińskich słów *manus* (ręka) oraz *aqua* (woda). Akwamanile miały kształt zoo- lub antropomorficzny, w średniowieczu były wytwarzane z metalu oraz ceramiki. Ich wytwórczość zanikła w XVI w.

Amfora – naczynie o owalnym albo kulistym brzuscu, do którego doklejono dwa ucha, z wyodrębnioną wąską szyjką i wylewem. Średniowieczne naczynia w tym typie odnajdywane na Śląsku, wykonane z ceramiki, mają przeważnie niewielkie rozmiary, a łatwy do zamknięcia otwór oraz obecność uch pozwalających na przewiązanie przez nie rzemienia umożliwiały zastosowanie tych naczyń do transportu niewielkiej ilości płynów.

Czarka – niewielkich rozmiarów naczynie szerokootworowe o korpusie półkolistym lub rozszerzającym się w stronę wylewu, którego wysokość nie przekracza 6 cm, a średnica – 12,5 cm, stanowiąc jednocześnie największy z wymiarów. Niektóre naczynia były wyposażone w niskie stopki, sporadycznie także w ucha. W opracowaniach archeologicznych czarkami określa się najczęściej wyroby ceramiczne, metalowe i szklane, rzadko stosuje się ten termin w odniesieniu do naczyń drewnianych.

Dzban/dzbanek – naczynie do przechowywania, rozlewania i obróbki termicznej płynów, z wyodrębnionym brzuscem, najczęściej wyraźnie zaakcentowaną szyjką przechodzącą w rozchylony bądź prosty i stosunkowo szeroki wylew, w niektórych przypadkach zaopatrzony w dzióbek lub rurkę. Sporadycznie naczynia tego typu miały stopki oraz były zamykane wieczkami lub pokrywkami. Dystynktywnym wyróżnikiem dzbanka jest ucho, którego dolną krawędź przytwierdzano do brzusca, natomiast górną – do wylewu albo szyjki. Z miejscowości śląskich znane są również drewniane dzbanki zamykane specjalnymi zatyczkami pełniącymi dodatkowo funkcję uchwytów. W późnym średniowieczu i wczesnej nowożytności dzbanki wytwarzano najczęściej z ceramiki, następnie z metali, szkła i drewna. Dzbanem określono naczynie o wysokości przekraczającej 25 cm.

- Flasza** (butla) – naczynie do przechowywania płynów, którego dystynktywnym wyznacznikiem jest wąska i długa szyjka przechodząca w wylew oraz brak ucha. Korpusy śląskich flasz, wytwarzanych głównie z ceramiki i szkła, przybierały różne kształty: baniasty, gruszkowaty albo czworoboczny, a dna rzadziej formowano w stopki. Flasze mogły być zamykane zatyczką lub zakrętką.
- Garnek** – najczęściej wykorzystywana w średniowieczu i wczesnej nowożytności forma ceramicznego naczynia, przeznaczona m.in. do przechowywania materiałów sypkich oraz płynnych, a także obróbki termicznej żywności. Garnki odznaczają się mnogością rozwiązań morfologicznych wypracowanych w toku rozwoju dziejowego oraz zestawem wspólnych cech. Śląskie garnki z późnego średniowiecza i wczesnej nowożytności to w zdecydowanej większości płaskodenne wyroby z wyodrębnionym brzuścem, którego największa wydętość znajdowała się w okolicy połowy wysokości naczynia lub powyżej, krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew z wrębem na pokrywkę bądź bez. Wyróżniamy garnki bezuche, a także zaopatrzone w ucho, rzadziej w parę lub trzy uchwyty. Specyficznym rodzajem garnka jest tzw. garnek z cylindryczną szyjką, przechodzącą bezpośrednio w prosty wylew.
- Kielich** – naczynie do picia, składające się z czaszy i podstawy, złożonej ze stopy oraz trzonu. Średniowieczne, świeckie kielichy odkrywano na Śląsku to wyroby z ceramiki i drewna, na ogół o czaszy półkulistej lub odwrotnie stożkowej oraz niezdobionych trzonach zakończonych okrągłymi stopkami. Bardziej zróżnicowane są wczesnonowożytne kielichy szklane o czaszach rozmaicie profilowanych i ornamentowanych, a także trzonach ze zdobionymi nodusami.
- Konew** (dżban koniczny) – naczynie metalowe do przechowywania i rozlewania płynów, o korpusie walcowatym, w niektórych przypadkach lekko zwężającym się w stronę otworu. Dystynktywnym wyróżnikiem konwi jest ucho przytwierdzone do korpusu, także z zawiasem służącym do umocowania wieczka. Specyficznym rodzajem konwi jest konew cechowa wykonana z cyny, przeważnie dużych rozmiarów, służąca do rozlewania trunków podczas uroczystości. Najstarsze śląskie konwie cechowe z końca XV w. to naczynia o fasetowanej powierzchni zewnętrznej, pokrytej grawerunkami oraz innymi elementami zdobniczymi, zamykane wiekiem. Dna konwi cechowych często spoczywają na nóżkach, w skład których wchodzi m.in. pełnoplastyczne figury zwierząt i ludzi. Największe egzemplarze wyposażano w kraniki ułatwiające nalewanie płynów.
- Kubek** – naczynie do picia o zróżnicowanej formie, którego wyznacznikiem jest wysokość nie przekraczająca 12,5 cm, wylew nie będący największym z wymiarów oraz pojedyncze ucho. Do kubków zaliczają się naczynia ceramiczne kształtem nawiązujące do uchatych garnków, naczynia cylindryczne, a także o ściankach rozszerzających się ku otworowi. W średniowieczu i wczesnej nowożytności kubki wykonywane były głównie z ceramiki oraz metalu.
- Kufel** – naczynie do picia o zróżnicowanym kształcie, którego wyznacznikiem jest wysokość przekraczająca 12,5 cm, szerokość korpusu nie przekraczająca 10 cm (bez ucha) oraz obecność jednego lub dwóch uchwytów. Do kufli zaliczają się naczynia o walcowatym korpusie, także lekko zwężającym się ku otworowi, naczynia wysmukłe o korpusie w przybliżeniu dwustożkowatym, a także smukłe naczynia z wyodrębnionym brzuścem, szyjką i wylewem.
- Lavabo/lawaterz** – naczynie lub zestaw dwóch naczyń pełniących rolę umywalki. Nazwa pochodzi od łacińskiego czasownika *lavabo* („umyję”). W średniowiecznym i wczesnonowożytnym kontekście świeckim lavabo stanowiło częste wyposażenie izby mieszczącej. Prostsze konstrukcje składały się z dwóch metalowych mis, natomiast bardziej zaawansowane rozwiązania były montowane w przeznaczonych do tego celu niszach ściennych i składały się z położonego u góry zbiornika zaopatrzonego w kranik oraz położonej u dołu misy z metalu.
- Łyżka** – sztuciec składający się z nabierki (czerpaka) oraz trzonka zakończonego z jednej strony uchwytem. Łyżki w średniowieczu i wczesnej nowożytności wykonywano najczęściej z drewna i metalu (przeważnie cyny i stopów miedzi).
- Misa** – naczynie wielofunkcyjne o szerokim otworze, którego średnica przekracza 12,5 cm, stanowiąc jednocześnie największy z wymiarów, o korpusie półkolistym, rozszerzającym się w stronę wylewu lub z wyodrębnionym brzuścem, krótką szyjką i wylewem. Misy w średniowieczu i wczesnej nowożytności były wykonywane z ceramiki, drewna i metalu, sporadycznie ze szkła. Wytwarzano również egzemplarze z uchami.
- Nóż** – sztuciec składający się z rękojeści oraz głowni z wyodrębnionym ostrzem i tyłcem. Rękojeści (trzonki) noży mogły składać się z listwy pokrytej okładzinami bądź trzpienia mocowanego w oprawce. Średniowieczne i wczesnonowożytne noże wchodziły w skład wielu form, spośród których tylko nieliczne można z dużym prawdopodobieństwem zaliczyć do typowo stołowych, np. noże z tępo zakończonym ostrzem oraz wypustkami na tyłcu.
- Podkładka** – naczynie do serwowania posiłków stałych, o najczęściej płaskiej powierzchni wewnętrznej, kształcie okrągłym, owalnym lub rzadziej wielobocznym. Niektóre podkładki mają wyodrębnione brzegi, sporadycznie lekko wyoblone dna. Znaleźiska archeologiczne potwierdziły użycie do produkcji podkładek głównie drewna i cyny.
- Pokrywka** – część składowa wielu form naczyń służąca do zakrywania otworu wlewowego, zakończona uchwytem, najczęściej w kształcie guzka. Wyróżniamy pokrywki tzw. obejmujące, a także wpuszczane, ze specjalnym płaszczem umieszczanym wewnątrz wylewu. Pokrywki, jako element zastawy stołu, wchodziły w skład np. dzbanków, pucharów i kufli, były także łączone na stałe z korpusami za pomocą zawiasu (wieczko).
- Puchar** – naczynie do picia wykonane z ceramiki, drewna lub metalu, o zróżnicowanym kształcie, którego wyznacznikiem jest wysokość co najmniej 8 cm oraz wylew nie przekraczający 12,5 cm, nie będący największym z wymiarów, a także brak ucha.
- Szklanica** – naczynie do picia wykonane ze szkła, o zróżnicowanym kształcie, którego wyznacznikiem jest wysokość co najmniej 8 cm oraz wylew nie przekraczający 12,5 cm, nie będący największym z wymiarów, a także brak ucha. W późnym średniowieczu wyróżniamy szklanice niskie o zróżnicowanej morfologii korpusów, a także wysokie, o smukłych częściach przydennych (ułatwiających chwyt) oraz różnie ukształtowanych partiach górnych. We wczesnej nowożytności dominują szklanice o korpusach cylindrycznych, lekko wyoblonych lub rozszerzających się ku wylewowi. Część szklanic miała stopki i była zdobiona różnymi

technikami, w późnym średniowieczu przeważał ornament odciskany i natapiany (guzki, łezki, sople, żeberka), we wczesnej nowożytności rozpowszechniła się technika wyciskania w formie, malowania emaliami i farbami temperowymi oraz filigran.

Talerz – naczynie do serwowania posiłków z wyodrębnionym lustrem, ścianką rozszerzającą się w stronę wylewu, kołnierzem i brzegiem. W późnym średniowieczu występowały głównie talerze drewniane, rzadziej cynowe, w tym zdobione przeważnie nieskomplikowanym ornamentem żłobionym. We wczesnej nowożytności rozpowszechniły się szeroko talerze ceramiczne, przeważnie szkliwione, malowane wielobarwnie, a także odlewane z cyny.

Widelce – sztuciec składający się z zębów i trzonka (rękojeści). W późnym średniowieczu widelce zaczynają się stopniowo upowszechniać, z początku jako przybory dwuzębne, natomiast we wczesnej nowożytności – bardziej zróżnicowane narzędzia posiadające od dwóch do pięciu zębów. Trzonki prostych widelców mające kształt w przekroju okrągły lub czworoboczny mogły płynnie przechodzić w zęby, konstrukcje złożone mogły składać się z segmentów lub być oprawiane w okładziny. Widelce średniowieczne i wczesnonowożytne były wykonywane głównie z żelaza, poza nim również z metali kolorowych, łącząc z nimi także inne surowce.

I. AKWAMANILE I LAVABO

I.1. AKWAMANILE CERAMICZNE

1. Wrocław, tablica 1 a–b

Akwamanila w kształcie konia z jeźdźcem, 2. połowa XIII w.

Wyrób z gliny o pomarańczowawym przełamie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany techniką ręcznego modelowania i odcisku w formie; ubytki korpusu i spękania; wys. 24,5 cm, dł. 29 cm.

Naczynie przedstawiające konia z oporządzeniem oraz jeźdźca odzianego w zbroję kolczą, w prawej dłoni trzymającego pierwotnie kopię i z przytwierdzoną do lewej ręki okrągłą tarczą z godłem wyobrażającym krocącego lwa. Jeździec przy pasie ma dodatkowo miecz i pugiń. Kwadratowy otwór wlewowy znajduje się w podylnej części figury konia, natomiast okrągły otwór wylewowy – w miejscu jego otworu gębowego. Zewnętrzna strona czerepu została pokryta jasnobarzowym szkliwem.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 95 (ćw. A), w jednostce stratygraficznej 318, podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/5058/11).

Literatura: Piekalski, Wachowski 2014, Taf. I; Marek 2018, ryc. 496 c; Szajt 2018, ryc. 255–256.

2. Wrocław, tablica 1 c

Fragment akwamanili w kształcie głowy konia, 2. połowa XIII w.

Wyrób z gliny o szarym przełamie, schudzonej niewielką ilością piasku, wykonany techniką ręcznego modelowania; wys. 4 cm, dł. 6 cm.

Część wylewowa naczynia przedstawiająca stylizowaną głowę konia z zachowanym fragmentarycznie pyskiem, oczami i elementami uzdy. Powierzchnia zewnętrzna i częściowo wewnątrz pokrywa jasnobarzowe szkliwo.

Zabytek został odkryty w obrębie działek 13–16 przy ul. Nożowniczej (warstwa V), podczas prac wykopaliskowych w 1989 r.

Literatura: Piekalski *et al.* 1991; Piekalski, Wiśniewski 1992, ryc. 1–2.

3. Wrocław, tablica 1 d

Akwamanila ceramiczna w kształcie barana, 2. połowa XIII – początek XIV w.

Wyrób z gliny o pomarańczowawym przełamie i czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, uformowany techniką ręcznego modelowania; ubytki korpusu i spękania, korozja; wys. 17,3 cm, szer. 9,8 cm, dł. 22 cm.

Naczynie przedstawiające barana z pierwotnie czterema nogami w formie zwężających się do dołu wałków i taśmowatym uchwytem doklejonym w miejscu szyi i zadu. Otwór wlewowy znajdował się w głowie, wylewowy – na pysku. Zewnętrzna strona czerepu została częściowo pokryta żółto-zielonym szkliwem.

Zabytek został odkryty przy zbiegu ul. Kuźnicznej i Nożowniczej, w wykopie X, w jednostce stratygraficznej 5 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. 90/W).

Literatura: Wachowski 2013.

4. Nysa, tablica 2 a-c

Akwamanila ceramiczna w kształcie lwa, koniec XIV – XV w.

Wyrób z gliny o beżowo-szarym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pylastą, wykonany techniką ręcznego modelowania; ubytki; wys. 12,5 cm, dł. 6,8 cm.

Naczynie przedstawiające lwa stojącego na czterech łapach, z głową obróconą w bok. Schematycznie ukształtowane zwierzę ma sterzące uszy i grzywę oraz oczy wykonane z rytch okręgów. Okrągły otwór wlewowy znajduje się w centralnej części głowy, natomiast wylewowy – w uformowanym w rurkę pysku.

Zabytek został odkryty na terenie śródmieścia w latach 50. XX w. i przekazany do zbiorów przez Ludmiłę Modelską-Kramarczyk w 1987 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/473).

Literatura: niepublikowany.

5. Wrocław, tablica 2 d

Akwamanila ceramiczna w kształcie lwa, koniec XIV – XV w.

Wyrób z gliny o jasnobrązowym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pylastą (na części powierzchni zewnętrznej przyklepione ziarenka piasku), wykonany techniką ręcznego modelowania; ubytki; wys. 10,7 cm, dł. 7,1 cm.

Naczynie przedstawiające lwa stojącego na czterech łapach, z głową skierowaną na wprost. Schematycznie ukształtowane zwierzę ma sterzące uszy i grzywę oraz oczy wykonane z rytch okręgów. Okrągły otwór wlewowy znajduje się w centralnej części głowy, natomiast wylewowy – w uformowanym w rurkę pysku.

Zabytek został odkryty na działce 27 przy zbiegu ul. Wierzbowej, Piotra Skargi i Oławskiej, w obiekcie 3 podczas prac wykopaliskowych na przełomie lat 2007 i 2008. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 75).

Literatura: Wachowski 2013, ryc. XXX b.

1.2. LAVABO**6. Bytom, tablica 3 b**

Misa metalowa, XIV – 1. połowa XV w.

Wyrób brązowy, wykonany techniką odlewu i kucia; spękania i ubytki; wys. 4 cm, szer. 13,5 cm.

Naczynie płytke o rozszerzającej się na zewnątrz ścianie i rozchylonym wylewie. Na granicy dna i ścianki cztery otwory oraz jeden zachowany nit, będące prawdopodobnie śladami po mocowaniu uchwytu.

Zabytek został odkryty około 1930 r. Dokładna lokalizacja nie jest znana. Przechowywany w Muzeum Górnośląskim w Bytomiu (nr inw. MGB/A/695/3948:58).

Literatura: niepublikowany.

7. Racibórz, tablica 3 c

Lavabo ceramiczne, koniec XIII – XIV w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełamie, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany z elementami formowanymi ręcznie; ubytek lejka i ucha; wys. 11 cm, śr. brzuśca 13 cm.

Naczynie o baniastym korpusie z pierwotnie dwoma wylewami uformowanymi na kształt głów smoków (?) oraz dwoma umieszczonymi naprzeciwległe taśmowatymi uchami. Czerep został od zewnątrz pokryty jasnobrązowym szkliwem. Ornament składa się z dwóch dookołnych linii rytch na brzuścu oraz metalowych guzów. W jego górnej partii znajduje się okrągły otwór wlewowy.

Zabytek został odkryty przy ul. Zborowej, w obiekcie 5 podczas prac wykopaliskowych w 2007 r. Przechowywany w Muzeum w Raciborzu.

Literatura: Turakiewicz 2010, ryc. 4; Wachowski 2013, ryc. 30 a–b; Wachowski, Marek 2013, ryc. 36; Piekalski, Wachowski 2015, Abb. 21 a.

8. Wrocław, tablica 3 a

Misa metalowa, XIII w.

Wyrób mosiężny ze stopu miedzi (ok. 86%), cynku (ok. 7,7%), cyny (ok. 3,3%) oraz innych pierwiastków śladowych, wykonany techniką odlewu i kucia, z elementami grawerowanymi; ubytki korpusu i spękania; wys. 4 cm, szer. około 26 cm.

Naczynie płytke, o rozszerzającej się na zewnątrz ścianie i wywiniętej do dołu krawędzi wylewu. Dno wklęsłe w części centralnej, w części brzegowej wywiercony otwór. Ornament składa się z umiarkowanie rozbudowanych, rytch wzorów geometrycznych, w tym umieszczonej centralnie gwiazdy.

Zabytek został odkryty na ul. Oławskiej, w wykopie III, na złożu wtórnym podczas prac wykopaliskowych w 2005 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 409).

Literatura: Piekalski, Wachowski 2009, ryc. 11; 2014, Abb. 5; Wachowski 2010, ryc. 221.

2. AMFORY CERAMICZNE**9. Bytom, tablica 4 a**

Amfora szkliona, koniec XIII – XIV w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełamie, schudzonej drobnopiękistym piaskiem, wykonany techniką toczenia; ubytek części ucha uzupełniony gipsem, spękania, korozja; wys. 9,5 cm, szer. 9,3 cm.

Naczynie baniaste na okrągłej stopce, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew z dzióbkiem oraz dwoma taśmowatymi uchami. Powierzchnia zewnętrzna pokryta zielonkawym szkliwem. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii.

Zabytek został odkryty podczas prac wykopaliskowych na pl. Grunwaldzkim w 2004 r. Przechowywany w Muzeum Górnośląskim w Bytomiu (nr inw. MGB/A/1:2010/339).

Literatura: Podyma 2006, ryc. 2 a; Wachowski, Marek 2013, ryc. 41.

10. Głogów, tablica 4 b

Amfora, XV w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej drobnopiękistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; okopcenia; wys. 12 cm, szer. 9,8 cm.

Naczynie baniaste, z wąską szyjką przechodzącą w rozchylony wylew z dzióbkiem o pogrubionej krawędzi, z dwoma taśmowatymi uchami, których końce doklejono do wylewu i barku. Dno płaskie, ze słabo zachowanymi śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Po wewnętrznej stronie szyjki i wylewu oraz częściowo na zewnętrznej stronie czerepu zacieki transparentnego szkliwa o pomarańczowawej barwie.

Zabytek został odkryty podczas prac wykopaliskowych przy ul. Długiej, w wykopie III, w obiekcie 8 w 2015 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 115).

Literatura: niepublikowany.

11. Opole, tablica 4 c

Amfora szkliona z dzióbkiem, XV w.

Wyrób z gliny o beżowo-pomarańczowym czerepie, schudzonej niewielką ilością drobnopiękistego piasku, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formując obtaczany; spękania; wys. 12 cm, szer. 14 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z wąską szyjką przechodzącą w rozchylony wylew z dzióbkiem, z dwoma taśmowatymi uchami, których końce doklejono w miejscu największej wydętości brzuśca i barku. Zewnętrzna powierzchnia pokryta żółtym, transparentnym szkliwem, wewnątrz szyjki i wylewu szkliwo zielone. Dno płaskie, z zaciekami szkliwa.

Zabytek został odkryty podczas prac wykopaliskowych w Rynku. Przechowywany w Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu (nr inw. MŚO/A/N/1050/61).

Literatura: niepublikowany.

3. CZARKI

3.1. CZARKI CERAMICZNE

12. Brzeg, tablica 5 b

Czarka, XV w.

Wyrób z gliny o białawo-beżowym przełame i czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; powierzchniowe przebarwienia; wys. 4,8 cm, szer. 12,1 cm.

Naczynie o rozchylonej ścianie, zakończonej prostym wylewem o zaokrąglonej krawędzi, z zaakcentowaną częścią przydenną poprzez załamanie dolnej partii ścianki. Dno płaskie, ze śladami odcinania od koła w postaci dookołnej linii i bruzd na krawędzi.

Zabytek został odkryty na parceli przyrynkowej pomiędzy ul. Dzierżonia, Mleczną, Kościelną i Zakonną, w studni/kłocie podczas prac wykopaliskowych w 1973 r. Przechowywany w Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu (nr inw. MPŚ/A/23:4/40).

Literatura: Kubów 1981.

13. Bytom, tablica 5 a

Czarka z dzióbkiem, XIV – początek XV w.

Wyrób z gliny o ciemnoszarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; ubytki korpusu uzupełnione gipsem; wys. 4,2 cm, szer. 11 cm.

Naczynie półkoliste, zakończonej prostym wylewem o zaokrąglonej krawędzi.

Zabytek został odkryty w strefie przyrynkowej przy ul. Rycerskiej podczas prac wykopaliskowych w 1957 r. Przechowywany w Muzeum Górnośląskim w Bytomiu (nr inw. MGB/A/182:57).

Literatura: niepublikowany.

14. Głogów, tablica 8 a

Czarka kamionkowa, Waldenburg (?), 2. połowa XIV – 1. połowa XV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełame i czerepie z brązowo-pomarańczowymi przebarwieniami, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu, spękania; wys. 5,3 cm, szer. 12,1 cm.

Naczynie z wyodrębnioną okrągłą stopką, krótkim pękatym brzuścem, przechodzącym w lekko rozchyloną szyjkę, zakończoną wylewem o zaokrąglonym brzegu, z taśmowatym uchem, którego końce doklejono do brzuśca. Dno nieznacznie wklęsłe, ze śladami odcinania w postaci dookołnych linii. Ornament składa się z karbowania na stopce.

Zabytek został odkryty w kościele św. Mikołaja, w wykopie 1, w warstwie 4 podczas prac wykopaliskowych w 1964 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/4770).

Literatura: niepublikowany.

15. Głogów, tablica 5 d

Czarka, XV w.

Wyrób z gliny o szarym przełame i ciemnoszarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 5 cm, szer. 10,5 cm.

Naczynie o lekko rozchylonej ścianie zakończonej prostym wylewem o zaokrąglonej krawędzi, z zaakcentowaną częścią przydenną poprzez załamanie dolnej partii ścianki. Część środkowa korpusu delikatnie wklęsła.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20 przy zbiegu ul. Grodzkiej i Słodowej, na posesji 2, w obiekcie 2 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1996 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5193/145).

Literatura: niepublikowany.

16. Głogów, tablica 5 e

Czarka, 2. połowa XV – początek XVI w.

Wyrób z gliny o pomarańczowawo-beżowym przełame i czerepie, schudzonej niewielką ilością drobnoziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki części wylewu; wys. 4,8 cm, szer. 7,8 cm.

Naczynie o lekko rozchylonej ścianie zakończonej wylewem ściętym do wewnątrz, z zaakcentowaną częścią przydenną przez załamanie dolnej partii ścianki. Część środkowa korpusu delikatnie wklęśła.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20 przy zbiegu ul. Grodzkiej i Słodowej, na posesji 5, w pomieszczeniu 5, w obiekcie 7 podczas prac wykopaliskowych w 1996 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5193/202).

Literatura: niepublikowany.

17. Głogów, tablica 5 g

Czarka, koniec XV – 1. połowa XVI w.

Wyrób z gliny o beżowym przełamie i czerepie, schudzonej niewielką ilością drobnziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek korpusu i miejscowe przebarwienia; wys. 6,2 cm, szer. 9 cm.

Naczynie o niemal pionowej ścianie zakończonej prostym wylewem o zaokrąglonej krawędzi, z zaakcentowaną częścią przydenną poprzez załamanie dolnej partii ścianki.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20 przy zbiegu ul. Grodzkiej i Słodowej na posesji 5, w obiekcie 16 podczas prac wykopaliskowych w 1996 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5193/219).

Literatura: niepublikowany.

18. Głogów, tablica 5 c

Czarka, 1. połowa XVI w.

Wyrób z gliny o beżowym czerepie, schudzonej niewielką ilością drobnziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; przebarwienia; wys. 5,5 cm, szer. 11,5 cm.

Naczynie o lekko rozchylonej ścianie zakończonej prostym wylewem o zaokrąglonej krawędzi, z zaakcentowaną częścią przydenną przez załamanie dolnej partii ścianki. Część poniżej środka korpusu delikatnie wklęśła.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20 przy zbiegu ul. Grodzkiej i Słodowej, na zapleczu posesji 16, w warstwie z doczyszczania podczas prac wykopaliskowych w 1998 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5207/3).

Literatura: niepublikowany.

19. Głogów, tablica 5 f

Czarka, XVI w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej niewielką ilością drobnziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki części wylewu; wys. 5,4 cm, szer. 12 cm.

Naczynie o lekko rozchylonej ścianie zakończonej prostym wylewem o zaokrąglonej krawędzi, z zaakcentowaną częścią przydenną poprzez załamanie dolnej partii ścianki.

Zabytek został odkryty na Ostrowie Tumskim, stanowisku 2, w wykopie 5c, w warstwie 6 podczas prac wykopaliskowych w 1992 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5161/60).

Literatura: Hendel 1995.

20. Głogów, tablica 5 i

Czarka, XVI w.

Wyrób z gliny o jasnobieżowym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek korpusu uzupełniony gipsem; wys. 6,4 cm, szer. 10,7 cm.

Naczynie o lekko rozchylonej ścianie zakończonej prostym wylewem o zaokrąglonej krawędzi, z zaakcentowaną częścią przydenną poprzez załamanie dolnej partii ścianki. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci słabo widocznych prostych smug.

Zabytek został odkryty na Ostrowie Tumskim, w wykopie 5d, obiekcie 1 (rów) podczas prac wykopaliskowych w 1992 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5161/88).

Literatura: Hendel 1995, ryc. 7 f.

21. Głogów, tablica 5 h

Czarka szklwiona, 2. połowa XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełame i czerepie, schudzonej domieszką o frakcji pyłastej, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 4,5 cm, szer. 11 cm.

Naczynie o rozchylonej ścianie zakończonej wywiniętym na zewnątrz wylewem o krawędzi w kształcie linii falistej, z zaakcentowaną częścią przydenną poprzez załamanie dolnej partii ścianki. Wnętrze zostało pokryte transparentnym zielonym szklwem. Dno płaskie, ze śladami podważania i odcinania w postaci prostych smug.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20 przy zbiegu ul. Garncarskiej i Słodowej, na posesji 16, w obiekcie 8 podczas prac wykopaliskowych w 1999 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5217/3).

Literatura: niepublikowany.

22. Jawor, tablica 6 a

Czarka, 2. połowa XV – początek XVI w.

Wyrób z gliny o żółtawym przełame i czerepie, schudzonej drobnopiękistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek korpusu i spękania; wys. 5,5 cm, szer. 8 cm.

Naczynie o lekko rozchylonej ścianie zakończonej prostym wylewem o zaokrąglonej krawędzi, z zaakcentowaną częścią przydenną poprzez załamanie dolnej partii ścianki.

Zabytek został odkryty w krypcie gotyckiego kościoła pw. Wniebowzięcia NMP i konwentu Bernardynów, w studni podczas prac wykopaliskowych w latach 1989–1990.

Literatura: Pankiewicz 2015, tabl. 26:11, 37:3.

23. Legnica, tablica 6 c

Czarka, 2. połowa XIV – 1. połowa XV w.

Wyrób z gliny o szarym przełame i ciemnoszarym czerepie, schudzonej drobnopiękistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formując obtaczany; ubytek części wylewu, spękania; wys. 5 cm, szer. 8,8 cm.

Naczynie o lekko rozchylonej ścianie zakończonej prostym wylewem o zaokrąglonej krawędzi, ze słabo zaakcentowaną częścią przydenną poprzez załamanie dolnej partii ścianki. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci słabo widocznych dookołnych linii.

Zabytek został odkryty przy ul. Wjazdowej 5 podczas prac wykopaliskowych w 1967 r. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/669).

Literatura: niepublikowany.

24. Legnica, tablica 6 d

Czarka, 2. połowa XIV – 1. połowa XV w.

Wyrób z gliny o szarym przełame i ciemnoszarym czerepie, schudzonej drobnopiękistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formując obtaczany; ubytek części wylewu; wys. 5,2 cm, szer. 8,4 cm.

Naczynie o lekko rozchylonej ścianie zakończonej prostym wylewem o zaokrąglonej krawędzi, ze słabo zaakcentowaną częścią przydenną poprzez załamanie dolnej partii ścianki. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci słabo widocznych dookołnych linii.

Zabytek został odkryty przy ul. Wjazdowej 5 podczas prac wykopaliskowych w 1967 r. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/668).

Literatura: niepublikowany.

25. Legnica, tablica 6 e

Czarka, XV – początek XVI w.

Wyrób z gliny o beżowo-szarym przełame i czerepie, schudzonej drobnopiękistym piaskiem (z nielicznymi fragmentami większych ziaren kwarcu), wykonany na kole techniką toczenia, ubytek korpusu, spękania; wys. 5 cm, szer. 9,5 cm.

Naczynie o lekko rozchylonej ścianie zakończonej prostym wylewem o zaokrąglonej krawędzi, ze słabo zaakcentowaną częścią przydenną poprzez załamanie dolnej partii ścianki. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci słabo czytelnych dookołnych linii.

Zabytek został odkryty przy ul. Wjazdowej 5 podczas prac wykopaliskowych w 1967 r. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/837).

Literatura: niepublikowany.

26. Legnica, tablica 6 b

Czarka, 2. połowa XV – 1. ćwierć XVI w.

Wyrób z gliny o pomarańczowawym przełamie i czerepie, schudzonej niewielką ilością drobnoziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek części wylewu, spękania; wys. 6,1 cm, szer. 9,5 cm.

Naczynie o lekko rozchylonej ścianie zakończonej prostym wylewem o zaokrąglonej krawędzi, ze słabo zaakcentowaną częścią przydenną poprzez załamanie dolnej partii ścianki. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookołnych linii.

Zabytek został odkryty przy ul. Wjazdowej 5 podczas prac wykopaliskowych w 1967 r. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/600).

Literatura: niepublikowany.

27. Nysa, tablica 6 f

Czarka, XV w.

Wyrób z gliny o jasnobieżowym czerepie, schudzonej niewielką ilością drobnoziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; spękania i okopcenia; wys. 4,7 cm, szer. 10,8 cm.

Naczynie o lekko rozchylonej ścianie zakończonej prostym wylewem o ściętej krawędzi, ze słabo zaakcentowaną częścią przydenną poprzez załamanie dolnej partii ścianki. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookołnych linii.

Zabytek został odkryty w wykopie II, w pld. części ul. Brackiej (Brama Bracka) podczas prac wykopaliskowych w 1970 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/201/2).

Literatura: niepublikowany.

28. Nysa, tablica 6 g

Czarka, 2. połowa XV w.

Wyrób z gliny o beżowo-szarym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką o frakcji pyłastej, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek korpusu; wys. 5 cm, szer. 7,2 cm.

Naczynie o niemal pionowej ścianie zakończonej prostym wylewem o zaokrąglonej krawędzi, ze słabo zaakcentowaną częścią przydenną poprzez załamanie dolnej partii ścianki.

Zabytek został odkryty przy ul. Bielawskiej, w obiekcie nr 2 (kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2000 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/727/2/3).

Literatura: Krawczyk 2002.

29. Opole, tablica 6 i

Czarka, XIV–XV w.

Wyrób z gliny o pomarańczowawym przełamie (szarym rdzeniu) i jasnobieżowym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formująco obtaczany; ubytek korpusu i okopcenia; wys. 7,5 cm, szer. 12,5 cm.

Naczynie o lekko rozchylonej ścianie zakończonej prostym wylewem o ściętej krawędzi.

Zabytek został odkryty podczas prac wykopaliskowych w Rynku. Przechowywany w Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu (nr inw. MŚO/A/N/1050/19).

Literatura: niepublikowany.

30. Otmuchów, tablica 6 h

Czarka, koniec XIV – XV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 4,2 cm, szer. 10,8 cm.

Naczynie o lekko rozchylonej ścianie i wylewie o zaokrąglonej krawędzi, ze słabo zaakcentowaną częścią przydenną poprzez załamanie dolnej partii ścianki. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookołnych linii.

Zabytek został odkryty przy ul. Mickiewicza 1/5 podczas prac wykopaliskowych w 1967 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/216/1).

Literatura: niepublikowany.

31. Otmuchów, tablica 7 b

Czarka, koniec XIV – XV w.

Wyrób z gliny o ciemnoszarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 4 cm, szer. 10,1 cm.

Naczynie o lekko rozchylonej ścianie i wylewie o zaokrąglonej krawędzi, z zaakcentowaną częścią przydenną poprzez załamanie dolnej partii ścianki. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Ornament składa się z poziomych żłobków na ścianie.

Zabytek został odkryty przy ul. Mickiewicza 1/5 podczas prac wykopaliskowych w 1967 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/216/3).

Literatura: niepublikowany.

32. Otmuchów, tablica 7 a

Czarka, XV w.

Wyrób z gliny o beżowo-szarym czerepie, schudzonej domieszką o frakcji pylastej i niewielką ilością drobnoziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek korpusu uzupełniony gipsem, spękania; wys. 4 cm, szer. 11,2 cm.

Naczynie półkoliste na krótkiej okrągłej stopce, z lekko rozchylonym wylewem o zaokrąglonej krawędzi. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii.

Zabytek został odkryty przy ul. Mickiewicza 1/5 podczas prac wykopaliskowych w 1967 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/216/2).

Literatura: niepublikowany.

33. Polkowice, tablica 7 d

Czarka, XIV w.

Wyrób z gliny o brunatno-szarym przełame i czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką taśmowo-ślizgową, formującą obtaczany; ubytki korpusu; wys. 4,2 cm.

Naczynie o lekko rozchylonej ścianie zakończonej prostym wylewem o zaokrąglonej krawędzi. Dno płaskie, ze śladami podsypki i pierścieniem dookólnym. Ornament składa się z poziomego żłobka poniżej wylewu.

Zabytek został odkryty przy ul. Górnej 35, w wykopie 1 (część 4), w warstwie 2 podczas prac wykopaliskowych w 2001 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5236/58).

Literatura: niepublikowany.

34. Polkowice, tablica 7 c

Czarka, XV w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełame i ciemnoszarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu; wys. 3,4 cm.

Naczynie o lekko rozchylonej ścianie zakończonej prostym wylewem o ściętej do wewnątrz krawędzi, z zaakcentowaną częścią przydenną poprzez załamanie dolnej partii ścianki.

Zabytek został odkryty przy ul. Górnej 35, w wykopie 1 (część 3), w warstwie 4 podczas prac wykopaliskowych w 2001 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5236/42).

Literatura: niepublikowany.

35. Polkowice, tablica 7 e

Czarka, koniec XV – 1. połowa XVI w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełame i czerepie, schudzonej niewielką ilością drobnoziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek korpusu i spękania; wys. 5 cm, szer. 10 cm.

Naczynie o lekko rozchylonej ścianie i wylewie o zaokrąglonej krawędzi, z zaakcentowaną częścią przydenną poprzez załamanie dolnej partii ścianki.

Zabytek został odkryty przy zbiegu ul. Pocztowej i Szkolnej, w kwartale 8c, na posesji 14/15, w budynku 4 podczas prac wykopaliskowych w 1992 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5166/12).

Literatura: niepublikowany.

36. Wrocław, tablica 7 f

Fragment czarki szklwionej, 1. połowa XIII w.

Wyrób z gliny o szaro-pomarańczowym przełamie, schudzonej domieszką o frakcji pylastej, wykonany na kole techniką toczenia (?); wys. 4,8 cm.

Naczynie o rozchylonej ścianie zakończone wylewem o wałeczkowato pogrubionej krawędzi. Obie strony czerepu zostały pokryte transparentnym brązowym szklwem. Ornament składa się z dookoła rozmieszczonych, skośnych kresek odcisniętych stemplem obrotowym.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 85 (ćw. C), w jednostce stratygraficznej 16 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/6232/11).

Literatura: Szajt 2018.

37. Wrocław, tablica 7 g

Fragment czarki szklwionej, 1. połowa XIII w.

Wyrób z gliny o białawym przełamie, schudzonej domieszką o frakcji pylastej, wykonany na kole techniką toczenia (?); wys. 4,5 cm, szer. 10,2 cm.

Naczynie o rozchylonej ścianie zakończone wylewem o wałeczkowato pogrubionej krawędzi. Obie strony czerepu zostały pokryte transparentnym zielonym szklwem. Ornament składa się z dookoła rozmieszczonych, skośnych kresek odcisniętych stemplem obrotowym.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 85 (ćw. C), w jednostce stratygraficznej 16 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/6232/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018b, ryc. 241 a.

38. Wrocław, tablica 7 h

Fragment czarki, 4. ćwierć XIII – 1. ćwierć XIV w.

Wyrób z gliny o szaro-brunatnym przełamie i czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany (?); wys. 3,6 cm, szer. 11 cm.

Naczynie niskie o grubej, rozchylonej ścianie zakończone wylewem o ściętej krawędzi.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 22 (ćw. B), w jednostce stratygraficznej 16/22 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/5662/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018b, ryc. 241 b.

39. Wrocław, tablica 7 i

Fragment czarki, 4. ćwierć XIII – 1. ćwierć XIV w.

Wyrób z gliny o szarym przełamie i czerepie, schudzonej drobno- i średnioziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; wys. 4,1 cm, szer. 10,3 cm.

Naczynie o grubej zaokrąglonej ścianie zakończone prostym wylewem o zaokrąglonej krawędzi.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 22 (ćw. D), w jednostce stratygraficznej 22 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/4177/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018b, ryc. 241 c.

40. Wrocław, tablica 7 j

Fragment czarki, 1. połowa XIV w.

Wyrób z gliny o szarobrunatnym przełamie i czerepie, schudzonej drobno- i średnioziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; wys. 3,6 cm, szer. 11 cm.

Naczynie o grubej, rozchylonej ścianie zakończone wylewem o zaokrąglonej krawędzi. Dno płaskie ze śladami podsypki.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 22 (ćw. B), w jednostce stratygraficznej 19 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/3280/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018b, ryc. 241 g.

41. Wrocław, tablica 7 k

Czarka, 2. połowa XIV – 1. połowa XV w.

Wyrób z gliny o beżowo-żółtawym przełamie i czerepie, schudzonej drobnopiękistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; ubytek korpusu uzupełniony gipsem; wys. 3,4 cm, szer. 9,5 cm.

Naczynie niskie o lekko rozchylonej ścianie, zakończonej wylewem o zaokrąglonej krawędzi, z zaakcentowaną częścią przydenną poprzez załamanie dolnej partii ścianki. Dno płaskie, ze śladami podsypki.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 22 (ćw. B), w jednostce stratygraficznej 7 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/520/11).

Literatura: Szajt, Wiczorek-Kańczura 2018b, ryc. 242 a.

42. Wrocław, tablica 7 l

Czarka, XV w.

Wyrób z gliny o szarym przełamie i ciemnoszarym czerepie, schudzonej drobnopiękistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu; wys. 4,1 cm, szer. 10,2 cm.

Naczynie o lekko rozchylonej ścianie, zakończonej wylewem o wychylonej na zewnątrz i ściętej krawędzi, z zaakcentowaną częścią przydenną poprzez załamanie dolnej partii ścianki. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookólnych smug.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 22 (ćw. B/D), w jednostce stratygraficznej 1–2 podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/323/10).

Literatura: Szajt, Wiczorek-Kańczura 2018b, ryc. 242 b.

43. Wrocław, tablica 8 b

Czarka malowana, południowa Iberia (Mérida?), XV w.

Wyrób z gliny o białawo-beżowym przełamie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek części czerepu i spękania; wys. 5,2 cm, szer. 10,1 cm.

Naczynie na pustej, okrągłej stopce, o półkolistej ścianie zakończonej prostym wylewem o zaokrąglonej krawędzi. Obie strony czerepu zostały pokryte transparentnym szkliwem cynowym. Ornament składa się z wymalowanych podszkliwnie kolorem niebieskim i brązowo-żółtym wzorów geometrycznych i roślinnych w stylu mauretańskim.

Zabytek został odkryty w kwartale pomiędzy ul. Szewską 38–42 i pl. Uniwersyteckim 16–22 podczas prac wykopaliskowych w 2008 r. Przechowywany w Instytucie Archeologii UW.

Literatura: Miazga 2009, ryc. 1; 2017a, ryc. 175–176; Piekalski, Wachowski 2009, ryc. 8; 2014, Taf. 2.

3.2. CZARKI DREWNIANE**44. Wrocław, tablica 8 c**

Czarka toczona, 1. połowa XIII w.

Wyrób z drewna drzewa liściastego wykonany na tokarce techniką obustronnego toczenia; ubytki korpusu i spękania; wys. 3,8 cm, szer. około 12,5 cm.

Naczynie na cylindrycznej stopce, z zaokrągloną ścianką zakończoną prostym wylewem o ścienionym brzegu. Ornament składa się z dwóch dookólnych linii wyrytych na powierzchni zewnętrznej.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 31 (ćw. C), w jednostce stratygraficznej 16 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/8638/11).

Literatura: Szajt, Wiczorek-Kańczura 2018a.

45. Wrocław, tablica 8 e

Czarka toczona, 1. połowa XIII w.

Wyrób z drewna drzewa liściastego wykonany na tokarce techniką obustronnego toczenia; ubytki wylewu i spękania; wys. 5,2, szer. około 12,5 cm.

Naczynie na cylindrycznej stopce, z zaokrągloną ścianką zakończoną prostym wylewem o ścienionym brzegu. Ornament składa się z jednej dookołnych linii wyrytej na powierzchni zewnętrznej.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 52 (ćw. B), w jednostce stratygraficznej 16 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/1701/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018a.

3.3. CZARKA METALOWA

46. Wrocław, tablica 8 d

Czarka (sosjerka) cynowa, XV – 1. połowa XVI w.

Wyrób ze stopu cyny, wykonany techniką odlewu; ubytki części wylewu, zgniecenia; wys. 2,3 cm, szer. 9 cm.

Naczynie niskie o płaskim dnie, rozchylonej ścianie przechodzącej w wywinięty na zewnątrz wylew. Brak oznakowań.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ w jednostce stratygraficznej 1–2 podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/149/10).

Literatura: Szajt 2018, ryc. 264.

3.4. CZARKA SZKLANA

47. Wrocław, tablica 8 f

Czarka szklana, 2. połowa XV – 1. połowa XVI w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu w formie; korozja w postaci iryzującego nalotu; wys. 6,7 cm, szer. 6,9 cm.

Naczynie o pionowej ścianie zakończonej prostym wylewem z zaokrągloną krawędzią. Ornament składa się z okrągłych guzów wyciśniętych na całej powierzchni.

Zabytek został odkryty w obrębie pl. Dominikańskiego, przy ul. Zaułek Koci, w wypełnisku fosy (?) podczas prac wykopaliskowych w 1999 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. dep.: MMW/A/DP/8).

Literatura: niepublikowany.

4. DZBANKI I KONWIE

4.1. DZBANKI CERAMICZNE

48. Bolesławiec, tablica 42 a

Dzbanek zdobiony nakładkami, koniec XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o szarobieżowym czerepie, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 21,5 cm, śr. wylewu 8 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z wysoką, pierścieniowato pogrubioną szyjką przechodzącą w pionowy wylew. Dno przechodzące w wysoką stopę lekko rozszerzającą się w stronę dna, ucho niezachowane. Czerep został od zewnątrz pokryty brązowym szkliwem ziemnym, z zaciekami po wewnętrznej stronie wylewu. Ślady wtórnego przepalenia. Ornament składa się z nakładkowych motywów doklejonych do brzuśca. Główny motyw zdobniczy stanowi krucyfiks oraz dwa medaliony umieszczone po jego bokach, w których polach przedstawiono podobiznę cesarza Macieja Habsburga w ujęciu z profilu oraz analogicznie oddaną podobiznę elektora saskiego Johanna Georga I z albertyńskiej linii Wettinów (?). Ponadto korpus wypełniają rozetki.

Zabytek został odkryty w kwartale pomiędzy ul. Piaskową i Małą podczas prac wykopaliskowych w 2007 r. Przechowywany w Muzeum Ceramiki w Bolesławcu (nr inw. P/1466/04).

Literatura: Glinkowska 2012, il. 53, 120, tabl. VIII.

49. Bolesławiec, tablica 42 b

Dzbanek zdobiony nakładkami, koniec XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny beżowo-szarej, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 24,5 cm, śr. wylewu 7,2 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z wysoką szyjką lekko zwężającą się w stronę wylewu. Dno pierścieniowato pogrubione. Zewnętrzna strona czerepu została pokryta kobaltowoniebieskim szklivem. Główny motyw zdobniczy składa się z nakładkowego przedstawienia krucyfiksu. Ponadto dwa dookolne wałeczki na wylewie i w miejscu łączenia szyjki z brzuścem.

Zabytek został odkryty w kwartale pomiędzy ul. Piaskową i Małą podczas prac wykopaliskowych w 2007 r. Przechowywany w Muzeum Ceramiki w Bolesławcu (nr inw. P/1481/04).

Literatura: Glinkowska 2012, il. 7, 48, 118, tabl. IX–X.

50. Brzeg, tablica 9 a

Dzbanek z dzióbkiem, 2. połowa XIII – początek XIV w.

Wyrób z gliny o jasnopomarańczowo-szarym czerepie, schudzonej drobno- i średnioziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formująco obtaczany; wys. 17,8 cm, szer. 16 cm, śr. wylewu 12 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z szyjką rozchylającą się w stronę wylewu o wałeczkowatym brzegu, taśmowatym uchem o poszerzonych krawędziach, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, ze śladami podsypki i delikatnie zarysowanym pierścieniem dookolnym. Ornament składa się z dwóch poziomych rzędów wzorów wyrytych albo odbitych stemplem (?) na barku, kształtem zbliżonych do podkowy (niedomkniętych kółek), szczypanych guzków, wgłębień palcowych na krawędziach ucha oraz lekko wypukłego poziomego wałeczka na szyjce.

Zabytek został odkryty na tyłach posesji przy ul. Młynarskiej 9–10, w obiekcie II/88 podczas prac wykopaliskowych w 1988 r. Przechowywany w Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu (nr inw. MPŚ/A/41/2:6/3).

Literatura: niepublikowany.

51. Brzeg, tablica 9 b

Dzbanek z dzióbkiem, 2. połowa XIII – początek XIV w.

Wyrób z gliny o pomarańczowo-beżowym przełame i jasnobrunatnym czerepie, schudzonej domieszką drobno- i średnioziarnistego piasku, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formująco obtaczany; ubytek części wylewu i szyjki, spękania i okopcenia; wys. 18,4 cm, szer. 16,8 cm, śr. wylewu 13 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z szyjką rozchylającą się w stronę wylewu o wałeczkowatym brzegu, z taśmowatym uchem o poszerzonych krawędziach, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, ze śladami podsypki i delikatnie zarysowanym pierścieniem dookolnym. Ornament składa się z dwóch poziomych rzędów kółek odbitych stemplem (?), szczypanych guzków, wgłębień wykonanych palcem na krawędziach ucha oraz lekko wypukłego poziomego wałeczka na szyjce.

Zabytek został odkryty na tyłach posesji przy ul. Młynarskiej 9–10, w obiekcie II/88 podczas prac wykopaliskowych w 1988 r. Przechowywany w Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu (nr inw. MPŚ/A/41/2:6/1).

Literatura: niepublikowany.

52. Brzeg, tablica 9 c

Dzbanek z dzióbkiem, 2. połowa XIII – początek XIV w.

Wyrób z gliny o pomarańczowo-beżowym przełame i jasnobieżowym czerepie, schudzonej domieszką drobno- i średnioziarnistego piasku, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formująco obtaczany; spękania i okopcenia; wys. 14,3 cm, szer. 14 cm, śr. wylewu 11,5 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z szyjką rozchylającą się w stronę wylewu o wałeczkowatym brzegu, z taśmowatym uchem o poszerzonych krawędziach, którego końce doklejono lekko skośnie do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno delikatnie wklęsłe ze śladami podsypki i pierścieniem dookolnym. Ornament składa się z odbitych stemplem (?) na barku rombów i poziomych żłobień na brzuścu.

Zabytek został odkryty na tyłach posesji przy ul. Młynarskiej 9–10, w obiekcie II/88 podczas prac wykopaliskowych w 1988 r. Przechowywany w Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu (nr inw. MPŚ/A/41/2:6/2).

Literatura: niepublikowany.

53. Brzeg, tablica 10 b

Dzban z dzióbkiem, 2. połowa XIII – początek XIV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie i ciemnoszarym czerepie, schudzonej domieszką drobno- i średnioziarnistego piasku, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formując obtaczany; ubytek części wylewu i szyjki; wys. 29 cm, szer. 20,5 cm, śr. wylewu 13,6 cm.

Naczynie baniaste o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z szyjką rozchylającą się w stronę wylewu o zaokrąglonym brzegu, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono do wylewu i barku. Dno płaskie, ze śladami podsypki i delikatnie zarysowanym pierścieniem dookolnym. Ornament składa się z trzech ukośnych linii rytých na uchu, poziomych żłobków na brzuścu, dwóch dookolnych wałeczków na szyjce oraz wgłębień odcisniętych palcem po obu stronach dzióbka.

Zabytek został odkryty na tyłach posesji przy ul. Młynarskiej, w obiekcie III/87 podczas prac wykopaliskowych w 1987 r. Przechowywany w Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu (nr inw. MPS/A/41/1122/3).

Literatura: niepublikowany.

54. Brzeg, tablica 20 a

Dzbanek, XV w.

Wyrób z gliny o beżowym czerepie, schudzonej niewielką ilością drobnoziarnistego piasku, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formując obtaczany; ubytek części wylewu, okopcenia; wys. 12,8 cm, szer. 12,5 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o zaokrąglonej krawędzi, z taśmowatym uchem, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, ze śladami podsypki i słabo zachowanym pierścieniem dookolnym. Ornament składa się z poziomych żłobków na barku.

Zabytek został odkryty w wykopie przy ul. Dzierżonia 10–12, w kłoece podczas prac wykopaliskowych w latach 2006–2007. Przechowywany w firmie ARCHGEO we Wrocławiu (nr inw. B 038). Docelowo ma zostać przekazany Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu.

Literatura: Rodak 2017.

55. Brzeg, tablica 20 b

Dzbanek z dzióbkiem, 4. ćwierć XV – 1. połowa XVI w.

Wyrób z gliny o żółtawo-beżowym czerepie, schudzonej domieszką pylistą, wykonany na kole techniką toczenia; okopcenia; wys. 19,5 cm, szer. 15,5 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z szyjką rozszerzającą się w stronę wylewu o zaokrąglonej krawędzi, z taśmowatym uchem, którego końce doklejono poniżej wylewu oraz w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci dookolnych linii. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu i w miejscu przejścia barku w szyjkę.

Zabytek został odkryty w wykopie przy ul. Dzierżonia 10–12, w kłoece, podczas prac wykopaliskowych w latach 2006–2007. Przechowywany w firmie ARCHGEO we Wrocławiu (nr inw. B 009). Docelowo ma zostać przekazany Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu.

Literatura: Rodak 2017.

56. Brzeg, tablica 25 d

Dzbanek częściowo szkliwiony, XVI w.

Wyrób z gliny o żółtawo-beżowym czerepie, schudzonej domieszką pylistą, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 14,6 cm, szer. 11,7 cm, śr. wylewu 8 cm.

Naczynie odwrótnie gruszkowate o największej wydętości brzuśca położonej nieco poniżej dwóch trzecich wysokości, z szyjką rozszerzającą się w stronę wylewu o pogrubionym brzegu, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Czerep od zewnątrz został pokryty częściowo transparentnym brązowym szkliwem. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci słabo widocznych prostych smug.

Zabytek został odkryty w wykopie przy ul. Dzierżonia 10–12, w kłoece, podczas prac wykopaliskowych w latach 2006–2007. Przechowywany w firmie ARCHGEO we Wrocławiu (nr inw. B 005). Docelowo ma zostać przekazany Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu.

Literatura: Rodak 2017.

57. Brzeg (?), tablica 49 d

Dzbanek zdobiony nakładkami, 2. połowa XVI w.

Wyrób z gliny o białawo-beżowym czerepie, z elementami cynowymi, wykonany na kole techniką toczenia; wymiary nieznane.

Naczynie odwrótnie gruszkowate o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z wysoką, cylindryczną szyjką przechodzącą w pionowy wylew o brzegu okutym cynową obręczą, z wąskim taśmowatym uchem, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Do ucha za pomocą opaski przymocowano cynowy zawias ze sterczyzną oraz wyoblone wieczko. Dno w formie okrągłej stopki okutej cyną. Zewnętrzna strona czerepu została pokryta bordowo-bezbarwnym szkliwem tworzącym zacieki. Główny motyw zdobniczy stanowi nakładkowa scena Ukrzyżowania na brzuścu, w której skład wchodzi Jezus, Maria i św. Jan Ewangelista. Nad krzyżem znajduje się banderola z napisem „IUSTUS EX FIDE VIVIT” („sprawiedliwy żyje z wiary”). Po drugiej stronie brzuśca przedstawienie aniołów podtrzymujących tarczę z herbem Brzegu (?). Dwie analogiczne tarcze znajdują się też na szyjce, a pomiędzy nimi motyw roślinny.

Zabytek znajdował się przed 1945 r. w Österreichisches Museums für Kunst und Industrie (Austriackie Muzeum Sztuki i Przemysłu). Zaginiony.

Literatura: Masner 1904b; Braun 1907, fot. na s. 123; Strauss 1928, Taf. 28: 143; Wachowski, Sachs 1989.

58. Brzeg, tablica 50

Dzbanek zdobiony nakładkami, 2. połowa XVI w.

Wyrób z gliny o jasnopomarańczowym czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki części ornamentów i spękania szkliva; wys. 19,1 cm, szer. 11,8, śr. wylewu 5,6 cm.

Naczynie odwrótnie gruszkowate, z cylindryczną szyjką przechodzącą w wylew lekko wychylony do wewnątrz o ściętym brzegu, z taśmowatym uchem, którego końce doklejono poniżej wylewu i do barku. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci prostych smug. Czerep od wewnątrz i zewnątrz został pokryty transparentnym szkliwem ołowiowym o jasnożółtej barwie, natomiast aplikacje zostały pomalowane podszkliwnie kolorem czarnym, zielonym i angobą. Główny motyw zdobniczy naczynia, w stylu *horror vacui*, stanowi nakładkowe przedstawienie kobiety – personifikacji Sprawiedliwości: w stroju renesansowym, trzymającej w prawej ręce miecz, w lewej – wagę (niezachowaną). Ponadto gęsto rozmieszczone na brzuścu i szyjce nakładkowe malinki oraz cztery rozetki wokół głównego motywu, poziome wałeczki pod wylewem i w miejscu przejścia barku w szyjkę. Nałożone na taśmowate ucho krzyżujące się wałki gliny imitują plecionkę.

Zabytek został odkryty na tyłach parceli pomiędzy ul. Dzierżonia, Mleczną, Kościelną i Zakonną, w obiekcie 5 (kloaka), podczas prac wykopaliskowych w 1973 r. Przechowywany w Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu (nr inw. MPŚ/A/23:27/2).

Literatura: Kubów 1981, ryc. 16; Wachowski, Sachs 1989; Szwed 1998, tabl. 70, fot. 2.

59. Brzeg, tablice 34–35

Dzbanek zdobiony nakładkami, 2. połowa XVI w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym czerepie, schudzonej domieszką pyłastą i niewielką ilością drobnoziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki wylewu i ucha, spękania; wys. 24,3 cm, szer. 15 cm, śr. wylewu 7,3 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej nieco powyżej połowy wysokości, z szyjką lekko zwężającą się w stronę wychylonego do wewnątrz wylewu o zaokrąglonym brzegu, ucho niezachowane. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Czerep został obustronnie pokryty przezroczystym szkliwem ołowiowym, ponadto zewnętrzną jego stronę kryją pasy szkliva bordowo-brązowego, tworzące zacieki. Główny motyw zdobniczy stanowi nakładkowa, trójpostaciowa scena Ukrzyżowania umieszczona na brzuścu, składająca się z przedstawień Jezusa, Marii oraz prawdopodobnie Jana Ewangelisty (niezachowana). Ponadto na brzuścu nakładkowe przedstawienia krzewu i nagiej postaci kobiecej, zasłaniającej łono chustą. Na szyjce trzy nakładkowe tarcze herbowe: pojedyncza dwudzielna z gryfem i szachownicą, dwie czwórdzielne z wieżą bramną, szachownicą i poziomymi pasami.

Zabytek został odkryty na tyłach parceli pomiędzy ul. Dzierżonia, Mleczną, Kościelną i Zakonną, w obiekcie 5 (kloaka), podczas prac wykopaliskowych w 1973 r. Przechowywany w Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu (nr inw. MPŚ/A/23:27/1).

Literatura: Kubów 1981, ryc. 15; Wachowski, Sachs 1989; Szwed 1998, tabl. 71, fot. 2; Szajt, Wachowski 2013, ryc. 11 a.

60. Brzeg, tablica 36

Dzbanek zdobiony nakładkami, 2. połowa XVI w.

Wyrób z gliny o białawo-beżowym przełomie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki wylewu, szyjki, brzuśca i ucha, spękania; wys. 22,5 cm, szer. 15 cm.

Naczynie odwrótnie gruszkowate, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w pionowy wylew o zaokrąglonym brzegu, taśmowatym uchem, którego końce doklejono pierwotnie poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki. Czerep został obustronnie pokryty przezroczystym szklivem ołowiowym, ponadto zewnętrzną jego stronę kryją pasy szkliva bordowo-granatowego, tworzące zacieki, w których wnętrzu znajdują się inkluzje kwarcowe. Główny motyw zdobniczy stanowi nakładkowa, trójpostaciowa scena Ukrzyżowania umieszczona na brzuścu, składająca się z przedstawień Jezusa, Marii oraz Jana Ewangelisty (?). Ponadto medaliony nakładkowe z przedstawieniem herbu (?) i siedzącej małpy trzymającej owoc umieszczone na szyjce oraz biegnącego jelenia nad Jezusem.

Zabytek został odkryty przy ul. Dzierżonia 10–12 w wykopie I, w obiekcie 5 (kloaka) podczas prac wykopaliskowych w latach 2006–2007. Przechowywany w firmie ARCHGEO we Wrocławiu. Docelowo ma zostać przekazany Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu.

Literatura: Pankiewicz, Rodak 2017, ryc. 8; Rodak 2017, ryc. 6 a.

61. Brzeg, tablica 41 a–b

Fragmety dzbanka zdobionego nakładkami, 2. połowa XVI – początek XVII w.

Wyrób z gliny o białawo-pomarańczowym przełamie, schudzonej domieszką pylistą, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 6,7 x 4,6 cm.

Część cylindrycznego wylewu i brzuśca, od zewnątrz angobowana, pokryta obustronnie szklivem: wewnątrz białawo-beżowym, od zewnątrz – białawo-beżowym i kobaltowoniebieskim. Ornament składa się z nakładkowych przedstawień postaci męskiej w płaszczu i nakryciu głowy z piórem oraz rozetki.

Zabytki zostały odkryte w Ratuszu, pod podłogą Sali Stropowej na 1. piętrze podczas prac budowlanych w 1971 r. Przechowywane w Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu (nry inw. MPŚ-A/12:2/1, MPŚ-A/12:2/3).

Literatura: Szwed 1998, tabl. 63:4, 64:5.

62. Brzeg, tablica 48 a

Dzbanek szklwiony, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o jasnobrunatno-szarawym czerepie i białawo-szarym przełamie, schudzonej domieszką pylistą, wykonany na kole techniką toczenia; obtłuczenia części przydennej; wys. 14,6 cm, szer. 11,3 cm, śr. wylewu 5,6 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej nieco poniżej połowy wysokości, z wysoką cylindryczną szyjką przechodzącą w wylew lekko wychylony do wewnątrz o zaokrąglonym brzegu, wąskim taśmowatym uchem o lekko pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci prostych smug w pobliżu krawędzi. Powierzchnię zewnętrzną i wnętrze pokryto zielonym, transparentnym szklivem, które nie pokryło w całości części przydennej. Ornament składa się z umieszczonego poziomo motywu linii falistych i znaków zbliżonych do litery „v” wykonanych stemplem obrotowym oraz poziomych żłobków na szyjce.

Zabytek został odkryty w wykopie między ul. Dzierżonia, Mleczną, Kościelną i Zakonną, w obiekcie 4 (latryna), podczas prac wykopaliskowych w 1973 r. Przechowywany w Muzeum Piastów Śląskich (nr inw. MPŚ/A/23:25/4).

Literatura: Kubów 1981; Szwed 1998, tabl. 66.2.

63. Brzeg, tablica 48 b

Dzbanek szklwiony, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o białawym czerepie i przełamie, schudzonej domieszką pylistą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki części korpusu i spęknięcia; wys. 24,5 cm, szer. 18 cm, śr. wylewu 9,2 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z szyjką rozszerzającą się w stronę wylewu o pionowej ścianie i zaokrąglonym brzegu, z wąskim taśmowatym uchem, którego końce doklejono poniżej wylewu i nieco poniżej największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki. Zewnętrzna strona czerepu została pokryta jasnozielonym, transparentnym szklivem, a wnętrze wylewu i szyjki – szklivem bezbarwnym. Ornament składa się z umieszczonego pionowo motywu linii falistych i znaków zbliżonych do litery „v” wykonanych stemplem obrotowym oraz poziomego wałeczka na szyjce.

Zabytek został odkryty przy ul. Dzierżonia 10–12 w wykopie I, w obiekcie 4 (kloaka) podczas prac wykopaliskowych w latach 2006–2007. Przechowywany w firmie ARCHGEO we Wrocławiu. Docelowo ma zostać przekazany Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu.

Literatura: Pankiewicz, Rodak 2017, ryc. 7 g; Rodak 2017, ryc. 5 f.

64. Bytom, tablica 11 a

Dzban szklwiony z dzióbkiem, 2. połowa XIII w.

Wyrób z gliny o beżowo-popielatym czerepie wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; ubytek części wylewu i szyjki uzupełnionej gipsem; wys. 35 cm, szer. 18,2 cm, śr. wylewu 14,5 cm.

Naczynie smukłe, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w rozszerzający się schodkowo wylew o pogrubionym brzegu, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Zewnętrzna strona czerepu i wewnątrz wylewu zostały pokryte zielonkawo-żółtym szklwem (obecnie stalowoszary, opalizujący kolor). Ornament składa się z trzech grup poziomych żłobków na brzuścu i barku.

Zabytek został odkryty w okolicy pl. T. Kościuszki, w obiekcie 7 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 2009 r. Przechowywany na wystawie stałej w centrum handlowym Agora jako depozyt Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu (nr inw. MGB/A/21/2:2010).

Literatura: Pawliński 2012, ryc. 12.

65. Bytom, tablica 11 b

Dzban szklwiony z dzióbkiem, 2. połowa XIII w.

Wyrób z gliny o szarym przełamie, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; ubytek części wylewu i szyjki, korozja w postaci wżerów, szary nalot; wys. 27,5 cm, szer. 13,6 cm, śr. wylewu 12,5 cm.

Naczynie smukłe, o największej wydętości brzuśca położonej poniżej połowy wysokości, z szyjką rozchylającą się w stronę wylewu o zaokrąglonym brzegu, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono do wylewu i do barku. Czerep z zewnątrz został pokryty zielonkawym szklwem. Ornament składa się z ukośnych kresek wykonanych poziomo na barku stemplem obrotowym.

Zabytek został odkryty na pl. T. Kościuszki w obiekcie 7 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 2009 r. Przechowywany na wystawie stałej w centrum handlowym Agora jako depozyt Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu (nr inw. MGB/A/22/2:2010).

Literatura: Pawliński 2012.

66. Bytom, tablica 11 c

Dzban szklwiony z dzióbkiem, 2. połowa XIII w.

Wyrób z gliny o jasnopomarańczowym przełamie, schudzonej drobno- i średnioziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; wys. 25,5 cm, szer. 15,4 cm, śr. wylewu 12,2 cm.

Naczynie smukłe, o największej wydętości brzuśca położonej poniżej połowy wysokości, z szyjką rozszerzającą się w stronę rozchylonego wylewu o wałeczkowatym brzegu, z taśmowatym uchem o poszerzonych krawędziach, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Czerep został od zewnątrz pokryty zielonkawym szklwem (obecnie stalowoszary kolor). Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu, w miejscu przejścia barku w szyjkę i na wylewie.

Zabytek został odkryty na pl. T. Kościuszki w obiekcie 7 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 2009 r. Przechowywany na wystawie stałej w centrum handlowym Agora jako depozyt Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu.

Literatura: Pawliński 2012.

67. Bytom, tablica 11 d

Dzban szklwiony, 2. połowa XIII w.

Wyrób z gliny o białawo-żółtym przełamie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; ubytki części wylewu i szyjki uzupełnione gipsem; wys. 29 cm, szer. 19,2 cm, śr. wylewu 10,7 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z szyjką lekko rozchylającą się w stronę wylewu o zaokrąglonym brzegu, z taśmowatym uchem o poszerzonych krawędziach, którego dolny koniec doklejono w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, ze śladami podsypki. Czerep został z zewnątrz pokryty transparentnym szklwem w różnych odcieniach brązu. Ornament składa się z wałeczków na brzuścu i w miejscu przejścia barku w szyjkę pokrytych ukośnymi liniami wykonanymi stemplem obrotowym.

Zabytek został odkryty na pl. T. Kościuszki w obiekcie 7 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 2009 r. Przechowywany na wystawie stałej w centrum handlowym Agora jako depozyt Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu (nr inw. MGB/A/24/2:2010).

Literatura: Pawliński 2012.

68. Bytom, tablica 12 a

Dzban szklwiony z dzióbkiem, 2. połowa XIII w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formując obtaczany; ubytek części wylewu i szyjki uzupełniony gipsem, spękania i miejscowe szernienie powierzchni; wys. 29 cm, szer. 15,2 cm, śr. wylewu 11,5 cm.

Naczynie smukłe, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z rozszerzającą się do góry szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o pogrubionym brzegu, z taśmowatym uchem o poszerzonych krawędziach, którego końce doklejono do wylewu i barku. Czerep od zewnątrz został pokryty zielonkawo-żółtawym szklwem. Ornament składa się z dwóch rzędów dookólnych, ukośnych kresek wykonanych stemplem obrotowym, pomiędzy którymi znajduje się linia falista, oraz poziomej kryzy pod wylewem z odcisniętymi stemplem obrotowym ukośnymi kreskami.

Zabytek został odkryty na pl. T. Kościuszki w obiekcie 7 (studnia) podczas prac wykopaliskowych poprzedzających budowę centrum handlowego Agora w 2009 r. Przechowywany na wystawie stałej w Agorze jako depozyt Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu (nr inw. MGB/A/27/2:2010).

Literatura: Pawliński 2012.

69. Bytom, tablica 12 b

Dzbanek szklwiony z dzióbkiem, 2. połowa XIII w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie, schudzonej drobno- i średnioziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formując obtaczany; ubytek części wylewu uzupełnionej gipsem, korozja i szernienie powierzchni (okopcenie?); wys. 22 cm, szer. 15,2 cm, śr. wylewu 10,5 cm.

Naczynie smukłe, o największej wydętości brzuśca położonej poniżej połowy wysokości, z szyjką rozchylającą się w stronę wychylonego na zewnątrz wylewu o pogrubionym brzegu, z taśmowatym uchem o poszerzonych krawędziach, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Czerep został pokryty z zewnątrz oraz częściowo wewnątrz zielonkawym szklwem. Ornament składa się z czterech rzędów dookólnych ukośnych kresek wykonanych stemplem obrotowym na wylewie, pod wylewem, barku i brzuścu.

Zabytek został odkryty na pl. T. Kościuszki w obiekcie 7 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 2009 r. Przechowywany na wystawie stałej w centrum handlowym Agora jako depozyt Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu (nr inw. MGB/A/25/2:2010).

Literatura: Pawliński 2012.

70. Bytom, tablica 12 c

Dzbanek szklwiony z dzióbkiem, 2. połowa XIII w.

Wyrób z gliny o beżowo-szarym przełamie, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formując obtaczany; ubytki części wylewu, brzuśca i ucha uzupełnione gipsem, spękania i miejscowe szernienie powierzchni; wys. 23 cm, szer. 16,5 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej nieco poniżej połowy wysokości, z szyjką rozszerzającą się w stronę rozchylonego wylewu z lekko wyprofilowanym okapem, z pierwotnie taśmowatym uchem, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Czerep został z zewnątrz pokryty zielonkawym szklwem. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu i szyjce.

Zabytek został odkryty na pl. T. Kościuszki w obiekcie 7 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 2009 r. Przechowywany na wystawie stałej w centrum handlowym Agora jako depozyt Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu.

Literatura: Pawliński 2012.

71. Bytom, tablica 13 a

Dzban z dzióbkiem, koniec XIII – 1. połowa XIV w.

Wyrób z gliny o beżowym czerepie, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formując obtaczany; ubytki korpusu uzupełnione gipsem, spękania, miejscowe szernienie powierzchni (okopcenie?); wys. 31 cm, szer. 22,2 cm, śr. wylewu 14,1 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z szyjką rozszerzającą się w stronę rozchylonego i profilowanego wylewu o pogrubionym brzegu, z taśmowatym uchem o poszerzonych krawędziach, którego końce doklejono do wylewu i barku. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu.

Zabytek został odkryty na pl. T. Kościuszki w obiekcie 9 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 2009 r. Przechowywany na wystawie stałej w centrum handlowym Agora jako depozyt Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu.

Literatura: Pawliński 2012.

72. Bytom, tablica 13 b

Dzban szklwiony, koniec XIII – 1. połowa XIV w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełamie, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formująco obtaczany; ubytki korpusu uzupełnione gipsem, spękania; wys. 27 cm, szer. 19,2 cm, śr. wylewu 11,8 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z przewężoną szyjką rozchylającą się w stronę wylewu o pionowym brzegu, z taśmowatym uchem o poszerzonych krawędziach, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Czerep od zewnątrz i wewnątrz wylewu zostały pokryte brązowym, transparentnym szkliwem. Ornament składa się z umieszczonych na brzuścu rytch dookołnej linii falistych i znaków przypominających literę „V” wykonanych stemplem obrotowym. Ponadto ten sam motyw został odcisnięty stemplem obrotowym na dookołnych wałeczkach na barku i szyjce. Pod wylewem doklejono listwę ukształtowaną faliście.

Zabytek został odkryty na pl. T. Kościuszki w obiekcie 9 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 2009 r. Przechowywany na wystawie stałej w centrum handlowym Agora jako depozyt Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu (nr inw. MGB/A/71/2:2010).

Literatura: Pawliński 2012.

73. Bytom, tablica 13 c

Dzbanek z dzióbkiem, koniec XIII – 1. połowa XIV w.

Wyrób z gliny o ciemnoszarym czerepie, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formująco obtaczany; ubytki korpusu uzupełnione gipsem, spękania; wys. 22,5 cm, szer. 16,2 cm, śr. wylewu 8,3 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej poniżej połowy wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w lekko poszerzony wylew z okapem, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono poniżej wylewu i barku. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu i barku oraz dookołnej wałeczka w miejscu przejścia szyjki w bark.

Zabytek został odkryty na pl. T. Kościuszki w obiekcie 9 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 2009 r. Przechowywany na wystawie stałej w centrum handlowym Agora jako depozyt Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu (nr inw. MGB/A/76/2:2010).

Literatura: Pawliński 2012, ryc. 17.

74. Bytom, tablica 13 d

Dzban z dzióbkiem, koniec XIII – 1. połowa XIV w.

Wyrób z gliny o beżowym przełamie, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formująco obtaczany; ubytki korpusu uzupełnione gipsem, spękania; wys. 30,5 cm, szer. 22 cm, śr. wylewu 13,5 cm.

Naczynie pękate, o największej wydętości brzuśca położonej około dwóch trzecich wysokości, z szyjką zwężającą się w stronę rozchylającego się stopniowo wylewu o pogrubionym brzegu, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu i trzech rzędów podwójnych prostokątów odcisniętych stemplem obrotowym na wylewie. Ponadto wykonane za pomocą szczypania guzki na brzuścu.

Zabytek został odkryty na pl. T. Kościuszki w obiekcie 9 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 2009 r. Przechowywany na wystawie stałej w centrum handlowym Agora jako depozyt Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu (nr inw. MGB/A/78/2:2010).

Literatura: Pawliński 2012, ryc. 16.

75. Bytom, tablica 19 a

Dzban szklwiony z dzióbkiem, XIV w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełamie, schudzonej domieszką drobno- i średnioziarnistego piasku, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formująco obtaczany; ubytek części brzuśca uzupełniony gipsem, spękania; wys. 26,4 cm, szer. 18,5 cm, śr. wylewu 12,7 cm.

Naczynie smukłe, o największej wydętości brzuśca położonej poniżej połowy wysokości, z długą, przewężoną szyjką i cylindrycznym wylewem, z taśmowatym uchem o poszerzonych krawędziach, którego końce doklejono poniżej wylewu i do barku. Dno płaskie, z pierścieniem dookołnym i zaciekami szklwa. Zewnętrzna strona czerepu i wewnątrz wylewu zostały pokryte bezbarwnym szkliwem. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu oraz dookołnych wałeczków na barku, szyjce i pod wylewem.

Zabytek został odkryty na pl. Grunwaldzkim podczas prac wykopaliskowych w 1967 r. Przechowywany w Muzeum Górnośląskim w Bytomiu (nr inw. B.996/3206:57).

Literatura: niepublikowany.

76. Bytom, tablica 12 d

Dzbanek szklwiony z dzióbkiem, 2. połowa XIV w.

Wyrób z gliny o pomarańczowo-beżowym przełamie, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formująco obtaczany; wys. 16 cm, szer. 12,8 cm, śr. wylewu 8,5 cm.

Naczynie pękate, o największej wydętości brzuśca położonej poniżej połowy wysokości, z szyjką rozszerzającą się w stronę wylewu o pionowym brzegu, z taśmowatym uchem o poszerzonych krawędziach, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Czerep został z zewnątrz pokryty bezbarwnym szklwem. Ornament składa się z dookólnych, schodkowych żłobków na barku, poziomych wałeczków na szyjce oraz wgłębień odcisniętych palcem na listwie pod wylewem.

Zabytek został odkryty na pl. T. Kościuszki w obiekcie 8 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 2009 r. Przechowywany na wystawie stałej w centrum handlowym Agora jako depozyt Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu.

Literatura: Pawliński 2012, ryc. 14.

77. Bytom, tablica 10 a

Dzban, 2. połowa XIV – 1. połowa XV w.

Wyrób z gliny o pomarańczowawo-beżowym czerepie, schudzonej drobnopiękistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formująco obtaczany; ubytki części wylewu, brzuśca i dna uzupełnione gipsem, spękania; wys. 26 cm, szer. 19,8 cm, śr. wylewu 11,5 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z krótką szyjką rozchylającą się w stronę pionowego wylewu, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono poniżej wylewu i do barku. Dno płaskie, ze śladami podsypki. Ornament składa się z poziomych żłobków umieszczonych na brzuścu oraz wylewie.

Zabytek został odkryty na pl. Grunwaldzkim podczas prac wykopaliskowych w 2004 r. Przechowywany w Muzeum Górnośląskim w Bytomiu (nr inw. MGB/A/349/1:2010).

Literatura: Podyma 2004.

78. Głogów, tablica 10 d

Dzbanek z dzióbkiem, 2. ćwierć XIII – początek XIV w.

Wyrób z gliny o pomarańczowawym przełamie i beżowo-popielatym czerepie, schudzonej niewielką ilością drobnopiękistego piasku, wykonany na kole techniką taśmowo-ślizgową, formująco obtaczany; ubytki korpusu uzupełnione gipsem, spękania; wys. 24,6 cm, szer. 20,8 cm, śr. wylewu 12,6 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z szyjką rozszerzającą się w stronę wylewu z lekko wyprofilowanym okapem, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, ze śladami podsypki i znakiem garncarskim przedstawiającym krzyż równoramienny wpisany w okrąg. Ornament składa się z poziomych żłobków na barku, dookólnego wałeczka w miejscu łączenia szyjki z barkiem oraz wgłębień palcowych wzdłuż krawędzi ucha.

Zabytek został odkryty w kwartale A-19 przy skrzyżowaniu ul. Grodzkiej i Garncarskiej, na posesji 16, podczas prac wykopaliskowych w 1989 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5138/120).

Literatura: Wiśniewski 1992; Czapla, Pogorzelski 1993.

79. Głogów, tablica 15 b

Dzbanek z dzióbkiem, 2. ćwierć XIII – początek XIV w.

Wyrób z gliny o szaro-popielatym czerepie (częściowo połyskliwym), schudzonej drobnopiękno- i średnioziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formująco obtaczany; deformacja i nalot; wys. 20 cm, szer. 17 cm, śr. wylewu 10,9 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z szyjką rozszerzającą się w stronę wylewu z delikatnie wyprofilowanym okapem, taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono do wylewu i barku. W dolnej części ucha wgłębienie wykonane palcem. Dno płaskie, ze śladami podsypki i szerokim pierścieniem dookólnym. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu i dookólnego wałeczka w miejscu łączenia szyjki z barkiem.

Zabytek został odkryty na Ostrowie Tumskim, na stanowisku 2, w wykopie 5b, w obiekcie 1 podczas prac wykopaliskowych w 1992 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5161/37).

Literatura: Hendel 1995.

80. Głógów, tablica 9 e

Dzbanek z dzióbkiem, 2. połowa XIII – początek XIV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie i szarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formując obtaczany; ubytek części brzuśca, spękania i nalot; wys. 20,2 cm, szer. 17 cm, śr. wylewu 11,5 cm.

Naczynie odwrótnie gruszkowate, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z szyjką rozszerzającą się w stronę wylewu o pogrubionym brzegu, taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, ze śladami podsypki i podważania, z pierścieniem dookolnym i słabo widocznym znakiem garncarskim przedstawiającym krzyż równoramienny wpisany w okrąg. Ornament składa się z podwójnego rzędu poziomych kwadratów odbitych stemplem obrotowym.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20 pomiędzy ul. Garncarską i Śłodową, na posesji 5, w obiekcie 4 (studnia/kłoka) podczas prac wykopaliskowych w 1995 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5189/43).
Literatura: Czapla 1997.

81. Głógów, tablica 14 b

Dzbanek wygładzony, 2. połowa XIII – początek XIV w.

Wyrób z gliny o ciemnoszarym, połyskliwym czerepie i jasnoszarym przełamie, schudzonej drobno- i średnioziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formując obtaczany; ubytki części wylewu, szyjki i brzuśca, spękania; wys. 19 cm, szer. 15,6 cm, śr. wylewu 9,8 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w rozchylony wylew z lekko wyprofilowanym okapem, ucho niezachowane. Dno lekko wklęsłe w części centralnej, z pierścieniem dookolnym i znakiem garncarskim przedstawiającym cztery skrzyżowane linie wpisane w okrąg. Ornament składa się z poziomych żłobków na wylewie.

Zabytek został odkryty w kwartale przy ul. Długiej, w wykopie V, w obiekcie 7 podczas prac wykopaliskowych w 2015 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 454).

Literatura: niepublikowany.

82. Głógów, tablica 14 c

Dzbanek wygładzony z dzióbkiem, 2. połowa XIII – początek XIV w.

Wyrób z gliny o szarym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką taśmowo-ślizgową, formując obtaczany; wys. 15 cm, szer. 12,6 cm, śr. wylewu 9 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej nieco poniżej połowy wysokości, z szyjką rozszerzającą się w stronę wylewu z okapem, taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach doklejonych poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno w formie okrągłej stopki, delikatnie wklęsłe w części centralnej, z wydatnym pierścieniem dookolnym, śladami podsypki i znakiem garncarskim przedstawiającym krzyż równoramienny wpisany w okrąg. Ornament składa się z dwóch poziomych wałeczków na barku oraz dookolnych żłobków na szyjce.

Zabytek został odkryty w kwartale przy ul. Długiej, w wykopie V, w obiekcie 7 podczas prac wykopaliskowych w 2015 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 460).

Literatura: niepublikowany.

83. Głógów, tablica 14 d

Fragment dzbanka wygładzonego, 2. połowa XIII – początek XIV w.

Wyrób z gliny o ciemnoszarym czerepie i szarym przełamie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formując obtaczany; wys. 14,5 cm, szer. 17,5 cm, śr. dna 11 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej poniżej połowy wysokości, wylew niezachowany, dolna część taśmowatego ucha o pogrubionych krawędziach została doklejona w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno lekko wklęsłe, ze śladami podsypki i pierścieniem dookolnym.

Zabytek został odkryty w kwartale przy ul. Długiej w wykopie IV, w obiekcie 37 podczas prac wykopaliskowych w 2015 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 329).

Literatura: niepublikowany.

84. Głogów, tablica 15 c

Dzbanek, 2. połowa XIII – początek XIV w.

Wyrób z gliny o szarym przełamie i ciemnoszarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; nalot; wys. 16,8 cm, szer. 14,4 cm, św. wylewu 9,8 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z cylindryczną szyjką rozszerzającą się w stronę rozchylonego wylewu z lekko wyprofilowanym okapem, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono poniżej wylewu i do barku. Dno płaskie, ze śladami podsypki, pierścieniem dookolnym i znakiem garncarskim przedstawiającym niewielki okrąg. Ornament składa się z płytkich, poziomych żłobków na brzuścu.

Zabytek został odkryty przy ul. Długiej, w wykopie V, w obiekcie 7 podczas prac wykopaliskowych w 2015 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 461).

Literatura: niepublikowany.

85. Głogów, tablica 15 d

Dzbanek z dzióbkiem, 2. połowa XIII – początek XIV w.

Wyrób z gliny o szarym czerepie i przełamie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; ubytek części szyjki i brzuśca, nalot; wys. 19,5 cm, szer. 15,7 cm, św. wylewu 10 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej nieco poniżej połowy wysokości, z przewężoną szyjką, przechodzącą w rozchylony wylew o pionowym brzegu, z taśmowatym uchem o poszerzonych krawędziach, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno lekko wypukłe, ze śladami podsypki, z pierścieniem dookolnym i słabo zachowanym znakiem garncarskim przedstawiającym gwiazdę utworzoną z trzech skrzyżowanych kresek. Ornament składa się z poziomych rzędów prostokątów na brzuścu i wylewie wykonanych stemplem obrotowym, dookolnego wałeczka na szyjce oraz wgłębień wyciśniętych palcami na obu krawędziach ucha.

Zabytek został odkryty przy ul. Długiej, w wykopie IV, w obiekcie nr 37 podczas prac wykopaliskowych w 2015 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 317).

Literatura: niepublikowany.

86. Głogów, tablica 10 c

Dzbanek z dzióbkiem, wyglądzony, 2. połowa XIII – 1. połowa XIV w.

Wyrób z gliny o szaro-brunatnym czerepie, schudzony niewielką ilością drobnoziarnistego piasku, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; okopcenia; wys. 18 cm, szer. 12,5 cm, św. wylewu 5,5 cm.

Naczynie gruszkowate, o największej wydętości brzuśca położonej poniżej połowy wysokości, z dwuczłonową szyjką (wąską u podstawy i pierścieniowato pogrubioną u góry) przechodzącą w lekko pogrubiony wylew, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono poniżej wylewu i do barku. Dno płaskie, ze śladami podsypki i pierścieniem dookolnym.

Zabytek został odkryty w kwartale A-26, przy skrzyżowaniu ul. Grodzkiej i Parafialnej, na zapleczu posesji 4 podczas prac wykopaliskowych w 1994 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5183/57).

Literatura: niepublikowany.

87. Głogów, tablica 14 a

Dzbanek, 2. połowa XIII – 1. połowa XIV w.

Wyrób z gliny o ciemnoszarym, połyskliwym czerepie oraz szarym przełamie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; ubytki części wylewu i spękania; wys. 19,2 cm, szer. 15,8 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej nieco poniżej połowy wysokości, z szyjką zwężającą się w stronę wylewu z okapem, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, z pierścieniem dookolnym i znakiem garncarskim przedstawiającym krzyż wpisany w okrąg. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu i w miejscu styku barku z szyjką.

Zabytek został odkryty w kwartale przy skrzyżowaniu ul. Kotlarskiej z Długą, w wykopie Ie, w obiekcie 26 podczas prac wykopaliskowych w 2007 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/303).

Literatura: niepublikowany.

88. Głogów, tablica 15 a

Dzbanek z dzióbkiem, 2. połowa XIII – 1. połowa XIV w.

Wyrób z gliny o pomarańczowawo-popielatym przełamie i ciemnoszarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem (inkluzyje kwarcu o większych ziarnach), wykonany na kole techniką taśmowo-ślizgową, formującą obtaczany; ubytek części ucha i spękania, nalot; wys. 18 cm, szer. 14,4 cm, śr. wylewu 10,5 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej nieco poniżej połowy wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o pogrubionym brzegu, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. W dolnej części ucha wgłębienie wykonane palcem. Dno płaskie, ze śladami podsypki i słabo wyodrębnionym pierścieniem dookolnym. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu i wylewie, dookólnego wałeczka na szyjce oraz wgłębień i wybrzuszeń wykonanych szczypaniem w miejscu łączenia szyjki z barkiem.

Zabytek został odkryty na Ostrowie Tumskim, w wykopie sondażowym 6 (warstwa 9) podczas prac wykopaliskowych w 1993 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5176/57).

Literatura: Hendel 1995.

89. Głogów, tablica 26

Dzbanek kamionkowy, Coppengrave/Duingen (?), XIV w.

Wyrób z gliny o szaro-beżowym przełamie i brązowo-beżowym czerepie, schudzony domieszką pyłastą z inkluzjami kwarcu, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu i ucha uzupełnione gipsem, spękania; wys. 12,7 cm, szer. 12,5 cm, śr. wylewu 7,1 cm.

Naczynie przysadziste, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w pionowy wylew o zaokrąglonym brzegu, z taśmowatym uchem, którego końce doklejono poniżej wylewu i do barku. Dno płaskie, w formie falistej stopki, ze śladami odcinania w postaci słabo widocznych dookólnych linii. Zewnętrzna strona czerepu została pokryta brązowym nalotem i częściowo szklivem solnym. Ornament składa się z dookólnego wałeczka na brzuścu i poziomych żłobków na szyjce.

Zabytek został odkryty w kwartale A-26, pomiędzy ul. Grodzką i Parafialną, na posesji 7, w pomieszczeniu 1 podczas prac wykopaliskowych w 1994 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5183/77).

Literatura: niepublikowany.

90. Głogów, tablica 27 a

Fragment dzbanka kamionkowego, Coppengrave/Duingen (?), 2. połowa XIV – 1. połowa XV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie i jasnobieżowej powierzchni zewnętrznej czerepu, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 24,2 cm, szer. 13 cm, śr. wylewu około 6,7 cm.

Naczynie smukłe, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z szyjką lekko zwężającą się w stronę wylewu. Dno lekko wklęsłe, w formie falistej stopki ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Czerep od strony zewnętrznej został pokryty szklivem solnym, wewnątrz ma kolor przełamu. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu, mniej wyraźnych na wylewie oraz dookólnego wałeczka w miejscu przejścia barku w szyjkę.

Zabytek został odkryty w kwartale A-27, między ul. Parafialną i Balwierską, na posesji 2, w obiekcie 15 podczas prac wykopaliskowych w 2003 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5252/349).

Literatura: niepublikowany.

91. Głogów, tablica 27 b

Fragment dzbanka kamionkowego, zachodnia Saksonia, koniec XIV – XV w.

Wyrób z gliny o szarym przełamie i brązowej powierzchni zewnętrznej czerepu, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 4,2 x 6,8 cm.

Część przydenna i dno w formie falistej stopki, ze śladami odcinania w postaci słabo widocznych dookólnych linii. Wewnętrzna strona czerepu ma barwę beżowo-siwą, zewnętrzna została pokryta szklivem solnym.

Zabytek został odkryty między teatrem i ratuszem, w wykopie II, na parceli 7 podczas prac wykopaliskowych w 2016 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: niepublikowany

92. Głogów, tablica 20 c

Dzbanek z dzióbkiem, XV w.

Wyrób z gliny o jasnobieżowym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką drobnoziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; odpryski, okopcenie; wys. 19 cm, szer. 16 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej nieco powyżej połowy wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w poszerzony, lekko wychylony do wewnątrz wylew z lekko wyprofilowanym okapem, wąskim taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono do barku i poniżej krawędzi wylewu. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookolnych linii. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20, przy zbiegu ul. Grodzkiej i Słodowej, na posesji 1, w obiekcie 7 podczas prac wykopaliskowych w 1996 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5193/40).

Literatura: niepublikowany.

93. Głogów, tablica 20 d

Dzbanek, XV w.

Wyrób z gliny o jasnobieżowym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem (niewielka ilość średnich ziaren), wykonany na kole techniką toczenia; ubytek części wylewu i szyjki uzupełnione gipsem; wys. 17 cm, szer. 12,8 cm, śr. wylewu 9,3 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w lekko rozchylony wylew o ściętej krawędzi, z wąskim, taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono do barku i poniżej krawędzi wylewu, gdzie w miejscu mocowania ucha wykonano wgłębienie. Dno w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci dookolnych linii. Ornament składa się z poziomej linii falistej na brzuścu oraz dwóch poziomych żłobków w miejscu łączenia brzuśca z szyjką.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Parafialnej i Bałwierskiej na posesji 2, w obiekcie 14c podczas prac wykopaliskowych w 2003 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5252/342).

Literatura: niepublikowany.

94. Głogów, tablica 21 b

Dzbanek z dzióbkiem, XV w.

Wyrób z gliny o ciemnoszarym czerepie, schudzonej niewielką ilością drobnoziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 13,5 cm, szer. 11,1 cm, śr. wylewu 9,7 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej nieco powyżej połowy wysokości, o szyjce rozszerzającej się w stronę wylewu z niskim i lekko wyprofilowanym okapem, z wąskim, taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci dookolnych linii.

Zabytek został odkryty w wykopie przy ul. Powstańców Śląskich, w kłoece podczas prac wykopaliskowych w 1986 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5126/8).

Literatura: niepublikowany.

95. Głogów, tablica 23 a

Dzbanek z dzióbkiem, XV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie oraz szarym, miejscowo niebieskawym i połyskliwym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek części wylewu i szyjki; wys. 18 cm, szer. 13 cm, śr. wylewu 7,8 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z szyjką rozszerzającą się w stronę wylewu z niskim, lekko wyprofilowanym okapem, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci dookolnych linii. Ornament składa się z poziomych żłobków w miejscu przejścia brzuśca w bark oraz dookolnych wałeczków na szyjce.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20, przy zbiegu ul. Grodzkiej i Słodowej, na posesji 16, w obiekcie 4/2 podczas prac wykopaliskowych w 1998 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5207/67).

Literatura: niepublikowany.

96. Głógów, tablica 23 b

Dzbanek z dzióbkiem, XV w.

Wyrób z gliny o szarym przełamie i ciemnoszarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 18,8 cm, szer. 13,5 cm, śr. wylewu 10,1 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około dwóch trzecich wysokości, z szyjką rozszerzającą się w kierunku wylewu o zaokrąglonym brzegu, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno lekko wklęsłe, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Ornament składa się z poziomych żłobień na brzuścu oraz dookólnego wałeczka w miejscu przejścia barku w wylew.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20, przy zbiegu ul. Grodzkiej i Słodowej, na posesji 2, w obiekcie 2 podczas prac wykopaliskowych w 1996 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5193/143).

Literatura: niepublikowany.

97. Głógów, tablica 24 c

Dzbanek, 2. połowa XV w.

Wyrób z gliny o żółto-beżowym przełamie i żółto-pomarańczowym czerepie, schudzonej drobno- i średnioziarnistym piaskiem (nieliczne duże ziarna), wykonany na kole techniką toczenia; ubytek części brzuśca, okopcenia; wys. 19,6 cm, szer. 15,5 cm, śr. wylewu 9 cm.

Naczynie odwrótnie gruszkowate, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z lekko rozchyloną szyjką przechodzącą w płasko zakończony wylew, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach (lewa mocniej uwydatniona), którego końce doklejono lekko skośnie poniżej krawędzi wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci półkolistych linii. Ornament składa się z rzędów ukośnych prostokątów wykonanych stemplem obrotowym na barku i szyjce oraz poziomych żłobków na brzuścu.

Zabytek został odkryty przy ul. Długiej, w wykopie IV, w obiekcie 31 podczas prac wykopaliskowych w 2015 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 269).

Literatura: niepublikowany.

98. Głógów, tablica 19 b

Dzbanek szklwiony z falistą stopką, 2. połowa XV – początek XVI w.

Wyrób z gliny o pomarańczowo-czerwonawym przełamie, schudzonej domieszką pylastą i niewielką ilością drobnoziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek części wylewu, szyjki i ucha; wys. 17,3 cm, szer. 11,2 cm, śr. wylewu 7,3 cm.

Naczynie wysmukłe, o największej wydętości brzuśca położonej poniżej połowy wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w lekko rozchylony wylew o zaokrąglonym brzegu, z wąskim, taśmowatym uchem, którego dolny koniec doklejono w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, w kształcie falistej stopki, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Czerep został od zewnątrz pokryty brązowo-bordowym szklwem (efekt cętkowanej powierzchni), które nie pokryło w całości części przydennej. Ornament, poza profilacją stopki, składa się z dwóch poziomych wałeczków w miejscu przejścia barku w szyjkę oraz szyjki w wylew, pokrytych motywem ukośnych kresek wykonanych stemplem obrotowym.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20, przy skrzyżowaniu ul. Grodzkiej i Słodowej, na posesji 5 podczas prac wykopaliskowych w 1996 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5193/169).

Literatura: niepublikowany.

99. Głógów, tablica 24 e

Dzbanek z dzióbkiem, koniec XV – 1. połowa XVI w.

Wyrób z gliny o jasnożółtym przełamie i pomarańczowawo-beżowym czerepie, schudzonej domieszką o frakcji pylastej (nieliczne drobne ziarna piasku), wykonany na kole techniką toczenia; wys. 18 cm, szer. 13,5 cm; śr. wylewu 8,3 cm.

Naczynie odwrótnie gruszkowate, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z szyjką rozszerzającą się w stronę wałeczkowatego wylewu, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci słabo widocznych prostych smug. Wnętrze i wylew zostały pokryte pomarańczowym, transparentnym szklwem. Ornament składa się z poziomego żłobienia na barku i dookólnego wałeczka na szyjce.

Zabytek został odkryty przy ul. Grodzkiej na posesji 6, w obiekcie 5 (kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 1988 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5124/130).

Literatura: Wiśniewski 1992.

100. Głogów, tablica 24 b

Dzbanek z dzióbkiem, 1. połowa XVI w.

Wyrób z gliny o pomarańczowo-beżowym czerepie, schudzonej domieszką pyłastą i niewielką ilością drobnziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; korozja i nalot; wys. 14,8 cm, szer. 10,5 cm, śr. wylewu 7 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej poniżej połowy wysokości, z szyjką rozszerzającą się w stronę wylewu i taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono poniżej krawędzi wylewu i barku. Dno delikatnie wklęsłe, ze słabo zachowanymi śladami odcinania w postaci prostych smug. Ornament składa się z poziomych żłobków umieszczonych na brzuścu i szyjce.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20 przy skrzyżowaniu ul. Garncarskiej i Słodowej, na posesji 5, w obiekcie 16 (studnia-kłoka) podczas prac wykopaliskowych w 1996 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5193/212).

Literatura: niepublikowany.

101. Głogów, tablica 24 f

Dzban z dzióbkiem, 1. połowa XVI w.

Wyrób z gliny o pomarańczowo-brunatnym przełamie i pomarańczowo-beżowo-szarym czerepie, schudzonej domieszką pyłastą (nieliczne drobne ziarna piasku), wykonany na kole techniką toczenia; ubytek części wylewu i dna; wys. 25,3 cm, szer. 14,8 cm, śr. wylewu 6,9 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z szyjką rozszerzającą się w stronę wylewu o zaokrąglonym brzegu, z taśmowatym uchem, którego końce doklejono poniżej wylewu i do barku. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookólnych smug lepiej zachowanych w pobliżu krawędzi. Zewnętrzna strona wylewu i wewnątrz zostały pokryte brązowym szkliwem (zacieki widoczne także na brzuścu i szyjce). Ornament składa się z poziomych żłobków na barku oraz dookólnego wałeczka na szyjce.

Zabytek został odkryty pomiędzy ul. Henryka Głogowskiego i Bolesława Śmiałego w wykopie 8, w obiekcie 7 (piwniczka z elementów beczki) podczas prac wykopaliskowych w 2014 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. G-K/I/11).

Literatura: niepublikowany.

102. Głogów, tablica 91 f

Fragment dzbana kamionkowego, zachodnia Saksonia, XVI w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie i wewnętrznej powierzchni czerepu oraz beżowej części zewnętrznej, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 6,5 x 4,2 cm.

Część wylewu i szyjki jajowatego naczynia o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z szyjką lekko zwężającą się w stronę pionowego wylewu, z taśmowatym uchem, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Ornament składa się z poziomych wałeczków na szyjce.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20, przy zbiegu ul. Garncarskiej i Słodowej, na posesji 16, w obiekcie 3/5 podczas prac wykopaliskowych w 1998 r. Przechowywany wraz z innymi elementami naczynia w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5207/49).

Literatura: niepublikowany.

103. Głogów, tablica 25 c

Dzbanek z dzióbkiem, 2.–4. ćwierć XVI w.

Wyrób z gliny o beżowym przełamie i pomarańczowawo-beżowym czerepie, schudzonej domieszką pyłastą i niewielką ilością drobnziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; okopcenia; wys. 23,5 cm, szer. 18,8 cm, śr. wylewu 9,5 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z szyjką wysoką, lekko rozszerzającą się w stronę prostego wylewu, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach i części środkowej, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci lekko zaokrąglonych smug. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu i szyjce.

Zabytek został odkryty przy ul. Długiej, w wykopie IV, w obiekcie 39 (kłoka) podczas prac wykopaliskowych w 2015 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 348).

Literatura: niepublikowany.

104. Głogów, tablica 25 e

Dzban, 2. połowa XVI w.

Wyrób z gliny o beżowo-szarym czerepie, schudzonej niewielką ilością drobnoziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; naloż; wys. 28 cm, szer. 22,5 cm, śr. wylewu 9 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z wysoką cylindryczną szyjką przechodzącą w pionowy i pogrubiony wylew, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono lekko skośnie poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, ze słabo zachowanymi śladami odcinania w postaci lekko zaokrąglonych smug. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu i dookólnego wałeczka pod wylewem.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20, przy zbiegu ul. Garncarskiej i Słodowej, na posesji 7, w pomieszczeniu 4, w obiekcie 1 podczas prac wykopaliskowych w 1994 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5192/94).

Literatura: niepublikowany.

105. Głogów, tablica 43 d-g

Fragmenty dzbanka zdobionego nakładkami, 2. połowa XVI w.

Wyrób z gliny o białawym przełamie, schudzonej domieszką pylastą, wykonany na kole techniką toczenia; wys. około 24 cm, śr. brzuśca około 14 cm, śr. wylewu 7,8 cm.

Naczynie odwrotnie gruszkowate, o największej wydętości brzuśca położonej nieco poniżej połowy wysokości, z szyjką lekko zwężającą się w stronę pionowego wylewu o zaokrąglonym brzegu, ucho i dno niezachowane. Czerep został pokryty obustronnie transparentnym szkliwem: wewnątrz – zielonym, z zewnątrz – fioletowym, bezbarwnym i jasnozielonym, tworzącym zacieki. Ornament składa się z nakładkowych przedstawień antytetycznie ustawionych kroczących lwów, głowy św. Jana Chrzciciela na misie umieszczonych na szyjce oraz niezidentyfikowanej postaci na brzuścu.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Bolesława Krzywoustego i Wały Bolesława Chrobrego, w sektorze 2, w obiekcie 4 podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. GWCH/46).

Literatura: Szajt 2015a, ryc. 3.

106. Głogów, tablica 48 d

Dzbanek szklwiony, 2. połowa XVI w.

Wyrób z gliny o białawym przełamie i jasnobeżowym czerepie, schudzonej domieszką o frakcji pylastej, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek części wylewu i szyjki; wys. 12,5 cm, szer. 9,2 cm, śr. wylewu 6 cm.

Naczynie gruszkowate, o największej wydętości brzuśca położonej poniżej połowy wysokości, z szyjką długą i lekko zwężającą się w stronę wylewu o rozchylonym i zaokrąglonym brzegu, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno lekko wklęsłe, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci słabo widocznych prostych smug. Zewnętrzna strona czerepu i częściowo wylew od strony wewnętrznej zostały pokryte jasnozielonym transparentnym szkliwem, które nie pokryło w całości części przydennej. Ornament składa się z płytkich, poziomych żłobków na brzuścu i pod wylewem.

Zabytek został odkryty przy ul. Długiej, w wykopie V, w obiekcie 16 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 2015 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 468).

Literatura: niepublikowany.

107. Głogów, tablica 48 c

Fragmenty garnka szklwionego, 2. połowa XVI – początek XVII w.

Wyrób z gliny o jasnoszaro-beżowym przełamie, schudzonej domieszką pylastą, wykonany na kole techniką toczenia; wymiary nieokreślone.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około połowy lub nieco powyżej połowy wysokości, z rozchyloną szyjką przechodzącą w wylew o zaokrąglonej krawędzi, z wąskim, taśmowatym uchem (pierwotnie prawdopodobnie dwoma), którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki. Czerep od zewnątrz został pokryty zielonym szkliwem, które nie wypełniło w całości części przydennej. Ornament składa się z motywu rombów i linii falistej odcisniętych z kwadratów stemplem obrotowym.

Zabytek został odkryty w kwartale A-10, przy zbiegu ul. Długiej i Młyńskiej, na posesji 16 podczas prac archeologicznych w 2003 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5250/278).

Literatura: niepublikowany.

108. Głogów, tablica 51

Dzbanek zdobiony różkiem, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełamie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek części wylewu i ucha uzupełnione gipsem, spękania; wys. 20,5 cm, szer. 14,7 cm, śr. wylewu 7,9 cm.

Naczynie jajowate, o największej wydętości brzuśca położonej poniżej połowy wysokości, z szyjką lekko rozchylającą się w stronę wylewu o zaokrąglonym brzegu, taśmowatym uchem, którego końce doklejono do szyjki i nieco powyżej największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, bez widocznych śladów odcinania. Czerep został pokryty obustronnie bezbarwnym szkliwem. Ornament składa się z rozetek, stylizowanych krzyży, linii falistych, łezek malowanych białawą i zieloną farbą na ciemnobrązowym tle, poziomych białawych pasów oraz dookólnego wałeczka z rzędem malowanych owali w miejscu przejścia barku w szyjkę.

Zabytek został odkryty po północnej stronie Rynku przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kłoka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 8).

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 6 g.

109. Głogów, tablica 52 b

Fragment dzbanka zdobionego różkiem, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełamie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 4,6 x 2,5 cm.

Część barku i szyjki pokryta obustronnie bezbarwnym szkliwem. Ornament składa się z poziomych pasów w kolorze białawym i ciemnobrązowym oraz dookólnego wałeczka w miejscu przejścia barku w szyjkę.

Zabytek został odkryty na zachód od kościoła św. Stanisława, w wykopie I, w warstwie A5, w obiekcie 11 (droga) podczas prac wykopaliskowych w 2017 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: niepublikowany.

110. Jawor, tablica 24 a

Dzbanek z dzióbkiem, 2. połowa XV – początek XVI w.

Wyrób z gliny o żółtawym przełamie i żółtawo-beżowym czerepie, schudzonej domieszką o frakcji pyłastej i niewielką ilością drobnopiękistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki części wylewu i szyjki, spękania i okopcenia; wys. 18 cm, szer. 14,7 cm, śr. wylewu 8 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z lekko rozchyloną szyjką przechodzącą w prosty wylew, z taśmowatym uchem doklejonym poniżej wylewu oraz w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno poszerzone i lekko wklęsłe. Ornament składa się z poziomych żłobków na szyjce.

Zabytek został odkryty w studni w krypcie gotyckiego kościoła pw. Wniebowzięcia NMP i konwentu Bernardynów podczas prac wykopaliskowych w latach 1989–1990. Przechowywany w Muzeum Regionalnym w Jaworze (nr inw. 84/2015).

Literatura: Pankiewicz 2015, tabl. 21.6, 35.5.

111. Jawor, tablica 25 f

Dzban z dzióbkiem, 1. połowa XVI w.

Wyrób z gliny o jasnożółtym przełamie i żółtawo-brunatnym czerepie, schudzonej domieszką pyłastą i niewielką ilością drobnopiękistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki części szyjki, brzuśca; spękania i okopcenia; wys. 31 cm, szer. 24,7 cm, śr. wylewu 14,2 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około dwóch trzecich wysokości, z szyjką zwężającą się lekko w stronę wylewu o wałeczkowatym brzegu, z taśmowatym uchem o nieznacznie pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono w miejscu wylewu i największej wydętości brzuśca. Dno płaskie. Ornament składa się z poziomych żłobków na szyjce i szczytkowo zachowanych linii namalowanych czerwonałą glinałą na brzuścu.

Zabytek został odkryty w studni w krypcie gotyckiego kościoła pw. Wniebowzięcia NMP i konwentu Bernardynów podczas prac wykopaliskowych w latach 1989–1990. Przechowywany w Muzeum Regionalnym w Jaworze (nr inw. 115/2015).

Literatura: Pankiewicz 2015, tabl. 24.3, 39.4.

112. Kozuchów, tablica 47 a-c

Dzbanek zdobiony nakładkami, XVI w.

Wyrób z gliny o jasnobezowym przełamie, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 16 cm, szer. 13,8 cm, śr. wylewu 7,6 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej poniżej połowy wysokości, z szyjką lekko zwężającą się w stronę pionowego wylewu o wałeczkowatym brzegu, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki. Zewnętrzna strona częściowo angobowanego (?) czerepu i wewnątrz wylewu zostały pokryte zielonym, transparentnym szkliwem. Ornament składa się z nakładkowych przedstawień twarzy kobiety (?) o długich kręconych włosach, twarzy mężczyzny z brodą oraz ptaka, umieszczonych w miejscu przejścia barku w szyjkę. Ponadto na korpusie motywy ułożone z kwadratów wypełnionych czterema wypukłymi kropkami wykonane stemplem oraz ukośne kreski odcisnięte stemplem obrotowym pod wylewem i na dookolnych wałeczkach na szyjce, a także w miejscu przejścia barku w szyjkę.

Zabytek został odkryty w wykopie przy skrzyżowaniu ul. Legnickiej z Rynkiem podczas prac wykopaliskowych w 2009 r. Przechowywany w Pracowni Archeologiczno-Konserwatorskiej Aliny Jaszewskiej. Docelowo ma zostać przekazany Muzeum Środkowego Nadodrza w Zielonej Górze z siedzibą w Świdnicy.

Literatura: Skorupka 2011, il. 45; Glinkowska 2012, il. 187–189; Wawrzyniak 2012, ryc. 18.

113. Legnica, tablica 15 e

Dzbanek z dzióbkiem, 2. ćwierć XIII – początek XIV w.

Wyrób z gliny o ciemnoszarym przełamie i czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; ubytek części wylewu, szyjki i ucha, deformacja, nalot; wys. 18,6 cm, szer. 17,5 cm, śr. wylewu 11,1 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z szyjką rozszerzającą się w stronę wylewu z lekko wyprofilowanym okapem, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, doklejonym pierwotnie do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, ze śladami podsypki, pierścieniem dookolnym i znakiem garncarskim przedstawiającym niedomkniętą, szeroki okrąg.

Zabytek został odkryty w okolicy Rynku. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/34).

Literatura: niepublikowany.

114. Legnica, tablica 9 d

Dzbanek z dzióbkiem, 2. połowa XIII – początek XIV w.

Wyrób z gliny o szarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; nalot; wys. 16,5 cm, szer. 14,7 cm, śr. wylewu 11,5 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z szyjką rozszerzającą się w stronę wylewu o wałeczkowatym brzegu, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono lekko skośnie do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. W dolnej części ucha wgłębienie wykonane palcem. Dno płaskie, ze śladami podsypki i pierścieniem dookolnym. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu i szyjce.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rosenbergów i Paderewskiego podczas prac wykopaliskowych w 1963 r. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/122).

Literatura: niepublikowany.

115. Legnica, tablica 16 a

Dzbanek, 2. połowa XIII – 1. połowa XIV w.

Wyrób z gliny o ciemnoszarym czerepie, schudzonej drobno- i średnioziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; ubytek części wylewu; wys. 21,9 cm, szer. 18,6 cm, śr. wylewu 10,7 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej poniżej połowy wysokości, z długą, cylindryczną szyjką przechodzącą w rozchylony wylew z okapem. Ucho taśmowate o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono do wylewu i barku. Dno płaskie, ze śladami podsypki i słabo zachowanym pierścieniem dookolnym. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu.

Zabytek został odkryty w okolicy Rynku. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/564).

Literatura: niepublikowany.

116. Legnica, tablica 14 e

Dzbanek z dzióbkiem, koniec XIII – 1. połowa XIV w.

Wyrób z gliny o szarym przełamie i ciemnoszarym czerepie, schudzonej domieszką pyłastą (nieliczne drobne ziarna piasku), wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; ubytek części wylewu i szyjki; wys. 15,5 cm, szer. 17,1 cm, śr. wylewu 11,9 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca umieszczonej nieco poniżej połowy wysokości, z szyjką rozszerzającą się w stronę wylewu z okapem, z wąskim taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. W dolnej części ucha dołek wyciśnięty palcem. Dno płaskie, ze śladami podsypki i słabo wyodrębnionym pierścieniem dookolnym. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu oraz dookolnych wałeczków na barku i w miejscu łączenia szyjki z brzuścem.

Zabytek został odkryty w kwartale przy skrzyżowaniu ul. Szpitalnej i NMP 9, w obiekcie 4 podczas prac wykopaliskowych w 2005 r. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/3750a).

Literatura: niepublikowany.

117. Legnica, tablica 16 b

Dzbanek z dzióbkiem, 2. połowa XIV – 1. ćwierć XV w.

Wyrób z gliny o ciemnoszarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; obtłuczenia części wylewu; wys. 18,5 cm, szer. 15,5 cm, śr. wylewu 9,1 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w rozchylony wylew z okapem, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono poniżej krawędzi wylewu i do barku. W dolnej części ucha zagłębienie wykonane palcem. Dno płaskie, ze śladami podsypki i pierścieniem dookolnym. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu, dwóch rzędów prostokątów odcisniętych stemplem obrotowym, pomiędzy którymi od strony dzióbka wyciśnięto guzek. Ponadto dookolny wałeczek na wylewie.

Zabytek został odkryty w okolicy Rynku, w kłoce podczas prac wykopaliskowych w 1963 r. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/482).

Literatura: niepublikowany.

118. Legnica, tablica 16 c

Dzbanek z dzióbkiem, XV w.

Wyrób z gliny o ciemnoszarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; obtłuczenia części brzuśca; wys. 23,8 cm, szer. 16,5 cm, śr. wylewu 9,6 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej nieco powyżej połowy wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w rozchylony wylew z okapem, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono poniżej krawędzi wylewu i do barku. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookolnych linii. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu i szyjce oraz linii falistej na barku.

Zabytek został odkryty przy ul. Piekarskiej. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/483).

Literatura: niepublikowany.

119. Legnica, tablica 16 d

Dzban z dzióbkiem, XV w.

Wyrób z gliny o szarym przełamie i ciemnoszarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; obtłuczenia części wylewu i brzuśca; wys. 29,3 cm, szer. 21 cm, śr. wylewu 10,6 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej nieco powyżej połowy wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w rozchylony wylew z okapem, z szerokim taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach i z pionowym wałeczkiem umieszczonym bliżej lewej strony, którego końce doklejono poniżej krawędzi wylewu i do barku. W dolnej części ucha wykonano owalne wgłębienie palcem. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookolnych linii. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu oraz dookolnego wałeczka w miejscu łączenia szyjki z barkiem.

Zabytek został odkryty w okolicy Rynku. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/169).

Literatura: niepublikowany.

120. Legnica, tablica 22 c

Dzbanek z dzióbkiem, 2. połowa XV – początek XVI w.

Wyrób z gliny o pomarańczowawo-brunatnym czerepie, wykonany na kole techniką toczenia; okopcenia; wys. 19,5 cm, szer. 15 cm, śr. wylewu 9,5 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z szyjką rozszerzającą się lekko w stronę wylewu o zaokrąglonym brzegu, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono poniżej krawędzi wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Zewnętrzna strona wylewu i wewnątrz szyjki zostały pokryte żółtym szklivem. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu i szyjce.

Zabytek został odkryty przy ul. Wjazdowej 5 podczas prac wykopaliskowych w 1967 r. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/831).

Literatura: niepublikowany.

121. Nysa, tablica 9 f

Dzbanek z dzióbkiem, 2. połowa XIII – 1. ćwierć XIV w.

Wyrób z gliny o białawo-szarym czerepie, schudzonej średnio- i drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; okopcenie; wys. 14,6 cm, szer. 13,8 cm, śr. wylewu 10,1 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z szyjką rozchylającą się w stronę wylewu o wałeczkowatym brzegu, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, ze śladami podsypki i pierścieniem dookólnym. Ornament składa się z poziomego pasa namalowanego pomarańczową gliną na barku i dookólnego wałeczka w miejscu przejścia szyjki w bark.

Zabytek został odkryty przy ówczesnej ul. Lenino 24 (obecnie św. Piotra) w wykopie I, w obiekcie 2 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/178/3/124).

Literatura: niepublikowany.

122. Nysa, tablica 14 f

Dzbanek z dzióbkiem, koniec XIV – 3. ćwierć XV w.

Wyrób z gliny o ciemnoszarym przełamie i ciemnoszarym, połyskliwym czerepie, schudzony domieszką pylastą i niewielką ilością drobnoziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek części przydennej i dna, spękania; wys. 17,5 cm, szer. 14,5 cm, śr. wylewu 8,7 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w wylew z okapem, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Ornament składa się z poziomych żłobków na barku.

Zabytek został odkryty przy zbiegu ul. Kupieckiej z Rynkiem Garncarskim, w wykopie I, w obiekcie 7 (studnia wykonana z elementów beczek) podczas prac wykopaliskowych w 1993 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/654/6).

Literatura: Krawczyk, Romiński 1997.

123. Nysa, tablica 22 b

Dzbanek z dzióbkiem, koniec XIV – 3. ćwierć XV w.

Wyrób z gliny o ciemnoszarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; okopcenia; wys. 20,3 cm, szer. 16,7 cm, śr. wylewu 10 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około dwóch trzecich wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w rozchylony, wałeczkowaty wylew, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu i szyjce oraz dookólnej rytej linii falistej w górnej części brzuśca.

Zabytek został odkryty przy narożniku ul. Kostrzewy (obecnie Celna) i K. Miarki, w wykopie I, w obiekcie 2 podczas prac wykopaliskowych w 1958 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (MNa/A/173/11/6).

Literatura: niepublikowany.

124. Nysa, tablica 21 e

Dzbanek z dzióbkiem, XV w.

Wyrób z gliny o szaro-popielatym przełamie i żółto-popielatym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; okopcenia i nalot; wys. 12,6 cm, szer. 13,5 cm, śr. wylewu 9,2 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej nieco poniżej połowy wysokości, z szyjką rozchylającą się w stronę wylewu o zaokrąglonym brzegu, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Ornament składa się z poziomego żłobka na brzuścu i dookólnego wałeczka w miejscu przejścia barku w szyjkę.

Zabytek został odkryty przy ul. Chopina 6–9, w wykopie III, w obiekcie 4 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/180/4/91).

Literatura: niepublikowany.

125. Nysa, tablica 22 d

Dzbanek z dzióbkiem, XV w.

Wyrób z gliny o beżowo-szarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; okopcenia; wys. 21,9 cm, szer. 18,4 cm, śr. wylewu 10 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z szyjką rozszerzającą się w stronę wylewu, z taśmowatym uchem o poszerzonych krawędziach, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookólnych smug. Ornament składa się z poziomych żłobków na barku i szyjce.

Zabytek został odkryty przy narożniku ul. Kostrzewy (obecnie Celna) i K. Miarki, w wykopie I, w obiekcie 2 podczas prac wykopaliskowych w 1958 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (MNa/A/173/11/5).

Literatura: niepublikowany.

126. Nysa, tablica 23 c

Dzbanek z dzióbkiem, XV w.

Wyrób z gliny o szarym przełamie i beżowo-szarym czerepie, schudzonej niewielką ilością drobnoziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki części wylewu, okopcenia; wys. 17,5 cm, szer. 16,7 cm, śr. wylewu 10,9 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej nieco poniżej połowy wysokości, z szyjką rozszerzającą się w stronę wylewu o zaokrąglonym brzegu, z taśmowatym uchem, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Ornament składa się z poziomych żłobków na wylewie.

Zabytek został odkryty przy narożniku ul. Kostrzewy (obecnie Celna) i K. Miarki w wykopie I, w obiekcie 2 podczas prac wykopaliskowych w 1958 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (MNa/A/173/11/2).

Literatura: niepublikowany.

127. Nysa, tablica 90 d

Fragment dzbanka kamionkowego, grupa Falkego, okręg Łużyc, XV w.

Wyrób z gliny o szarym przełamie, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; wym. 7,8 x 6 cm.

Części brzuśca pokryta od zewnątrz brązowym szkliwem ziemnym. Ornament składa się z odbitych stemplem wklęsłych kwadratów z czterema wypukłymi punktami.

Zabytek został odkryty wraz z innym fragmentem dna u zbiegu ul. Tkackiej i Karola Miarki oraz na pl. Kościelnym, w wykopie I, w kanale podczas prac wykopaliskowych w 1961 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/177/1).

Literatura: niepublikowany.

128. Nysa, tablica 24 d

Dzbanek, 2. połowa XV – początek XVI w.

Wyrób z gliny o popielato-żółtawym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia, okopcenia; wys. 20,5 cm, szer. 17,5 cm, śr. wylewu 10,5 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej nieco powyżej połowy wysokości, z szyjką rozchyloną w stronę wylewu o zaokrąglonym brzegu, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono poniżej krawędzi wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Ornament składa

się z poziomego pasa prostokątów odcisniętych na barku stemplem obrotowym i poziomych żłobków na szyjce.

Zabytek został odkryty przy ul. Chopina 6–9, w wykopie III, w obiekcie 5 (studnia/kłoka) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/180/5/36).

Literatura: niepublikowany.

129. Nysa, tablica 33 b

Dzbanek zdobiony nakładkami, 2. połowa XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie, schudzonej domieszką pylastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu uzupełnione gipsem, spękania; wys. 20,6 cm, szer. 15,3 cm, śr. wylewu 8 cm.

Naczynie jajowate, o największej wydętości położonej nieco poniżej połowy wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w pionowy wylew o zaokrąglonym brzegu, z wąskim taśmowatym uchem, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno delikatnie wklęsłe, w formie okrągłej stopki ze śladami odcinania w postaci prostych smug oraz podważania krawędzi. Zewnętrzna strona czerepu została pokryta wielobarwnymi szkliwami: bordowym, zielonym i żółtym. Ornament składa się z nakładkowych przedstawień rozetek i tarcz z przedstawieniami roślinnymi na brzuścu oraz trójkątów na szyjce. Ponadto dookólne wałeczki na stopce, brzuścu i szyjce.

Zabytek został odkryty przy ul. Bolesława Krzywoustego 6–10, w wykopie VIII, w obiekcie 2 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/185/2/10).

Literatura: niepublikowany.

130. Nysa, tablica 33 d

Dzbanek kamionkowy, zachodnia Saksonia, 2. połowa XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o szaro-beżowym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pylastą z inkluzjami kwarcu na powierzchni, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki części wylewu uzupełnione gipsem, spękania; wys. 20,2 cm, szer. 15,3 cm, śr. wylewu 7,4 cm.

Naczynie odwrotnie gruszkowate, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z szyjką lekko zwężającą się w stronę pionowego wylewu o zaokrąglonym brzegu, z wąskim taśmowatym uchem, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno lekko wklęsłe, ze śladami podważania. Zewnętrzna strona czerepu o brązowym nalocie została pokryta częściowo szkliwem solnym. Ornament składa się z poziomych żłobków na szyjce.

Zabytek został odkryty przy ul. Bielawskiej, w obiekcie 1 (kłoka) podczas prac wykopaliskowych w 2000 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/727/1).

Literatura: Krawczyk 2002, ryc. 6 b.

131. Nysa, tablica 52 d

Fragment dzbanka malowanego rozkiem, 2. połowa XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o pomarańczowo-beżowym przełamie, schudzonej domieszką pylastą, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 14,5 x 12,5 cm.

Część korpusu i ucha pokryta obustronnie bezbarwnym szkliwem. Ornament składa się z namalowanych rozkiem białawą i zieloną farbą (częściowo na brązowym podkładzie) nierozpoznanych wzorów oraz poziomych pasów.

Zabytek został odkryty przy ul. Matejki 2–3, w wykopie IV, w obiekcie 2 (zasobnik) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/181/2).

Literatura: niepublikowany.

132. Nysa, tablica 32 g-h

Fragmenty dzbanka kamionkowego, Trzebiel, 2. połowa XVII – początek XVIII w.

Wyrób z gliny o jasnoszaro-beżowym przełamie, schudzony niewielką ilością drobnziarnistego piasku (inkluzje gruboziarnistego kwarcu), wykonany na kole techniką toczenia; wym. 8,1 x 6,6 cm.

Część dna, przydenna i ścianki o jasnoszarej powierzchni zewnętrznej i brunatno-szarym wnętrzu, pokryte od zewnątrz błękitem kobaltowym i fioletem manganowym oraz szkliwem solnym. Ornament składa się z odcisniętej romboidalnej siatki, pionowych kresek i wklęsłych okręgów wypełnionych wypukłymi kółkami wykonanych stemplem oraz niezidentyfikowanych rytych wzorów.

Zabytki zostały odkryte w Nowym Mieście podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywane w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/187).

Literatura: niepublikowane.

133. Oleśnica, tablica 33 c

Dzban kamionkowy, Mużaków, 2. połowa XVII – początek XVIII w.

Wyrób z gliny o szarym przełamie i popielato-brunatnym czerepie, schudzonej domieszką pylastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek szyjki uzupełniony gipsem, spękania; wys. 25,2 cm, szer. 15,5 cm, śr. wylewu 7,5 cm.

Naczynie gruszkowate, o największej wydętości brzuśca położonej poniżej połowy wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w wychylony do wewnątrz wylew, z wąskim taśmowatym uchem, którego końce doklejono poniżej wylewu i barku. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki bez widocznych śladów odcinania. Zewnętrzna strona czerepu została pokryta brązowym szkliwem ziemnym i solnym. Ornament składa się z poziomych żłobków na szyjce i brzuścu, ukośnych kanelur w części przydennej, wykonanych stemplem obrotowym drobnych poziomych wgłębień na brzuścu i ukośnych palmetek. Ponadto ukośne oczka wykonane stemplem.

Zabytek został odkryty w Oleśnicy. Przechowywany w Muzeum Dawnego Kupiectwa w Świdnicy jako depozyt Muzeum Miejskiego Wrocławia (nr inw. MMW/A/IV/1329).

Literatura: niepublikowany.

134. Opole, tablica 25 b

Dzban, XV w.

Wyrób z gliny o pomarańczowawym przełamie i czerepie, schudzonej drobno- i średnioziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek części wylewu, spękania; wys. 26,7 cm, szer. 20,4 cm, śr. wylewu 11,7 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej nieco powyżej połowy wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w wylew z okapem, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. W dolnej części ucha wgłębienie wykonane palcem. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Ornament składa się z motywu gwiazdek i krzyżyków wykonanych poziomo stemplem obrotowym na barku oraz dookólnego wałeczka na wylewie.

Zabytek został odkryty podczas prac wykopaliskowych na zamku. Przechowywany w Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu (nr inw. MŚO/N/1048/297).

Literatura: niepublikowany.

135. Opole, tablica 25 a

Dzban z dzióbkiem, 2. połowa XV w.

Wyrób z gliny o pomarańczowawym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; spękania, okopcenia i nalot; wys. 30 cm, szer. 21,8 cm, śr. wylewu 13,5 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około dwóch trzecich wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w wylew z okapem, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. W dolnej części ucha wgłębienie wykonane palcem. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Czerep od strony zewnętrznej został częściowo pokryty transparentnym szkliwem o żółtawej barwie. Ornament składa się z poziomego wałeczka w miejscu przejścia barku w szyjkę oraz na wylewie.

Zabytek jest przechowywany w Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu (nr inw. MŚO/A/56/7/1).

Literatura: niepublikowany.

136. Opole, tablica 44

Fragment dzbanka zdobionego nakładkami, 2. połowa XVI – początek XVII w.

Wyrób z gliny o białawym przełamie, schudzonej domieszką pylastą, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 14,8 cm, szer. 14,5 cm, śr. wylewu około 8 cm.

Naczynie odwrotnie gruszkowate, z wąskim taśmowatym uchem, którego dolny koniec doklejono w miejscu największej wydętości brzuśca, szyjka i wylew niezachowane. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci słabo widocznych prostych smug. Czerep został obustronnie pokryty szkliwem: wewnątrz – jasnożółtym, z zewnątrz – brązowo-bordowym i bezbarwnym, tworzącym zacieki. Ornament składa się z nakładkowej sceny Ukrzyżowania, w skład której wchodzi Jezus, Maria przedstawiona jako Matka Boska Bolesna oraz Jan Chrzciciel wskazujący ręką Jezusa.

Zabytek został odkryty na pl. Sebastiana 20 podczas prac wykopaliskowych w 1956 r. (?). Przechowywany w Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu (nr inw. MŚO/1956/9/5).

Literatura: niepublikowany.

137. Polkowice, tablica 15 f

Fragment dzbanka z dzióbkiem, 2. połowa XIII – 1. połowa XIV w.

Wyrób z gliny o pomarańczowawo-brunatnym przełamie i beżowo-popielatym czerepie, schudzonej drobno- i średnioziarnistym piaskiem (nieliczne grube ziarna), wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formująco obtaczany; wys. 16,3, śr. wylewu 11 cm.

Naczynie o baniastym brzuścu, z wysoką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o wałeczkowatym brzegu, taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono do wylewu i barku. W dolnej części ucha wgłębienie wykonane palcem. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu oraz prostokątów odcisniętych na szyjce i pod wylewem stemplem obrotowym.

Zabytek został odkryty przy ul. Górnej, w wykopie I, podczas prac wykopaliskowych w 2001 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5236/77).

Literatura: niepublikowany.

138. Racibórz, tablica 19 c

Dzban z dzióbkiem zdobiony odciskaniem i nakładkami, XIV w.

Wyrób z gliny o pomarańczowawym przełamie, schudzonej drobno- i średnioziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formująco obtaczany; ubytki korpusu uzupełnione gipsem, spękania; wys. 25,5 cm, szer. 16,5 cm, śr. wylewu 12 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej nieco poniżej połowy wysokości, z długą cylindryczną szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o wałeczkowatym brzegu, z taśmowatym uchem, którego końce doklejono pierwotnie poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, ze śladami podsypki i pierścieniem dookolnym. Zewnętrzna strona czerepu i wnętrze wylewu zostały pokryte transparentnym szkliwem ołowiowym o barwie brązowawej. Ornament składa się z odcisniętych z matrycy przedstawień jeleni na barku, nakładkowych rozetek i poziomych żłobków na brzuścu oraz wyciskanych wgłębień tworzących linię falistą na okapie pod wylewem.

Zabytek został odkryty przy ul. Rzeźniczej, w obiekcie 5 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1995 r. Przechowywany w Muzeum w Raciborzu.

Literatura: Kozłowska 1998; 2005, fot. na s. 126; Stoksik 2007, rys. 122.

139. Racibórz, tablica 22 a

Dzbanek, XV w.

Wyrób z gliny o szaro-beżowym czerepie i szarym przełamie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek części wylewu uzupełniony gipsem; wys. 19,5 cm, szer. 15,8 cm, śr. wylewu 11 cm.

Naczynie baniaste o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z szyjką rozszerzającą się w stronę wylewu o wałeczkowatej krawędzi, z taśmowatym uchem o obustronnie poszerzonych krawędziach, którego końce doklejono poniżej krawędzi wylewu i do barku. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookolnych linii. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu.

Zabytek został odkryty przed 1945 r. w nieznanach okolicznościach. Przechowywany w Muzeum Górnośląskim w Bytomiu (nr inw. B/852/58).

Literatura: niepublikowany.

140. Śląsk, tablica 49 a

Dzban zdobiony nakładkami, 2. połowa XVI w.

Wyrób z gliny z elementami cynowymi, wykonany na kole techniką toczenia i odlewu.

Naczynie odwrotnie gruszkowate, o największej wydętości brzuśca położonej nieco powyżej połowy wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w pionowy wylew o brzegu okutym cynową obręczą, taśmowatym uchem, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Do ucha za pomocą opaski przymocowano cynowy zawias ze sterczyną oraz wyoblone wieczko, zakończone guzkiem. Dno na stożkowej stopce wykonanej z cyny. Czerep został pokryty od zewnątrz bezbarwnym szkliwem ołowiowym (?). Główny motyw zdobniczy stanowią dwa medaliony z polichromowanymi nakładkami przedstawiającymi Adama i Ewę przy drzewie poznania dobra i zła oraz Boga Ojca ukazującego się Mojżeszowi (?). Ponadto motywy roślinne.

Zabytek znajdował się do 1945 r. w Śląskim Muzeum Przemysłu Artystycznego i Starożytności (Schlesische Museum für Kunstgewerbe und Altertümer). Zaginiony.

Literatura: Strauss 1919, s. 294: Abb. 7 a; 1928.

141. Śląsk, tablica 46

Dzban zdobiony nakładkami, 2. połowa XVI – początek XVII w.

Wyrób z gliny o jasnobieżowym przełamie, wykonany na kole techniką toczenia, elementy z mosiądzu i drewna; odpryski szklawa; wys. 55,7 cm.

Naczynie odwrotnie gruszkowate, o największej wydętości brzuśca położonej nieco poniżej trzech czwartych wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w pionowy wylew o zaokrąglonym brzegu, z taśmowatym uchem, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki. Zewnętrzna strona czerepu została pokryta częściowo angobą (?) i zielonym, połyskliwym szklawem. Korpus został ozdobiony licznymi nakładkami w stylu *horror vacui* przedstawiającymi m.in.: ukrzyżowanego Jezusa wraz z Marią i św. Janem Ewangelistą, św. Mikołaja, scenę Ofiarowania Izaaka, postaci męskie w okazałych strojach, lwa, orły heraldyczne (w tym cesarskiego), rozety, maskarony, plecionki, godła cechu piekarzy i kołodziejów. Jedna z nakładek przedstawia popiersie oraz inicjały „B S”, na medalionie odbitym przy belce krzyża inicjały „E S”. Nad krzyżami półokrągłe banderole z pseudonapisami. Poniżej ucha namalowana czarna liczba „1[...]7”. Ponadto poziome żłobki na szyjce i ukośne kreski odcisnięte stemplem obrotowym na dookólnym wałeczku w miejscu przejścia barku w szyjkę oraz na stopce. W dolnej części po stronie ucha mosiężny kranik z kurkiem zakończony wylewem w kształcie paszczy smoka. Drewniana pokrywka z wyrzeźbionym przedstawieniem stworzenia o węzowatym korpusie z łuskami.

Zabytek pochodzi z dawnych zbiorów królewskich Muzeum Uniwersyteckiego. Przechowywany w Muzeum Narodowym we Wrocławiu (nr inw. I-321).

Literatura: Strauss 1928, Taf. 25: 132–134; Gündel 1933; *Rzemiosło* 1968; Szwed 1998, fot. 5; Sozańska 2000, il. na s. 117; 2001, il. na s. 38; 2002, il. na s. 419.

142. Śląsk, tablica 52 f

Fragment dzbanka zdobionego różkiem, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób wykonany techniką toczenia; wys. 19,5 cm, szer. 10 cm.

Naczynie jajowate, z lekko rozchylną szyjką przechodzącą w pionowy wylew o zaokrąglonym brzegu, ucho niezachowane. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki. Czerep został obustronnie pokryty bezbarwnym szklawem ołowiowym (?). Ornament składa się z malowanych podszkliwnie różkiem przedstawień jeleni i elementów floralnych, poziomych pasów, krzyży i kresek na brzuścu, pasów na szyjce oraz dookólnego wałeczka w miejscu przejścia barku w szyjkę z rzędem malowanych kropek.

Zabytek do 1945 r. znajdował się w Śląskim Muzeum Przemysłu Artystycznego i Starożytności we Wrocławiu (Schlesische Museum für Kunstgewerbe und Altertümer). Zaginiony.

Literatura: Schmidt 1938, Abb. 2.

143. Świdnica, tablica 18 c

Dzbanek malowany z dzióbkiem, koniec XIII – XIV w.

Wyrób z gliny o żółtawo-brunatnym czerepie, schudzonej drobno- i średnioziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; ubytek części brzuśca uzupełnionej gipsem, okopcenia; wys. 19,2 cm, szer. 17 cm, śr. wylewu 12 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w rozchylony wylew z okapem, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, które doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, ze śladami podsypki. Ornament składa się ze słabo widocznego poziomego pasa namalowanego czerwioną gliną na barku oraz dookólnych żłobków na brzuścu.

Zabytek został odkryty na terenie zamku. Przechowywany w Muzeum Dawnego Kupiectwa w Świdnicy (nr inw. Św/M/492/R).

Literatura: niepublikowany.

144. Świdnica, tablica 18 d

Dzbanek malowany z dzióbkiem, koniec XIII – XIV w.

Wyrób z gliny o żółtawo-brunatnym czerepie, schudzonej drobno- i średnioziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; okopcenia; wys. 15,2 cm, szer. 14,8 cm, śr. wylewu 9,5 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z szyjką rozchylającą się w stronę wylewu z niskim okapem, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, które doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, ze śladami podsypki i pierścieniem dookólnym. Ornament składa się z poziomego pasa namalowanego czerwioną gliną na barku oraz dookólnych żłobków na brzuścu.

Zabytek został odkryty na terenie zamku. Przechowywany w Muzeum Dawnego Kupiectwa w Świdnicy jako depozyt Muzeum Miejskiego we Wrocławiu (nr inw. MMW/A/IV/2043).

Literatura: niepublikowany.

145. Świdnica, tablica 18 a-b

Dzbanek twarzowy, XIV w.

Wyrób z gliny o żółtawym przełamie i czerepie, schudzony drobno- i średnioziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; ubytek części wylewu; wys. 19,5 cm, szer. 16,2 cm, śr. wylewu 9,5 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej poniżej połowy wysokości, z baniastą szyjką przechodzącą w rozchylony wylew w kształcie tzw. czwórlistnym, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono do szyjki i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, ze śladami podsypki, z wąskim pierścieniem dookołnym i znakiem przedstawiającym krzyż laskowany. Ornament składa się z plastycznego wyobrażenia twarzy na szyjce oraz wzorów namalowanych czerwona glina na szyjce i barku.

Zabytek został odkryty przy ul. Spółdzielczej 33 podczas prac wykopaliskowych w 1996 r. Przechowywany w Muzeum Dawnego Kupiectwa w Świdnicy.

Literatura: Jaworski, Krukiewicz 1997, ryc. 6; 2003, il. 2–4.

146. Świdnica, tablica 18 c

Dzbanek malowany z dzióbkiem, XIV w.

Wyrób z gliny o żółtawo-brunatnym czerepie, schudzonej drobno- i średnioziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; okopcenia; wys. 17 cm, szer. 14,5 cm, śr. wylewu 11 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej w około dwóch trzecich wysokości, z szyjką rozszerzającą się w stronę rozchylonego, wałeczkowatego wylewu, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, które doklejono do wylewu i barku. Dno płaskie, ze śladami podsypki i pierścieniem dookołnym. Ornament składa się z poziomych pasów namalowanych czerwona glina na barku oraz krawędzi wylewu, a także dookołnych żłobków na brzuścu i szyjce.

Zabytek został odkryty na terenie zamku. Przechowywany w Muzeum Dawnego Kupiectwa w Świdnicy jako depozyt Muzeum Miejskiego we Wrocławiu (nr inw. MMW/A/IV/2861).

Literatura: niepublikowany.

147. Świdnica, tablica 18 f

Dzbanek malowany, XIV w.

Wyrób z gliny o żółtawo-brunatnym czerepie, schudzonej drobno- i średnioziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; ubytek części wylewu uzupełnionej gipsem, okopcenia; wys. 24,5 cm, szer. 19,5 cm, śr. wylewu 10 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej poniżej połowy wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w rozchylony wylew z okapem, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, które doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, ze śladami podsypki i pierścieniem dookołnym. Ornament składa się z dwóch poziomych pasów namalowanych czerwona glina na barku i dookołnych żłobków na brzuścu.

Zabytek został odkryty na terenie zamku. Przechowywany w Muzeum Dawnego Kupiectwa w Świdnicy.

Literatura: niepublikowany.

148. Świdnica, tablica 31 a-b

Dzban antropomorficzny z rurką, XV w.

Wyrób z gliny o białawo-szarym przełamie i czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; ubytki korpusu uzupełnione gipsem, spękania; wys. około 26 cm, szer. 17 cm, śr. wylewu 11 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z taśmowatym uchem, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu przejścia brzuśca w bark, z szyjką zwężającą się w stronę pionowego wylewu z okapem i rurką. Dno płaskie, ze śladami podsypki. Ornament składa się z wykonanych stemplem kratowanych rombów oraz odcisniętych stemplem przedstawień w medalionach: orła, plecionki, pary pod drzewem (Tristan i Izolda?). Na wylewie ryte kreski i kółka oraz wyciągnięty guzik imitujący włosy, oczy i nos. Ponadto walcowata rurka stylizowana na fallusa, przytrzymywana przez dwie reliefowo ukształtowane dłonie.

Zabytek został odkryty w wykopie przy pl. Grunwaldzkim 14 podczas prac wykopaliskowych w 2006 r. Przechowywany w Muzeum Dawnego Kupiectwa w Świdnicy.

Literatura: Karst 2009, ryc. 5; Wachowski, Karst 2011, Abb. 2–5; Karst 2012, il. na s. 56; Wachowski 2013, ryc. VII.

149. Świdnica, tablica 45

Dzbanek zdobiony nakładkami, 2. połowa XVI – początek XVII w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełamie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki zdobienia; wys. 19 cm, szer. 15 cm, śr. wylewu 7,5 cm.

Naczynie odwrótnie gruszkowate, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z cylindryczną szyjką, zakończoną pionowym wylewem o zaokrąglonym brzegu, z wąskim, taśmowatym uchem, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie w formie okrągłej stopki, bez widocznych śladów odcinania. Czerep od zewnątrz został pokryty częściowo angobą oraz zielonym transparentnym szkliwem, natomiast wylew i wnętrze transparentnym szkliwem jasnozielonym. Szkliwo nie pokryło całkowicie części przydennej. Główny motyw zdobniczy stanowi trójpostaciowa scena Ukrzyżowania: Jezus, Maria (niezachowana) oraz Jan Ewangelista. Na szyjce umieszczono przedstawienie herbu, w którego czterech polach znajdują się: wieża, szachownica i podwójne pasy. Ponadto przedstawienie niezidentyfikowanej postaci, antropomorficzne wyobrażenie księżyca, a także poziome żłobki na szyjce i dookoły wałeczka w miejscu przejścia barku w szyjkę.

Zabytek został odkryty na terenie zamku. Przechowywany w Muzeum Dawnego Kupiectwa w Świdnicy.

Literatura: niepublikowany.

150. Wrocław, tablica 17 c

Fragment dzbanka twarzowego, 1. połowa XIII w.

Wyrób z gliny o jasnobieżowo-szarym przełamie, schudzonej średnio- i gruboziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; wym. 10,5 x 7,8 cm.

Część wylewu i szyjki zdobiona wymodelowanym przedstawieniem twarzy męskiej. Nos i usta zostały ukształtowane z tej samej gliny co czerep, oczy i broda zostały dolepione i ukształtowane z pomarańczowej gliny. Całość została pokryta szkliwami w kolorze żółtym i pomarańczowym.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 84 (ćw. B/D), w jednostce stratygraficznej 16 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/11513/11).

Literatura: Szajt 2018, ryc. 272 a.

151. Wrocław, tablica 17 a

Dzbanek z dzióbkiem, XIII – początek XIV w.

Wyrób z gliny o szarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką taśmowo-ślizgową, formującą obtaczany; wys. 20 cm, szer. 15,4 cm, śr. wylewu 10,5 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej nieco powyżej połowy wysokości, z szyjką rozchylającą się w stronę wałeczkowatego wylewu, z taśmowatym uchem o poszerzonych krawędziach, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, ze śladami podsypki i słabo zachowanym pierścieniem dookołnym. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu, rzędu dołków wyciśniętych palcem, ograniczonego obustronnie motywem jodełki odcisniętym na dookołnych wałeczkach stemplem obrotowym. Ponadto pięć gwiazdek składających się z trzech skrzyżowanych kresek wpisanych w koło, odcisniętych stemplem na uchu i poniżej miejsca złączenia ucha z brzuścem.

Zabytek został pozyskany przed 1945 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. MMW/IV/2963).

Literatura: niepublikowany.

152. Wrocław, tablica 17 b

Dzban z dzióbkiem, XIII – początek XIV w.

Wyrób z gliny o szarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką taśmowo-ślizgową, formującą obtaczany; ubytki części ucha uzupełnione gipsem, spękania; wys. 27,5 cm, szer. 16,8 cm, śr. wylewu 11,2 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej w około dwóch trzecich wysokości, z szyjką rozszerzającą się w stronę wylewu z okapem, taśmowatym uchem o poszerzonych krawędziach, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, ze śladami podsypki. Ornament składa się z motywu meandra ograniczonego obustronnie rzędem kwadratów odcisniętych stemplem obrotowym na barku.

Zabytek został pozyskany przed 1945 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. MMW/IV/2974).
Literatura: niepublikowany.

153. Wrocław, tablica 21 f

Dzbanek, 4. ćwierć XIII – 1. ćwierć XIV w.

Wyrób z gliny o szaro-brunatnym przełamie i ciemnoszarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formując obtaczany; ubytek połowy korpusu, okopcenia; wys. 14,3 cm, szer. 11,8 cm, śr. wylewu 9,5 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z szyjką zwężającą się w stronę wylewu o rozchylonej, schodkowej krawędzi, z taśmowatym uchem o pogrubionych brzegach, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno lekko wklęsłe, ze śladami podsypki i pierścieniem dookołnym. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu i szyjce oraz motywu jodelki odcisniętego stemplem obrotowym na barku.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 32 (ćw. A/B), w jednostce stratygraficznej 22 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/734/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018b, ryc. 238 e.

154. Wrocław, tablica 27 f

Fragment dzbanka protokamionkowego, Nadrenia (?), 4. ćwierć XIII – 1. ćwierć XIV w.

Wyrób z gliny o beżowo-szarym przełamie i czerwonym czerepie, schudzonej domieszką drobnoziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 8,1 x 5,8 cm.

Część cylindrycznej szyjki pokrytej poziomymi żłobkami i wylewu lekko wychylonego do wnętrza o zaokrąglonym brzegu oraz taśmowate ucho, którego końce doklejono poniżej wylewu i do barku.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 34 (ćw. A), w jednostce stratygraficznej 22 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/4105/11).

Literatura: Szajt 2018, ryc. 274 d.

155. Wrocław, tablica 27 i

Fragment dzbanka kamionkowego, południowa Dolna Saksonia, 4. ćwierć XIII – 1. ćwierć XIV w.

Wyrób z gliny o szarym przełamie, schudzonej niewielką ilością drobnoziarnistego piasku (pozostałości po substancji organicznej), wykonany na kole techniką toczenia; wys. 11,1 cm, śr. brzuśca 11 cm.

Część korpusu o kulistym brzuścu i płaskim dnie w formie falistej stopki. Czerep został pokryty obustronnie brązowym szkliwem ziemnym, a od zewnątrz – szkliwem solnym (szkliwa nie pokryły w całości czerepu). Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 34 (ćw. A), w jednostce stratygraficznej 22 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/3660/11).

Literatura: Szajt 2018, ryc. 274 h.

156. Wrocław, tablica 27 c

Fragment dzbanka kamionkowego, Waldenburg (?), 1. połowa XIV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą i niewielką ilością drobnoziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 9,1 x 4,8 cm.

Część wylewu i szyjki naczynia w typie *Jakobakanne*. Czerep został pokryty częściowo brązowym nalotem żelazowym.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 33 (ćw. C), w jednostce stratygraficznej 19 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/9214/11).

Literatura: Szajt 2018, ryc. 274 c.

157. Wrocław, tablica 27 d

Dzbanek kamionkowy, Bad Schmiedeberg (?), 1. połowa XIV w.

Wyrób z gliny o szarym przełamie i brązowym czerepie, schudzony niewielką ilością drobnoziarnistego piasku (ślady po wypalonych inkluzjach organicznych), wykonany na kole techniką toczenia; wym. 6,1 x 5,7 cm.

Część wylewu, szyjki, z taśmowatym uchem, którego końce doklejono poniżej wylewu i do barku, pokrytych z zewnątrz (wylew także wewnątrz) brązowym szkliwem ziemnym i szkliwem solnym. Ornament składa się z poziomych żłobków na szyjce i dookolnych wałeczków w miejscu przejścia barku w szyjkę i szyjki w wylew.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 22 (ćw. C), w jednostce stratygraficznej 19 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/6175/11).

Literatura: Szajt 2018, ryc. 274 e.

158. Wrocław, tablica 27 e

Fragment dzbanka/kubka kamionkowego, Siegburg, XIV w.

Wyrób z gliny o białawym przełamie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 5,2 x 8,4 cm.

Część szyjki i brzuśca pierwotnie niskiego naczynia o kulistym brzuścu i krótkiej cylindrycznej szyjce przechodzącej w pionowy wylew. Czerep o białawym kolorze został od zewnątrz częściowo pokryty pomarańczowym żelazowym nalotem.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 76 (ćw. A/B), w jednostce stratygraficznej 496 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/9644/11).

Literatura: Szajt 2018, ryc. 274 g.

159. Wrocław (?), tablica 23 d

Dzbanek z dzióbkiem, XV w.

Wyrób z gliny o ciemnoszarym połyskliwym czerepie, schudzonej drobnopiękistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 19,2 cm, szer. 15 cm, śr. wylewu 9 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej nieco poniżej połowy wysokości, z szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o zaokrąglonym brzegu, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono poniżej wylewu i do barku. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci półkolistych smug.

Zabytek jest przechowywany w Muzeum Dawnego kupiectwa w Świdnicy jako depozyt Muzeum Miejskiego we Wrocławiu (nr inw. W-w 001).

Literatura: niepublikowany.

160. Wrocław, tablice 28, 30 a-b

Dzbanek kamionkowy grupy Falkego, okręg Łużyc, XV w.

Wyrób z gliny o szarym przełamie, wykonany na kole techniką taśmowo-ślizgową, formująco obtaczany; ubytki korpusu, spękania; wys. 19,4 cm, szer. 18,2 cm, śr. wylewu 9 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej nieco poniżej połowy wysokości, z krótką cylindryczną szyjką przechodzącą w pionowy wylew o pogrubionym brzegu, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno lekko wklęsłe, z pierścieniem dookolnym i śladami odcinania w postaci nieregularnych, zaokrąglonych smug. Zewnętrzna strona czerepu i część wewnętrzna wylewu zostały pokryte brązowym szkliwem ziemnym. Główny motyw zdobniczy stanowi umieszczone na szyjce i brzuścu przedstawienie twarzy męskiej o długich włosach, z brodą i wąsami, odcisniętej w matrycy, wykończonej naciniem i nakłuwaniem. Ponadto motywy geometryczne na korpusie odcisnięte stemplem: wklęsłe kwadraty i trójkąty wypełnione poczwórnymi lub pojedynczymi wypukłymi punktami. Na szyjce poziome żłobki, w dolnej części wylewu dookolny wałeczek.

Zabytek został odkryty przy ul. św. Mikołaja 22, w jednostce stratygraficznej 8, w kloace podczas prac wykopaliskowych w 2000 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. MMW/A/DP/42).

Literatura: Jastrzębski *et al.* 2001, ryc. 6; Stephan 2004, ryc. 39 a–b; Mackiewicz 2008, ryc. 10; Piekalski, Wachowski 2010, ryc. 17.

161. Wrocław, tablice 29, 30 c-e

Dzbanek kamionkowy grupy Falkego, okręg Łużyc, XV w.

Wyrób z gliny o jasnoszaro-beżowym przełamie, wykonany na kole techniką taśmowo-ślizgową, formująco obtaczany, ubytki korpusu; spękania; wys. 23,8 cm, szer. 21 cm, śr. wylewu 8,5 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej nieco poniżej połowy wysokości, z krótką cylindryczną szyjką przechodzącą w pionowy wylew o rozchylonym brzegu, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono poniżej wylewu i nieco powyżej największej wydętości brzuśca. Dno lekko wklęsłe, z pierścieniem dookolnym i śladami odcinania w postaci nieregularnych, zaokrąglonych smug. Zewnętrzna strona czerepu i część wewnętrzna wylewu zostały pokryte

brązowym szklivem ziemnym. Główny motyw zdobniczy stanowią umieszczone na szyjce i brzuścu trzy przedstawienia twarzy męskich o długich włosach, z brodą i wąsami, odcisnięte w matrycy, wykończone nacinaniem i nakłuwaniem. Ponadto motywy geometryczne na korpusie odcisnięte stemplem: wklęsłe kwadraty wypełnione poczwórnymi wypukłymi punktami oraz wklęsłe kółka z wypukłym punktem. W dolnej części i krawędziach ucha odcisnięte ukośne kreski.

Zabytek został odkryty przy ul. św. Mikołaja 22, w jednostce stratygraficznej 8, w kloace podczas prac wykopaliskowych w 2000 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. MMW/A/DP/43).

Literatura: Jastrzębski *et al.* 2001, ryc. 6; Stephan 2004, ryc. 38 a–b; Mackiewicz 2010, ryc. 1; Piekalski, Wachowski 2009, ryc. 7; 2010, ryc. 17; 2014, Abb. 6.

162. Wrocław, tablica 52 e

Fragment dzbanka szklivionego, 2. połowa XVI w.

Wyrób z gliny o pomarańczowawo-beżowym przełamie, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 4,6 x 5 cm.

Część szyjki i wylewu pokryta ciemnożółtym i zielonym szklivem. Ornament składa się z rytch trójkątów, poziomego żłobienia i dookolnego wałeczka w miejscu przejścia szyjki w wylew.

Zabytek zostały odkryte na Ostrowie Tumskim przy ul. Katedralnej 4 (w pobliżu kościoła św. Piotra i Pawła) podczas prac wykopaliskowych w latach 2009–2010. Przechowywany w Instytucie Archeologii UW.

Literatura: Mackiewicz 2012, ryc. 11 b.

163. Wrocław, tablica 43 a–c

Fragmenty dzbanka zdobionego nakładkami, 2. połowa XVI – początek XVII w.

Wyrób z gliny o białawym przełamie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 5,6 x 5,5 cm.

Części brzuśca i szyjki pokryte obustronnie szklivem: wewnątrz żółtym, z zewnątrz bordowym i bezbarwnym tworzącym zacieki. Ornament składa się z nakładkowych przedstawień głowy św. Jana Chrzciciela na misie, Marii z Dzieciątkiem, Marii ze sceny Ukrzyżowania. Poza zilustrowanymi zostało odkryte także pochodzące z tego samego naczynia fragmentaryczne przedstawienie sceny Ukrzyżowania.

Zabytki zostały odkryte na Ostrowie Tumskim przy ul. Katedralnej 4 (w pobliżu kościoła św. Piotra i Pawła) podczas prac wykopaliskowych w latach 2009–2010. Przechowywane w Instytucie Archeologii UW.

Literatura: Mackiewicz 2012, ryc. 10 a–c.

164. Wrocław, tablica 49 c

Dzbanek zdobiony nakładkami, 2. połowa XVI – początek XVII w.

Wyrób z gliny o białawo-beżowym czerepie, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu uzupełnione gipsem, spękania; wys. 15,5 cm.

Naczynie odwrótnie gruszkowate, o największej wydętości brzuśca położonej nieco powyżej połowy wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w pionowy wylew, ucho niezachowane. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki. Zewnętrzna strona czerepu została pokryta bordowo-bezbarwnym szklivem tworzącym zacieki. Ornament składa się z nakładkowych przedstawień sceny Ukrzyżowania, w której skład wchodzi Jezusa, Maria i św. Jan Ewangelista.

Zabytek został odkryty we Wrocławiu. Do 1945 r. przechowywany był Śląskim Muzeum Przemysłu Artystycznego i Starożytności (Schlesische Museum für Kunstgewerbe und Altertümer). Obecnie w Muzeum Narodowym we Wrocławiu.

Literatura: Strauss 1928, Taf. 69: 370; Szwed 1998, fot. 4 a.

165. Wrocław, tablica 42 c

Fragmenty dzbanka zdobionego nakładkami, XVII w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie, schudzonej domieszką o frakcji pyłastej, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 15 cm, śr. dna 9 cm.

Naczynie na okrągłej stopce, o największej wydętości brzuśca położonej nieco poniżej połowy wysokości, z cylindryczną szyjką. Brak wylewu i znacznej części korpusu. Czerep został pokryty obustronnie szklivem: wewnątrz zielonkawym, z zewnątrz ciemnobrązowym. Dno płaskie, z śladami odcinania w postaci prostych linii. Główny (zachowany) motyw zdobniczy stanowi nakładkowe przedstawienie Józefa trzymającego w ręce Dzieciątko Jezus. Ponadto dookolne żłobki na stopce oraz w miejscu przejścia brzuśca w szyjkę, a także poziome znaki odcisnięte na stopce oraz szyjce stemplem obrotowym, zbliżone kształtem do litery „V”.

Zabytek został odkryty przy ul. Pomorskiej 32, w obiekcie 1 podczas prac wykopaliskowych w 2007 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 1).

4.2. DZBANKI DREWNIANE

166. Nysa, tablica 53 a

Fragmenty dzbanka, 2. połowa XIII – XIV w.

Wyrób z drewna wykonany na tokarce techniką toczenia i strugania; wym. 7,5 x 11 cm.

Naczynie na okrągłej stopce, o kulistym brzuścu, z cylindryczną szyjką przechodzącą w pionowy wylew o zaokrąglonej krawędzi (większość szyjki i brzuśca niezachowane). Ornament składa się z poziomego wałeczka w miejscu przejścia szyjki w wylew.

Zabytek został odkryty przy narożniku ul. Kostrzewy (obecnie Celna) i K. Miarki w wykopie I, w obiekcie 1 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1958 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/173/16).

Literatura: niepublikowany.

167. Wrocław, tablica 53 b

Uchwyt i pokrywka dzbanka, 1. połowa XIII w.

Wyrób z drewna klonowego, wykonany na tokarce techniką toczenia i strugania; spękania i ubytki, nadpalenie; wys. 13,9 cm, szer. 9,2 cm.

Uchwyt okrągły o ściętej krawędzi górnej z wypustkami, pokrywka eliptyczna, zwężająca się w stronę połączenia z uchwytem. Ornament składa się z poziomych żłobków.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 25 (ćw. B), w jednostce stratygraficznej 16 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/11362/11).

Literatura: Piekalski, Wachowski 2014, Abb. 7; 2015, Abb. 16 b; Szajt, Roszyk 2018, ryc. 365.4.

168. Wrocław, tablica 53 c, 54

Fragment dzbanka, 1. połowa XIII w.

Wyrób z drewna klonowego, wykonany na tokarce techniką toczenia i strugania; wys. 21,5 cm, śr. 26,5 cm.

Naczynie na okrągłej stopce, o jajowatym brzuścu. Ornament składa się z dwóch rzędów poziomych linii rytych. Wraz z uchwytem (nr kat. 166) stanowił prawdopodobnie jedno naczynie.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 85 (ćw. C), w jednostce stratygraficznej 322 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/7506/11).

Literatura: Szajt 2018, ryc. 268; Szajt, Roszyk 2018, ryc. 365.8.

169. Wrocław, tablica 53 d, 54

Uchwyt i pokrywka dzbanka, 1. połowa XIII w.

Wyrób z drewna klonowego, wykonany na tokarce techniką toczenia i strugania; spękania i ubytki, nadpalenie; wys. 13,2 cm, szer. 8,6 cm.

Uchwyt okrągły z wypustkami po bokach, pokrywka eliptyczna, o stożkowatym zakończeniu. Wraz z dolną częścią dzbanka (nr kat. 165) stanowił prawdopodobnie jedno naczynie.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 85 (ćw. C), w jednostce stratygraficznej 322 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/7519/11).

Literatura: Szajt, Roszyk 2018, ryc. 365.3.

4.3. DZBANKI I KONWIE METALOWE

170. Dzierżoniów, tablica 60 a–b

Konew dzierżoniowskiego cechu tkaczy lnu, Melchior Beer, 1589 r.

Wyrób z cyny z elementami mosiężnymi, wykonany techniką odlewu w formie, lutowania, grawerowania i cyzelowania; wys. 58,5 cm. Naczynie w przybliżeniu walcowate, lekko zwężające się ku górze, o poszerzonym dnie, na trzech nóżkach w kształcie spłaszczonych kul. Kranik z mosiężnym kurkiem umiejscowiony po stronie ucha. Ucho taśmowate, zakończone u dołu profilowaną, taśmową sterczyną. Brzeg rozchylony, zdobiony ornamentem geometrycznym. Wieko płaskie, zakończone trzema pierścieniowatymi wypustkami, zwężającymi się ku górze. Sterczyna zawiasu uformowana na kształt dwóchłączonych półpierścieni. Na górnym przedstawieniu dwóch masek twarzowych. Dolna i górna część płaszcza konwi zostały pokryte napisami. W środku dwie postacie męskie trzymające spleciony z liści wieniec z ptakami i datą „1589”. Na uchu dwie punce: miejska – litera „R” oraz mistrzowska – z przedstawieniem dzbanka rozdzielającego inicjały „M B”.

Zabytek do 1945 r. znajdował się w Śląskim Muzeum Przemysłu Artystycznego i Starożytności we Wrocławiu (Schlesisches Museum für Kunstgewerbe und Altertümer). Obecnie w Muzeum Narodowym we Wrocławiu.

Literatura: Hintze 1924, Taf. XII; 1926, nr 975.

171. Jelenia Góra, tablica 59 a–b

Konew jeleniogórskiego cechu sukienników, Mathias Halbritter, 1506 r.

Wyrób z cyny, wykonany techniką odlewu w formie, lutowania, grawerowania i cyzelowania; wys. 61,2 cm.

Naczynie w kształcie walca, o poszerzonym dnie, na trzech prostokątnych w przekroju nóżkach. Pod uchem kranik. Ucho taśmowate, zdobione po zewnętrznej stronie motywem roślinnej plecionki. Brzeg rozchylający się na zewnątrz. Wieko płaskie, zdobione geometrycznym motywem, a także przedstawieniem girlandy z liści, w której znajduje się data „1506”. Płaszcz konwi podzielony artykulacją poziomą na trzy części. Środkowy – najszerszy – tworzy dziewięć pól ozdobionych późnogotyckimi maswerkami. Trzy pola zajmuje postać Ukrzyżowanego Jezusa z Marią i Janem Ewangelistą. W pozostałych polach postaci świętych z atrybutami: Jakub Młodszy z łukiem, Jakub Starszy z łaską i muszlą, Erazm z kołowrotkiem, Piotr z kluczem. W polach poziomu dolnego święci: Genowefa lub Gertruda, Agnieszka z barankiem i inicjał „a”, Apollonia z kleszczami i zębem, Magdalena z naczyniem na wonności, Krystyna z kamieniem młyńskim, Małgorzata ze smokiem i inicjał „m”, Marii z Dzieciątkiem w słonecznej glorii, Katarzyny z kołem, Barbary z wieżą, Doroty z pucharem z kwiatami oraz Franciszka ze stygmatami i inicjały „sc f”. W ostatnim polu tańczący niedźwiedź. Nad postacią Ukrzyżowanego Jezusa tarcza z atrybutami sukienników. Na odwrocie wieka medalion z Grupą Ukrzyżowania. Na uchu punca mistrzowska.

Zabytek przed 1939 r. znajdował się w zbiorach Opplera w Hanowerze. Przeniesiony do Kestner-Museum w tym samym mieście, gdzie znajduje się do dziś (nr inw. 1913.10).

Literatura: Hintze 1910, Taf. II; 1924, Abb. 2; 1926, nr 624; Nadolski 1986, Abb. 115.

172. Legnica, tablica 55 a–b

Dzbanek typu hanzeatyckiego, XV w.

Cyna odlewana w formach, lutowana; uszkodzony zawias; wys. 18,7 cm, szer. 13,5 cm, śr. wylewu 8,3 cm.

Naczynie o nisko osadzonym, baniastym brzuścu i wysokiej szyjce, przechodzącej w rozchylony, płasko zakończony wylew. Ucho taśmowate, zdobione ornamentem winnej latorośli, którego końce dolutowano do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Zawias w górnej części ucha został przymocowany do wieczka za pomocą płaskiej sztabki ze sterczyną. Wieczko nieznacznie wypukłe, ze stożkową, ściętą sterczyną, zakończoną płaskim guzem. Na dnie dzbanka plakietka z przedstawieniem Ukrzyżowanego Chrystusa, Marii i Jana Ewangelisty. W otoku napis „+ CHSPR • MELCHIOR • BALT”.

Zabytek został odkryty na Starym Mieście podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/M/61).

Literatura: Szajt, Wachowski 2013, ryc. 2 b; Szajt 2015b, il. 4.

173. Legnica, tablica 56 a

Dzbanek typu hanzeatyckiego, 2. połowa XV w.

Wyrób z cyny odlanej w formie, lutowany, ryty; wys. 18,2 cm, szer. 9,5 cm, śr. wylewu 6,4 cm.

Naczynie wysmukłe, o nisko osadzonym, pękатым brzuścu, na walcowatej stopce, z wysoką szyjką rozszerzającą się ku wylewowi, z taśmowatym uchem o wielobocznym profilu, którego końce dolutowano do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Wieczko lekko wyoblone. Ornament składa się z poziomych żłobków wyrytych na szyjce oraz przedstawienia wici roślinnej odcisniętej na uchu. Na wewnętrznej stronie dna znajduje się medalion z nieokreślonym przedstawieniem, na uchu punca z przedstawieniem klucza i odwróconej litery „y”.

Zabytek został odkryty w piwnicy domu przy Burgstrasse 60 (ob. ul. Grodzkiej) podczas prac wykopaliskowych około 1913 r. Do 1945 r. przechowywany był w Dolnośląskim Muzeum w Legnicy (Niederschlesisches Museum). Zaginiony.

Literatura: Hahn 1913, Abb. III.16; Hintze 1924, Abb. 8; 1926, nr 748a; Wachowski, Witkowski 2003, ryc. 3 a; Szajt 2015b, il. 3 a.

174. Legnica, tablica 56 b

Dzbanek typu hanzeatyckiego, 2. połowa XV w.

Wyrób z cyny odlany w formie, lutowany, ryty; wys. 22,9 cm, szer. 10,8 cm, śr. wylewu 6,6 cm.

Naczynie wysmukłe, o nisko osadzonym, pękатым brzuścu, na lekko rozszerzającej się okrągłej stopce, z wysoką szyjką rozszerzającą się ku wylewowi, z taśmowatym uchem o esowatym profilu, którego końce dolutowano do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Wieczko lekko wyoblone, ze sterczyną. Ornament składa się z poziomych żłobków wyrytych na korpusie. Na uchu punca z przedstawieniem klucza i odwróconej litery „y”.

Zabytek został odkryty w piwnicy domu przy Neuer Weg 2 (ob. ul. Nowej) podczas prac wykopaliskowych około 1913 r. Do 1945 r. przechowywany był w Dolnośląskim Muzeum w Legnicy (Niederschlesisches Museum). Zaginiony.

Literatura: Hahn 1913, Abb. III.11; Hintze 1924, Abb. 10; 1926, nr 748b; Wachowski, Witkowski 2003, ryc. 3 c; Szajt 2015b, il. 3 c.

175. Legnica, tablica 56 c

Dzbanek typu hanzeatyckiego, 2. połowa XV w.

Wyrób z cyny odlany w formie, lutowany, ryty; wys. 21,5 cm, szer. 13,2 cm, śr. wylewu 8,2 cm.

Naczynie wysmukłe, o nisko osadzonym, pękатым brzuścu, na walcowatej stopce, z długą szyjką rozszerzającą się w stronę wylewu o pionowym brzegu, z taśmowatym uchem o esowatym profilu, którego końce dolutowano do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Ornament składa się z poziomych żłobków wyrytych na korpusie. Na wewnętrznej stronie dna znajduje się medalion ze sceną Ukrzyżowania, na uchu punca z przedstawieniem klucza i znaku zbliżonego wyglądem do litery „y”. Ponadto na dzbanku widnieją oznaczenia miary.

Zabytek został odkryty w piwnicy domu przy Bilsestrasse 8 (ob. ul. Jana Pawła II) podczas prac wykopaliskowych około 1913 r. Do 1945 r. przechowywany był w Dolnośląskim Muzeum w Legnicy (Niederschlesisches Museum). Zaginiony.

Literatura: Hahn 1913, Abb. III.12; Hintze 1924, Abb. 9; 1926, 747d; Wachowski, Witkowski 2003, ryc. 3 b; Szajt 2015b, il. 3 b.

176. Legnica, tablica 56 d

Dzbanek z rurką, 2. połowa XV w.

Wyrób z cyny odlany w formie, toczony, lutowany, cyzelowany; wys. 11 cm, śr. wylewu 5,8 cm.

Dzbanek o walcowatym kształcie lekko zwężający się ku wylewowi. Dno w formie okrągłej kryzy. Płaszcz zdobiony dookólnymi liniami rytymi. Dzióbek o przekroju okrągłym, w górnej części płaszcza. Ucho taśmowate, półkoliste. Na odwrocie wieka znajduje się odlew róży. W górnej części ucha punca z przedstawieniem klucza i litery „y”.

Zabytek został odkryty podczas prac ziemnych w piwnicy domu na Starym Mieście około 1913 r. Do 1945 r. przechowywany był w Dolnośląskim Muzeum w Legnicy (Niederschlesisches Museum). Zaginiony.

Literatura: Hintze 1909, il. na s. 188; 1926, nr 748 c; Hahn 1913, Abb. III.20, IV.20 a; Szajt 2015b, il. 2.

177. Nysa, tablica 57 b

Dzbanek, koniec XV – 1. ćwierć XVI w.

Wyrób z cyny odlany w formie, toczony; wys. 19,5 cm.

Naczynie na walcowatej stopce, o nisko osadzonym, kulistym brzuścu, z wysoką, cylindryczną szyjką przechodzącą w wylew o płasko ściętej krawędzi, z taśmowatym uchem, którego końce dolutowano do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Wieczko półokrągłe ze sterczyną. Ornament składa się z motywu wici roślinnej odcisniętej na uchu. Ponadto punca przedstawiająca lilię. Na wewnętrznej stronie dna znajduje się medalion z przedstawieniem ukrzyżowanego Jezusa, Marii i św. Jana Ewangelisty.

Zabytek jest przechowywany w Muzeum Rzemiosła Artystycznego w Berlinie (Kunstgewerbemuseum).

Literatura: Haedeke 1964, Abb. 71; Bertram, Zimmermann 1967, Abb. 8; Tuchołka-Włodarska 1995, ryc. 4; Szajt 2015b, il. 5 b.

178. Nysa, tablica 57 c

Dzbanek koniczny, koniec XV – 1. ćwierć XVI w.

Wyrób z cyny odlany w formie, lutowany, toczony, grawerowany; wys. 23,5 cm, szer. 11 cm, śr. wylewu 5,5 cm.

Naczynie o poszerzonym dnie, kształtem zbliżone do walca lekko zwężającego się ku wylewowi o płasko ściętej krawędzi, z taśmowatym uchem, którego końce dolutowano do wylewu i około połowy wysokości ścianki. Wieczko półkolistę ze sterczyną. Na zewnętrznej stronie wieka został wyryty monogram „MH” oraz tarcza, w której polu przedstawiono trzy żołędzie. Na uchu dwie punce: lilia oraz korona z rozetą (składającą się z czterech kropek).

Zabytek został odkryty przy ul. Matejki 1, w wykopie II podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/179/1).

Literatura: Tondera 1962; Michalska 1973, il. 2 a; Motyl 1982, ryc. 46–47; Romiński 2000, il. na s. 83; Szajt 2015b, il. 8 b.

179. Paczków, tablica 60 c–d

Konew bractwa Najświętszej Panny Marii w Paczkowie, Hans Felsman, 1586 r.

Wyrób z cyny, wykonany techniką odlewu w formie, lutowania, grawerowania i cyzelowania; wys. 44,7 cm.

Naczynie w przybliżeniu walcowate, lekko zwężające się w stronę wylewu. Ucho taśmowate, półokrągłe, z profilowanym zakończeniem w części dolnej. Zawias zakończony sterczyną w kształcie dwóch złączonych półpięści ze żłobieniami. Wieko kopulaste, z okrągłym, płasko zakończonym wyniesieniem w części centralnej. Płaszcz zdobi przedstawienie Madonny z Dzieciątkiem w promieniach słonecznych. W dolnej i górnej partii płaszcza fryzy z falistą wicią roślinną i ornamentem perełkowym. Nad dolnym fryzem, w wydzielonym polu napis „RENOVATVS · EST · SENIORIBVS · MARTINO · PACHAL · LAVRENTIO KREMMER”. Pod górnym fryzem, w wydzielonym polu napis w dwóch rzędach „ANNO · DNI · M DLXXXVI · CANTHARUS · ISTE · FRATER · B · VIRG · VETVSTAPEPLANECORRVPTVS · IMPENSIS · REVERENDI · AC · DOCTISS · VIRI · D · HIERON · TINCTORIS · PATSCO PAROCHI”. Na wewnętrznej stronie dna została odlana w płaskim reliefie trójpostaciowa scena Ukrzyżowania. Na uchu punce: miejska Nysy – dwie lilie, mistrzowska – litery „HF” nad rozetą.

Zabytek jest przechowywany w Muzeum Archidiecezjalnym we Wrocławiu (nr inw. 676).

Literatura: Hintze 1924, Abb. 22; 1926, nr 871; Michalska 1973, il. 6; Samek 1984, il. 70.

180. Wrocław, tablica 58 a

Dzbanek typu hanzeatyckiego, 2. połowa XV w.

Wyrób z cyny odlany w formie, lutowany, grawerowany; wys. 23,5 cm.

Naczynie wysmukłe, na stopce w przekroju okrągłej, lekko rozszerzającej się ku podstawie, o nisko osadzonym, pękатыm brzuścu, z wysoką szyjką, przechodzącą w rozszerzający się na zewnątrz wylew o płasko ściętej krawędzi, z taśmowatym uchem o esowatym profilu, którego końce dolutowano do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Wieczko lekko wyoblone ze sterczyną. Ornament składa się z poziomych żłobków wyrytych na korpusie, motywu winnej latorośli ograniczonej bordiurą z kropek odlanej na uchu. Ponadto punca przedstawiająca literę „W” i wyobrażenie głowy św. Jana Ewangelisty albo Jezusa.

Zabytek przechowywany jest w zbiorach prywatnych w Monachium.

Literatura: Mory 1972, Abb. 22; Szajt, Wachowski 2013; Szajt 2015b, il. 7.

181. Wrocław, tablica 58 b

Dzbanek typu hanzeatyckiego, 4. ćwierć XV – 1. ćwierć XVI w.

Wyrób z cyny odlany w formie, lutowany, grawerowany; wys. 13,8 cm, szer. 8,7 cm.

Naczynie na walcowatej stopce, o nisko osadzonym, pękатыm brzuścu, z wysoką szyjką rozchylającą się ku wylewowi o płasko ściętej krawędzi, z taśmowatym uchem o esowatym profilu, którego końce dolutowano do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Wieczko płaskie ze sterczyną. Ornament składa się z poziomych żłobków i motywu plecionki wyrytych na korpusie oraz winnej latorośli odciśniętej na uchu. Ponadto punca przedstawiająca literę „W”. Wewnątrz dna znajduje się medalion z Ukrzyżowanym Chrystusem, Marią i Janem Ewangelistą, odlany w odbiciu zwierciadlanym, na zewnętrznej stronie wieczka ryty znak.

Zabytek odkryty podczas prac wykopaliskowych na pl. Uniwersyteckim 10. Przechowywany w Instytucie Archeologii UW.

Literatura: Wachowski, Witkowski 2003, ryc. 1; Wachowski 2005, ryc. 4 a; 2011, ryc. 1 d; 2013, ryc. 35; Piekalski, Wachowski 2006, fot. 13; 2009, ryc. 5; 2014, Abb. 8; 2015, Abb. 17 c; Piekalski 2008, Abb. 5; Mackiewicz 2010, ryc. 4; Szajt, Wachowski 2013; Szajt 2015b.

182. Wrocław, tablica 58 d

Dzbanek koniczny, koniec XV – 1. ćwierć XVI w.

Wyrób z cyny odlany w formie, toczony, lutowany, grawerowany; wys. 21,6 cm.

Naczynie w przybliżeniu cylindryczne, na niskiej, okrągłej stopce, z rozchylonym wylewem o płasko ściętej krawędzi, z taśmowatym uchem, którego końce dolutowano do wylewu i około połowy wysokości ścianki. Wieczko lekko wyoblone, ze sterczyną. Ornament składa się z poziomych rytych żłobków oraz dookólnych wałeczków na korpusie. Na uchu punca przedstawiająca literę „W” i wyobrażenie głowy Jezusa w mandorli. Na spodniej stronie wieczka odlano medalion z przedstawieniem głowy Jezusa.

Zabytek został odkryty na dnie Odry podczas budowy Mostu Pomorskiego (Werderbrücke) w 1904 r. Do 1945 r. znajdował się w Śląskim Muzeum Przemysłu Artystycznego i Starożytności we Wrocławiu (Schlesisches Museum für Kunstgewerbe und Altertümer). Zaginiony.

Literatura: Hintze 1924, Abb. 12; 1926, nr 184; Szajt 2015b, il. 8 a.

183. Wrocław, tablica 58 c

Dzbanek koniczny, 1. połowa XVI w.

Wyrób z cyny odlany w formie, toczony, grawerowany; wys. 23,4 cm.

Naczynie o poszerzonym dnie, na trzech nóżkach, zbliżone kształtem do walca zwężającego się w stronę rozchylonego wylewu o płasko ściętej krawędzi, z taśmowatym uchem, którego końce dolutowano do wylewu i około połowy wysokości ścianki. Wieczko lekko wyoblone ze sterczyną. Ornament składa się z poziomych rytych żłobków oraz dookólnych wałeczków, a także wyrzytego motywu rybiej łuski na korpusie. Na uchu punca przedstawiająca literę „W” oraz inny, nieczytelny znak. Na wewnętrznej stronie dna umieszczono medalion z przedstawieniem Ukrzyżowanego Jezusa, Marii i św. Jana Ewangelisty; na wewnętrznej stronie wieka rozeta.

Zabytek do 1945 r. znajdował się w Śląskim Muzeum Przemysłu Artystycznego i Starożytności we Wrocławiu (Schlesisches Museum für Kunstgewerbe und Altertümer). Zaginiony.

Literatura: Hintze 1924, Abb. 13; 1926, nr 185; Szajt 2015 b.

184. Wrocław, tablica 59 c–d

Konew wrocławskiego cechu powroźników, Hans Grofe, 1511 r.

Wyrób z cyny z elementami mosiężnymi, wykonany techniką odlewu w formie, lutowania, grawerowania i cyzelowania; wys. 76 cm.

Naczynie fasetowane, lekko zwężające się w stronę wylewu, na trzech kulistych nóżkach, na których znajdują się figurki siedzących postaci. Kranik mosiężny, z kurkiem. Ucho taśmowate, półokrągłe, zdobione grawerunkiem. Zawias w górnej części, ze sterczyną w formie pełnoplastycznego odlewu stojącej figurki ludzkiej podtrzymującej tarczkę z ażurową datą „1511” oraz sercem, krzyżem i dwiema łaskami. Wieczko płaskie, z kulistym guzem, na którym wyrzyto datę „1694”. Jest to prawdopodobnie rok przeprowadzonej renowacji konwi lub dodania nowego elementu. Przedstawienia na konwi podzielone są gotycką arkaturą na trzy strefy. W głównej, środkowej znajdują się postacie świętych w strojach renesansowych: Walerii, Doroty, Małgorzaty, Katarzyny, Marii z Dzieciątkiem, Barbary, Urszuli, Agnieszki i Agaty. W górnej postaci grającego na piszczałce, na bębnie oraz półpostaci świętych: Marty, Stefana, Anny Samotrzeć, Błażeja, Marii Magdaleny, a także chłopców bawiących się lanką, uczującego mężczyzny, nad którym umieszczono litery „H G D E P V D”. W dolnej strefie półpostaci Jezusa i świętych: Jakuba młodszego, Bartłomieja, Andrzeja, Piotra, Jana Ewangelisty, Pawła, Macieja, Tomasza, Mateusza i Jakuba starszego. Na konwi znajdują się punce: miejska – Wrocław, mistrzowska – konwisarz Hans Grofe, oraz napis „ur an grofe” – rytownik Urban Grofe, syn Hansa.

Zabytek do 1945 r. znajdował się w Śląskim Muzeum Przemysłu Artystycznego i Starożytności we Wrocławiu (Schlesisches Museum für Kunstgewerbe und Altertümer). Obecnie w Muzeum Narodowym we Wrocławiu jako depozyt Muzeum Narodowego w Warszawie (nr inw. SZM/141/MN).

Literatura: Hintze 1924, Taf. XI; 1926, nr 137; Piekarski 1958, fot. na s. 285; Michalska 1973, il. 3; Nadolski 1986, Abb. 109; Samek 2000; Chrzanowska A. 2000, il. na s. 83.

185. Wrocław, tablica 57 d

Dzbanek z dzióbkiem na nóżce, Matthaeus Dannewein, 2. połowa XVI w.

Wyrób z cyny odlany w formie, toczony, lutowany, cyzelowany; wys. 34,2 cm, szer. 16,2 cm.

Naczynie na okrągłej stopce, z walcowatą nóżką i pierścieniowatym nodusem, o spłaszczonym brzuścu podzielonym na dwie części głębokim dookólnym rowkiem, wysoką szyjką zwężającą się w stronę rozchylonego wylewu o płasko ściętej krawędzi, z taśmowatym uchem, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Wieczko lekko wyoblone, ze sterczyną.

Ornament składa się z odlanych w formie owalnych guzków rozmieszczonych na wieczku, wylewie, brzuścu i stopce. Na uchu wybito puncę przedstawiającą literę „W” oraz tarczę z wizerunkiem głowy Jana Chrzciciela (?) i inicjały „M+D”.

Zabytek został odkryty w pobliżu Ścinawy. Do 1945 r. znajdował się w Śląskim Muzeum Przemysłu Artystycznego i Starożytności we Wrocławiu (Schlesisches Museum für Kunstgewerbe und Altertümer). Zaginiony.

Literatura: Hintze 1909, il. na s. 179; 1926, nr 219.

186. Żagań (?), tablica 57 a

Dzbanek, 2. połowa XV – początek XVI w.

Wyrób z cyny odlany w formie, lutowany, grawerowany; wys. 18,8 cm.

Naczynie na cylindrycznej stopce, o nisko osadzonym brzuścu z wysoką szyjką rozchylającą się w stronę wylewu o płasko ściętej krawędzi, z taśmowatym uchem, którego końce dolutowano do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Wieczko półkoliste, ze sterczyną. Ornament składa się z motywu winnej latorośli odciśniętej na uchu oraz poziomych żłobków wyrytych na wieczku, brzuścu i w miejscu przejścia szyjki w wylew. Na uchu wybito puncę przedstawiającą orła na tarczy. Na wewnętrznej stronie wieka rozeta, na wewnętrznej stronie dna medalion przedstawiający uskrzydłonego lwa (symbol św. Marka).

W publikacji Hintzego znajduje się wzmianka o odkryciu naczynia w studni w nieznannej miejscowości na Śląsku. Przed 1945 r. wchodził w skład zbiorów Fritza Bertrama w Chemnitz. Obecnie w Muzeum Rzemiosła Artystycznego (Kunstgewerbemuseum) w Berlinie.

Literatura: Hintze 1924, Abb. 11; 1926, nr 995; Bertram, Zimmermann 1967, Abb. 8; Wachowski, Witkowski 2003, ryc. 3 d; Szajt 2015b, il. 5 a.

4.4. DZBANKI SZKLANE

187. Głogów, tablica 61 a

Fragment dzbanka z dzióbkiem, 1.–3. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła transparentnego o jasnozielonej barwie, wykonany techniką wydmuchu swobodnego i w formie; korozja w postaci iryzującego nalotu i perłowej patyny; wys. 7,2 cm, szer. 9 cm.

Górna część naczynia z przewężoną szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o pogrubionej krawędzi, z taśmowatym uchem, którego końce doklejono poniżej wylewu i barku. Ornament składa się z ukośnych kanelur odciśniętych na brzuścu.

Zabytek został odkryty przy ul. Długiej w wykopie III, w obiekcie 10 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 2015 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 87).

Literatura: niepublikowany.

188. Głogów, tablica 61 b

Fragment dzbanka zdobionego żeberkami, 1.–3. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła o kobaltowoniebieskiej barwie, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; korozja w postaci iryzującego nalotu; wys. 7 cm, szer. 6,6 cm.

Górna część naczynia, z wysoką, smukłą szyjką rozchylającą się w stronę wylewu o zaokrąglonym brzegu, z wąskim taśmowatym uchem, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu przejścia brzuśca w szyjkę. Ornament składa się z poziomych żeberk na brzuścu.

Zabytek został odkryty przy ul. Długiej, w wykopie III, w obiekcie 10 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 2015 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 94).

Literatura: niepublikowany.

189. Nysa, tablica 61 c

Dzbanek zdobiony doklejonymi żeberkami, XV w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; korozja w postaci białawej patyny, ubytki brzuśca i dna, spękania; wys. 22 cm, szer. 10 cm, śr. wylewu 5,6 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, ze smukłą, wysoką szyjką, przechodzącą w rozchylony wylew, z uchem wygiętym na kształt łabędziej szyi. Dno niezachowane. Ornament składa się z dookólnych spiralnych żeberk nałożonych na brzusec i szyjkę.

Zabytek jest przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/728/7).

Literatura: Krawczyk 2011, fot. 14; Wachowski, Marek 2013, ryc. 44.

190. Nysa, tablica 61 d

Dzbanek, 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła transparentnego o zielonej barwie, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; ubytki korpusu i spękania; wys. około 12,5 cm, szer. około 7,2 cm.

Naczynie na okrągłej stopce, o baniastym brzuścu, z wąską, cylindryczną szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o zaokrąglonej krawędzi, z uchem, którego górny koniec doklejono do wylewu. Dno wklęsłe, ze śladem po przylepcu po zewnętrznej stronie. Ornament składa się z dookólnego żłobka na stopce.

Zabytek został odkryty przy ul. Bielawskiej, w obiekcie 1 (kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2000 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/694/1)

Literatura: Krawczyk 2002; 2011, fot. 12.

5. FLASZE

5.1. FLASZE CERAMICZNE

191. Głogów, tablica 4 d

Flasza z dzióbkiem, XIV w.

Wyrób z gliny o ciemnoszarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; wys. 10,5 cm, szer. 9,3 cm.

Naczynie baniaste o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w rozchylony i pogrubiony wylew. Dno płaskie, ze śladami podsypki i pierścieniem dookólnym.

Zabytek został odkryty przy ul. Długiej, w wykopie IV na złożu wtórnym (hałda) podczas prac wykopaliskowych w 2015 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr. inw. dep. 198).

Literatura: niepublikowany.

192. Głogów, tablica 4 f

Flasza, XIV w.

Wyrób z gliny o szarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; wys. 12,5 cm, szer. 12 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej poniżej połowy wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w rozchylony wylew. Ornament składa się z poziomego żłobka na barku.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20, przy zbiegu ul. Garncarskiej i Słodowej, na posesji 17, w pomieszczeniu 2, w warstwie z doczyszczania podczas prac wykopaliskowych w 1998 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr. inw. MH/A/5207/240).

Literatura: niepublikowany.

193. Głogów, tablica 4 e

Flasza z dzióbkiem, 2. połowa XIV – 1. połowa XV w.

Wyrób z gliny o szarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; wys. 10,2 cm, szer. 9,8 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w rozchylony, wałeczkowaty wylew. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Ornament składa się z poziomych żłobków poniżej największej wydętości brzuśca.

Zabytek został odkryty przy ul. Długiej, w wykopie X, w obiekcie 50 podczas prac wykopaliskowych w 2015 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr. inw. dep. 511).

Literatura: niepublikowany.

5.2. FLASZE SZKLANE

194. Głogów, tablica 63 a

Fragment flaszki, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła transparentnego o zielonkawym zabarwieniu, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; pęcherzyki gazowe, korozja w postaci białawego iryzującego nalotu; wys. 8,4 cm, szer. 3,2 cm, śr. wylewu 1,6 cm.

Szyjka zwężająca się w stronę wylewu o prosto ściętej krawędzi, korpus niezachowany. Ornament składa się z dookólnego wałka szklanego karbowanego przy pomocy szczypiec szklarskich.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kłoka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 14 a.

195. Głogów, tablica 63 b

Fragmety flaszki, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła transparentnego o kobaltowoniebieskim zabarwieniu, uformowane przy zastosowaniu techniki wydmuchu swobodnego; korozja w postaci iryzującego nalotu; szer. 5,2 cm, śr. wylewu 2,75 cm.

Naczynie o kształcie w przybliżeniu gruszkowatym, na okrągłej stopce, z szyjką lekko zwężającą się w stronę rozchylonego i pogrubionego wylewu. Dno wklęsłe, na którego zewnętrznej stronie zachował się ślad po przylepcu.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kłoka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 14 b.

196. Głogów, tablica 63 c

Fragment flaszki zdobionej optycznie, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu w formie; pęcherzyki gazowe i nieliczne inkluzje kwarcowe; wys. 10,3 cm, szer. 8,3 cm, śr. wylewu 3,5 cm.

Część brzuśca i szyjki lekko zwężającej się w stronę rozchylonego wylewu, część przydenna niezachowana. Ornament składa się z pionowych kanelur odcisniętych w formie.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kłoka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 14 c.

197. Głogów, tablica 63 d

Fragmety flaszki, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła transparentnego o kobaltowoniebieskiej barwie, wykonany techniką wydmuchu swobodnego, pęcherzyki gazowe; miejscowa korozja w postaci białawego, iryzującego nalotu; szer. 10,2 cm, śr. wylewu 1,65 cm.

Naczynie o szyjce w przybliżeniu cylindrycznej, przechodzącej w wylew lekko wychylony do wewnątrz z prosto ściętą krawędzią. Ornament składa się z dookólnego wałka szklanego pod wylewem, karbowanego przy pomocy szczypiec szklarskich, korpus i część przydenna niezachowane.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kłoka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 14 d.

198. Głogów, tablica 63 e

Fragment flaszki zdobionej optycznie, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu w formie; pęcherzyki gazowe, korozja w postaci białawego iryzującego nalotu; wys. 10,6 cm, szer. 9 cm, śr. wylewu 2,8 cm.

Naczynie o szyjce zwężającej się w stronę lekko rozchylonego wylewu, brzusiec i część przydenna niezachowane. Ornament składa się z pionowych kanelur odcisniętych w formie.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 14 e.

199. Głogów, tablica 63 f

Fragment flaszki, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; pęcherzyki gazowe, korozja w postaci białawego iryzującego nalotu; wys. 3,8 cm, szer. 3,8 cm, śr. wylewu 2,4 cm.

Naczynie o szyjce zwężającej się w stronę lekko rozchylonego i pogrubionego wylewu, brzusiec i część przydenna niezachowane.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 14 f.

200. Nysa, tablica 62 b

Flasza, 2. połowa XIV – XV w.

Wyrób ze szkła białawego (skutek korozji), wykonany techniką wydmuchu swobodnego; korozja w postaci iryzującego nalotu; wys. około 12,5 cm, szer. około 7,5 cm.

Naczynie o kulistym brzuscu, z wysoką szyjką lekko zwężającą się w stronę rozchylonego wylewu o wałeczkowatej krawędzi. Dno mocno wklęsłe, na którego zewnętrznej stronie zachował się ślad po przylepcu.

Zabytek został odkryty przy zbiegu ul. Kupieckiej i Rynku Garncarskiego, w wykopie I, w obiekcie 10 (kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 1993 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/654/9).

Literatura: Krawczyk, Romiński 1997, ryc. 9 f; 1999, ryc. 5 a; Biskont 2005, tabl. 37 g.

201. Nysa, tablica 62 d

Fragmety flaszki zdobionej nicią szklaną, 2. połowa XIV – XV w.

Wyrób ze szkła o beżowej barwie (wynik korozji), wykonany techniką wydmuchu swobodnego; wys. około 21 cm, szer. około 14,5 cm, śr. wylewu 4 cm.

Naczynie o kulistym brzuscu, z długą cylindryczną szyjką przechodzącą w lejkowato rozchylony wylew o zaokrąglonej krawędzi. Dno niezachowane. Ornament składa się z dookólnych nitek szklanych natopionych pod wylewem.

Zabytek został odkryty przy zbiegu ul. Kupieckiej i Rynku Garncarskiego, w wykopie I, w obiekcie 9 (kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 1993 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/654/8).

Literatura: Krawczyk, Romiński 1997, ryc. 9 d; 1999, ryc. 8 b; Krawczyk 2011, fot. 9; Biskont 2005, tabl. 37 e.

202. Nysa, tablica 62 c

Flasza, 2. ćwierć XVI – początek XVII w.

Wyrób ze szkła transparentnego o niebieskiej barwie, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; pęcherzyki gazowe, inkluzje kwarcu ubytki korpusu i spękania; wys. 26,5 cm, szer. 13 cm, śr. wylewu 3 cm.

Naczynie gruszkowate, z szyjką zwężającą się w stronę wylewu o rozchylonej i pogrubionej krawędzi. Dno niezachowane.

Zabytek został odkryty przy ul. Bielawskiej, w obiekcie nr 1 (kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2000 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/727/1).

Literatura: Krawczyk 2002, ryc. 7 j; Wachowski, Marek 2013, ryc. 44.

203. Nysa, tablica 62 a

Fragment flaszki zdobionej filigranem, koniec XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, czerwonego i białego, wykonany techniką odlewu w formie; pęcherzyki gazowe i korozja; wys. 16,5 cm, szer. 9,2 cm.

Naczynie czworoboczne, o przekroju poprzecznym zbliżonym do kwadratu, o pionowych ściankach, z lekko wklęsłym dnem, szyjka i wylew niezachowane. Ornament składa się z wtapianych ukośnie nitek szklanych w kolorze białym i czerwonym.

Zabytek został odkryty w południowej części ul. Brackiej (w pobliżu dawnej Bramy Brackiej), w wykopie II podczas prac wykopaliskowych w 1970 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/201/2).

Literatura: Krawczyk, Romiński 1999, ryc. 9 e; Krawczyk 2011, fot. 13.

204. Wrocław, tablica 63

Flasza z metalowym gwintem, koniec XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła transparentnego o zielonkawej barwie, wykonany techniką odlewu w formie; nieliczne pęcherzyki gazowe i inkluzje kwarcu, ubytki korpusu; wys. 29 cm, szer. 10,5 cm, śr. gwintu 2 cm.

Naczynie czworoboczne o przekroju poprzecznym zbliżonym do kwadratu, pionowych ściankach, z cylindryczną szyjką oraz zakręcanym gwintem ze stopu cyny. Dno niezachowane.

Zabytek został odkryty w kwartale pomiędzy ul. Uniwersytecką, Kuźniczą i pl. Uniwersyteckim w sektorze III, w obiekcie 2 podczas prac wykopaliskowych w 2000 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 822).

Literatura: niepublikowany.

6. GARNKI CERAMICZNE

205. Głogów, tablica 67 a-c

Fragment garnka trójuchego, zdobionego nakładkami, 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o białawo-beżowym przełame, schudzonej drobnziarnistym piaskiem (niewielka ilość grubych ziaren), wykonany na kole techniką toczenia; wys. 15,6 cm, szer. 13 cm.

Naczynie jajowate, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w pionowy wylew o zaokrąglonym brzegu, pierwotnie z trzema taśmowatymi uchami, których końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. W dolnej części ucha wgłębienie wykonane palcem. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, bez widocznych śladów odcinania. Czerep został obustronnie pokryty szkliwem: wewnątrz żółtym i brązowym na wylewie, z zewnątrz brązowym, które nie wypełniło w całości części przydennej. Ornament składa się z nakładkowych przedstawień herbu Wettinów i elektoratu saskiego (skrzyżowanych mieczów i stylizowanej rucianej gałązki otoczonych wieńcem roślinnym) oraz herbu (uszkodzonego) z klejnotem i labrami. Ponadto poziomy wałeczek w miejscu przejścia barku w szyjkę i dookólne żłobki na wylewie.

Zabytek został odkryty przy ul. Długiej, w wykopie I, w obiekcie 1 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 2015 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 22).

Literatura: niepublikowany.

206. Głogów, tablica 67 d-e

Garnek zdobiony nakładkami, 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o białawo-beżowym przełame, schudzonej drobnziarnistym piaskiem (niewielka ilość grubych ziaren), wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu, spękania; wys. 18 cm, szer. 16 cm, śr. wylewu 12 cm.

Naczynie jajowate, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o wywiniętym brzegu, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, bez śladów odcinania. Czerep został obustronnie pokryty szkliwem: wewnątrz żółtym i brązowym na wylewie, z zewnątrz brązowym, które nie wypełniło w całości części przydennej. Ornament składa się z nakładkowych przedstawień herbu Wettinów i elektoratu saskiego (skrzyżowanych mieczów i stylizowanej rucianej gałązki otoczonych wieńcem roślinnym) oraz dwóch medalionów z wizerunkami kroczących jeleni. Ponadto poziome żłobki na barku.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 2 (studnia/kłoka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 39).

Literatura: niepublikowany.

207. Nysa, tablica 65 a

Fragment garnka zdobionego nakładkami, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o jasnoszaro-białawym przełame, schudzonej domieszką pyłastą (nieliczne ziarna kwarcu), wykonany na kole techniką toczenia; wym. 13,5 x 12,5 cm.

Część brzuśca z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o zaokrąglonym brzegu. Czerep został obustronnie pokryty szkliwem: wewnątrz żółtawo-zielonym, z zewnątrz zielonym. Ornament składa się z nakładkowych przedstawień konia na tle roślinności w medalionie, skaczącego psa (?) oraz rozetki. Ponadto rzędy poziomych linii falistych i znaków w kształcie litery „v” odcisniętych stemplem obrotowym na wylewie pomiędzy dwoma dookólnymi żłobkami.

Zabytek został odkryty w wykopie przy ul. Bielawskiej, w obiekcie 1 (kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2002 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/694/1).

Literatura: Krawczyk 2004, ryc. 5 d.

208. Nysa, tablica 65 b

Fragment garnka zdobionego nakładkami, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 12 cm, szer. 12,5 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, wylew niezachowany. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci prostych smug. Czerep został pokryty od zewnątrz zielonym szkliwem. Ornament składa się z nakładkowego przedstawienia św. Andrzeja oraz rozetki. Ponadto poziomy żłobek na barku.

Zabytek został odkryty przy ul. Bolesława Krzywoustego 6–10, w wykopie VIII, w obiekcie 1 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/185/1/7).

Literatura: niepublikowany.

209. Nysa, tablica 65 c

Garnek dwuuchowy, zdobiony nakładkami, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o jasnoszaro-białawym przełamie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu uzupełnione gipsem, spękania; wys. 17,1 cm, szer. 16 cm, śr. wylewu 10,6 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o zaokrąglonym brzegu, z dwoma taśmowatymi uchami, których końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci prostych smug. Czerep został pokryty obustronnie szkliwem: wewnątrz bezbarwnym z zielonymi zaciekami na wylewie, z zewnątrz zielonym, które nie wypełniło w całości części przydennej. Ornament składa się z nakładkowej sceny Ukrzyżowania, przedstawiającej Jezusa, Marię i św. Jana Ewangelistę. Ponadto pozioma linia falista odcisnięta stemplem obrotowym na szyjce pomiędzy dwoma dookólnymi żłobkami.

Zabytek został odkryty przy ul. Bp. Jarosława (?), w wykopie III, w obiekcie 3 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1963 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/191/24/13).

Literatura: Szajt, Wachowski 2013, ryc. 14 a.

210. Nysa, tablica 65 d

Garnek dwuuchowy, zdobiony nakładkami, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki wylewu, szyjki i ucha uzupełnione gipsem, spękania; wys. 12,8 cm, szer. 16 cm, śr. wylewu 9 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej w około dwóch trzecich wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o zaokrąglonym brzegu, z taśmowatymi uchami, których końce doklejono do wylewu i poniżej największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Czerep został obustronnie pokryty szkliwem: wewnątrz bezbarwnym z zielonymi zaciekami na wylewie, z zewnątrz zielonym, które nie wypełniło w całości części przydennej. Ornament składa się z nakładkowych przedstawień rozet i główek dziecięcych o kędzierzawych włosach otoczonych płatkami kwiatów. Ponadto poziomo ułożone prostokąty odcisnięte na wylewie stemplem obrotowym oraz dookólny żłobek.

Zabytek został odkryty podczas prac wykopaliskowych w Nowym Mieście w latach 1958–1964. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/202/12).

Literatura: niepublikowany.

211. Nysa, tablica 65 e

Garnek dwuuchowy, zdobiony nakładkami, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o jasnoszaro-białawym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki części wylewu i ucha uzupełnione gipsem, korozja; wys. 11,9 cm, szer. 14,5 cm, śr. wylewu 9,1 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o zaokrąglonym brzegu, z wąskimi taśmowatymi uchami, których końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Czerep został obustronnie pokryty połyskliwym szkliwem, które nie wypełniło w całości części przydennej. Pierwotnie miało ono prawdopodobnie kolor zielony (obecnie opalizujący, szarawy). Ornament składa się z nakładkowych przedstawień Jezusa jako dobrego pasterza (?) oraz inskrypcji na banderolach: „DAS•ISTZ•LAMB•GOTT”, „IESUS•VON•NAEARET•DER”. Ponadto pozioma falista odcisnięta stemplem obrotowym na wylewie pomiędzy dwoma dookólnymi żłobkami.

Zabytek został odkryty w wykopie przy ul. Bielawskiej, w obiekcie 1 (kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2002 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/694/1).

Literatura: Krawczyk 2004, ryc. 5 a; Szajt, Wachowski 2013, ryc. 14 b; Wachowski, Marek 2013, ryc. 32.

212. Nysa, tablica 65 f–g

Fragmenty garnka dwuuchego (?) zdobionego nakładkami, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o jasnoszaro-białawym przełamie, schudzonej domieszką pylastą, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 11 x 10,6 cm.

Część korpusu o baniastym brzuścu, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o pogrubionym i profilowanym brzegu, z pierwotnie taśmowatymi uchami, których końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Czerep został pokryty obustronnie szkliwem: wewnątrz żółtawym oraz zielonym na wylewie, z zewnątrz zielonym. Ornament składa się z nakładkowych przedstawień w medalionach: św. Jerzego na koniu zabijającego smoka, postaci męskiej w ujęciu trzy czwarte, z brodą i wąsami, w płaszczu z obszerną kryzą.

Zabytek został odkryty w wykopie przy ul. Bielawskiej, w obiekcie 1 (kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2002 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/694/1).

Literatura: Krawczyk 2004, ryc. 5 b.

213. Nysa, tablica 66 c

Fragment garnka zdobionego nakładkami, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pylastą, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 11,3 x 9,8 cm.

Część brzuśca, szyjki i wylewu pokryta obustronnie szkliwem: od wewnątrz bezbarwnym z zielonymi zaciekami na wylewie, od zewnątrz zielonym. Ornament składa się z nakładkowego przedstawienia pary w płaszczach i nakryciach głowy, idącej ramię w ramię. Ponadto dwie linie faliste odcisnięte stemplem obrotowym na wylewie i dookólny żłobek w miejscu przejścia barku w szyjkę.

Zabytek został odkryty przy ul. Bolesława Krzywoustego 6–10, w wykopie VIII, w obiekcie 1 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/185/1).

Literatura: niepublikowany.

214. Nysa, tablica 66 d

Fragment garnka zdobionego nakładkami, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie, schudzonej domieszką pylastą, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 9,5 x 9,4 cm.

Część brzuśca zdobiona nakładkowym przedstawieniem postaci kobiecej w strojnym płaszczu z bufiastymi rękawami, z włosami upiętymi w dwa koki. Czerep od zewnątrz został pokryty zielonym szkliwem.

Zabytek został odkryty w południowej części ul. Brackiej, w wykopie II podczas prac wykopaliskowych w 1970 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/201/2).

Literatura: niepublikowany.

215. Nysa, tablica 66 f–g

Fragmenty garnków zdobionych nakładkami, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyroby z gliny o jasnoszaro-białawym przełamie, schudzonej domieszką pylastą, wykonane na kole techniką toczenia; wym. 9,2 x 7,8 cm.

Części brzuśców zdobionych nakładkami przedstawiającymi rozetkę i anioła trzymającego oburącz kielich (być może fragment sceny Ukrzyżowania). Czerepy zostały obustronnie pokryte szkliwem: wewnątrz bezbarwnym, z zewnątrz zielonym.

Zabytki zostały odkryte przy ul. Bolesława Krzywoustego 6–10, w wykopie VIII, w obiekcie 1 (studnia) podczas prac wykopaliskowych

w 1962 r. Przechowywane w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/185/1).

Literatura: niepublikowane.

7. KIELICHY, KUBKI, KUFLE, PUCHARY, SZKLANICE

7.1. KIELICHY CERAMICZNE

216. Głogów, tablica 95 c

Kielich na falistej stopce, koniec XV – 1. połowa XVI w.

Wyrób z gliny o beżowo-szarym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą i niewielką ilością drobnoziarnistego piasku (nieliczne większe inkluzje), wykonany na kole techniką toczenia; ubytek części stopki uzupełniony gipsem; wys. 10,4 cm, szer. 9,3 cm.

Naczynie na okrągłej stopce, płynnie przechodzącej w stożkowaty, pusty wewnątrz nodus połączony z półkolistą czaszą o rozchylonym wylewie z wrębem. Wnętrze czaszy i wylew zostały pokryte jasnobrązowym szkliwem. Ornament składa się z wgłębień odcisniętych dookoła palcem w dolnej części stopki.

Zabytek został odkryty przy ul. Grodzkiej, na posesji 6, w obiekcie 5 podczas prac wykopaliskowych w 1988 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5124/137).

Literatura: Wiśniewski 1992.

217. Wrocław, tablica 79 d

Kielich, 1. połowa XIII w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie, schudzonej domieszką pyłastą (nieliczne inkluzje kwarcu), ubytki czaszy i wylewu; wys. około 10,5 cm, szer. około 10,2 cm.

Naczynie na okrągłej stopce, z krótkim cylindrycznym nodusem (pustym wewnątrz), przechodzącym w czaszę kształtem przypominającą dwa stożki połączone podstawami oraz rozchylonym wylewem o ściętej krawędzi. Czerep został pokryty obustronnie oliwkowozielonym, transparentnym szkliwem. Ornament składa się z krzyżyków i trójkątów odcisniętych stemplem obrotowym pod wylewem i na stopce.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arach 84 (ćw. C/D), 85 (ćw. A), w jednostkach stratygraficznych 466, 16 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nry inw. W-NT/9223/11, W-NT/7670/11).

Literatura: Szajt 2018, ryc. 273.

7.2. KIELICHY DREWNIANE

218. Wrocław, tablica 96 b

Kielich na okrągłej stopce, 4. ćwierć XII – 1. ćwierć XIII w.

Wyrób z drewna wykonany na tokarce techniką toczenia; ubytki i spękania; wys. 7,7 cm, szer. 15 cm.

Naczynie na owalnej stopce i krótkiej, okrągłej nóżce, z szeroką, półkolistą czaszą zakończoną wylewem o płasko ściętym brzegu. Na zewnętrznej stronie stopki zachowany ślad po kiernerze. Ornament składa się z poziomego żłobka pod wylewem.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 84 (ćw. B/D), w jednostce stratygraficznej 552 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/11679/11).

Literatura: Szajt 2018, ryc. 266.

219. Wrocław, tablica 96 a

Kielich na okrągłej stopce, koniec XII – 1. połowa XIII w.

Wyrób z drewna wykonany na tokarce techniką toczenia; ubytki i spękania; wys. 9,7 cm, szer. 9 cm, śr. wylewu 7,2 cm.

Naczynie na owalnej stopce i krótkiej okrągłej nóżce, z półkulistą czaszą, której górna część została ścięta do wnętrza, przechodząc w pionowy wylew. Na zewnętrznej stronie stopki zachowany ślad po kiernerze.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 75 (ćw. D), w jednostce stratygraficznej 412/72 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/7910/11).

Literatura: Szajt 2015a, ryc. 4; 2018, ryc. 265.

220. Wrocław, tablica 96 c

Fragment kielicha (?), 1. połowa XIII w.

Wyrób z drewna wykonany na tokarce techniką toczenia; wys. 8,1 cm, szer. 7 cm.

Beczulkowata czasza zakończona rozchylonym wylewem o zaokrąglonej krawędzi. Ornament składa się z poziomych linii namalowanych czarną farbą (?).

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 34 (ćw. A), w jednostce stratygraficznej 16 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/4370/11).

Literatura: Szajt 2018, ryc. 267 b.

221. Wrocław, tablica 96 d

Fragment kielicha, 1. połowa XIII w.

Wyrób z drewna wykonany na tokarce techniką toczenia; wys. 9 cm, szer. 8,4 cm.

Czasza odwrotnie stożkowata zakończona wylewem o zaokrąglonym brzegu.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 52 (ćw. D), w jednostce stratygraficznej 16 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/1567/11).

Literatura: Szajt 2018, ryc. 267 a.

222. Wrocław, tablica 96 e

Fragment kielicha (?), XIII w.

Wyrób z drewna wykonany na tokarce techniką toczenia; wys. 7,5 cm, szer. 5,6 cm.

Czasza lekko rozszerzająca się w stronę wylewu o ścienionym brzegu. Ornament składa się z poziomych żłobków oraz dookólnych pasów namalowanych czarną farbą (?).

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 23 (ćw. B), w jednostce stratygraficznej 22/16 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/5805/11).

Literatura: Szajt 2018, ryc. 267 c.

7.3. KIELICHY SZKLANE

223. Głogów, tablica 68 b

Fragment kielicha, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła transparentnego o zielonkawej barwie, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; pęcherzyki gazowe, nieliczne inkluzje kwarcowe, korozja w postaci iryzującego nalotu; wys. 8,2 cm, szer. 6,3 cm.

Naczynie na okrągłej stopce zakończonej wałeczkiem i na stożkowej nóżce z podwójnym pierścieniowatym nodusem, z czaszą w przekroju ukształtną. Na spodniej stronie nóżki jest zachowany ślad po przylepcu.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 261).

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 13 b.

224. Głogów, tablica 68 f

Fragment kielicha, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego (?); pęcherzyki gazowe, korozja w postaci iryzującego nalotu; wys. 1,5 cm, szer. 6 cm.

Okrągła stopka i fragment nóżki o pierścieniowatym nodusie, czasza niezachowana. Na spodniej stronie stopki jest zachowany ślad po przylepcu.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 261).

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 13 e.

225. Głogów, tablica 68 g

Fragmety kielicha, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu w formie; korozja w postaci iryzującego nalotu; wys. 0,9 cm, szer. 4,7 cm.

Część pierścieniowatego nodusa, wewnątrz pustego.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 261).

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 13 f.

226. Głogów, tablica 69 b

Fragment kielicha, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Naczynie ze szkła bezbarwnego, wykonane techniką wydmuchu swobodnego; korozja w postaci iryzującego nalotu; wys. 7,3 cm, szer. 5,3 cm.

Naczynie o czaszy odwrotnie stożkowej, z fragmentem cylindrycznej nóżki zakończonej u góry pierścieniowatym nodusem.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 261).

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 13 a.

227. Głogów, tablica 69 c

Fragment kielicha zdobionego optycznie, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu w formie; korozja w postaci iryzującego nalotu; wys. 4,4 cm, szer. 2,6 cm.

Tralkowy nodus, wewnątrz pusty. Ornament składa się pionowych kanelur i guzków odcisniętych w formie.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 261).

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 13 g.

228. Głogów, tablica 70 c

Kielich zdobiony natapianiem, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego wykonany techniką wydmuchu swobodnego; pęcherzyki gazowe, korozja w postaci iryzującego nalotu, ubytek części czaszy; wys. 8,7 cm, szer. 6,3 cm.

Naczynie na okrągłej stopce wykonanej ze spiralnej nici i ukształtnej w przekroju czaszy. Na zewnętrznej stronie stopki jest zachowany ślad po przylepcu. Ornament składa się z natapianej dookoła nici i punktów z kobaltowoniebieskiego szkła.

Zabytek został odkryty przy ul. Długiej, w wykopie IV, w obiekcie 41 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 2015 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 107).

Literatura: niepublikowany.

229. Głogów, tablica 70 d

Fragmety kielicha z ornamentem natapianym i optycznym, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego i niebieskiego, wykonany techniką wydmuchu w formie; pęcherzyki gazowe, wys. 5,4 cm, śr. wylewu 8 cm.

Naczynie o czaszy w przekroju półokrągłej, nóżka i stopka niezachowane. Ornament składa się z pionowych żeber oraz splecionych, natapianych nici z kobaltowoniebieskiego szkła.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 262).

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 10 c.

230. Głogów, tablica 71 d

Fragment kielicha zdobionego emaliami, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; wys. 9,7 cm, szer. 7,1 cm.

Czasza tulipanowata z ornamentem malowanym emaliami w kolorze zielonym, brązowym i żółtym. Główny motyw zdobniczy stanowi przedstawienie sceny polowania na jelenia ściganego przez psa na tle trawy i drzew. Ponadto bordiury składające się z dwóch rzędów kropek i rzędów kropek, pomiędzy którymi znajdują się dwa poziome pasy.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Kotlarskiej z Długą, w wykopie Ia, w obiekcie 16a podczas prac wykopaliskowych w 2007 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 144).

Literatura: niepublikowany.

231. Głogów, tablica 71 e

Fragment kielicha zdobionego emaliami i pozłotą, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; pęcherzyki gazowe; wys. 7,4 cm, szer. 7,2 cm.

Czasza rozszerzająca się w stronę wylewu, w części dolnej wyprofilowana poprzez wywiniecie masy szklanej i doklejenie jej od spodu. Nóżka i stopka niezachowane. Ornament składa się z inskrypcji i wzorów namalowanych pozłotą i emaliami w kolorze brązowym, białym, zielonym, żółtym i niebieskim (obecnie zabarwienie zmienione). Główny motyw zdobniczy stanowi fragmentarycznie zachowany napis umieszczony w polu między rzędami malowanych dookoła pasów: „: MOSE : IN : ALLN : DIN”. Ponadto w górnym polu wykonany pozłotą rząd rombów.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20, między ul. Garncarską i Słodową, w wykopie I, na posesji 7, w pomieszczeniu 4, w obiekcie 1 podczas prac wykopaliskowych w 1996 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5192/102).

Literatura: niepublikowany.

232. Głogów, tablica 68 a

Fragment kielicha, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła transparentnego o zielonkawej barwie, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; pęcherzyki gazowe i inkluzje kwarcu; wys. 6,3 cm, szer. 6,3 cm.

Naczynie na okrągłej stopce i stożkowej nóżce z podwójnym pierścieniowatym nodusem i czaszą w przekroju ukształtną (zachowaną częściowo). Na spodniej stronie nóżki jest zachowany ślad po przylepcu.

Zabytek został odkryty w kwartale A-27, między ul. Bałwierską i Parafialną, w wykopie I, w obiekcie 5 podczas prac wykopaliskowych w 2003 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5252/244).

Literatura: niepublikowany.

233. Głogów, tablica 68 c

Kielich, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; pęcherzyki gazowe, korozja w postaci iryzującego nalotu, ubytek czaszy i spękania; wys. 12,5 cm, szer. 7 cm, śr. wylewu 6,5 cm.

Naczynie na okrągłej stopce zakończonej wywinietą do dołu i doklejoną od spodu ścianką i stożkową nóżce z pierścieniowatym nodusem, z wysoką czaszą rozszerzającą się w stronę wylewu. Na spodniej stronie nóżki jest zachowany ślad po przylepcu.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20, pomiędzy ul. Garncarską i Słodową, na posesji 7, w pomieszczeniu 4, w obiekcie 1 podczas prac wykopaliskowych w 1996 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5192/66).

Literatura: niepublikowany.

234. Głogów, tablica 68 d

Fragment kielicha, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; pęcherzyki gazowe, korozja w postaci iryzującego nalotu; wys. 5,1 cm, szer. 4,2 cm.

Nóżka rozszerzająca się w stronę owalnej podstawy, z podwójnym pierścieniowatym nodusem. Na spodniej stronie nóżki jest zachowany ślad po przylepcu.

Zabytek został odkryty w kościele św. Mikołaja w wykopie VIa, w warstwie I (pod posadzką) podczas prac wykopaliskowych w 2005 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 124).

Literatura: niepublikowany.

235. Głogów, tablica 68 e

Fragment kielicha na stopce ze spiralnej nici, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła transparentnego o zielonkawej barwie, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; pęcherzyki gazowe; wys. 2,5 cm, szer. 4,9 cm.

Stopka uformowana ze spiralnie nawiniętej nici, rozszerzająca się w stronę podstawy, przechodząca w cylindryczną nóżkę (zachowaną częściowo), na jej spodniej stronie znajduje się ślad po przylepcu.

Zabytek został odkryty w kwartale A-27, między ul. Balwierską i Parafialną, w wykopie I, w obiekcie 5 podczas prac wykopaliskowych w 2003 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5252/244).

Literatura: niepublikowany.

236. Głogów, tablica 69 a

Fragment kielicha zdobionego optycznie, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego i w formie; miejscowa korozja w postaci iryzującego nalotu; wys. 11,9 cm, szer. 4,2 cm.

Naczynie o czaszy odwrotnie stożkowej, zakończonej od dołu pierścieniowatym wałeczkiem, z nodusem tzw. tralkowym, zdobionym wypukłymi guzkami w kształcie łezek oraz motywem meandra odcisniętymi w formie. Nodus do około połowy wysokości wypełnia przeźroczysty płyn.

Zabytek został odkryty w kwartale A-27, między ul. Balwierską i Parafialną, w wykopie I, w obiekcie 5 podczas prac wykopaliskowych w 2003 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5252/265).

Literatura: niepublikowany.

237. Głogów, tablica 69 f

Fragment kielicha zdobionego optycznie, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego i w formie; pęcherzyki gazowe; wys. 9,7 cm, szer. 7,8 cm.

Czasza o przekroju u-kształtnym, z ornamentem kostkowym odcisniętym w formie.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20, między ul. Garncarską i Słodową, na posesji 7, w pomieszczeniu 4, w obiekcie 1 podczas prac wykopaliskowych w 1996 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5192/85).

Literatura: niepublikowany.

238. Głogów, tablica 70 a

Kielich zdobiony optycznie, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła transparentnego o zielonkawej barwie, wykonany techniką wydmuchu swobodnego i w formie; pęcherzyki gazowe, ubytek wylewu; wys. 9,8 cm, szer. 8,1 cm, śr. wylewu 5,3 cm.

Naczynie na okrągłej stopce i stożkowej nóżce z podwójnym pierścieniowatym nodusem, o wysokiej czaszy lekko rozszerzającej się w stronę wylewu. Na spodniej stronie nóżki jest zachowany ślad po przylepcu. Ornament składa się z romboidalnej siatki odcisniętej na czaszy.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Kotlarskiej z Długą w wykopie Ia, w obiekcie 16a podczas prac wykopaliskowych w 2007 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 495).

Literatura: niepublikowany.

239. Głogów, tablica 70 b

Kielich, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; ubytek części czaszy, korozja w postaci iryzującego nalotu; wys. 10,5 cm, szer. 6 cm, śr. wylewu 5,2 cm.

Naczynie na okrągłej stopce i stożkowej nóżce, z pierścieniowatym nodusem, o wysokiej czaszy w przekroju u-kształtnej. Na spodniej stronie nóżki jest zachowany ślad po przylepcu.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Kotlarskiej z Długą, w wykopie Ia, w obiekcie 16a podczas prac wykopaliskowych w 2007 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 499).

Literatura: niepublikowany.

240. Głogów, tablica 69 e

Fragment kielicha z uchem, koniec XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; pęcherzyki gazowe, korozja w postaci iryzującego nalotu; wys. 10,1 cm, szer. 7 cm.

Naczynie o czaszy rozchylającej się w stronę wylewu, nóżka i stopa niezachowane. Ornament składa się z natopionej dookołnej nici szklanej na czaszy pokrytej wzorem odcisniętym stemplem obrotowym. Ponadto ucho z kółkiem.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20, między ul. Garncarską i Słodową, na posesji 5, w pomieszczeniu 5, w obiekcie 8 (kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 1995 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5189/111).

Literatura: Czapla 1997.

241. Jelenia Góra, tablica 71 a-b

Fragment kielicha zdobionego emaliami, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonanego techniką wydmuchu swobodnego; pęcherzyki gazowe; wys. 8,5 cm, szer. 8,3 cm.

Naczynie o czaszy w przybliżeniu tulipanowatej, z częściowo zachowaną nóżką. Ornament składa się z motywów wymalowanych emaliami w kolorze żółtym, białawym, czerwonym, zielonkawym i czarnym. Główny motyw zdobniczy stanowi przedstawienie pary w renesansowych strojach: mężczyzna – z kielichem w ręku, kobieta – z chustką. Ponadto wyobrażenie konwalii majowej i bordiura składająca się z dwóch rzędów kropek.

Zabytek został odkryty przy ul. Jasnej podczas prac wykopaliskowych w 2007 r. Przechowywany w Muzeum Karkonoskim w Jeleniej Górze (nr inw. JGJ-10/1/07).

Literatura: niepublikowany.

242. Legnica, tablica 70 e

Fragment kielicha typu *Römer*, 2.–4. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła transparentnego o zielonkawej barwie, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; wym. 4,5 x 4 cm.

Naczynie na okrągłej stopce, z pustą nóżką rozszerzającą się w stronę czaszy (niezachowana). Na spodniej stronie dna znajduje się ślad po przylepcu. Ornament składa się z dwóch poziomych nici szklanych naklejonych oraz natopionych guzków na nóżce.

Zabytek został odkryty na terenie zamku. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/44D).

Literatura: Firszt 1994, ryc. 16 a.

243. Świdnica, tablica 70 f

Fragment kielicha zdobionego filigranem, koniec XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego i białego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego i w formie; wys. 10,6 cm, szer. 5,8 cm.

Naczynie na okrągłej stopce i stożkowatej nóżce z pierścieniowatym nodusem i tulipanowatą czaszą (zachowana częściowo). Na spodniej stronie nóżki znajduje się ślad po przylepcu. Ornament składa się z natapianych poziomo i pionowo nici oraz wtapianych ukośnych pasów z białego szkła.

Zabytek został odkryty na terenie zamku (?). Przechowywany w Muzeum Dawnego Kupiectwa w Świdnicy.

Literatura: niepublikowany.

244. Wrocław, tablica 71 c

Fragment kielicha zdobionego emaliami, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła transparentnego o jasnozielonej barwie, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; wys. 8,5 cm, szer. 6,2 cm.

Czasza o kształcie tulipanowatym, z pierwotnie trzema uszkami (zachowane dwa). Ornament składa się z motywów namalowanych emaliami w kolorze białawym, żółtym i brązowym. Główny motyw zdobniczy stanowi przedstawienie pary zwróconej do siebie twarzami. Kobieta w długiej sukni z krezą u szyi, w wyciągniętej dłoni trzyma chustkę, a mężczyzna (zachowany częściowo) odziany jest w bufiaste spodnie i długie buty. Parę rozdziela wyobrażenie rośliny.

Zabytek został odkryty w kwartale u zbiegu ul. św. Antoniego 5–13 i Kazimierza Wielkiego. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu.

Literatura: Nowosielska 2004, ryc. 5.1.

245. Wrocław, tablica 69 d

Fragment kielicha zdobionego optycznie, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu w formie; korozja w postaci iryzującego nalotu; wym. 6,2 x 3 cm.

Tralkowy nodus, wewnątrz pusty. Ornament składa się z odcisniętych w formie owalnych okręgów wypełnionych kółkami.

Zabytek został odkryty na Ostrowie Tumskim, w wykopie III, na działce a, w jednostce stratygraficznej 2 podczas prac wykopaliskowych w 1949 r. Przechowywany w Instytucie Archeologii i Etnologii Polskiej Akademii Nauk we Wrocławiu (nr inw. 136/49).

Literatura: Siemianowska 2015a, ryc. 4 h, 12 d.

7.4. KUBKI, KUFLE, PUCHARY CERAMICZNE

246. Brzeg, tablica 72 a

Kubek szkliwiony, 2. połowa XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o żółtawo-beżowym czerepie, schudzonej domieszką pylistą, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 8,1 cm, szer. 8,8 cm, śr. wylewu 6,5 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej nieco poniżej połowy wysokości, z krótką, cylindryczną szyjką przechodzącą w rozchylony wylew z lekko wyprofilowanym okapem, wąskim taśmowatym uchem, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, bez śladów odcinania. Wnętrze i brzeg wylewu pokryto żółtym szkliwem.

Zabytek został odkryty w wykopie przy ul. Dzierżonia 10–12, w kloace podczas prac wykopaliskowych w latach 2006–2007. Przechowywany w firmie ARCHGEO we Wrocławiu (nr inw. B 006). Docelowo ma zostać przekazany Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu.

Literatura: Rodak 2017.

247. Brzeg, tablica 73 a

Kubek szkliwiony, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o białawo-beżowym przełamie, schudzonej domieszką pylistą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki wylewu i szyjki uzupełnione gipsem; wys. 10,8 cm, szer. 11,5 cm, śr. wylewu 9,2 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew z lekko profilowanym okapem, z wąskim, taśmowatym uchem, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno lekko wklęsłe, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci prostych smug. Czerep został obustronnie pokryty szkliwem: wewnątrz bezbarwnym z zielonymi zaciekami na wylewie, z zewnątrz ciemnozielonym, które w całości nie wypełniło części przydennej. Ornament składa się ze znaków w kształcie litery „v” i linii falistych, odcisniętych stemplem obrotowym na brzuścu.

Zabytek jest przechowywany w Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu (nr inw. MPŚ-A/I:51).

Literatura: niepublikowany.

248. Brzeg, tablica 73 b

Kubek szkliwiony, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o białawym przełamie, schudzonej domieszką pylistą, wykonany na kole techniką toczenia, ubytki korpusu i ucha; wys. 9 cm, śr. brzuśca 8,8 cm, śr. wylewu 8,3 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew z lekko wyprofilowanym okapem, z pierwotnie taśmowatym uchem, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci słabo widocznych, zaokrąglonych smug. Czerep został obustronnie pokryty zielonym szkliwem, które nie wypełniło w całości części przydennej. Ornament składa się ze znaków w kształcie litery „v”, odcisniętych stemplem obrotowym na brzuścu.

Zabytek został odkryty przy ul. Dzierżonia 10–12, w wykopie I, w obiekcie 5 (kloaka) podczas prac wykopaliskowych w latach 2006–2007. Przechowywany w firmie ARCHGEO we Wrocławiu. Docelowo ma zostać przekazany Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu.

Literatura: Rodak 2017, ryc. 10 h.

249. Brzeg, tablica 77 a

Kufel polichromowany, 2. połowa XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny kaolinowej o białym czerepie, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek ucha uzupełniony gipsem, zabiegi konserwatorskie; wys. 15 cm, szer. 19,5 cm, śr. wylewu 14,3 cm.

Naczynie w przybliżeniu cylindryczne, o płaskim dnie, prostym wylewie i prostokątnych uchwytach. Czerep został pokryty obustronnie szkliwem ołowiowym. Ornament składa się z motywów wykonanych farbami podszkliwnymi w kolorze ciemnożółtym i granatowym. Główny motyw zdobniczy stanowi wymalowany dwukrotnie herb brzesko-lęgnicki otoczony przez kwiaty konwalii. Ponadto poziome i faliste linie, kółka i kwadraty.

Zabytek został odkryty przy ul. Dzierżonia 10, w studni/kloace podczas prac wykopaliskowych w 2006 r. Przechowywany w firmie ARCHGEO we Wrocławiu. Docelowo ma zostać przekazany Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu.

Literatura: Tomaszewska 2008, fot. na stronie tytułowej oraz fot. 2–3.

250. Brzeg, tablica 79 a

Fragment pucharu, 2. połowa XIII w.

Wyrób z gliny pokrytej szkliwem (?); wym. 4,6 x 2,9 cm.

Część odwrotnie stożkowej ścianki z wylewem o zaokrąglonej krawędzi. Ornament składa się z wzorów geometrycznych odcisniętych stemplem obrotowym (?).

Zabytek został odkryty przy ul. Mlecznej podczas prac wykopaliskowych w latach 1966–1976. Przechowywany w Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu.

Literatura: Kubów 1981, ryc. 4 t.

251. Brzeg, tablica 82 a

Puchar z dzióbkiem, 4. ćwierć XIII – 1. połowa XIV w.

Wyrób z gliny o szarym przełamie i ciemnoszarym czerepie, schudzonej drobno- i średnioziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formując obtaczany; wys. 15,8 cm, szer. 8,6 cm, śr. wylewu 8,5 cm.

Naczynie smukłe, o największej wydętości brzuśca położonej w około dwóch trzecich wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew z lekko wyprofilowanym okapem, dno delikatnie wklęsłe, ze śladami podsypki i słabo zarysowanym pierścieniem dookolnym. Ornament składa się z dołków wyciskanych palcami na barku oraz poziomych żłobków w okolicy największej wydętości brzuśca.

Zabytek został odkryty na tyłach parceli przy ul. Młynarskiej 9–10, w studni/kloace podczas prac wykopaliskowych w 1987 r. Przechowywany w Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu (nr. inw. MPŚ-A/41/1:22/1).

Literatura: niepublikowany.

252. Brzeg, tablica 80 b

Puchar z dzióbkiem, 2. ćwierć XIV – 1. ćwierć XV w.

Wyrób z gliny o jasnobezowym czerepie, schudzonej drobno- i średnioziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formując obtaczany; wys. 12,5 cm, szer. 7,4 cm, śr. wylewu 7,4 cm.

Naczynie wysmukłe, o największej wydętości brzuśca położonej nieco powyżej połowy wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wałeczkowaty wylew, dno delikatnie wklęsłe, ze śladami podsypki i słabo zarysowanym pierścieniem dookolnym. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu.

Zabytek został odkryty na parceli pomiędzy ul. Dzierżonia, Mleczną, Kościelną i Zakonną, w studni/kloace podczas prac wykopaliskowych w 1973 r. Przechowywany w Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu (nr. inw. MPŚ-A/23:4/1).

Literatura: Kubów 1981.

253. Brzeg, tablica 80 c

Puchar z dzióbkiem, 2. ćwierć XIV – 1. ćwierć XV w.

Wyrób z gliny o szarawo-pomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej drobnopiękistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; okopcenia; wys. 17,3 cm, szer. 9,6 cm, śr. wylewu 9,4 cm.

Naczynie smukłe, o największej wydętości brzuśca położonej w około dwóch trzecich wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o ścienionym brzegu. Dno płaskie, ze śladami podsypki i delikatnie zarysowanym pierścieniem dookolnym. Ornament składa się z rzędu ukośnych krzyżyków i pionowych kresek wykonanych stemplem obrotowym na barku oraz dookolnych żłobków na brzuścu.

Zabytek został odkryty na parceli pomiędzy ul. Dzierżonia, Mleczną, Kościelną i Zakonną, w studni/kłoece podczas prac wykopaliskowych w 1973 r. Przechowywany w Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu (nr inw. MPŚ-A/23:4/2).

Literatura: Kubów 1981.

254. Bytom, tablica 72 e

Kubek szklwiony, XVI w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej niewielką ilością drobnopiękistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; spękania; wys. 12 cm, szer. 13,4 cm, śr. wylewu 10,5 cm.

Naczynie o beczułkowatym korpusie, z cylindryczną szyjką przechodzącą w lekko rozchylony wylew o pogrubionym brzegu, z taśmowatym uchem, którego końce doklejono do wylewu i dolnej części korpusu. Dno płaskie, ze słabo widocznymi śladami podważania i odcinania w postaci lekko zaokrąglonych smug. Wnętrze i wylew zostały pokryte jasnopomarańczowym szklwem.

Zabytek został odkryty przy ul. Podgórznej w 1930 r. Przechowywany w Muzeum Górnośląskim w Bytomiu (nr inw. B.573:30).

Literatura: niepublikowany.

255. Bytom, tablica 82 b

Puchar, 2. połowa XIII – 1. połowa XIV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie i ciemnoszarym czerepie, schudzonej drobnopiękistym i średnypiękistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; ubytek części wylewu uzupełnionej gipsem; wys. 15 cm, szer. 8,7 cm.

Naczynie o korpusie w przybliżeniu cylindrycznym, lekko rozszerzającym się ku górze, z przewężoną szyjką przechodzącą w rozchylony wylewem o ściętej krawędzi. Dno płaskie, ze śladami podsypki i pierścieniem dookolnym. Ornament składa się z dookolnych żłobków na korpusie.

Zabytek został odkryty przy ul. Rycerskiej podczas prac wykopaliskowych w 1936 r. Przechowywany w Muzeum Górnośląskim w Bytomiu (nr inw. B.1228:36).

Literatura: niepublikowany.

256. Bytom, tablica 81 a

Puchar, koniec XIII – 1. połowa XIV w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej piaskiem o frakcji od drobnopiękistego do grubopiękistego, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; ubytki korpusu uzupełnione gipsem, spękania; wys. 15 cm, szer. 9,6 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z przewężoną szyjką przechodzącą w lekko rozchylony, wysoki wylew o pogrubionym brzegu. Dno płaskie, ze śladami podsypki. Ornament składa się z dookolnego pasa namalowanego czerwonałą glinałą oraz poziomych żłobków na brzuścu i wylewie.

Zabytek został odkryty na terenie ogrodu przy kościele NMP podczas prac wykopaliskowych w 1957 r. Przechowywany w Muzeum Górnośląskim w Bytomiu (nr inw. B.388:57).

Literatura: niepublikowany.

257. Głogów, tablica 21 a

Kubek z dzióbkiem, XV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie i szarym oraz częściowo niebieskawym czerepie, schudzonej niewielką ilością drobnopiękistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek części wylewu i brzuśca; wys. 10,9 cm, szer. 11,5 cm, śr. wylewu 9,5 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej nieco powyżej połowy wysokości, z szyjką zwężającą się w stronę wylewu o pionowym brzegu, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu

największej wydętości brzuśca. W dolnej części ucha dołek wykonany palcem. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20, przy zbiegu ul. Garncarskiej i Słodowej, na posesji 16, w obiekcie 4/2 podczas prac wykopaliskowych w 1998 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5207/66).

Literatura: niepublikowany.

258. Głogów, tablica 21 c

Kubek, XV w.

Wyrób z gliny o szarym czerepie, schudzonej niewielką ilością droбноziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; nalot; wys. 11 cm, szer. 11 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej nieco poniżej połowy wysokości, z szyjką przechodzącą w wylew zwężający się ku górze, z taśmowatym uchem, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu i szyjce.

Zabytek został odkryty przy ul. Długiej na posesji 9, w obiekcie 8 podczas prac wykopaliskowych w 2004 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MG/A/561).

Literatura: niepublikowany.

259. Głogów, tablica 84 d

Kubek z wielolistnym wylewem, XV w.

Wyrób z gliny o ciemnoszarym przełamie i czerepie, schudzonej droбноziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 12,5 cm, szer. 13,5 cm, śr. wylewu 9 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z przewężoną szyjką przechodzącą w stronę rozchylonego wylewu w kształcie tzw. czwórliścia, z taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono do brzuśca. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Ornament składa się z dwóch poziomych żłobków na brzuścu, wąskich dookólnych żłobków na wylewie oraz dookólnego wałeczka na szyjce.

Zabytek został odkryty przy ul. Długiej, w obiekcie 20 podczas prac wykopaliskowych w 2004 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5254/223).

Literatura: niepublikowany.

260. Głogów, tablica 21 d

Kubek, 2. połowa XV w.

Wyrób z gliny o ciemnoszarym czerepie, schudzonej domieszką pylastą i niewielką ilością droбноziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; nalot; wys. 9,2 cm, szer. 10 cm, śr. wylewu 8 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej nieco powyżej połowy wysokości, z szyjką przechodzącą w rozchylony wałeczkowaty wylew, z taśmowatym uchem, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. W dolnej części ucha dołek odcisnięty palcem. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Wnętrze zostało pokryte pomarańczowym szkliwem. Ornament składa się z poziomych żłobków na barku oraz czterech wgłębień odcisniętych na brzegu wylewu.

Zabytek został odkryty w kwartale A-27, przy ul. Parafialnej i Balwierskiej, na posesji 2, w obiekcie 14c podczas prac wykopaliskowych w 2003 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5252/341).

Literatura: niepublikowany.

261. Głogów, tablica 91 d

Fragment kubka prawie kamionkowego, okrąg Łużyc, 4. ćwierć XV – 1. ćwierć XVI w.

Wyrób z gliny o brązowo-beżowym przełamie, schudzonej niewielką ilością droбноziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 6,6 x 7 cm.

Część przydenna profilowanego korpusu i płaskiego dna w formie stopki ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Czerep został obustronnie pokryty brązowym szkliwem ziemnym, które nie wypełniło w całości wnętrza. Ornament składa się z dookólnych wzorów odcisniętych stemplami obrotowymi: zbliżonego kształtem do jodełki na stopce i pionowych kresiek na wybrzuszeniu ścianki.

Zabytek został odkryty w wykopie I, na zachód od kościoła św. Stanisława, w warstwie B3, w zasypisku obiektu 28 (piec do wypału głównie ceramiki budowlanej) podczas prac wykopaliskowych w 2017 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: niepublikowany.

262. Głogów, tablica 72 b

Kubek, 2. połowa XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o jasnobieżowym czerepie, schudzonej domieszką pyłastą (inkluzy drobnoziarnistego piasku), wykonany na kole techniką toczenia; korozja; wys. 7,9 cm, szer. 8,5 cm, śr. wylewu 6,4 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej poniżej połowy wysokości, z szyjką zwężającą się w stronę rozchylonego i pogrubionego wylewu, z wąskim, taśmowatym uchem, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, bez śladów odcinania. Wewnętrzna strona czerepu i wylew zostały pokryte pomarańczowym szkliwem. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu.

Zabytek został odkryty na Ostrowie Tumskim, na stanowisku 2, w wykopie 5b, w obiekcie 1 (rów) podczas prac wykopaliskowych w 1992 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5161/31).

Literatura: Hendel 1995, ryc. 7 e.

263. Głogów, tablica 72 c

Kubek, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o beżowo-szarym przełame i jasnożółtym czerepie, schudzonej domieszką pyłastą i niewielką ilością drobnoziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek części korpusu uzupełnionego gipsem, spękania; wys. 11 cm, szer. 13,2 cm, śr. wylewu 9,3 cm.

Naczynie beczułkowate, o największej wydętości brzuśca położonej poniżej połowy wysokości, z szyjką lekko zwężającą się w stronę wylewu o pogrubionym brzegu, z wąskim taśmowatym uchem o pogrubionych brzegach, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, bez śladów odcinania. Wewnętrzna strona czerepu oraz zewnętrzna strona wylewu i szyjki zostały pokryte żółtawym szkliwem. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu i szyjce.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kłoka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 6).

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 3 a.

264. Głogów, tablica 32 a-c

Fragmenty kubka/kufła kamionkowego, Waldenburg, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o jasnobieżowym przełame, schudzonej niewielką ilością drobnoziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 6 x 7,8 cm.

Części brzuśca i szyjki naczynia w typie *Bienenkorbhumpen* (kufła w kształcie ula) o jasnoszaro-beżowym wnętrzu i powierzchni zewnętrznej jasnobieżowej z szarymi przebarwieniami, pokrytej szkliwem solnym. Ornament składa się z nakładkowych przedstawień medalionów z orłem cesarskim, niezidentyfikowanym herbem oraz malinki, pokrytych kobaltowoniebieską malaturą. Ponadto dookoła wałeczki i ukośne kreski odcisnięte stemplem.

Zabytek został odkryty w kwartale A-27, przy skrzyżowaniu ul. Parafialnej i Bałwierskiej, w wykopie 1, na posesji 2, w obiekcie 5 podczas prac wykopaliskowych w 2003 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5252/240).

Literatura: niepublikowany.

265. Głogów, tablica 91 c

Fragment kubka/kufła kamionkowego, Waldenburg (?), 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o szarym przełame, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 4,2 x 3,2 cm.

Część wylewu i szyjki naczynia w typie *Bienenkorbhumpen* (kufła w kształcie ula) o brunatno-szarym czerepie. Ornament składa się z dookoła taśmy pod wylewem i dookoła wzorów w kształcie półkoli odcisniętych stemplem obrotowym.

Zabytek został odkryty przy ul. Szkolnej, na terenie bloku koszarowego, w warstwie 2 podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. GBK/I/13).

Literatura: niepublikowany.

266. Głogów, tablica 74 a

Kufel z dzióbkiem, XV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie i szarym połyskliwym czerepie, schudzonej droбноziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; odpyski części wylewu; wys. 14,2 cm szer. 10,3 cm.

Naczynie wysmukłe, o największej wydętości brzuśca położonej około trzech czwartych wysokości, z krótką szyjką i rozchylonym wylewem o zaokrąglonym brzegu. Ucho taśmowate, o poszerzonych krawędziach, którego końce doklejono poniżej krawędzi wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci nieregularnych linii. Ornament składa się z poziomych żłobków wykonanych na barku oraz w dolnej części brzuśca.

Zabytek został odkryty w kwartale przy skrzyżowaniu ul. Garncarskiej z Balwierską, na posesji 2, w obiekcie 2 podczas prac wykopaliskowych w 2005 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/173).

Literatura: niepublikowany.

267. Głogów, tablica 74 b

Kufel z dzióbkiem, XV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie i szarym połyskliwym czerepie, schudzonej droбноziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek części wylewu; wys. 14 cm, szer. 10,5 cm, śr. wylewu 8,4 cm.

Naczynie wysmukłe, o największej wydętości brzuśca położonej w około trzech czwartych wysokości, z krótką szyjką i rozchylonym wylewem o zaokrąglonym brzegu. Ucho wąskie, taśmowate, którego końce doklejono poniżej krawędzi wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. W dolnej części ucha dołek wykonany palcem. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, ze słabo widocznymi śladami odcinania w postaci nieregularnych linii. Ornament składa się z poziomego żłobka w miejscu największej wydętości brzuśca oraz dookolnego wałeczka w miejscu łączenia szyjki z brzuścem.

Zabytek został odkryty w kwartale przy skrzyżowaniu ul. Kotlarskiej z Długą, w wykopie Ie, w obiekcie 6 podczas prac wykopaliskowych w 2007 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/305).

Literatura: niepublikowany.

268. Głogów, tablica 74 c

Kufel, XV w.

Wyrób z gliny o szaro-brunatnym przełamie i szarym połyskliwym czerepie, schudzonej droбноziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu; wys. 13,5 cm, szer. 9 cm.

Naczynie wysmukłe, o największej wydętości brzuśca położonej powyżej dwóch trzecich wysokości, z cylindryczną szyjką i rozchylonym wylewem o zaokrąglonym brzegu. Ucho taśmowate, doklejone poniżej krawędzi wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki ze śladami odcinania w postaci dookolnych linii.

Zabytek został odkryty w wykopie I na zachód od kościoła św. Stanisława, w warstwie B3, w zasyppisku obiektu 28 (piec do wypału głównie ceramiki budowlanej) podczas prac wykopaliskowych w 2017 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: niepublikowany.

269. Głogów, tablica 74 d

Kufel, XV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie i szarym połyskliwym czerepie, schudzonej droбноziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek części wylewu; wys. 15,1 cm, szer. 9,3 cm.

Naczynie wysmukłe, o największej wydętości brzuśca położonej w około trzech czwartych wysokości, z krótką szyjką i rozchylonym wylewem o zaokrąglonym brzegu. Ucho taśmowate, o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono poniżej krawędzi wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci dookolnych linii. Ornament składa się z poziomych żłobków na barku oraz w dolnej części brzuśca.

Zabytek został odkryty w kwartale przy ul. Długiej, w wykopie VI, w profilu E podczas prac wykopaliskowych w 2015 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 477).

Literatura: niepublikowany.

270. Głogów, tablica 74 c

Kufel, XV w.

Wyrób z gliny o żółtawym przełamie i żółto-beżowym czerepie, schudzonej drobnziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek części wylewu uzupełniony gipsem, spękania i okopcenia; wys. 13,2 cm, szer. 9,8 cm.

Naczynie wysmukłe, o największej wydętości brzuśca położonej w około dwóch trzecich wysokości, z szyjką rozszerzającą się w stronę wylewu o pionowym brzegu, ucho taśmowate o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca, gdzie w miejscu mocowania ucha wykonano wgłębienie. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Ornament składa się z poziomych żłobków na barku i w dolnej części brzuśca oraz dookólnego wałeczka na granicy brzuśca i szyjki.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Parafialnej i Balwierskiej, na posesji 2, w obiekcie 15 podczas prac wykopaliskowych w 2003 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5252/362).

Literatura: niepublikowany.

271. Głogów, tablica 95 a

Kufel szklwiony, XVI w.

Wyrób z gliny o żółtawo-szarym przełamie i żółtawym czerepie, schudzonej domieszką pyłastą (nieliczne inkluzje drobnziarnistego piasku), wykonany na kole techniką toczenia; ubytek części wylewu uzupełniony gipsem, korozja; wys. 12,5 cm, szer. 8,5 cm, śr. wylewu 5,5 cm.

Naczynie w przybliżeniu dwustożkowate, o największej wydętości brzuśca położonej nieco powyżej połowy wysokości, z szyjką zwężającą się w stronę prostego wylewu o zaokrąglonym brzegu, z wąskim, taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, bez śladów odcinania. Wnętrze, zewnętrzna część szyjki i ucho zostały pokryte bezbarwnym szkliwem. Ornament składa się z dookólnych linii falistych i znaków przypominających odwróconą literę „v” odcisniętych na szyjce stemplem obrotowym.

Zabytek został odkryty w kwartale A-19, przy skrzyżowaniu ul. Grodzkiej i Garncarskiej, na posesji 9, w obiekcie 2 podczas prac wykopaliskowych w 1989 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5141/69).

Literatura: Wiśniewski 1992; Czapla, Pogorzelski 1993.

272. Głogów, tablica 95 b

Kufel szklwiony, XVI w.

Wyrób z gliny o pomarańczowawo-beżowym przełamie i pomarańczowawym czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek korpusu, korozja i okopcenia; wys. 17,1 cm, szer. 11,2 cm, śr. wylewu 6,1 cm.

Naczynie beczułkowate, o największej wydętości brzuśca położonej nieco powyżej połowy wysokości, z szyjką zwężającą się w stronę wałeczkowatego wylewu, z wąskim, taśmowatym uchem o pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Wnętrze oraz zewnętrzna strona szyjki i ucho zostały pokryte pomarańczowym szkliwem (zacieki na brzuścu). Dno płaskie i pogrubione, ze śladami odcinania w postaci prostych smug. Ornament składa się z poziomych żłobków na korpusie, dookólnego wałeczka w miejscu przejścia brzuśca w szyjkę oraz dookólnej linii falistej i znaków przypominających literę „v” odcisniętych stemplem obrotowym na szyjce.

Zabytek został odkryty w kwartale A-19, pomiędzy ul. Grocką i Garncarską, na posesji 9, w obiekcie 2 podczas prac wykopaliskowych w 1989 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5146/85).

Literatura: Wiśniewski 1992; Czapla, Pogorzelski 1993.

273. Głogów, tablica 75 a-l

Fragmenty kufła zdobionego nakładkami, 2. połowa XVI – początek XVII w.

Wyrób z gliny o jasnoszaro-beżowym przełamie i czerepie, schudzonej niewielką ilością drobnziarnistego piasku (nieliczne większe inkluzje kwarcu), wykonany na kole techniką toczenia; wym. 10,6 x 11 cm.

Naczynie w przybliżeniu walcowate, o korpusie nieco zwężającym się w stronę lekko rozchylonego wylewu o płasko ściętej krawędzi, z pierwotnie prawdopodobnie dwoma wąskimi taśmowatymi uchami (zachowane jedno). Dno lekko wklęsłe, ze śladami odcinania w postaci słabo widocznych zaokrąglonych smug. Wnętrze zostało pokryte żółtym, transparentnym szkliwem. Główny motyw zdobniczy stanowią igraszki puttów wkomponowane w dwa dookólne pola pokryte błękitnym szkliwem: m.in. sceny przedstawiające tańczące, tulące się do siebie i uczujące pary, a także putto prowadzące kozę. Całość została pokryta szkliwami w kolorze białym, żółtym, seledynowym i brązowym.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20, pomiędzy ul. Garncarską i Słodową, na posesji 7, w pomieszczeniu 4, w obiekcie 1 podczas prac wykopaliskowych w 1996 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5192/75).
Literatura: niepublikowany.

274. Głogów, tablica 77 b

Fragment kufła zdobionego różkiem, 2. połowa XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o pomarańczowawym przełame i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 7,2 cm, szer. 7,6 cm.

Naczynie w przybliżeniu lejkowate, o ścianie rozszerzającej się w stronę wylewu (niezachowany), z pierwotnie dwoma taśmowatymi uchami. Dno płaskie, bez śladów odcinania. Czerep od zewnątrz został pokryty bezbarwnym szklivem ołowiowym. Ornament składa się z dookólnych linii namalowanych białą farbą oraz nierozpoznanych przedstawień namalowanych farbą brązową i zieloną. Zabytek został odkryty w kwartale A-20, przy skrzyżowaniu ul. Garncarskiej i Słodowej, na posesji 1, w obiekcie 8 podczas prac wykopaliskowych w 1996 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5193/52).

Literatura: Czapla 1997.

275. Głogów, tablica 77 c

Fragment kufła zdobionego różkiem, 2. połowa XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o pomarańczowawym przełame i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą i niewielką ilością drobnoziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; nalot; wys. 7 cm, szer. 7,5 cm.

Naczynie w przybliżeniu lejkowate, o ścianie rozszerzającej się w stronę wylewu (niezachowany), z pierwotnie dwoma taśmowatymi uchami. Dno płaskie, bez śladów odcinania. Ornament składa się z dookólnych linii i nierozpoznanych wzorów namalowanych białą farbą.

Zabytek został odkryty w kwartale A-26, pomiędzy ul. Grodzką i Parafialną, na posesji 7, w pomieszczeniu I (warstwa przemieszana) podczas prac wykopaliskowych w 1994 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5183/77).

Literatura: niepublikowany.

276. Głogów, tablica 77 d

Kufel zdobiony różkiem, 2. połowa XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o pomarańczowo-szarym przełame, schudzonej domieszką pyłastą i niewielką ilością drobnoziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek wylewu i ucha, korozja, ślady przepalenia; wys. 13 cm, szer. 12 cm.

Naczynie w przybliżeniu lejkowate, o ścianie rozszerzającej się w stronę pionowego wylewu o zaokrąglonej krawędzi, z pierwotnie dwoma taśmowatymi uchami. Dno lekko wklęsłe, bez śladów odcinania. Czerep od zewnątrz został pokryty bezbarwnym szklivem ołowiowym (?). Ornament składa się z dookólnych linii namalowanych białą farbą oraz nierozpoznanych przedstawień.

Zabytek został odkryty na Starym Mieście przy ul. Polskiej, w warstwie przemieszanej podczas prac wykopaliskowych w 2003 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5254/106).

Literatura: niepublikowany.

277. Głogów, tablica 84 a

Puchar z wielolistnym wylewem, 4. ćwierć XIII – 1. połowa XIV w.

Wyrób z gliny o szarym przełame i czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; spękania; wys. 15 cm, szer. 10 cm, śr. wylewu 9,5 cm.

Naczynie wysmukłe, o największej wydętości brzuśca położonej nieco powyżej połowy wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew w kształcie tzw. czwórliścia. Dno płaskie, ze śladami podsypki, pierścieniem dookólnym oraz słabo widocznym znakiem garncarskim przedstawiającym krzyż wpisany w okrąg (?). Ornament składa się z płytkich poziomych żłobków na brzuścu.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20, pomiędzy ul. Garncarską i Słodową, na posesji 5, w obiekcie 6 (studnia/kłoka) podczas prac wykopaliskowych w 1996 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5193/189).

Literatura: Czapla 1997.

278. Głogów, tablica 84 c

Puchar z wielolistnym wylewem, koniec XIII – 3. ćwierć XIV w.

Wyrób z gliny o ciemnoszarym przełame i czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formując obtaczany; wys. 12,6 cm, szer. 10,7 cm, śr. wylewu 10,4 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew w kształcie tzw. czwórliścia. Dno płaskie, ze śladami podsypki i znakiem garncarskim w postaci słabo zachowanego równoramiennego krzyża laskowanego (?). Czerep od zewnątrz został wygładzony.

Zabytek został odkryty przy ul. Długiej, w obiekcie 2 podczas prac wykopaliskowych w 1996 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5191/14).

Literatura: niepublikowany.

279. Głogów, tablica 83

Puchar, XIV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełame i ciemnoszarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem (nieliczne większe ziarna), wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formując obtaczany; ubytki części wylewu i szyjki; wys. 18,3 cm, szer. 9,3 cm, śr. wylewu 9,2 cm.

Naczynie wysmukłe, o największej wydętości brzuśca położonej nieco powyżej połowy wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o ściętych od zewnątrz krawędziach. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki ze śladami podsypki i szerokim pierścieniem dookolnym. Ornament składa się z pierwotnie czterech wgłębień odcisniętych palcem na krawędzi wylewu.

Zabytek został odkryty na działce 295 przy ul. Długiej i Kotlarskiej, w wykopie Ie, w obiekcie 24 podczas prac wykopaliskowych w 2007 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 300).

Literatura: niepublikowany.

280. Głogów, tablica 84 b

Puchar z wielolistnym wylewem, XIV w.

Wyrób z gliny o szarym przełame i czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formując obtaczany; ubytki części wylewu, spękania; wys. 17 cm, szer. 10,4 cm, śr. wylewu 10,1 cm.

Naczynie wysmukłe, o największej wydętości brzuśca położonej w około dwóch trzecich wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w wylew z okapem w kształcie tzw. czwórliścia. Dno lekko wklęsłe, ze śladami podsypki i podważania. Ornament składa się z poziomych żłobków na barku.

Zabytek został odkryty w kwartale A-10, pomiędzy ul. Młyńską i Długą, na posesjach 14–16, w warstwie IV podczas prac wykopaliskowych w 2003 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5250/195).

Literatura: niepublikowany.

281. Głogów, tablica 87 b

Fragment pucharu na falistej stopce, XV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełame i ciemnoszarym czerepie, schudzony domieszką pylastą (inkluzyje kwarcu), wykonany na kole techniką toczenia; wys. 17 cm, szer. 7,8 cm.

Naczynie wysmukłe, o cylindrycznym korpusie lekko zwężającym się w stronę wylewu. Dno płaskie, w formie falistej stopki, ze śladami odcinania w postaci dookolnych linii. Ornament składa się z poziomych żłobków na korpusie i dookolnych wałeczków na szyjce.

Zabytek został odkryty w kwartale A-24a, przy ul. Balwierskiej, na posesji 3, w warstwie 5 podczas prac wykopaliskowych w 1994 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5184/101).

Literatura: Hendel 1997, ryc. 8 a.

282. Głogów, tablica 90 a

Fragment pucharu kamionkowego, grupa Falkego, okręg Łużyc, XV – 1. połowa XVI w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełame, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 4,8 x 4,6 cm.

Część korpusu pokryta obustronnie szklivem ziemnym: wewnątrz jasnobrązowym, od zewnątrz – ciemnobrązowym. Ornament składa się z motywu geometrycznego ułożonego z odcisniętych stemplem wklęsłych kwadratów, wewnątrz których znajdują się cztery wypukłe punkty, prostokątów odcisniętych dookólnie stemplem obrotowym oraz poziomych żłobków.

Zabytek został odkryty w kwartale A-10, przy zbiegu ul. Młyńskiej i Długiej, w pomieszczeniu 10, w pasze sklepienia podczas prac archeologicznych w 2003 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5247/73).

Literatura: niepublikowany.

283. Głogów, tablica 90 b

Fragment pucharu kamionkowego, grupa Falkego, okręg Łużyc (?), 2. połowa XV – początek XVI w.

Wyrób z gliny o jasnoszaro-beżowym przełamie, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 8,2 x 5,3 cm.

Część korpusu pokryta od zewnątrz brązowym szkliwem ziemnym. Ornament składa się z motywu geometrycznego ułożonego z odcisniętych stemplem wklęsłych kwadratów, wewnątrz których znajdują się cztery wypukłe punkty, oraz poziomych żłobków.

Zabytek został odkryty w kwartale przy ul. Długiej, w wykopie I, w obiekcie 3 podczas prac wykopaliskowych w 2015 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 5).

Literatura: niepublikowany.

284. Głogów, tablica 91 a

Fragment pucharu kamionkowego, grupa Falkego, okręg Łużyc, 2. połowa XV – 1. połowa XVI w.

Wyrób z gliny o szarym przełamie, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 5,5 cm, śr. stopki 10 cm.

Dolna część rozszerzającej się ścianki i fragment dna w formie falistej stopki, lekko wklęsłego, bez widocznych śladów odcinania.

Czerep został z zewnątrz pokryty ciemnobrązowym szkliwem ziemnym. Ornament składa się z poziomych żłobków.

Zabytek został odkryty przy ul. Długiej, w wykopie IV, w obiekcie 40 podczas prac wykopaliskowych w 2015 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 361).

Literatura: niepublikowany.

285. Głogów, tablica 94 g

Fragment pucharu szkliwionego, koniec XV – XVI w.

Wyrób z gliny o jasnopomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 11,7 cm, szer. 8 cm.

Naczynie cylindryczne o pogrubionym płaskim dnie bez śladów odcinania, z pozostałościami po podkładce i zaciekami szkliwa. Czerep od zewnątrz został pokryty bezbarwnym szkliwem. Ornament składa się z rombów odcisniętych stemplem na korpusie.

Zabytek został odkryty przy ul. Długiej, w wykopie IV, w obiekcie 52 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 2015 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 11).

Literatura: niepublikowany.

286. Głogów, tablica 94 e

Puchar, XVI w.

Wyrób z gliny o jasnożółtym przełamie i pomarańczowawo-żółtawym czerepie, schudzonej domieszką pyłastą i niewielką ilością drobnopiękistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek części wylewu uzupełniony gipsem, spękania; wys. 22 cm, szer. 9,4 cm.

Naczynie wysmukłe, o korpusie rozszerzającym się w stronę wylewu o zaokrąglonym brzegu. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci prostych smug. Ornament składa się z dwóch płytkich poziomych żłobków pod wylewem.

Zabytek został odkryty na Ostrowie Tumskim w wykopie Vd, w obiekcie 1 (rów) podczas prac wykopaliskowych w 1992 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5161/94).

Literatura: Hendel 1995, ryc. 7 k.

287. Jawor, tablica 80 d

Puchar malowany, XV w.

Wyrób z gliny o żółtawo-beżowym czerepie, schudzonej domieszką pyłastą i niewielką ilością drobnopiękistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; spękania; wys. 19,5 cm, szer. 6,5 cm, śr. wylewu 5 cm.

Naczynie wysmukłe, o największej wydętości brzuśca położonej około trzech czwartych wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w rozchylony wylew. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookołnych linii. Ornament składa się z trzech poziomych pasów namalowanych czerwioną gliną.

Zabytek został odkryty w studni, w krypcie gotyckiego kościoła pw. Wniebowzięcia NMP i konwentu Bernardynów podczas prac wykopaliskowych w latach 1989–1990. Przechowywany w Muzeum Regionalnym w Jaworze (nr inw. MRJ/66/2015).

Literatura: Pankiewicz 2015, tabl. 27.7, 32.5.

288. Legnica, tablica 78 a

Puchar, 2. połowa XII – 1. połowa XIII w.

Wyrób z gliny o beżowym przełame i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą i niewielką ilością drobnoziarnistego piasku, wykonany techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; ubytki korpusu uzupełnione gipsem; wys. 16,6 cm, szer. 13 cm.

Naczynie w przybliżeniu odwrotnie stożkowate, o zaokrąglonym wylewie. Dno w części centralnej lekko wklęsłe, ze słabo widocznym pierścieniem dookolnym.

Zabytek został odkryty przy ul. Rosenbergów 16–20 podczas prac wykopaliskowych w 1988 r. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/2733).

Literatura: niepublikowany.

289. Legnica, tablica 82 e

Puchar z dzióbkiem, XIV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełame i szarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; ubytek części wylewu i szyjki; wys. 21,7 cm, szer. 11 cm, śr. wylewu 9,6 cm.

Naczynie wysmukłe, o największej wydętości brzuśca położonej w około dwóch trzecich wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o zaokrąglonym brzegu. Dno płaskie, ze śladami podsypki i słabo widocznym pierścieniem dookolnym. Ornament składa się z poziomych żłobków w górnej części brzuśca.

Zabytek został odkryty na rogu Rynku i ul. Chojnowskiej podczas prac wykopaliskowych w 1965 r. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/182).

Literatura: niepublikowany.

290. Legnica, tablica 81 c

Puchar z dzióbkiem, 2. połowa XIV – 1. połowa XV w.

Wyrób z gliny o pomarańczowawo-beżowym przełame i czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; spęknięcia i okopcenia; wys. 17,6 cm, szer. 9,2 cm, śr. wylewu 7,3 cm.

Naczynie wysmukłe, o największej wydętości brzuśca położonej w około trzech czwartych wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o ściętym brzegu. Dno w części centralnej nieznacznie wklęsłe, z pierścieniem dookolnym i śladami podsypki. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu.

Zabytek, którego kartę wykonano w 1973 r., jest przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. MMW/A/IV/985).

Literatura: niepublikowany.

291. Legnica, tablica 82 d

Puchar z dzióbkiem, 2. połowa XIV – 1. połowa XV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełame i szarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; ubytek wylewu, części przydennej i dna; wys. 22,2 cm, szer. 8,1 cm, śr. wylewu 6,8 cm.

Naczynie wysmukłe, o największej wydętości brzuśca położonej około trzech czwartych wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o ściętej do wnętrza krawędzi. Dno płaskie, ze śladami podsypki. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu.

Zabytek jest przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy.

Literatura: niepublikowany.

292. Legnica, tablica 92 a

Fragment pucharu, koniec XIV – XV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełame i szarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 27,6 cm, szer. 9,8 cm.

Naczynie wysmukłe, o korpusie przewężonym w części centralnej, rozszerzającym się w obie strony. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Ornament składa się z pionowych prostokątów odcisniętych dookólnie stemplami obrotowymi w górnej części ścianki i przy dnie, a także poziomych linii falistych wykonanych grzebieniem.

Zabytek został odkryty przy ul. Wjazdowej podczas prac wykopaliskowych w 1967 r. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/609).

Literatura: niepublikowany.

293. Legnica, tablica 92 b

Puchar, koniec XIV – XV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie i szarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek górnej części korpusu; wys. 28,1 cm, szer. 10,6 cm.

Naczynie wysmukłe, o największej wydętości brzuśca położonej powyżej w trzech czwartych wysokości, z krótką, przewężoną szyjką przechodzącą w rozchylony, wałeczkowaty wylew. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Ornament składa się z pięciu dookólnych wałeczków na brzuścu, z których trzy zdobione są dodatkowo motywem wyciskanych dołków, a także trzech linii falistych na korpusie.

Zabytek został odkryty przy ul. Wjazdowej podczas prac wykopaliskowych w 1967 r. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/776).

Literatura: niepublikowany.

294. Legnica, tablica 92 c

Fragment pucharu, kon. XIV – XV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie i szarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 26,3 cm, szer. 9 cm.

Naczynie wysmukłe, o przewężonym w części centralnej korpusie, rozszerzającym się w obie strony, wylew niezachowany. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Ornament składa się z pionowych prostokątów odcisniętych dookólnie stemplami obrotowymi w górnej części ścianki, a także poziomych linii falistych wyrytych w górnej części ścianki.

Zabytek został odkryty w okolicach Rynku podczas prac wykopaliskowych w 1967 r. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/570).

Literatura: niepublikowany.

295. Legnica, tablica 79 e

Puchar szklwiony, XV w.

Wyrób z gliny, spękania; wys. 12 cm, szer. 9,5 cm.

Naczynie cylindryczne, o ścianie lekko rozchylającej się w stronę wylewu oraz zaokrąglonym brzegu. Zewnętrzna strona czerepu została pokryta ciemnozielonym szklwem. Ornament składa się z odbitych stemplem wklęsłych trapezów z umieszczonymi wewnątrz wypukłymi krzyżkami. Ponadto pod wylewem i powyżej dna poziome kanelury.

Zabytek został odkryty w okolicy Rynku, w obiekcie 2 (studnia/kłoka) podczas prac wykopaliskowych w 1930 r. Do 1945 r. przechowywany był w Muzeum Dolnośląskim w Legnicy (Niederschlesische Museum zu Liegnitz). Zaginiony.

Literatura: Mertin 1940, Taf. I.3.

296. Legnica, tablica 79 f

Pucharek z guzami, XV w.

Wyrób z gliny o czerwonym czerepie; wys. 11,5 cm, śr. wylewu 5,4 cm.

Naczynie jajowate na okrągłej stopce, o największej wydętości brzuśca położonej w około dwóch trzecich wysokości, z lekko rozchyloną szyjką o zaokrąglonym brzegu. Ornament składa się z wyciągniętych guzków umieszczonych w rzędach na korpusie, a także dołków palcowych na stopce.

Zabytek został odkryty przy Frauenstrasse 49 (ob. ul. Najświętszej Marii Panny) podczas prac wykopaliskowych w 1930 r. Do 1945 r. przechowywany był w Muzeum Dolnośląskim w Legnicy (Niederschlesische Museum zu Liegnitz). Zaginiony.

Literatura: Mertin 1940, Taf. I.2.

297. Legnica, tablica 92 d

Puchar kamionkowy, XV w.

Wyrób z gliny o brunatno-beżowym czerepie, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 23,7 cm, szer. 8,8 cm.

Naczynie w przybliżeniu cylindryczne, o ścianie lekko rozszerzającej się ku wylewowi, o ścienionym do wnętrza i zaokrąglonym brzegu. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Ornament składa się z poziomych żłobków i dookólnych linii falistych wykonanych grzebykiem na korpusie.

Zabytek został odkryty w okolicach Rynku podczas prac wykopaliskowych w 1967 r. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/571).

Literatura: niepublikowany.

298. Legnica, tablica 88 a–c

Fragment pucharu protokamionkowego, okrąg Łośtic, 2. połowa XV – 1. połowa XVI w.

Wyrób z gliny o szarym przełamie i beżowym czerepie, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 4,5 x 5,1 cm.

Część ścianki i ucha ozdobione chropowatymi wypustkami porytu powstałymi w czasie wypału oraz wklęsłymi prostokątami odcisniętymi stemplem obrotowym.

Zabytki zostały odkryte na dziedzińcu Akademii Rycerskiej, w wykopie IV, w jednostce stratygraficznej 6 podczas prac wykopaliskowych w 2013 r. Przechowywane w Muzeum Miedzi w Legnicy (nry inw. M/33/2013, M/4/2013).

Literatura: niepublikowane.

299. Legnica, tablica 93 a

Puchar, koniec XV – 1. połowa XVI w.

Wyrób z gliny o jasnobieżowym przełamie i czerepie, schudzonej niewielką ilością drobnziarnistego piasku i palonki, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu i spękania; wys. 14,5 cm, szer. 9,4 cm, śr. wylewu 9,2 cm.

Naczynie cylindryczne z prostym wylewem o zaokrąglonym brzegu. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Zewnętrzna strona czerepu została częściowo zachłapana transparentnym szkliwem o żółtej barwie. Ornament składa się z poziomych żłobków powyżej połowy wysokości.

Zabytek został odkryty przy ul. Wjazdowej 5 podczas prac wykopaliskowych w 1967 r. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/684).

Literatura: niepublikowany.

300. Nysa, tablica 72 f

Kubek, XVI w.

Wyrób z gliny o jasnobrunatnym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; okopcenia, ubytki części wylewu; wys. 11,8 cm, szer. 12 cm.

Naczynie o beczułkowatym korpusie lekko rozszerzającym się ku górze, z prostym wylewem oraz taśmowatym uchem o obustronnie poszerzonych krawędziach, którego końce doklejono poniżej połowy wysokości. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii i podważania.

Zabytek został odkryty na terenie Nowego Miasta podczas prac wykopaliskowych w latach 1958–1964. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/202).

Literatura: niepublikowany.

301. Nysa, tablica 72 d

Kubek, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o jasnobieżowym czerepie, schudzonej domieszką pyłastą (nieliczne większe inkluzje kwarcu), wykonany na kole techniką toczenia; wys. 9,9 cm, szer. 10,2 cm, śr. wylewu 8,2 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej poniżej połowy wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew z lekko wyprofilowanym okapem, z taśmowatym uchem, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci słabo widocznych prostych smug. Czerep został od wewnątrz pokryty zielonym szkliwem. Ornament składa się z dookólnego pasa wykonanego pomarańczową gliną.

Zabytek został odkryty przy ul. Matejki, w wykopie II, w obiekcie 1 (studnia/zasobnik) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/179/2/8).

Literatura: niepublikowany.

302. Nysa, tablica 73 c

Kubek szkliony, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o biało-beżowym przełamie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu, częściowo uzupełnione gipsem, spękania; wys. 8 cm, szer. 8,1 cm, śr. wylewu 5,2 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o zaokrąglonym brzegu, z wąskim, taśmowatym uchem, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki. Czerep od zewnątrz został pokryty zielonym szklivem, od wewnątrz na wylewie szklivem bezbarwnym. Ornament składa się z motywu naprzemiennie ułożonych znaków w kształcie zbliżonym do litery „v” i tej samej odwróconej litery, odcisniętych na brzuścu stemplem obrotowym.

Zabytek jest przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/462).

Literatura: niepublikowany.

303. Nysa, tablica 33 a

Kubek malowany różkiem, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o popielato-pomarańczowawym przełamie, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu uzupełnione gipsem, spękania; wys. 8,8 cm, szer. 11,6 cm, śr. wylewu 6,4 cm.

Naczynie pękate, o największej wydętości brzuśca położonej nieco powyżej połowy wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w pionowy wylew o zaokrąglonym brzegu, z wąskim, taśmowatym uchem o lekko pogrubionych krawędziach, którego końce doklejono w miejscu przejścia barku w szyjkę i poniżej największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci prostych smug. Czerep został obustronnie pokryty angobą i pomalowany kolorem brązowym i zielonym oraz pokryty bezbarwnym szklivem. Ornament składa się z motywów floralnych wykonanych różkiem, poziomych żłobków na szyjce i dookołnego wałeczka w miejscu przejścia barku w szyjkę, pokrytego ukośnymi kreskami wykonanymi stemplem obrotowym.

Zabytek został odkryty przy ul. Chopina 6–9, w wykopie III, w obiekcie 2 (kloaka?), podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/180/2/35).

Literatura: niepublikowany.

304. Nysa, tablica 73 d

Kubek szkliony, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki części wylewu i brzuśca uzupełnione gipsem, spękania; wys. 8,2 cm, szer. 8,6 cm, śr. wylewu 6,5 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o ściętym brzegu, z wąskim, taśmowatym uchem, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno lekko wklęsłe, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci dookołnych linii. Czerep został obustronnie pokryty szklivem: wewnątrz bezbarwnym, z zewnątrz zielonym, które nie wypełniło w całości części przydennej. Ornament składa się z poziomych rzędów linii falistych odcisniętych na brzuścu stemplem obrotowym.

Zabytek został odkryty w wykopie przy ul. Bielawskiej, w obiekcie 1 (kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2002 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/694/1).

Literatura: Krawczyk 2004.

305. Nysa, tablice 73 e

Kubek szkliony, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o pomarańczowawym przełamie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek części wylewu; wys. 7,4 cm, szer. 11 cm, śr. wylewu 8 cm.

Naczynie pękate, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z krótką szyjką rozszerzającą się w stronę rozchylonego wylewu o ściętym brzegu, z wąskim, taśmowatym uchem, którego końce doklejono poniżej wylewu i największej wydętości brzuśca. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci prostych smug. Czerep został obustronnie pokryty szklivem: wewnątrz przezroczystym z zielonymi zaciekami na wylewie, z zewnątrz zielonym, które nie wypełniło w całości części przydennej. Ornament składa się z poziomych rzędów trójkątów odcisniętych na brzuścu stemplem obrotowym.

Zabytek został odkryty w wykopie przy ul. Bielawskiej, w obiekcie 1 (kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2002 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/727/1).

Literatura: Krawczyk 2004.

306. Nysa, tablica 73 f

Kubek szklwiony, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 8,4 cm, szer. 8,8 cm, śr. wylewu 6,3 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o ściętym brzegu, z wąskim, taśmowatym uchem, którego końce doklejono do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno lekko wklęsłe, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci prostych smug. Czerep został obustronnie pokryty szklwem: wewnątrz – bezbarwnym z zielonymi zaciekami, z zewnątrz – zielonym. Ornament składa się z poziomych rzędów trójkątów odcisniętych na brzuścu stemplem obrotowym.

Zabytek został odkryty w wykopie przy ul. Bielawskiej, w obiekcie 1 (kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2002 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/694/1).

Literatura: Krawczyk 2004, ryc. 5 f.

307. Nysa, tablica 74 f

Kufel kamionkowy, zachodnia Saksonia, XVI w.

Wyrób z gliny o szaro-beżowym przełamie i czerepie, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu uzupełnione gipsem, spękania; wys. 15,5 cm, szer. 9 cm.

Naczynie smukłe, o największej wydętości brzuśca położonej w około dwóch trzecich wysokości, z szyjką rozszerzającą się w stronę wylewu o zaokrąglonych krawędziach, z taśmowatym uchem, którego końce doklejono poniżej wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno w formie falistej stopki, ze śladami odcinania w postaci dookołnych smug. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu.

Zabytek został odkryty przy ul. Bielawskiej, w obiekcie 1 (kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2000 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/727/3).

Literatura: Krawczyk 2002.

308. Nysa, tablica 87 a

Puchar z guzami, XIV w.

Wyrób z gliny o ciemnoszarym czerepie, schudzonej drobno- i średnioziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; ubytki części wylewu uzupełnione gipsem; wys. 14,1 cm, szer. 11 cm, śr. wylewu 7,3 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew z okapem, zwężający się w stronę zaokrąglonego brzegu. Dno płaskie, ze śladami podsypki i pierścieniem dookołnym. Ornament składa się z guzów na korpusie formowanych za pomocą wyciskania oraz poziomych żłobków na wylewie.

Zabytek został odkryty przy ul. Chopina 6–9, w wykopie III, w obiekcie 4 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/180/4/92).

Literatura: niepublikowany.

309. Nysa, tablica 80 a

Puchar, XIV w.

Wyrób z gliny o beżowym czerepie, schudzonej drobno- i średnioziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; ubytki wylewu uzupełnione gipsem, korozja; wys. 16,4 cm, szer. 10,2 cm, śr. wylewu 8,2 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej w około dwóch trzecich wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o zaokrąglonym brzegu. Dno płaskie, ze śladami podsypki i podważania. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu.

Zabytek został odkryty przy ówczesnej ul. Lenino 24 (obecnie św. Piotra), w wykopie I, w obiekcie 2 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/178/3/125).

Literatura: niepublikowany.

310. Nysa, tablica 82 f

Puchar, 2. połowa XIV – 1. połowa XV w.

Wyrób z gliny o ciemnoszarym czerepie, schudzonej droбноziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formująco obtaczany; spękania; wys. 13,9 cm, szer. 9,3 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej w około dwóch trzecich wysokości, z rozchylonym, wałeczkowatym wylewem. Część przydenna przewężona, dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci prostych smug.

Zabytek został odkryty przy ul. Kostrzewy (obecnie Celna) podczas prac wykopaliskowych w 1954 r. i przekazany do zbiorów w 1978 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/456).

Literatura: niepublikowany.

311. Nysa, tablica 88 f

Puchar protokamionkowy, okrąg Łośtic, 4. ćwierć XIV – 1. ćwierć XV w.

Wyrób z gliny o ciemnoszarym przełamie i szarym czerepie, schudzonej droбноziarnistym piaskiem, grafitem (?) i pirytem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formująco obtaczany; wys. 13,5 cm, szer. 11,8 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew z okapem. Dno płaskie, z pierścieniem dookołnym i śladami podsypki. Ornament składa się z chropowatych guzków i otworów powstałych podczas wypału oraz poziomego wałeczka na wylewie.

Zabytek został odkryty przy ul. Wrocławskiej 16, w wykopie I, w obiekcie 1 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1965 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/194/1/15).

Literatura: niepublikowany.

312. Nysa, tablica 88 g

Puchar protokamionkowy, okrąg Łośtic, 4. ćwierć XIV – 1. ćwierć XV w.

Wyrób z gliny o ciemnoszarym przełamie i szarym czerepie, schudzonej droбноziarnistym piaskiem, grafitem (?) i pirytem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formująco obtaczany; wys. 17 cm, szer. 13,2 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej nieco powyżej połowy wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew z okapem. Dno płaskie, z pierścieniem dookołnym i śladami podsypki. Ornament składa się z chropowatych guzków i otworów powstałych podczas wypału oraz poziomego wałeczka na wylewie.

Zabytek został odkryty przy ul. Wrocławskiej 16, w wykopie I, w obiekcie 2 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1965 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/194/2/5).

Literatura: niepublikowany.

313. Nysa, tablica 81 d

Puchar, XV w.

Wyrób z gliny pomarańczowo-żółtym czerepie, schudzonej droбноziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek części wylewu; wys. 19,2 cm, szer. 7,7 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej nieco powyżej trzech czwartych wysokości, z krótką szyjką i wylewem z okapem. Część przydenna przewężona, dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookołnych smug. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu.

Zabytek został odkryty przy ul. Kupieckiej (Rynek Garncarski), w wykopie I, w obiekcie 8 (kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 1993 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/654/7/21).

Literatura: Krawczyk, Romiński 1997.

314. Nysa, tablica 81 e

Fragment pucharu, XV w.

Wyrób z gliny o pomarańczowo-beżowym przełamie i czerepie, schudzonej droбноziarnistym piaskiem (nieliczne grubsze inkluzje kwarcu), wykonany na kole techniką toczenia; wys. 21,3 cm, szer. 7,8 cm.

Naczynie wysmukłe, o największej wydętości brzuśca położonej powyżej trzech czwartych wysokości. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci dookołnych linii, wylew niezachowany. Ornament składa się z poziomych żłobków na czerepie.

Zabytek został odkryty przy ul. Matejki 2–3, w wykopie IV, w zasobniku podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/181/2/4).

Literatura: niepublikowany.

315. Nysa, tablica 81 f

Puchar, XV w.

Wyrób z gliny o beżowo-szarym przełamie i czerepie, schudzonej drobno- i średnioziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek części wylewu; wys. 19,2 cm, szer. 8,2 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około trzech czwartych wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew z okapem. Dno lekko wklęsłe, ze śladami odcinania w postaci dookólnych smug. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu.

Zabytek został odkryty u zbiegu ul. Bp. Jarosława 2–4 i Tkackiej, w wykopie V, w obiekcie 5 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/182/7/24).

Literatura: niepublikowany.

316. Nysa, tablica 87 c

Puchar, XV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie i ciemnoszarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem (nieliczne większe inkluzje), wykonany na kole techniką toczenia; spękania; wys. 20 cm, szer. 9,4 cm, śr. wylewu 8,4 cm.

Naczynie o korpusie rozszerzającym się w stronę wylewu o zaokrąglonym brzegu. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Ornament składa się z rzędów pionowych prostokątów odcisniętych dookólnie stemplem obrotowym, poziomych żłobków na wylewie i części przydennej oraz dookólnego wałeczka pod wylewem z odcisniętymi skośnie łezkami.

Zabytek został odkryty przy ul. Lenino 24/1–4 (obecnie św. Piotra), w wykopie I, w obiekcie 2 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/178/2).

Literatura: niepublikowany.

317. Nysa, tablica 94 a

Puchar, XV w.

Wyrób z gliny o żółto-beżowym czerepie, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki części korpusu uzupełnione gipsem; wys. 24,6 cm, szer. 9,3 cm.

Naczynie wysmukłe, o walcowatym korpusie i rozchylonym wylewie. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Ornament składa się z dwóch poziomych żłobków powyżej połowy wysokości naczynia.

Zabytek został odkryty przy ul. Chopina 6-9, w wykopie III, w obiekcie 9 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/180/9/9).

Literatura: niepublikowany.

318. Nysa, tablica 94 c

Puchar, XV w.

Wyrób z gliny o szaro-beżowym czerepie, schudzonej niewielką ilością drobnoziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; korozja; wys. 19,8 cm, szer. 10,6 cm.

Naczynie o korpusie lekko rozszerzającym się w stronę wylewu. Dno płaskie i pogrubione, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Ornament składa się z poziomych żłobków poniżej wylewu.

Zabytek został odkryty przy zbiegu ul. Bp. Jarosława 2–4 i Tkackiej, w wykopie V, w obiekcie 1 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/182/2/22).

Literatura: niepublikowany.

319. Nysa, tablica 94 d

Puchar, XV w.

Wyrób z gliny o czarnawo-popielatym przełamie i żółto-popielatym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki części wylewu; wys. 14,7 cm, szer. 8,6 cm.

Naczynie o ścianie lekko rozszerzającej się w stronę wylewu o zaokrąglonym brzegu skierowanym do wewnątrz. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Ornament składa się z poziomych żłobków poniżej wylewu.

Zabytek został odkryty na terenie Nowego Miasta podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/187/16).

Literatura: niepublikowany.

320. Nysa, tablica 89 a

Puchar kamionkowy, grupa Falkego, region Łużyc, XV – początek XVI w.

Wyrób z gliny o szarym przełamie wykonany na kole techniką toczenia; ubytki części wylewu i spękania; wys. 11,6 cm, szer. 7,2 cm.

Naczynie o cylindrycznym korpusie, z rozchylonym wylewem o ścienionym i zaokrąglonym brzegu. Dno płaskie, w formie falistej stopki, ze śladami podważania. Zewnętrzna strona czerepu została pokryta brązowym szkliwem ziemnym. Ornament składa się z odbitych stemplem rombów wypełnionych ukośnymi kreskami, ograniczonych z obu stron rzędem ukośnych kresek odcisniętych stemplem obrotowym oraz poziomymi żłobkami w części przydennej.

Zabytek został odkryty przy ul. Chopina 6–9, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/180/1).

Literatura: niepublikowany.

321. Nysa, tablica 95 f

Puchar, 4. ćwierć XV – 1. połowa XVI w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; okopcenie; wys. 11,3 cm, szer. 9,1 cm, śr. wylewu 7,1 cm.

Naczynie jajowate, o największej wydętości brzuśca położonej około trzech czwartych wysokości, z wylewem o zaokrąglonym brzegu. Część przydenna wyraźnie przewężona, dno płaskie, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Po zewnętrznej stronie czerepu znajdują się zacieki transparentnego szkliwa barwy żółtej. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu.

Zabytek został odkryty na Rynku Garncarskim w wykopie I, w obiekcie 9 (kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 1993 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/654/8/54).

Literatura: Krawczyk, Romiński 1997, ryc. 5 m.

322. Opole, tablica 81 b

Puchar, XIV w.

Wyrób z gliny o beżowo-szarym czerepie, schudzonej piaskiem o frakcji od drobno- do gruboziarnistej, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formująco obtaczany; spękania i odpryski; wys. 16 cm, szer. 10 cm, śr. wylewu 8,6 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej w około trzech czwartych wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o brzegu skierowanym do wnętrza. Dno płaskie, ze śladami podsypki. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu oraz czterech odcisków na krawędzi wylewu wykonanych palcem.

Zabytek został odkryty podczas prac wykopaliskowych przy ul. Koraszewskiego 14. Przechowywany w Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu (nr inw. MŚO/A/N/1050/182).

Literatura: niepublikowany.

323. Opole, tablica 93 b

Puchar, 2. połowa XIV – 1. połowa XV w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej piaskiem o frakcji od drobno- do gruboziarnistej, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formująco obtaczany; spękania; wys. 12,7 cm, szer. 8,2 cm, śr. wylewu 8,2 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej nieco powyżej dwóch trzecich wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o pogrubionym brzegu. Dno płaskie, ze śladami podsypki i podważania.

Zabytek jest przechowywany w Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu (nr inw. MŚO/A/62/42/7).

Literatura: niepublikowany.

324. Opole, tablica 93 c

Puchar, 2. połowa XIV – 1. połowa XV w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej piaskiem o frakcji od drobno- do gruboziarnistej, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; ubytek części wylewu; wys. 19,6 cm, szer. 11,4 cm, śr. wylewu 9,2 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej w około dwóch trzecich wysokości, z przewężoną szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o ściętym brzegu. Dno lekko wklęsłe, ze śladami podważania. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu, szyjce i wylewie.

Zabytek jest przechowywany w Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu.

Literatura: niepublikowany.

325. Opole, tablica 87 d

Puchar, XV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie i ciemnoszarym czerepie, schudzonej domieszką pyłastą i niewielką ilością drobnoziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki górnej części czerepu i spękania; wys. 16,5 cm, szer. 10 cm, śr. wylewu 7 cm.

Naczynie jajowate, o zaokrąglonym wylewie. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Ornament składa się z rzędów pionowych prostokątów odcisniętych dookólnie na czerepie stemplem obrotowym oraz poziomego żłobka pod wylewem.

Zabytek został odkryty w kaplicy przy kościele św. Krzyża. Przechowywany w Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu (nr inw. MŚO/A/N/1050/123).

Literatura: niepublikowany.

326. Opole, tablica 93 d, f

Puchar, XV w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej drobno- i średnioziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 15,2 cm, szer. 9 cm, śr. wylewu 8,2 cm.

Naczynie o korpusie rozszerzającym się w stronę wylewu o zaokrąglonym brzegu, z przewężoną częścią przydenną. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Ornament składa się z motywów gwiazdek i krzyżyków odcisniętych dookólnie stemplem obrotowym oraz poziomymi żłobkami na korpusie.

Zabytek został odkryty na terenie zamku. Przechowywany w Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu (nr inw. MŚO/61/60/2).

Literatura: niepublikowany.

327. Opole, tablica 93 e

Puchar, XV w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej drobno- i średnioziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 17,2 cm, szer. 10,5 cm, śr. wylewu 8,5 cm.

Naczynie o korpusie rozszerzającym się w stronę wylewu o zaokrąglonym brzegu, z przewężoną częścią przydenną. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Ornament składa się z motywów gwiazdek i krzyżyków odcisniętych dookólnie stemplem obrotowym oraz poziomymi żłobkami na korpusie.

Zabytek został odkryty na terenie zamku. Przechowywany w Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu (nr inw. MŚO/61/60/3).

Literatura: niepublikowany.

328. Opole, tablica 95 d

Puchar, XV w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej piaskiem o frakcji od drobno do gruboziarnistej, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 13,4 cm, szer. 10,5 cm, śr. wylewu 8 cm.

Naczynie jajowate, o największej wydętości brzuśca położonej w około dwóch trzecich wysokości, z szyjką zwężającą się w stronę wylewu o zaokrąglonym brzegu. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Ornament składa się z poziomych żłobków na szyjce.

Zabytek został odkryty na terenie zamku. Przechowywany w Muzeum Śląska Opolskiego (nr inw. MŚO/A/61/60/4).

Literatura: niepublikowany.

329. Opole, tablica 95 e

Puchar, XV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie i czerepie, schudzonej piaskiem o frakcji od drobno- do gruboziarnistej, wykonany na kole techniką toczenia (?); wys. 14,3 cm, szer. 10,5 cm, śr. wylewu 8,7 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej w około trzech czwartych wysokości, z szyjką zwężającą się w stronę wylewu o ściętej do wewnątrz krawędzi. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii.

Zabytek został odkryty przy Gartenstrasse (ob. ul. H. Sienkiewicza) w wypełniku pieca podczas prac wykopaliskowych w 1931 r. Przechowywany w Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu (nr inw. MŚO/A/1050/186).

Literatura: Raschke 1932, fot. na s. 38.

330. Polkowice, tablica 94 b

Puchar, XVI w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą i niewielką ilością drobnoziarnistego piasku (nieliczne większe inkluzje kwarcu), wykonany na kole techniką toczenia; ubytki czerepu uzupełnione gipsem, spękania; wys. 17,5 cm, szer. 7,6 cm, śr. wylewu 7,2 cm.

Naczynie cylindryczne, o lekko przewężonej części przydennej. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci prostych smug. Ornament składa się z poziomych żłobków w środkowej części korpusu i pod wylewem.

Zabytek został odkryty na posesji 36 przy zachodniej pierzei Rynku, w obiekcie 1 podczas prac wykopaliskowych w 1997 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5199/78).

Literatura: niepublikowany.

331. Racibórz, tablica 82 c

Puchar, XV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie i ciemnoszarym czerepie, schudzonej domieszką drobno- i średnioziarnistego piasku (nieliczne grube ziarna), wykonany na kole techniką toczenia (?); ubytek górnej części korpusu; wys. 16 cm, szer. 10 cm.

Naczynie o korpusie w przybliżeniu walcowatym, lekko poszerzającym się w stronę rozchylonego wylewu o wałeczkowatej krawędzi. Dno nieznacznie wklęsłe, ze śladami podważania i odcinania w postaci prostych smug. W jego centralnej części wywiercono otwór.

Zabytek został pozyskany przed 1945 r. Przechowywany w Muzeum Górnośląskim w Bytomiu (nr inw. B.702/3955:58).

Literatura: niepublikowany.

332. Racibórz, tablica 88 d

Puchar protokamionkowy, okrąg Łośtic, 2. połowa XV – 1. połowa XVI w.

Wyrób z gliny o szarym przełamie i beżowym czerepie z zawartością pirytu, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 18,3 cm, szer. 8,2 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej w około dwóch trzecich wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w lekko rozchylony wylew z okapem. Ornament składa się z chropowatych guzków i dołków powstałych podczas wypału oraz dookólnych żłobków na korpusie.

Zabytek został odkryty przy ul. Rzeźniczej 8, w wykopie Ia, w obiekcie 22 (mała piwnica?) podczas prac wykopaliskowych w 2003 r. Przechowywany w Muzeum w Raciborzu.

Literatura: Kozłowska, Turakiewicz 2006, ryc. 10; Wachowski, Marek 2013, ryc. 39.

333. Sobótka, tablica 80 f

Puchar malowany, 2. połowa XIV – 1. połowa XV w.

Wyrób z gliny o jasnobieżowym czerepie, schudzonej domieszką drobno- i średnioziarnistego piasku oraz miki, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; ubytki części wylewu uzupełnione gipsem; wys. 16,6 cm, szer. 6,7 cm.

Naczynie wysmukłe, o największej wydętości brzuśca położonej w około dwóch trzecich wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony na zewnątrz, wałeczkowaty wylew. Dno płaskie, z pierścieniem dookólnym oraz śladami podważania. Ornament składa się z czterech słabo zachowanych, poziomych pasów namalowanych czerwona glina na wylewie, szyjce i barku.

Zabytek został pozyskany przed 1945 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. MMW/A/IV/1772a).

Literatura: niepublikowany.

334. Śląsk, tablica 49 b

Kufel zdobiony nakładkami, 2. połowa XVI – początek XVII w.

Wyrób z gliny z elementami cynowymi, wykonany na kole techniką toczenia, odlewu i lutowania.

Naczynie koniczne, lekko zwężające się w stronę rozchylonego na zewnątrz wylewu, z grubym, taśmowatym uchem, którego końce doklejono poniżej wylewu i około połowy wysokości. W górnej jego części przytwierdzono zawias ze sterczyną. Wieczko cynowe, wyoblone i zakończone guzkiem z pierścieniami. Zewnętrzną stronę czerepu pokrywa transparentne szkliwo. Korpus został ozdobiony polichromowanymi nakładkami z przedstawieniami Jezusa i Samarytanki przy studni, Baranka Bożego, uskrzydłych głów puttów i elementów roślinnych.

Zabytek znajdował się do 1945 r. w Śląskim Muzeum Przemysłu Artystycznego i Starożytności we Wrocławiu (Schlesische Kunstgewerbe und Altertümer). Zaginiony.

Literatura: Strauss 1919, Abb. 7b; 1928, Taf. 143.

335. Świdnica, tablica 76

Fragment kufła zdobionego nakładkami, około 1562 r.

Wyrób z gliny o beżowo-pomarańczowym przełame, schudzonej domieszką pyłastą (nieliczne inkluzje kwarcu), wykonany na kole techniką toczenia; wys. 16,2 cm, szer. 11 cm.

Naczynie na niskiej, okrągłej stopce, o korpusie zwężającym się w stronę wylewu (niezachowany), z pierwotnie jednym uchem, którego końce doklejono poniżej wylewu i powyżej dna. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci prostych smug. Ornament składa się z nakładkowych przedstawień w stylu *horror vacui* pokrytych wielobarwnym szkliwem w kolorze granatowym, zielonym, żółtym i brązowym. Centralny motyw stanowi personifikacja Muzyki z inskrypcją „MUSICA” poniżej sukni. W tylnej części ścianki, pod uchem odcisnięto medalion z kroczącym lwem i datą „1562”. Po bokach znajdują się dwie nakładki z niezidentyfikowaną historią. Na pierwszej widoczne są cztery postaci: klęcząca kobieta zwrócona w stronę mężczyzny z mieczem, którego innym mężczyzną prosi o coś w błagalnym geście, trzymając go za poły płaszcza. U spodu leży inna postać męska. Na drugiej zobrazowano scenę egzekucji kobiety przez mężczyznę z mieczem. Ponadto tło wypełnione elementami roślinnymi oraz medalionami z głowami puttów. Zabytek został odkryty na terenie zamku (?). Przechowywany w Muzeum Dawnego Kupiectwa w Świdnicy (nr inw. Św/M/494/R).

Literatura: niepublikowany.

336. Świdnica, tablica 80 e

Puchar malowany, koniec XIV – XV w.

Wyrób z gliny o jasnobieżowym czerepie, schudzonej domieszką piasku o frakcji od drobno- do gruboziarnistej, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki części wylewu i brzuśca uzupełnione gipsem; wys. 20,7 cm, szer. 7,8 cm.

Naczynie wysmukłe, o największej wydętości brzuśca położonej nieco powyżej dwóch trzecich wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o zaokrąglonym brzegu. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookołnych linii. Ornament składa się z poziomego pasa na barku namalowanego czerwonałą gliną oraz wgłębień (pierwotnie czterech) odcisniętych na krawędzi wylewu.

Zabytek jest przechowywany w Muzeum Dawnego Kupiectwa w Świdnicy.

Literatura: niepublikowany.

337. Wrocław, tablica 78 b

Puchar, 2. połowa XII – początek XIII w.

Wyrób z gliny o szaro-beżowym przełame i brunatno-beżowym czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; spęknięcia i ubytki korpusu uzupełnione gipsem; wys. 13,5 cm, szer. 12,2 cm.

Naczynie w przybliżeniu odwrotnie stożkowate, z wylewem ściętym do wnętrza. Dno płaskie, z delikatnie zaznaczonym pierścieniem dookołnym i śladami podsypki.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 95/105 (ćw. B/A), w jednostce stratygraficznej 72 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/10356/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek 2018b, ryc. 245 b, 246.

338. Wrocław, tablica 78 c

Puchar, 2. połowa XII – początek XIII w.

Wyrób z gliny o beżowym przełame oraz szarym rdzeniu i beżowym czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole

techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany, spękania i ubytki korpusu, okopcenie; wys. 8,8 cm, szer. 9 cm.

Naczynie w przybliżeniu odwrotnie stożkowate, o wylewie zaokrąglonym do wnętrza. Dno płaskie, z pierścieniem dookołnym i śladami podsypki. Ornament składa się z dookołnych żłobków na ścianie.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 22 (ćw. A), w jednostce stratygraficznej 72/389 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/7044/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek 2018b, ryc. 247 b.

339. Wrocław, tablica 78 d

Puchar, 1. połowa XIII w.

Wyrób z gliny o pomarańczowo-szarym przełame i czerepie, schudzonej domieszką pylastą, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; spękania i ubytki korpusu uzupełnione gipsem; wys. 8 cm, szer. 8,9 cm.

Naczynie w przybliżeniu odwrotnie dzwonowate, o wylewie pionowym ze ścienionym brzegiem. Dno płaskie, z delikatnie zaznaczonym pierścieniem dookołnym i śladami podsypki.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 44 (ćw. A), w jednostce stratygraficznej 16 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/4201/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018b, ryc. 248 a.

340. Wrocław, tablica 79 c

Fragment pucharu (?), 1. połowa XIII w.

Wyrób z gliny o jasnobieżowym przełame, schudzonej domieszką pylastą (nieliczne większe inkluzje kwarcu); wym. 5,8 x 6,5 cm.

Część ścianki rozszerzającej się w stronę wylewu (niezachowany). Czerep został pokryty obustronnie brązowym, transparentnym szkliwem. Ornament składa się z wrytych wzorów geometrycznych złożonych z kresek.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 94 (ćw. B), w jednostce stratygraficznej 16 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/10676/11).

Literatura: Szajt 2018, ryc. 272 d.

341. Wrocław, tablica 79 b

Fragment pucharka, XIII w.

Wyrób z gliny pokrytej szkliwem; wym. 4,2 x 4,2 cm.

Część odwrotnie stożkowej ścianki z wylewem o zaokrąglonej krawędzi. Ornament składa się z wzorów geometrycznych odcisniętych stemplem obrotowym.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ podczas prac wykopaliskowych w latach 1960–1964. Przechowywany w Instytucie Archeologii UW.

Literatura: Kąrmierczyk 1970, s. 298; ryc. 85.4.

342. Wrocław, tablica 85 b–c

Puchar z wielolistnym wylewem, 4. ćwierć XIII – 1. ćwierć XIV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełame i ciemnoszarym czerepie, schudzonej niewielką ilością drobnopięnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki brzuśca uzupełnione gipsem, odpryski i spękania; wys. 10,5 cm, szer. 9,5 cm, śr. wylewu 9,2 cm.

Naczynie baniaste, o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z przewężoną szyjką przechodzącą w rozchylony wylew uformowany na kształt tzw. czwórliścia. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci dookołnych linii. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 22 (ćw. B), w jednostce stratygraficznej 22 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/4015/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018b, ryc. 251.

343. Wrocław, tablica 86 c

Puchar, 4. ćwierć XIII – 1. ćwierć XIV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełame i ciemnoszarym czerepie, schudzonej drobnopięnistym piaskiem (otwory po wypalanej substancji organicznej), wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; ubytki korpusu uzupełnione gipsem,

spękania; wys. 18,5 cm, szer. 12,2 cm, śr. wylewu 10 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej w około dwóch trzecich wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w rozchylony wylew z lekko wyprofilowanym okapem. Dno płaskie, ze śladami podsypki i pierścieniem dookołnym. Ornament składa się z dookołnych żłobków w górnej części korpusu.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 23 (ćw. D), w jednostce stratygraficznej 22/11 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (W-NT/5690/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018b, ryc. 249.

344. Wrocław (?), tablica 86 d

Puchar, 4. ćwierć XIII – 1. ćwierć XIV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełame i ciemnoszarym czerepie, schudzonej drobnopiękistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; ubytek górnej części korpusu uzupełniony gipsem, spękania; wys. 17,9 cm, szer. 11,3 cm, śr. wylewu 10 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej w około dwóch trzecich wysokości, z cylindryczną szyjką przechodzącą w rozchylony wylew z lekko wyprofilowanym okapem. Dno lekko wklęsłe, ze śladami podsypki, pierścieniem dookołnym i słabo zachowanym znakiem garncarskim przedstawiającym krzyż wpisany w koło. Ornament składa się z dookołnych żłobków w górnej części korpusu.

Zabytek jest przechowywany w Muzeum Dawnego Kupiectwa w Świdnicy jako depozyt Muzeum Miejskiego Wrocławia (nr inw. 180A/1).

Literatura: niepublikowany.

345. Wrocław, tablica 86 b

Puchar, 4. ćwierć XIII – 1. połowa XIV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełame i szarym czerepie, schudzonej drobno- i średnioziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany, ubytek części wylewu; wys. 26,5 cm, szer. 9,4 cm, śr. wylewu 8,6 cm.

Naczynie wysmukłe, o największej wydętości brzuśca położonej nieco powyżej połowy wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w pogrubiony wylew z okapem. Dno delikatnie wklęsłe, ze śladami odcinania w postaci dookołnych linii. Ornament składa się z poziomych żłobków w górnej części korpusu.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 93 (ćw. C), w jednostce stratygraficznej 22 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/677/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018b, ryc. 250.

346. Wrocław, tablica 86 a

Puchar, XIV w.

Wyrób z gliny o szaro-brunatnym czerepie, schudzonej drobno- i średnioziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany; spękania części wylewu, okopcenia; wys. 27 cm, szer. 11 cm, śr. wylewu 9,5 cm.

Naczynie wysmukłe, o największej wydętości brzuśca położonej w około dwóch trzecich wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w lekko rozchylony wylew z okapem. Dno płaskie, ze śladami podsypki i słabo zaznaczonym pierścieniem dookołnym. Ornament składa się z dookołnych żłobków w górnej części korpusu.

Zabytek jest przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. MMW/IV/2932).

Literatura: niepublikowany.

347. Wrocław, tablica 88 e

Puchar protokamionkowy z dzióbkiem, okrąg Łośtic, XV w.

Wyrób z gliny o szarym przełame i czerepie, z zawartością pirytu, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek części wylewu; wys. 16 cm, szer. 10 cm, śr. wylewu 9 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej nieco powyżej połowy wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w pionowy wylew z okapem. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookołnych linii. Ornament składa się z dookołnych żłobków na brzuścu i wylewie.

Zabytek został odkryty przy ul. Szewskiej 52 podczas prac wykopaliskowych w 1967 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. MMW/A/274:68).

Literatura: Wachowski 1970, ryc. 7.

348. Wrocław, tablica 89 c

Fragment pucharu kamionkowego, grupa Falkego, okręg Łużyc, XV w.

Wyrób z gliny o białawym czerepie; wys. 15 cm, szer. 7,3 cm, śr. wylewu 5,8 cm.

Naczynie o cylindrycznym korpusie, z rozchylonym wylewem o zaokrąglonym brzegu. Dno płaskie, w formie falistej stopki. Zewnętrzna strona czerepu została pokryta brązowym szkliwem ziemnym. Główny motyw zdobniczy stanowią motywy geometryczne na korpusie odcisknięte stemplem: wypukłe i wklęsłe kwadraty wypełnione poczwórnymi wypukłymi punktami, tworzące wzór romboidalny. Ponadto dookoły rząd wypukłych kwadratów pod wylewem oraz poziome żłobki pod wylewem i w części przydennej.

Zabytek został odkryty przy ul. św. Mikołaja 22, w jednostce stratygraficznej 3, w jamie piwnicznej podczas prac wykopaliskowych w 2000 r. Przechowywany w Pałacu Królewskim we Wrocławiu.

Literatura: Jastrzębski *et al.* 2001; Stephan 2004, ryc. 37 a.

349. Wrocław, tablica 89 d

Fragment pucharu kamionkowego, grupa Falkego, okręg Łużyc, XV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie, wykonany na kole techniką ślizgowo taśmową, formująco obtaczany (?); wys. 20 cm, szer. 10,2 cm.

Naczynie cylindryczne na okrągłej stopce. Czerep od zewnątrz został pokryty ciemnobrązowym szkliwem ziemnym. Dno delikatnie wklęsłe, bez śladów odcinania. Główny motyw zdobniczy stanowią motywy geometryczne na korpusie odcisknięte stemplem: wypukłe i wklęsłe kwadraty wypełnione poczwórnymi wypukłymi punktami, tworzące wzór romboidalny, zaznaczony dodatkowo białawą farbą. Ponadto poziome żłobki w części przydennej oraz motyw fali odcisknięty na stopce.

Zabytek został odkryty w wykopie przy ul. Kacerska Górka 11–17, w studni/kłoece podczas prac wykopaliskowych w 1993 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. MMW/A/DP/7).

Literatura: Łaciuk, Wolfram 1993, fot. 6; Stephan 2004, ryc. 37 b; Mackiewicz 2008, ryc. 9.

350. Wrocław, tablica 94 f

Fragment pucharu zdobionego stemplem obrotowym, XV w.

Wyrób z gliny o beżowym przełamie i pomarańczowawo-szarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem (nieliczne większe ziarna), wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową (?), formująco obtaczany; wys. 8,5 cm, szer. 6,8 cm.

Naczynie cylindryczne, o lekko wklęsłym dnie, ze słabo widocznymi śladami odcinania w postaci prostych i lekko zaokrąglonych smug. Ornament składa się z dookołnych rzędów ukośnych prostokątów odciskniętych stemplem obrotowym na czerepie.

Zabytek został odkryty między ul. Świętego Mikołaja 69 i Rzeźniczą 7, w sektorze 2, w obiekcie 5. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. MMW/A/9008).

Literatura: niepublikowany.

351. Wrocław, tablica 89 b

Fragment pucharu kamionkowego, grupa Falkego, okręg Łużyc, XV – początek XVI w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie z nielicznymi inkluzjami kwarcu, wykonany na kole techniką ślizgowo taśmową, formująco obtaczany (?); wys. 9,2 cm, szer. 6,5 cm, śr. wylewu 5 cm.

Naczynie o baniastym brzuścu, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o ścienionej krawędzi, dno niezachowane. Czerep został obustronnie pokryty brązowym szkliwem ziemnym. Główny motyw zdobniczy stanowi przedstawienie brodatej twarzy o długich włosach, odcisknięte w matrycy. Ponadto motywy geometryczne w postaci wypukłych i wklęsłych kwadratów wypełnionych poczwórnymi wypukłymi punktami, odcisknięte stemplem na brzuścu, dookołne pionowe kreski oddzielone kreskami poziomymi, odcisknięte stemplem obrotowym oraz poziome żłobki w części przydennej.

Zabytek został odkryty na pl. Dominikańskim przy ul. Zaulek Koci, w wypełnisku fosy podczas prac wykopaliskowych w 1999 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu.

Literatura: niepublikowany.

352. Wrocław, tablica 90 e

Fragment pucharu kamionkowego, grupa Falkego, okręg Łużyc, XV – początek XVI w.

Wyrób z gliny o szarym przełamie z jasnoszarym rdzeniem (nieliczne inkluzje kwarcu) wykonany na kole techniką toczenia z elementami odcisknymi w formie; wym. 6,5 x 5,5 cm.

Część brzuśca i szyjki baniastego pucharu, pokrytej od zewnątrz szkliwem ziemnym. Główny motyw zdobniczy stanowi odcisnięta w matrycy twarz kobiety w diademie, z włosami splecionymi w warkocz. Ponadto dookoły połałdowany wałek oddzielający brzusiec od szyjki oraz motyw utworzony z odcisniętych stemplem wypukłych i wklęsłych trójkątów, wypełnionych mniejszymi trójkątami w reliefie wypukłym.

Zabytek został odkryty na Ostrowie Tumskim, w wykopie IV, w warstwie zasypiskowej podczas prac wykopaliskowych w 2000 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 166a).

Literatura: Pankiewicz 20015, ryc. 20.

353. Wrocław (?), tablica 92 e

Puchar prawiekamionkowy, XV w.

Wyrób z gliny o beżowym przełamie i jasnoszarym wnętrzu czerepu, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 21 cm, szer. 8,7 cm, śr. wylewu 7,5 cm.

Naczynie cylindryczne, z pionowym, zaokrąglonym wylewem. Dno pierścieniowato poszerzone, płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Zewnętrzna strona czerepu została pokryta czerwonym szkliwem ziemnym. Ornament składa się z poziomych żłobków i dookólnej linii falistej w górnej części korpusu.

Zabytek, którego kartę wykonano w 1973 r., jest przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. MMW/A/IV/2988).

Literatura: niepublikowany.

354. Wrocław (?), tablica 92 f

Puchar prawie kamionkowy, XV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie i brunatnym czerepie, schudzonej niewielką ilością drobnopiękistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; korozja; wys. 24,2 cm, szer. 8,5 cm.

Naczynie cylindryczne, z lekko przewężoną częścią przydenną oraz prostym, zaokrąglonym wylewem. Dno poszerzone, płaskie, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii. Zewnętrzna strona czerepu została pokryta czerwono-brunatnym szkliwem ziemnym. Ornament składa się z poziomych żłobków i dookólnych linii falistych w górnej części korpusu.

Zabytek jest przechowywany w Muzeum Dawnego Kupiectwa w Świdnicy jako depozyt Muzeum Archeologicznego we Wrocławiu (nr inw. MMW/A/IV/2986).

Literatura: niepublikowany.

355. Wschowa, tablica 85 a

Puchar z wielolistnym wylewem, XIV w.

Wyrób z gliny o szarym czerepie; ubytek dna; wys. około 14 cm, szer. 12,1 cm, śr. wylewu 10,6 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej nieco powyżej połowy wysokości, z przewężoną szyjką przechodzącą w rozchylony wylew w kształcie tzw. czwórliścia o zagiętym do wnętrza brzegu. Ornament składa się z odcisniętych stemplem obrotowym prostokątów i naprzemiennie ułożonych trójkątów oraz znaków przypominających odwróconą literę „v”.

Zabytek został odkryty przy ul. Ratuszowej 3 podczas prac wykopaliskowych w 2. połowie lat 70. XX w. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym Środkowego Nadodrza w Zielonej Górze.

Literatura: Dziedzic 2007, ryc. 12.

356. Wodzisław Śląski, tablica 85 d

Puchar z wielolistnym wylewem, 2.–3. ćwierć XIV w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym czerepie, schudzonej drobnopiękistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formującą obtaczany (?); ubytki korpusu uzupełnione gipsem, spękania; wys. 17,5 cm, szer. 14,2 cm.

Naczynie o największej wydętości brzuśca położonej około połowy wysokości, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o pogrubionym brzegu, uformowany na kształt tzw. czwórliścia. Ornament składa się z poziomych żłobków na brzuścu.

Zabytek został odkryty przy ul. Zamkowej 1, w wykopie 2 podczas prac wykopaliskowych w 1999 r. Przechowywany w Muzeum w Wodzisławiu Śląskim (nr inw. MWS-A/162/2004).

Literatura: Furmanek *et al.* 2006; Wachowski, Marek 2013, ryc. 42.

7.5. KUFEL I PUCHAR DREWNIANY

357. Nysa, tablica 96 g

Kufel, 2. połowa XVI – początek XVII w.

Wyrób z drewna wykonany na tokarce techniką toczenia oraz strugania; ubytek części wylewu, spękania; wys. 17,8 cm, szer. 12,8 cm, śr. wylewu 7,3 cm.

Naczynie w przybliżeniu walcowate, lekko zwężające się w stronę wylewu ze ścienną ścianką i zaokrąglonym brzegiem, taśmowatym uchem umieszczonym w górnej części korpusu. Ornament składa się z poziomych żłobków w dolnej części korpusu (być może wypełnionych pierwotnie czarną farbą).

Zabytek został odkryty przy ul. Matejki 1, w wykopie II, w obiekcie 1 (studnia/zasobnik). Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/179/2).

Literatura: niepublikowany.

358. Wrocław, tablica 96 f

Fragment pucharu, 1. połowa XIV w.

Wyrób z drewna wykonany na tokarce techniką toczenia; wys. 6,6 cm, szer. 6,7 cm.

Naczynie na okrągłej stopce, o półkulistej czaszy (wylew niezachowany). Ornament składa się z poziomego żłobka na czaszy.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 33 (ćw. A), w jednostce stratygraficznej 19 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/9249/11).

Literatura: Szajt 2018, ryc. 267 d.

7.6. SZKLANICE

359. Dzierżonów, tablica 97 a–g

Fragmenty szklanicy fletowych, koniec XIV–XV w.

Wyroby ze szkła bezbarwnego i transparentnego o zielonkawej barwie, wykonane techniką wydmuchu swobodnego; wym. 8,8 x 11,5 cm.

Części stopek, ścianek i wylewu ornamentowane natapianymi guzkami i dookołą nicią. Na zewnętrznej stronie dna jest zachowany ślad po przylepcu.

Zabytki zostały odkryte przy ul. Pięknej w wykopie II, w obiekcie 2 (jama) podczas prac wykopaliskowych w 1990 r. Przechowywane w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: niepublikowane.

360. Głogów, tablica 98

Szklanica fletowa, 2. połowa XIV – XV w.

Wyrób ze szkła transparentnego o lekko zielonkawej barwie, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; ubytki korpusu i spękania; wys. około 43 cm, szer. 12,3 cm.

Naczynie lejcowate, rozszerzające się w stronę wylewu (niezachowany). Stopka okrągła, z mocno wklęsłym dnem, na którego zewnętrznej stronie zachował się ślad po przylepcu. Ornament składa się z natapianych guzków ograniczonych od dołu rzędami dookołnych nici, od góry pojedynczą nicią.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20, przy zbiegu ul. Garncarskiej i Słodowej, na posesji 16, w obiekcie 4/2 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1998 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5207/63).

Literatura: Biskont 2005, tabl. 7 A, fot. 2; 2006, ryc. na s. 85; 2018, fot. 2, ryc. 4 a.

361. Głogów, tablica 99 a

Szklanica fletowa, 2. połowa XIV – XV w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; ubytki korpusu i spękania, korozja w postaci beżowej patyny; wys. około 41 cm, szer. 12,5 cm.

Naczynie w przybliżeniu odwrotnie stożkowate, rozszerzające się w stronę wylewu lekko wychylonego do wnętrza, o zaokrąglonej

krawędzi. Stopka okrągła, z mocno wklęsłym dnem, na którego zewnętrznej stronie jest zachowany ślad po przylepcu. Ornament składa się z natapianych guzków oraz dookolnej nici pod wylewem.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20, przy zbiegu ul. Garncarskiej i Słodowej, na posesji 16, w obiekcie 4/2 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1998 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5207/96).

Literatura: Biszkont 2005, tabl. 8, fot. 3; 2018, fot. 3, ryc. 5.

362. Głogów, tablica 100 b

Fragmenty szklanczy zdobionej guzkami, 2. połowa XIII – 1. ćwierć XIV w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego wykonany techniką wydmuchu swobodnego; pęcherzyki gazowe; wys. około 15 cm, szer. około 11 cm, śr. wylewu około 10 cm.

Naczynie na niskiej okrągłej stopce, z beczułkowatym brzuścem, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o krawędzi zaokrąglonej i lekko nachylonej ku wnętrzu. Ornament składa się z natapianych na brzuścu guzków, karbowania na stopce oraz dookolnej nici na szyjce.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20, przy zbiegu ul. Garncarskiej i Słodowej, na posesji 5, w obiekcie 4 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 1995 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5189/41).

Literatura: Czapla 1997, ryc. 8 b; Biszkont 2005, tabl. 7: b, fot. 1; 2006, fot. na s. 82; 2018, fot. 1, ryc. 4 b.

363. Głogów, tablica 100 c

Fragmenty szklanczy zdobionej żeberkami, 2. połowa XIII – 1. ćwierć XIV w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego oraz niebieskiego, wykonany techniką wydmuchu w formie; pęcherzyki gazowe; wys. około 14 cm, szer. około 12 cm.

Naczynie na niskiej, okrągłej stopce, z brzuścem w przybliżeniu odwrotnie stożkowatym, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o zaokrąglonej krawędzi. Dno mocno wklęsłe, na którego zewnętrznej stronie jest zachowany ślad po przylepcu. Ornament składa się z odcisniętych w formie pionowych żeberek na brzuścu i dnie, karbowania na stopce oraz niebieskiej dookolnej nici doklejonej do brzegu.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20, przy zbiegu ul. Garncarskiej i Słodowej, na posesji 5, w obiekcie 4 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 1995 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5189/41).

Literatura: Czapla 1997, ryc. 8 a; Biszkont 2005, tabl. 7:c, fot. 8; 2006, fot. na s. 83; 2018, ryc. 4 c, fot. 4.

364. Głogów, tablica 105 m

Fragment szklanczy zdobionej optycznie, 2. połowa XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła transparentnego o manganowoniebieskiej barwie, wykonany techniką wydmuchu swobodnego i w formie; pęcherzyki gazowe; wym. 2,5 x 3,2 cm.

Naczynie cylindryczne. Ornament składa się z dookolnie natopionych nici, które po przedmuchaniu w drucianej formie przypominają kształtem kostkę.

Zabytek został odkryty w kościele św. Mikołaja, w wykopie VIa, w warstwie I (pod posadzką) podczas prac wykopaliskowych w 2005 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 124).

Literatura: niepublikowany.

365. Głogów, tablica 101 a

Szklancza zdobiona optycznie, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego i w formie; korozja; wys. 11 cm, szer. 6,6 cm, śr. wylewu 6,5 cm.

Naczynie cylindryczne, z wklęsłym i karbowanym dnem, na niskiej, okrągłej stopce, uformowanej z nici szklanej wyprofilowanej za pomocą szczypiec szklarskich. Na spodniej stronie dna jest zachowany ślad po przylepcu. Ornament składa się ze spiralnie natopionych nici, które po przedmuchaniu w drucianej formie przypominają kształtem kostkę.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 9 a.

366. Głógów, tablica 101 b

Szklanica zdobiona optycznie, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła transparentnego o lekko zielonkawej barwie, wykonany techniką wydmuchu swobodnego i w formie; korozja w postaci iryzującego nalotu; wys. 9,7 cm, szer. 6,2 cm, śr. wylewu 6 cm.

Naczynie w przybliżeniu cylindryczne, o wklęsłym i karbowanym dnie, na okrągłej stopce uformowanej z nawiniętej nici szklanej. Na spodniej stronie dna jest zachowany ślad po przylepcu. Ornament składa się ze spiralnie natopionych nici, które po przedmuchaniu w drucianej formie przypominają kształtem kostkę.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 9 b.

367. Głógów, tablica 101 c

Fragment szklanicy zdobionej optycznie, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonanego techniką wydmuchu w formie; korozja w postaci iryzującego nalotu; wys. 11 cm, szer. 7,1 cm.

Naczynie w przybliżeniu cylindryczne, o wklęsłym i karbowanym dnie na tzw. dzwonowatej stopce, której krawędzie zawinięte są do wewnątrz i sklejone ze ścianką. Na spodniej stronie stopki jest zachowany ślad po przylepcu. Ornament składa się z migdałowatych wypustek na korpusie i pionowych żeberk na stopce.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 9 c.

368. Głógów, tablica 101 d

Fragment szklanicy zdobionej optycznie, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego i w formie; korozja w postaci iryzującego nalotu; wys. 10,6 cm, szer. 5,7 cm, śr. wylewu 6,2 cm.

Naczynie cylindryczne, część przydenna niezachowana. Ornament składa się z poziomo natopionych nici, które po przedmuchaniu w drucianej formie przypominają kształtem kostkę.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 9 d.

369. Głógów, tablica 101 e

Fragment szklanicy na dzwonowatej stopce, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła transparentnego o zielonkawej barwie, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; nieliczne pęcherzyki gazowe; wys. 8 cm, szer. 7,2 cm, śr. wylewu około 5,5 cm.

Naczynie cylindryczne, o wklęsłym dnie i tzw. dzwonowatej stopce, której krawędzie zawinięte są do wewnątrz i sklejone ze ścianką. Na spodniej stronie stopki jest zachowany ślad po przylepcu.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 9 e.

370. Głógów, tablica 101 f

Fragment szklanicy zdobionej optycznie, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu w formie; korozja w postaci iryzującego nalotu; wys. 5,5 cm, szer. 5,7 cm, śr. wylewu 6 cm.

Naczynie cylindryczne, część przydenna niezachowana. Ornament składa się z romboidalnej sieci odcisniętej w formie.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 9 f.

371. Głogów, tablica 101 g

Fragmenty szklanicy, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; korozja w postaci iryzującego nalotu; wys. około 16 cm, śr. wylewu 7 cm.

Naczynie w przybliżeniu cylindryczne, o wklęsłym dnie i krótkiej stopce, uformowanej z nawiniętej nici szklanej. Na spodniej stronie dna jest zachowany ślad po przylepcu.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 9 g.

372. Głogów, tablica 103 a

Fragmenty szklanicy zdobionej optycznie, złoceniem, emaliami, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu w formie; pęcherzyki gazowe, korozja; wys. 6,8 cm, śr. wylewu 5,5 cm.

Naczynie cylindryczne, część przydenna niezachowana. Ornament składa się z dookólnego, złożonego pasa ograniczonego z obu stron bordiurą złożoną z emaliowanych kropek, wypukłych guzków pokrytych emalią i złoceniem, oddzielonych od siebie dookólnymi rzędami malowanych kropek.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 265).

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 10 a.

373. Głogów, tablica 103 b

Fragmenty szklanicy zdobionej grawerowaniem, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; pęcherzyki gazowe i korozja w postaci iryzującego nalotu; śr. wylewu 6 cm.

Naczynie cylindryczne, część przydenna niezachowana. Ornament składa się z motywów wyrytych ostrzem diamentowym: poziomych i falistych linii oraz liter kapitałowych.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 264).

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 10 b.

374. Głogów, tablica 106 a–i

Fragmenty szklanicy z przedstawieniem pary, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; pęcherzyki gazowe; wys. 11,5 cm, śr. wylewu 6,2 cm.

Naczynie cylindryczne, część przydenna niezachowana. Ornament składa się z motywów namalowanych emaliami w kolorze żółtym, białawym i ugowym. Główny motyw zdobniczy stanowi przedstawienie pary. Kobieta (panna młoda), wyobrażona w sukni z bufiastymi rękawami, falbankową kryzą i czepcem, trzyma w dłoni wieniec wyciągnięty w kierunku postaci męskiej (pan młody), trzymającej w dłoni kielich. Postaci rozdziela przedstawienie konwalii majowej. Pod wylewem znajduje się poziomy, złożony pas ograniczony z obu stron bordiurą z kropek. Ponadto fragmentarycznie zachowany, nieczytelny napis minuskułowy.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 266).

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 11, 12 a.

375. Głogów, tablica 106 j–k

Fragmenty szklanicy z przedstawieniem pary, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; pęcherzyki gazowe i korozja w postaci iryzującego nalotu; wym. 8,5 x 6 cm

Naczynie cylindryczne, część przydenna niezachowana. Ornament składa się z motywów namalowanych emaliami w kolorze brązowym, żółtym i ugowym. Główny motyw zdobniczy stanowi przedstawienie postaci męskiej w płaszczu, z kryzą, w kapeluszu z pomponem. Ponadto dookólne rzędy kropek i kwiaty konwalii.

Zabytek został odkryty w kwartale przy ul. Długiej, w wykopie IV, w obiekcie 34 podczas prac wykopaliskowych w 2015 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 102).

Literatura: niepublikowany.

376. Głogów, tablica 102 h

Szklanica zdobiona filigranem, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, białego i niebieskiego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; ubytki i spękania korpusu; wys. około 17,8 cm, szer. 10 cm, śr. wylewu około 6,8 cm.

Naczynie cylindryczne o poszerzonej części przydennej i krótkiej stopce wykonanej z nawiniętej nici szklanej. Ornament składa się ze skręconych pasów szkła w kolorze kobaltowoniebieskim i białym wtopionych w korpus. Ponadto pozioma nić poniżej wylewu.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Kotlarskiej z Długą, w wykopie Ia, w obiekcie 16a podczas prac wykopaliskowych w 2007 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: niepublikowany.

377. Głogów, tablica 102 a

Szklanica zdobiona optycznie, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego i w formie; ubytki i spękania korpusu; wys. około 21,5 cm, szer. 6,5 cm, śr. wylewu 6 cm.

Naczynie wysmukłe, o największej wydętości brzuśca położonej w około dwóch trzecich wysokości, z pionowym wylewem, na tzw. dzwonowatej stopce doklejonej do korpusu. Na spodniej stronie stopki jest zachowany ślad po przylepcu. Ornament składa się z migdałowatych wypustek odcisniętych w formie.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Kotlarskiej z Długą, w wykopie Ia, w obiekcie 16a podczas prac wykopaliskowych w 2007 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: niepublikowany.

378. Głogów, tablica 102 b

Szklanica na dzwonowatej stopce, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; ubytki i spękania korpusu; wys. 16,9 cm, szer. 5,5 cm, śr. wylewu około 4,9 cm.

Naczynie wysmukłe, o największej wydętości brzuśca położonej około dwóch trzecich wysokości, z wylewem lekko wychylonym do wnętrza, na tzw. dzwonowatej stopce o brzegu wywiniętym do wewnątrz i doklejonym do ścianki. Na spodniej stronie stopki zachował się ślad po przylepcu.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Kotlarskiej z Długą, w wykopie Ia, w obiekcie 16a podczas prac wykopaliskowych w 2007 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: niepublikowany.

379. Głogów, tablica 102 c

Szklanica, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; ubytki i spękania korpusu; wys. około 14,8 cm, szer. 7,1 cm, śr. wylewu 6 cm.

Naczynie w przybliżeniu cylindryczne, z lekko rozchylonym wylewem o zaokrąglonym brzegu, na niskiej okrągłej stopce o wywiniętym do wnętrza brzegu. Na spodniej stronie dna zachował się ślad po przylepcu.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Kotlarskiej z Długą, w wykopie Ia, w obiekcie 16a podczas prac wykopaliskowych w 2007 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: niepublikowany.

380. Głogów, tablica 102 d

Fragment szklanicy zdobionej optycznie, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego i w formie; ubytki i spękania korpusu; wys. 11,3 cm, szer. 8,4 cm.

Naczynie w przybliżeniu cylindryczne na tzw. dzwonowatej stopce doklejonej do korpusu. Na spodniej stronie stopki jest zachowany ślad po przylepcu. Ornament składa się ukośnych kanelur odcisniętych na stopce.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Kotlarskiej z Długą, w wykopie Ia, w obiekcie 16a podczas prac wykopaliskowych w 2007 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: niepublikowany.

381. Głogów, tablica 102 e

Fragment szklanicy zdobionej optycznie, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego i w formie; ubytki i spękania korpusu; wys. 7, szer. 7,5, śr. wylewu 6,8 cm.

Naczynie o ścianie lekko zwężającej się w stronę wylewu o lekko rozchylonej krawędzi. Ornament składa się ukośnych kanelur odcisniętych na korpusie poniżej wylewu.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Kotlarskiej z Długą, w wykopie Ia, w obiekcie 16a podczas prac wykopaliskowych w 2007 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: niepublikowany.

382. Głogów, tablica 102 f

Fragment szklanicy zdobionej optycznie, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu w formie; wys. 5,2 cm, szer. 6,5 cm.

Część przydenna z ornamentem składającym się z wypukłych kostek odcisniętych w formie. Na spodniej stronie dna jest zachowany ślad po przylepcu.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Kotlarskiej z Długą, w wykopie Ia, w obiekcie 16a podczas prac wykopaliskowych w 2007 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: niepublikowany.

383. Głogów, tablica 102 g

Fragment szklanicy zdobionej żeberkami, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; wys. 15 cm, szer. 5,4 cm.

Naczynie cylindryczne, na tzw. dzwonowatej stopce doklejonej do korpusu, z pionowym wylewem o zaokrąglonym brzegu. Na spodniej stronie dna jest zachowany ślad po przylepcu. Ornament składa się z poziomych żeberk uformowanych poniżej wylewu.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Kotlarskiej z Długą, w wykopie Ia, w obiekcie 16a podczas prac wykopaliskowych w 2007 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: niepublikowany.

384. Głogów, tablica 105 a–c

Fragmenty szklanicy ze sceną Ukrzyżowania, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; pęcherzyki gazowe, korozja w postaci iryzującego nalotu; wym. 4,3 x 3,1 cm.

Naczynie cylindryczne malowane emaliami w kolorze białym, żółtym, brązowym i ugrowym. Główny motyw zdobniczy stanowi przedstawienie ukrzyżowanego Jezusa (zachowana część tułowia przepasana perizonium i ramię krzyża z dłonią), być może w asyście aniołów (zachowany fragment skrzydła) bądź z przedstawieniem skrzydła ptaka. Ponadto poziome pasy i bordiura z kropek.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20, między ul. Garncarską i Słodową, na posesji 3, w pomieszczeniu 1, w obiekcie 1 podczas prac wykopaliskowych w 1997 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5203/39).

Literatura: niepublikowany.

385. Głogów, tablica 105 n

Fragment szklanicy (?) zdobionej emaliami, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła o kobaltowoniebieskiej barwie, wykonany techniką wydmuchu w formie; pęcherzyki gazowe; wym. 3,1 x 4,9 cm.

Część przywylewowa malowana emaliami w kolorze żółtym i białym. Zachowane dwa poziome pasy, bordiura złożona z kropek oraz fragment nierozpoznanego przedstawienia.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20, między ul. Garncarską i Słodową, na posesji 5, w pomieszczeniu 5, w obiekcie 8 (kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 1995 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5189/111).

Literatura: Czapla 1997.

386. Jawor, tablica 97 i

Fragment szklanicy zdobionej żeberkami, 2. połowa XIV – XV w.

Wyrób ze szkła potasowo-wapniowego, transparentnego o zielonkawej barwie z niebieskimi elementami, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; pęcherzyki gazowe; wys. 16,5 cm, szer. 16,1 cm, śr. wylewu 8,7 cm.

Naczynie o baniastym brzuścu położonym w około trzech czwartych wysokości, z prostym wylewem, część dolna niezachowana. Ornament składa się z pionowo natapianych żeber (wykonanych z tego samego rodzaju szkła co korpus) pokrytych niebieskimi kropkami.

Zabytek został odkryty w studni w krypcie gotyckiego kościoła pw. Wniebowzięcia NMP i konwentu Bernardynów podczas prac wykopaliskowych w latach 1989–1990. Przechowywany w Muzeum Regionalnym w Jaworze.

Literatura: Firszt 1999, ryc. 7; Biszkont 2005, tabl. 10 f; Siemianowska 2015b, ryc. 1, 2.1.

387. Jelenia Góra, tablica 97 h

Fragment szklanicy fletowej, XIV–XV w.

Wyrób ze szkła transparentnego o zielonkawej barwie, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; korozja w postaci białawej patyny; wys. 6 cm, szer. 8,3 cm, śr. wylewu 5,8 cm.

Część górna naczynia o baniastym brzuścu, o krótkiej szyjce przechodzącej w rozchylony wylew z zaokrąglonym brzegiem. Ornament składa się z natapianych guzków na brzuścu.

Zabytek został odkryty podczas prac wykopaliskowych na Starym Mieście. Przechowywany w Muzeum Karkonoskim w Jeleniej Górze.

Literatura: niepublikowany.

388. Legnica, tablica 99 b

Szklanica fletowa, 2. połowa XIV – XV w.

Wyrób ze szkła transparentnego o jasnozielonej barwie, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; ubytki uzupełnione tworzywem; spękania, korozja; wys. 36,6 cm, szer. 10,2 cm.

Naczynie lejkowate, rozszerzające się w stronę pionowego wylewu o zaokrąglonej krawędzi. Stopka okrągła, z mocno wklęsłym dnem, na którego zewnętrznej stronie zachował się ślad po przylepcu. Ornament składa się z natapianych guzków ograniczonych obustronnie dookołą nicią.

Zabytek został odkryty przy ul. Wjazdowej 5 podczas prac wykopaliskowych w 1967 r. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/821b).

Literatura: Firszt 1994.

389. Legnica, tablica 99 c

Szklanica fletowa, 2. połowa XIV – XV w.

Wyrób ze szkła transparentnego wykonany techniką wydmuchu swobodnego; korozja w postaci brązowej patyny i iryzującego nalotu, ubytek części stopki, spękania; wys. 42 cm, szer. 12,8 cm.

Naczynie w przybliżeniu odwrotnie stożkowate, rozszerzające się w stronę pionowego wylewu o zaokrąglonej krawędzi. Stopka okrągła, z mocno wklęsłym dnem, na którego zewnętrznej stronie jest zachowany ślad po przylepcu. Ornament składa się z natapianych guzków ograniczonych obustronnie dookołą nicią szklaną.

Zabytek został odkryty w okolicy Rynku, w obiekcie 2 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 1930 r. Do 1945 r. był przechowywany w Muzeum Dolnośląskim w Legnicy (Niederschlesische Museum zu Liegnitz). Zaginiony.

Literatura: Mertin 1940, Taf. I.1; Firszt 1994, ryc. 5.

390. Nysa, tablica 100 e

Szklanica zdobiona guzkami, XIV – XV w.

Wyrób ze szkła pierwotnie bezbarwnego (?), wykonany techniką wydmuchu swobodnego; ubytki korpusu i spękania, korozja w postaci białawego nalotu; wys. 12,8 cm, szer. 12 cm.

Naczynie na niskiej okrągłej stopce, o brzuścu beczułkowatym, przechodzącym w lekko rozchylony wylew o zaokrąglonej krawędzi. Dno mocno wklęsłe, na którego zewnętrznej stronie zachował się ślad po przylepcu. Ornament składa się z natapianych guzków na brzuścu, dookołnej nici w miejscu przejścia brzuśca w wylew oraz reliefu składającego się z trójkątów wykonanego szczypcami na stopce.

Zabytek został odkryty przy zbiegu ul. Kostrzewy 9–11 (obecnie Celna) i K. Miarki 2, w wykopie I, w obiekcie 2 (kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 1958 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/173/19).

Literatura: Krawczyk, Romiński 1999, ryc. 4 b; Biskont 2005, tabl. 23 a; Krawczyk 2011, fot. 1.

391. Nysa, tablica 100 f

Fragment szklanicy zdobionej żeberkami i nicią, 4. ćwierć XIV – XV w.

Wyrób ze szkła transparentnego o zielonkawej barwie, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; pęcherzyki gazowe, korozja w postaci białawego nalotu; wys. 16 cm, szer. około 11,5 cm.

Naczynie na stopce o okrągłej podstawie, o odwrotnie gruszkowatym korpusie, wylew niezachowany. Dno wklęsłe, na którego zewnętrznej stronie jest zachowany ślad po przylepcu. Ornament składa się z natopionych pionowo żeberek, sopli oraz nałożonych pod różnym kątem nici, z których część została pokryta karbowaniem za pomocą stempla obrotowego.

Zabytek został odkryty przy zbiegu ul. Kupieckiej z Rynkiem Garncarskim, w wykopie I, w obiekcie 2 (kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 1993 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/654/2).

Literatura: Krawczyk, Romiński 1997, ryc. 9 c; 1999, ryc. 4 a; Romiński 2005, fot. na s. 124; Biskont 2005, tabl. 37 i; Krawczyk 2011, fot. 2.

392. Nysa, tablica 99 d

Szklanica fletowa, 4. ćwierć XIV – XV w.

Wyrób ze szkła transparentnego o lekko zielonkawej barwie, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; ubytki korpusu i spękania, korozja w postaci białawo-brązowej patyny; wys. 27,5 cm, szer. 11 cm, śr. wylewu 5,5 cm.

Naczynie w przybliżeniu odwrotnie stożkowate, rozszerzające się w stronę pionowego wylewu o zaokrąglonej krawędzi. Stopka okrągła, z mocno wklęsłym dnem, na którego zewnętrznej stronie jest zachowany ślad po przylepcu. Ornament składa się z natapianych guzków oraz dookołnej nici pod wylewem.

Zabytek został odkryty przy zbiegu ul. Kupieckiej z Rynkiem Garncarskim, w wykopie I, obiekcie 8 (kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 1993 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/654/7).

Literatura: Krawczyk, Romiński 1993, ryc. 9 a-b; 1999, ryc. 2 b; Romiński 2005, fot. na s. 124; Krawczyk 2011, fot. 4.

393. Nysa, tablica 107 a

Szklanica z przedstawieniem pary, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; pęcherzyki gazowe, korozja w postaci iryzującego nalotu, ubytki i spękania; wys. 10 cm, szer. 6 cm.

Naczynie cylindryczne, część przydenna niezachowana. Ornament składa się z motywów namalowanych emaliami w kolorze żółtym, czerwonym, brązowym, niebieskim i białym. Główny motyw zdobniczy stanowi przedstawienie postaci kobiecej w szerokiej sukni i koszuli, z czepcem, trzymającej wianek. Widoczne jest także przedstawienie kapelusza pierwotnie trzymanego przez mężczyznę. Ponadto dookoła pozioma linia zamknięta z obu stron rzędem kropek.

Zabytek został odkryty pomiędzy ul. Bracką a południową pierzeją Rynku, w wykopie I podczas prac wykopaliskowych w 1970 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/200/1).

Literatura: Krawczyk, Romiński 1999, ryc. 5 e, Krawczyk 2011, fot. 16.

394. Nysa, tablica 107 b

Szklanica zdobiona emaliami i złoceniem, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; pęcherzyki gazowe, ubytki i spękania; wys. 9, szer. 7 cm.

Naczynie cylindryczne, na tzw. dzwonowatej stopce doklejonej do korpusu. Ornament składa się z motywów namalowanych emaliami w kolorze żółtym, czerwonym, niebieskim, zielonym, białym oraz pozłotą. Główny motyw zdobniczy przypomina rybią łuskę z umieszczonymi wewnątrz kropkami, ponadto dookoła pasy i przeplecione linie, a także bordiura z kropek.

Zabytek został odkryty pomiędzy ul. Bracką a południową pierzeją Rynku, w wykopie I podczas prac wykopaliskowych w 1970 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/200/2).

Literatura: Krawczyk, Romiński 1999, ryc. 5 j; Krawczyk 2011, fot. 7, 16.

395. Nysa, tablica 107 c

Fragmenty szklanicy zdobionej naklejanymi pasami, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; pęcherzyki gazowe, korozja w postaci iryzującego nalotu, ubytki i spękania; wys. 15 cm, szer. 7 cm.

Naczynie wysmukłe, lekko rozszerzające się ku górze, o wklęsłym dnie na tzw. dzwonowatej stopce, brak wylewu. Na spodniej stronie stopki jest zachowany ślad po przylepcu. Ornament składa się z dookólnych pasów z wzorem w postaci pionowych kresk odcisniętych stemplem obrotowym.

Zabytek został odkryty przy ul. Matejki, w wykopie II, w obiekcie 1 (studnia/zasobnik) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/179/2/2).

Literatura: Krawczyk, Romiński 1999, ryc. 5 a; Krawczyk 2011, ryc. 4 b, fot. 16.

396. Nysa, tablica 107 d

Fragmenty szklanicy zdobionej emaliami, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; pęcherzyki gazowe, ubytki i spękania; wys. około 12,8 cm, szer. 7,5 cm.

Naczynie wysmukłe, lekko rozszerzające się ku górze, o wklęsłym dnie na tzw. dzwonowatej stopce, znaczna część korpusu niezachowana. Ornament składa się z przedstawień i wzorów namalowanych brązową, żółtą i czarną emalią. Główny motyw zdobniczy stanowi postać mężczyzny w kapeluszu opierającego rękę o biodro, ponadto dookólne pasy i kropki.

Zabytek został odkryty przy ul. Matejki, w wykopie II, w obiekcie 1 (studnia/zasobnik) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/179/2/2).

Literatura: Krawczyk 2011, ryc. 4 f, fot. 16.

397. Nysa, tablica 105 d-e

Fragmenty szklanicy zdobionej pozłotą i emaliami, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; pęcherzyki gazowe, korozja w postaci iryzującego nalotu; wym. 4 x 5,2 cm.

Naczynie cylindryczne. Ornament składa się z umieszczonego przy wylewie dookólnego złożonego pasa, ograniczonego obustronnie emaliowaną bordiurą składającą się z kropek.

Zabytek jest przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie.

Literatura: niepublikowany.

398. Nysa, tablica 105 g-l

Fragmenty szklanicy zdobionej emaliami, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego wykonany techniką wydmuchu swobodnego; pęcherzyki gazowe, miejscowa korozja w postaci iryzującego nalotu; wym. 5,2 x 4,8 cm.

Naczynie cylindryczne. Ornament składa się z dookólnych pasów wykonanych emaliami w kolorach brązowym i żółtym, a także słabo zachowanych motywów w kolorze brązowym i czarnym (prawdopodobnie fragment orła).

Zabytek został odkryty pomiędzy ul. Bracką a południową pierzeją Rynku w wykopie I podczas prac wykopaliskowych w 1970 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/200).

Literatura: Krawczyk, Romiński 1999, ryc. 5 f; Krawczyk 2011, ryc. 4 g.

399. Wrocław, tablica 100 d

Fragmenty szklanicy zdobionej ażurowymi żeberkami, 2. połowa XIII – 1. połowa XIV w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego i transparentnego o niebieskiej barwie, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; pęcherzyki gazowe i smugi; wys. około 12 cm, szer. około 11 cm.

Naczynie na niskiej, okrągłej stopce, z brzuścem w przybliżeniu odwrotnie stożkowatym, krótką szyjką przechodzącą w rozchylony

wylew o zaokrąglonej krawędzi. Dno mocno wklęsłe, na którego zewnętrznej stronie jest zachowany ślad po przylepcu. Ornament składa się z sześciu natapianych pionowych żeberk na brzuścu, do których doklejono ażurowe taśmy naprzemiennie ze szkła bezbarwnego i niebieskiego. Ponadto karbowanie na stopce oraz dookoła niej w miejscu łączenia brzuśca z szyjką.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arach 93 (ćw. C), 31 (ćw. C), 82 (ćw. D), w jednostkach stratygraficznych 16, 22/19, 7 (?) podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nry inw. W-NT/701/11, W-NT/7112/11, W-NT/4433/11).

Literatura: Sasak, Sadowski, Siemianowska 2017, ryc. 1–7.

400. Wrocław, tablica 100 a

Szklanica zdobiona guzami, XV – 1. ćwierć XVI w.

Wyrób ze szkła transparentnego o niebieskawej barwie, wykonany techniką wydmuchu swobodnego, ubytek części wylewu, spękania; wys. 10,2 cm, szer. 7,1 cm, śr. wylewu 6,1 cm.

Naczynie typu *Krautstrunk*, na niskiej, okrągłej stopce, z beczułkowatym brzuścem, z krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o krawędzi zaokrąglonej i lekko nachylonej ku wnętrzu. Dno mocno wklęsłe, na którego zewnętrznej stronie jest zachowany ślad po przylepcu. Ornament składa się z wyciągniętych ku górze guzów na brzuścu, dookołnej nici szklanej na szyjce oraz karbowania na stopce.

Zabytek został odkryty na działce u zbiegu ul. Kazimierza Wielkiego, Szewskiej, Ofiar Oświęcimskich i Łaciarskiej, w obiekcie 34 podczas prac wykopaliskowych w 1994 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. MMW/A/11/94).

Literatura: Nowosielska 1998, ryc. 3 a; Biszkont 2005, tabl. 56 b, fot. 7; 2006, fot. na s. 85.

401. Wrocław, tablica 104

Fragmenty szklanicy malowanej emaliami, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego wykonany techniką wydmuchu swobodnego; pęcherzyki gazowe, wys. 18,5 cm, szer. 12,5 cm.

Naczynie w przybliżeniu cylindryczne na tzw. dzwonowatej stopce doklejonej do korpusu, której krawędzie zawinięte są do wewnątrz i sklezione ze ścianką. Na spodniej stronie dna jest zachowany ślad po przylepcu. Ornament składa się z przedstawień namalowanych farbami emaliowymi w kolorze białym, zielonym, żółtym i brązowym (część barw zmieniona). Główny motyw zdobniczy stanowi fragmentarycznie zachowana scena Zmartwychwstania, ukazująca Jezusa stojącego na płycie grobowej z proporcem w dłoni, w asyście pieszych i konnych strażników z bronią drzewcową. Ponadto motywy roślinne w tym konwalia majowa umieszczona pod wylewem nad poziomym pasem namalowanym pozłotą.

Zabytek został odkryty u zbiegu ul. Kuźnicznej, Uniwersyteckiej i pl. Uniwersyteckiego na działce 9, w sektorze III, w obiekcie 2 podczas prac wykopaliskowych w latach 2000–2001. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 819a).

Literatura: niepublikowany.

402. Wrocław, tablica 108 f

Fragment szklanicy z przedstawieniem kobiety, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; wys. 11,2 cm; szer. 6,5 cm.

Naczynie cylindryczne z ornamentem namalowanym emaliami w kolorze żółtym, białym i ugorowym. Główny motyw zdobniczy stanowi przedstawienie siedzącej nagiej kobiety (ugier) o blond włosach (żółty) owiniętych chustą opadającą na łono, przeglądającej się w lusterku trzymanym w lewej dłoni. Jest to prawdopodobnie alegoria cnoty. Ponadto poziomy żółty pas otoczony bordiurą z białych kropek.

Zabytek został odkryty w kwartale u zbiegu ul. św. Antoniego i Kazimierza Wielkiego w obiekcie 120 b. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu.

Literatura: Nowosielska 2004, ryc. 8.4.

403. Żagań, tablica 108 d

Szklanica zdobiona emaliami i pozłotą, koniec XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła transparentnego o jasnozielonej barwie, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; pęcherzyki gazowe, spękania i ubytki; wys. 16,1 cm, szer. 6,2 cm.

Naczynie cylindryczne na tzw. dzwonowatej stopce (zachowana fragmentarycznie). Na spodniej stronie stopki jest zachowany ślad po przylepcu. Ornament składa się z przedstawień namalowanych emaliami w kolorze zielonym, białym, żółtym, brązowym, czarnym

oraz pozłotą. Główny motyw zdobniczy stanowi wyobrażenie psa grającego na dudach (?) oraz innego zwierzęcia (niedźwiedzia?) grającego na szarpanym instrumencie strunowym. Ponadto przedstawienie konwalii, a także złożony pas zamknięty obustronnie kompozycją z połączonych kropek.

Zabytek został odkryty u zbiegu ul. Długiej i Warszawskiej, w wykopie I, na posesji 25, w obiekcie 10 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1996 r. Przechowywany w Muzeum Środkowego Nadodrza w Zielonej Górze z siedzibą w Świdnicy.

Literatura: Dziedzic *et al.* 2004, tabl. V.

404. Żagań, tablica 108 a

Szklanica zdobiona emaliami, około 1609 r.

Wyrób ze szkła transparentnego o jasnozielonej barwie, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; pęcherzyki gazowe, spękania i ubytki; wys. 17,8 cm, szer. 8,7 cm.

Naczynie cylindryczne, na okrągłej stopce, uformowanej z nawiniętej na korpus nici szklanej. Na spodniej stronie dna jest zachowany ślad po przylepcu. Ornament składa się z przedstawień wykonanych emaliami w kolorze białym, niebieskim, żółtym, brązowym i zielonym. Główny motyw zdobniczy stanowią herby związane z elektoratem Saksonii: w polu pierwszego skrzyżowane miecze nad którymi umieszczono inicjały księcia elektora saskiego „C·H·Z·S·C.” (Christian Herzog zu Sachsen Churfürst), w polu drugiego wieniec ruciany na tle pasów, ponad którym widać datę „1609”. Ponadto rzędy malowanych kropek poniżej wylewu i na stopce.

Zabytek został odkryty u zbiegu ul. Długiej i Warszawskiej, w wykopie I, na posesji 25, w obiekcie 10 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1996 r. Przechowywany w Muzeum Środkowego Nadodrza w Zielonej Górze z siedzibą w Świdnicy.

Literatura: Dziedzic *et al.* 2004, tabl. VI.

405. Żagań, tablica 108 b

Fragment szklancy zdobionej optycznie, koniec XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła transparentnego o jasnozielonej barwie, wykonany techniką wydmuchu swobodnego i w formie; wym. 3 x 3,6 cm.

Fragment brzośca szklancy cylindrycznej pokrytego od zewnątrz dookołnymi nićmi z natopionego szkła, które po przedmuchaniu w drucianej formie przybrały kształt kostek.

Zabytek został odkryty u zbiegu ul. Długiej i Warszawskiej, w wykopie I, na posesji 25, w obiekcie 10 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1996 r. Przechowywany w Muzeum Środkowego Nadodrza w Zielonej Górze z siedzibą w Świdnicy.

Literatura: Dziedzic *et al.* 2004, tabl. VIII.3.

406. Żagań, tablica 108 c

Fragment szklancy zdobionej natapianymi łezkami, koniec XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; wys. 10,5 cm, szer. 4 cm.

Naczynie na okrągłej stopce uformowanej z nawiniętej dookołnie nici szklanej, o korpusie lekko rozszerzającym się w stronę wylewu (niezachowany). Na spodniej stronie dna jest zachowany ślad po przylepcu. Ornament składa się z drobnych natapianych łezek szklanych.

Zabytek został odkryty u zbiegu ul. Długiej i Warszawskiej, w wykopie I, na posesji 25, w obiekcie 10 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1996 r. Przechowywany w Muzeum Środkowego Nadodrza w Zielonej Górze z siedzibą w Świdnicy.

Literatura: Dziedzic *et al.* 2004, tabl. VIII.1.

407. Żagań, tablica 108 e

Fragment szklancy zdobionej dookołnymi taśmami, koniec XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze szkła bezbarwnego, wykonany techniką wydmuchu swobodnego; wym. 0,7 x 5,2 cm.

Fragment korpusu zdobionego natapianą taśmą szklaną poprzecznie karbowaną stemplem obrotowym.

Zabytek został odkryty u zbiegu ul. Długiej i Warszawskiej, w wykopie I, na posesji 25, w obiekcie 10 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1996 r. Przechowywany w Muzeum Środkowego Nadodrza w Zielonej Górze z siedzibą w Świdnicy.

Literatura: Dziedzic *et al.* 2004, tabl. VIII.2.

8. Misy

8.1. Misy ceramiczne

408. Brzeg, tablica 109 f

Misa szklwiona z uchem, XVI w.

Wyrób z gliny o żółtawym przełamie i czerepie, schudzonej niewielką ilością drobno- i średnioziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 11 cm, szer. 21,2 cm.

Naczynie o rozchylonej ku górze ścianie, przechodzącej w wylew o zaokrąglonej krawędzi, z taśmowatym uchem doklejonym poniżej wylewu i powyżej dna. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci prostych smug. Wnętrze i wylew zostały od wewnątrz pokryte zielonym szkliwem (zacieki od zewnątrz). Ornament składa się z dookołnego wałka pod wylewem pokrytego motywem linii falistej.

Zabytek jest przechowywany w Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu (nr inw. MPŚ-A/I:237).

Literatura: niepublikowany.

409. Bytom, tablica 109 d

Misa, XV w.

Wyrób z gliny o pomarańczowawym przełamie i pomarańczowawo-popielatym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu uzupełnione gipsem, spękania; wys. 6,5 cm, szer. 13,4 cm.

Naczynie w przybliżeniu półkuliste, zakończone prostym wylewem o zaokrąglonej krawędzi. Dno płaskie, w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci dookołnych linii.

Zabytek został odkryty na pl. Grunwaldzkim podczas prac wykopaliskowych w 2004 r. Przechowywany w Muzeum Górnośląskim w Bytomiu (nr inw. MGB/A/179/1:2010).

Literatura: Podyma 2006.

410. Bytom, tablica 109 c

Misa szklwiona, XVI w.

Wyrób z gliny o jasnobieżowym przełamie i pomarańczowawym czerepie, schudzonej domieszką pyłastą i niewielką ilością drobnoziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu uzupełnione gipsem, spękania; wys. 8,1 cm, szer. 16 cm.

Naczynie o rozchylonej ku górze ścianie, zakończone rozchylonym wylewem o zaokrąglonej krawędzi. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci prostych i lekko zaokrąglonych smug. Wnętrze zostało pokryte bezbarwnym szkliwem.

Zabytek jest przechowywany w Muzeum Górnośląskim w Bytomiu.

Literatura: niepublikowany.

411. Głogów, tablica 109 a

Misa, XIV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie i szarym czerepie, schudzonej drobnoziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formując obtaczany; ubytki wylewu; wys. 12,7 cm, szer. 17 cm.

Naczynie o przewężonej części przydennej, baniastym brzuścu i krótkiej szyjce przechodzącej w rozchylony wylew z okapem. Dno płaskie, ze śladami podsypki i podważania. Ornament składa się motywu jodełki odcisniętego stemplem obrotowym na barku.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20, pomiędzy ul. Garncarską i Słodową, na posesji 5, w obiekcie 4 (studnia/kłoka) podczas prac wykopaliskowych w 1996 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5193/173).

Literatura: Czapla 1997.

412. Głogów, tablica 109 b

Misa uchata z dzióbkiem, XIV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie i szarym czerepie, schudzonej drobno- i średnioziarnistym piaskiem, wykonany na kole techniką ślizgowo-taśmową, formując obtaczany; spękania; wys. 13,5, szer. 23,5 cm.

Naczynie z baniastym brzuścem, krótką szyjką przechodzącą w rozchylony wylew o pogrubionym brzegu, z dwoma taśmowatymi

uchami doklejonymi do wylewu i w miejscu największej wydętości brzuśca. Dno lekko wypukłe. Ornament składa się z linii falistych na brzuścu, półokrągłych żłobków na barku oraz dołków palcowych na obu brzegach uch.

Zabytek został odkryty w kwartale przy skrzyżowaniu ul. Kotlarskiej z Długą, w wykopie Ie, w obiekcie 6 podczas prac wykopaliskowych w 2007 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 309).

Literatura: niepublikowany.

413. Głogów, tablica 115 a

Misa zdobiona rożkiem, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o jasnopomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki czerepu i spękania; wys. 6,5 cm, szer. 27,5 cm.

Naczynie z wyodrębnionym niewielkim lustrem, ze ścianką rozszerzającą się w stronę wylewu w kształcie profilowanej listwy. Dno płaskie, bez widocznych śladów odcinania. Wnętrze zostało pokryte bezbarwnym szkliwem (zacieki od zewnątrz). Ornament składa się z okręgów namalowanych angobą i w kolorze gliny naniesionych na dwubarwne pola oraz linii falistej wyrytej w angobie przed wylewem.

Zabytek został odkryty przy ul. Długiej, w wykopie IV, w obiekcie nr 34 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2015 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 300).

Literatura: niepublikowany.

414. Świdnica, tablica 109 e

Misa szkliwiona, XV w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej niewielką ilością drobnopiękistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki wylewu; wys. 7,5 cm, szer. 19,5 cm.

Naczynie o rozchylonej ku górze ściance, przechodzącej w ścięty do wnętrza wylew o zaokrąglonej krawędzi. Dno lekko wklęsłe, ze śladami podważania.

Zabytek został odkryty w wykopie przy pl. Grunwaldzkim 14 podczas prac wykopaliskowych w 2006 r. Przechowywany w Muzeum Dawnego Kupiectwa w Świdnicy.

Literatura: Karst 2009, ryc 4.5; Wachowski, Karst 2011.

8.2. MISY DREWNIANE

415. Bytom, tablica 123 a

Misa jednostronnie toczona, XIV w.

Wyrób z drewna wykonany na tokarce techniką toczenia i ciosania; ubytki i spękania, nadpalenie; wys. 4 cm, szer. 21,6 cm.

Naczynie o oktagonalnych krawędziach, od wewnątrz toczzone, od zewnątrz ciosane, zachowane połowicznie.

Zabytek został odkryty w Rynku, na stanowisku 2, w wykopie I podczas prac wykopaliskowych w 1993/94 r. Przechowywany w Muzeum Górnośląskim w Bytomiu (nr inw. MGB/A/1/531/01).

Literatura: niepublikowany.

416. Głogów, tablica 110 b

Misa klepkowa, 4. ćwierć XIII – 1. połowa XIV w.

Wyrób z drewna wykonany techniką ciosania i strugania; ubytki klepek i dna, spękania; wys. 6,8 cm, śr. dna 11,9 cm.

Naczynie składające się z jedenastu klepek rozszerzających się w stronę wylewu, związanych pierwotnie jedną opaską (częściowo zachowana). Zewnętrzna strona dna została ścięta.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20, pomiędzy ul. Garncarską i Słodową, na posesji 5, w obiekcie 6 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 1996 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5193/183).

Literatura: Czapla 1997.

417. Głogów, tablica 123 c

Misa jednostronnie toczona, XIV w.

Wyrób z drewna wykonany na tokarce techniką toczenia i ciosania; ubytki korpusu i spękania; szer. 25,5 cm.

Naczynie o oktagonalnych krawędziach, od wewnątrz toczne, od zewnątrz ciosane.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20, pomiędzy ul. Garncarską i Słodową, na posesji 5, w obiekcie 6 (studnia/kłosa) podczas prac wykopaliskowych w 1996 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5193/187a).

Literatura: Czapla 1997.

418. Głogów, tablica 111 a

Fragment misy obustronnie toczonej na stopce, XIV – XV w.

Wyrób z drewna wykonany na tokarce techniką toczenia; wys. 6,3 cm, szer. 9,5 cm.

Naczynie nieckowate na okrągłej stopce (zachowanych 6 fragmentów).

Zabytek został odkryty w kwartale A-20, pomiędzy ul. Garncarską i Słodową, na posesji 16, w obiekcie 5/7 podczas prac wykopaliskowych w 1998 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5207/107).

Literatura: niepublikowany.

419. Legnica, tablica 110 a

Misa klepkowa, koniec XIII – 1. połowa XIV w.

Wyrób z drewna wykonany techniką ciosania i strugania; ubytki klepek i dna, spękania; wys. 3,5 cm, szer. 20 cm, śr. dna 15,5 cm.

Naczynie składające się z siedmiu klepek rozszerzających się w stronę wylewu, związanych pierwotnie jedną opaską (częściowo zachowana). Zewnętrzna strona dna została ścięta. Na spodniej stronie dna i poniżej watora zachowały się ślady substancji smolistej.

Zabytek został odkryty w kwartale przy skrzyżowaniu ul. Szpitalnej i NMP 9, w obiekcie 4 podczas prac wykopaliskowych w 2005 r. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/3712).

Literatura: niepublikowany.

420. Legnica, tablica 111 b

Fragment misy obustronnie toczonej na stopce, koniec XIII – XIV w.

Wyrób z drewna wykonany na tokarce techniką toczenia; wys. 3 cm, szer. 14 cm.

Naczynie nieckowate na okrągłej stopce. Na wewnętrznej stronie dna została wyryta dookoła linia ryta, na spodniej stronie stopki znak (zachowany trójkąt i trzy skrzyżowane linie).

Zabytek został odkryty w kwartale przy skrzyżowaniu przy ul. Rosenbergów 16–20 podczas prac wykopaliskowych w 1986 r. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/2777).

Literatura: niepublikowany.

421. Legnica, tablica 123 e

Fragment misy toczonej, XIV – 1. połowa XV w.

Wyrób z drewna wykonany na tokarce techniką toczenia i ciosania; wys. około 4,5 cm, szer. 17,2 cm.

Naczynie grubościennie, o owalnej krawędzi, toczne obustronnie, z zachowanymi śladami ciosania od zewnątrz (prefabrykat?).

Zabytek został odkryty przy ul. Bankowej w studni podczas prac wykopaliskowych w 1969 r. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/936).

Literatura: niepublikowany.

422. Legnica, tablica 123 d

Misa jednostronnie toczona, koniec XIV – XV w.

Wyrób z drewna wykonany na tokarce techniką toczenia i ciosania; ubytki korpusu i spękania; wys. około 4,3 cm, szer. 25,7 cm.

Naczynie o owalnej krawędzi, od wewnątrz toczne, od zewnątrz ciosane. Ornament składa się z dwóch dookoła żłobków poniżej wylewu.

Zabytek został odkryty w kwartale przy skrzyżowaniu ul. Szpitalnej i NMP 9, w obiekcie 3 podczas prac wykopaliskowych poprzedzających budowę sklepu Megasam w 2005 r. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/3720).

Literatura: niepublikowany.

423. Nysa, tablica 110 c

Misa klepkowa, koniec XIII – 1. połowa XIV w.

Wyrób z drewna wykonany techniką ciosania i strugania; ubytki klepek i dna, spękania; wys. 5,5 cm, szer. 25,5 cm, śr. dna 14 cm.

Naczynie składające się z ośmiu klepek rozszerzających się w stronę wylewu, związanych pierwotnie dwiema opaskami (dolna częściowo zachowana).

Zabytek został odkryty przy narożniku ul. Kostrzewy (obecnie Celna) i K. Miarki, w wykopie I, w obiekcie 2 podczas prac wykopaliskowych w 1958 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (MNa/A/173/19).

Literatura: niepublikowany.

424. Nysa, tablica 111 d

Fragment misy obustronnie toczzonej na stopce, XIV w.

Wyrób z drewna wykonany na tokarce techniką toczenia; wys. 4 cm, szer. 15 cm.

Naczynie nieckowate, na okrągłej stopce, z okrągłym brzegiem.

Zabytek został odkryty przy zbiegu ul. Bp. Jarosława 2–4 i Tkackiej, w wykopie V, obiekcie 8 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/182/9).

Literatura: niepublikowany.

425. Wrocław, tablica 110 d

Misa klepkowa, 2. połowa XII – początek XIII w.

Wyrób z drewna wykonany techniką ciosania i strugania, ubytki i spękania klepek; wys. 7,3 cm, szer. 17,3 cm, śr. dna 12,4 cm.

Naczynie składające się z dziewięciu klepek rozszerzających się w stronę wylewu, związanych pierwotnie dwiema opaskami. Na wewnętrznej stronie dna i powyżej watora zachowały się ślady substancji smolistej.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 42 (ćw. A), w jednostce stratygraficznej 175 (kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/4609/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018a, ryc. 211.

426. Wrocław, tablica 110 e

Misa klepkowa, 2. połowa XII – początek XIII w.

Wyrób z drewna wykonany techniką ciosania i strugania; ubytki i spękania klepek; wys. 5,6 cm, szer. 18 cm, śr. dna 12 cm.

Naczynie składające się z sześciu klepek rozszerzających się w stronę wylewu, związanych pierwotnie dwoma opaskami. Zewnętrzna strona dna została ścięta. Na wewnętrznej stronie dna i powyżej watora zachowały się ślady substancji smolistej.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 84 (ćw. B/D), w jednostce stratygraficznej 552 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/11682/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018a, ryc. 211.

427. Wrocław, tablica 110 f

Misa klepkowa, 1. połowa XIII w.

Wyrób z drewna wykonany techniką ciosania i strugania; ubytki i spękania klepek; wys. 4,8 cm, szer. 15,4 cm, śr. dna 10,4 cm.

Naczynie składające się z ośmiu klepek rozszerzających się w stronę wylewu, związanych pierwotnie jedną opaską. Zewnętrzna strona dna została ścięta. Na wewnętrznej stronie dna i powyżej watora zachowały się ślady substancji smolistej.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 95 (ćw. D), w jednostce stratygraficznej 307 (warstwa użytkowa budynku) podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/5039/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018a, ryc. 211.

428. Wrocław, tablica 111 c

Misa obustronnie toczona na stopce, 1. połowa XIII w.

Wyrób z drewna wykonany na tokarce techniką toczenia; ubytki korpusu i spękania; wys. 4,3 cm, szer. 16,6 cm.

Naczynie nieckowate, na okrągłej stopce, z lekko rozchylonym wylewem o zaokrąglonym brzegu. Na wewnętrznej stronie ścianki dookólne linie ryte, na spodniej stronie stopki ryty znak składający się z czterech nachodzących na siebie kwadratów tworzących w centrum swastykę.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 95 (ćw. C), w jednostce stratygraficznej 307 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. 5041/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018a, ryc. 215.

429. Wrocław, tablica 123 f

Misa obustronnie toczona z uchwytami, 1. połowa XIV w.

Wyrób z drewna wykonany na tokarce techniką toczenia i strugania; ubytki korpusu i spękania; wys. 6,9 cm, szer. 18,5 cm.

Naczynie półkuliste, o okrągłym brzegu i pionowym wylewie, z trapezowatymi uchwytami (zachowane dwa). Ornament składa się z dwóch dookólnych żłobków wyrzniętych na zewnętrznej stronie ścianki.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 44 (ćw. C), w jednostce stratygraficznej 19 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/3085/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018a, ryc. 213.

9. PODKŁADKI I TALERZE**9.1. PODKŁADKI DREWNIANE****430. Nysa, tablica 122 a**

Podkładka obustronnie toczona, 2. połowa XIV – XV w.

Wyrób z drewna wykonany na tokarce techniką toczenia; wys. 0,85 cm, szer. 14 cm.

Naczynie owalne o nieco zagłębionej powierzchni wewnętrznej. Ornament składa się z dookólnych linii rytých przy krawędziach po obu stronach powierzchni.

Zabytek został odkryty przy ul. Jana Matejki 2–4, w wykopie IV, w obiekcie 2 (zasobnik) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/181/2).

Literatura: niepublikowany.

431. Wrocław, tablica 122 c

Podkładka obustronnie toczona, 1. połowa XIII w.

Wyrób z drewna wykonany na tokarce techniką toczenia; ubytki korpusu i spękania; wys. 3,2 cm, szer. 11,9 cm.

Naczynie o okrągłym brzegu i nieco zagłębionej powierzchni wewnętrznej. Ornament składa się z dookólnych linii rytých wewnątrz.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 86 (ćw. B), w jednostce stratygraficznej 16 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/10020/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018a.

432. Wschowa, tablica 122 b

Podkładka obustronnie toczona, XIV – XV w.

Wyrób z drewna wykonany na tokarce techniką toczenia; ubytki korpusu i spękania, ślady nadpalenia; szer. 16,9 cm.

Naczynie owalne o nieco zagłębionych obu powierzchniach. W części centralnej przewiercony otwór.

Zabytek został odkryty na terenie Starego Miasta w latach 70. XX w. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5244/1; MH/A/5244/3).

Literatura: niepublikowany.

9.2. TALERZE CERAMICZNE

433. Brzeg, tablica 112 a

Talerz zdobiony różkiem, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o żółto-beżowym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pylastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu, spękania; wys. 7,1 cm, szer. 29 cm.

Naczynie głębokie, z wyodrębnionym lustrem, ścianką i kołnierzem, zakończonym wylewem w kształcie pogrubionego wałka z brzegiem wyciągniętym ku górze. Dno w formie okrągłej stopki z pierścieniowatym brzegiem i śladami toczenia od zewnątrz. Wnętrze zostało pokryte bezbarwnym szkliwem ołowiowym. Ornament składa się z malowanych farbą żółtą, zieloną, brązową i białawą wzorów geometrycznych (linii, owali i trójkątów) i roślinnych. Główny motyw zdobniczy stanowi przedstawienie kwiatu w polu lustra.

Zabytek został odkryty przy ul. Dzierżonia 10–12 podczas prac wykopaliskowych w latach 2006–2007. Przechowywany w firmie ARCHGEO we Wrocławiu. Docelowo ma zostać przekazany Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu.

Literatura: Pankiewicz, Rodak 2017, ryc. 14 c; Rodak 2017, ryc. 13 d.

434. Brzeg, tablica 112 c

Talerz zdobiony różkiem, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o beżowo-szarym przełamie i beżowo-pomarańczowym czerepie, schudzonej domieszką pylastą (inkluzyje palonki?), wykonany na kole techniką toczenia; ubytek czerepu; wys. 3,6 cm, szer. około 14,5 cm.

Naczynie z wyodrębnionym lustrem, ścianką i kołnierzem, zakończonym wylewem w kształcie pogrubionego wałka. Dno płaskie, bez śladów odcinania. Wnętrze zostało pokryte bezbarwnym szkliwem ołowiowym. Ornament składa się z namalowanych farbą żółtą i zieloną ukośnych krzyży i znaków zbliżonych do litery v na polach pokrytych ciemnobrązową farbą.

Zabytek został odkryty przy ul. Dzierżonia 10–12, w wykopie I, w obiekcie 5 (kloaka) podczas prac wykopaliskowych w latach 2006–2007. Przechowywany w firmie ARCHGEO we Wrocławiu. Docelowo ma zostać przekazany Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu.

Literatura: Pankiewicz, Rodak 2017, ryc. 14 e; Rodak 2017, ryc. 13 c.

435. Brzeg, tablica 112 d

Fragment talerza zdobionego różkiem, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pylastą (inkluzyje palonki?), wykonany na kole techniką toczenia; wym. 7,2 x 8,5 cm.

Naczynie z wyodrębnionym lustrem, ścianką i kołnierzem, zakończonym wylewem w kształcie pogrubionego wałka z brzegiem wyciągniętym ku górze. Wnętrze zostało pokryte bezbarwnym szkliwem ołowiowym (zacieki na stronie zewnętrznej). Ornament składa się z umieszczonego na brązowym polu kołnierza motywu siatki i kropek kropek, namalowanych farbą białawą i zieloną.

Zabytek został odkryty przy ul. Dzierżonia 10–12, w wykopie I, w obiekcie 5 (kloaka) podczas prac wykopaliskowych w latach 2006–2007. Przechowywany w firmie ARCHGEO we Wrocławiu. Docelowo ma zostać przekazany Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu.

Literatura: Pankiewicz, Rodak 2017, ryc. 14 d; Rodak 2017.

436. Brzeg, tablica 112b

Talerz zdobiony różkiem, XVII w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie i żółtawym czerepie, schudzonej domieszką pylastą (nieliczne inkluzyje kwarcu), wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu, spękania; wys. 5,7 cm, szer. 23,5 cm.

Naczynie z wyodrębnionym lustrem, ścianką i kołnierzem, zakończonym wylewem w kształcie pogrubionego wałka. Dno w formie okrągłej stopki z pierścieniowatym brzegiem i śladami toczenia od zewnątrz. Wnętrze zostało pokryte angobą (zacieki od zewnątrz). Ornament składa się z namalowanych niebieską farbą dookołnych linii i motywów roślinnych, pokrytych bezbarwnym szkliwem ołowiowym.

Zabytek został odkryty przy ul. Dzierżonia 10–12 podczas prac wykopaliskowych w latach 2006–2007. Przechowywany w firmie ARCHGEO we Wrocławiu. Docelowo ma zostać przekazany Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu.

Literatura: Pankiewicz, Rodak 2017, ryc. 14 b; Rodak 2017, ryc. 13 e.

437. Głogów, tablica 115 b

Talerz zdobiony różkiem, 2. połowa XVI – początek XVII w.

Wyrób z gliny o jasnopomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek korpusu; wys. 4,5 cm, szer. 18 cm.

Naczynie z wyodrębnionym lustrem, ścianką, kołnierzem i wylewem zakończonym profilowanym wałeczkiem, na dnie zachowane ślady odcinania w postaci słabo zachowanych zaokrąglonych smug. Czerep od zewnątrz został pokryty bezbarwnym szkliwem ołowiowym. Ornament składa się z dookólnych linii, podwójnych kresek i motywu jodełki namalowanych białawą, zieloną i brązową farbą.

Zabytek został odkryty przy ul. Długiej, w wykopie IV, w obiekcie 39 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2015 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 351).

Literatura: niepublikowany.

438. Głogów, tablica 120 a

Talerz szklwiony, 2. połowa XVI – początek XVII w.

Wyrób z gliny o białawo-pomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą i niewielką ilością drobnopiękistego piasku (większe inkluzje kwarcu), wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu uzupełnione gipsem, spękania; wys. 7,5 cm, szer. 25,3 cm.

Naczynie głębokie z wyodrębnionym lustrem, kołnierzem i wałeczkowatym wylewem. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci zaokrąglonych smug. Wnętrze zostało pokryte transparentnym szkliwem w kolorze zielonym o opalizującym odcieniu (zacieki od zewnątrz). Ornament składa się z wyrytych przed wypałem linii falistych i okręgów.

Zabytek został odkryty przy ul. Długiej, w wykopie IV, w obiekcie 39 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2015 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 333).

Literatura: niepublikowany.

439. Głogów, tablica 112 f

Fragment talerza zdobionego różkiem, 4. ćwierć XVI w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 5,8 x 11,2 cm.

Naczynie płytke z wyodrębnionym lustrem, ścianką i kołnierzem. Ornament składa się z motywów namalowanych podszkliwnie ciemnobrązową, żółtą i zieloną farbą. Główny motyw zdobniczy stanowi przedstawienie niezidentyfikowanego zwierzęcia (jelenia?), pod którym umieszczono datę „158?”. Ponadto dookólne linie, owale oraz ukośne kreski.

Zabytek został odkryty w kwartale A-15/A-16, pomiędzy ul. Kotlarską i Słodową, na posesji 1, w pomieszczeniu 1, w obiekcie 1 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 2000 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5235/55).

Literatura: niepublikowany.

440. Głogów, tablica 112 e

Fragment talerza zdobionego różkiem, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o przełamie i czerepie pomarańczowym, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 6 x 4,8 cm.

Naczynie płytke, z wyodrębnionym lustrem, ścianką i kołnierzem, zakończonym wylewem w kształcie pogrubionego wałka. Wnętrze zostało pokryte bezbarwnym szkliwem ołowiowym. Ornament składa się z motywów namalowanych podszkliwnie żółtą farbą. Główny motyw zdobniczy stanowi przedstawienie ptaka. Ponadto dookólna linia poniżej krawędzi wylewu.

Zabytek został odkryty w kwartale A-15/A-16, pomiędzy ul. Kotlarską i Słodową, na posesji 1, w pomieszczeniu 1, w obiekcie 1 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 2000 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5235/55).

Literatura: niepublikowany.

441. Głogów, tablica 113 a

Talerz zdobiony różkiem, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o beżowo-pomarańczowym przełamie i czerwonym czerepie, schudzonej domieszką pyłastą i niewielką ilością

drobnoziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu i spękania; wys. 5 cm, szer. 16 cm.

Naczynie głębokie, z wyodrębnionym lustrem, ścianką i kołnierzem, zakończonym wylewem w kształcie pogrubionego wałka. Dno płaskie, bez śladów odcinania. Wnętrze pokryte transparentnym szkliwem o lekko zielonej barwie (zacieki od zewnątrz). Ornament składa się z żółtawych pasów, kropek i fal namalowanych podszkliwnie na brązowym polu.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 6 a.

442. Głogów, tablica 113 b

Talerz zdobiony różkiem, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą i niewielką ilością drobnoziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu, spękania, korozja w postaci nalotu; wys. 3,5 cm, szer. 15 cm.

Naczynie z wyodrębnionym lustrem, ścianką i kołnierzem, zakończonym wylewem w kształcie profilowanego wałeczka z okapem. Dno płaskie, bez śladów odcinania. Wnętrze zostało pokryte bezbarwnym szkliwem. Ornament składa się z wzorów i przedstawień namalowanych podszkliwnie białawą i zieloną farbą. Główny motyw zdobniczy stanowi przedstawienie ptaka w polu lustra. Ponadto krzyże, kropki i koła na polach wypełnionych brązową farbą.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 6 b.

443. Głogów, tablica 115 c

Talerz zdobiony różkiem, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o jasnopomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu, spękania, korozja w postaci nalotu i opalizacji szkliwa; wys. 7 cm, szer. 25,5 cm.

Naczynie głębokie z wyodrębnionym lustrem, ścianką, kołnierzem i wylewem zakończonym listwą. Dno płaskie, bez śladów odcinania. Wnętrze zostało pokryte bezbarwnym szkliwem. Ornament składa się z namalowanych podszkliwnie żółtawych, dookołnych pasów, a także namalowanych na brązowych polach trójkątów, zdwojonych krzyży oraz eliptycznych plam, wykonanych żółtawą oraz zieloną farbą.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 6 c.

444. Głogów, tablica 113 d

Fragment talerza zdobionego różkiem, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o pomarańczowo-beżowym przełamie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; korozja; śr. wylewu około 25 cm.

Naczynie z wyodrębnionym lustrem, ścianką, kołnierzem i wylewem zakończonym listwą. Ornament składa się z niezidentyfikowanych motywów naniesionych różkiem na brązowe tło.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 6 d.

445. Głogów, tablica 113 e

Fragmenty talerza zdobionego różkiem, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o jasnopomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą i niewielką ilością drobnoziarnistego piasku; wys. 3,5 cm, śr. wylewu 15 cm.

Naczynie z wyodrębnionym lustrem, ścianką, kołnierzem i wylewem zakończonym listwą. Wnętrze zostało pokryte bezbarwnym szkliwem ołowiowym. Centralny motyw stanowi częściowo zachowany wzór roślinny wykonany białawą i zieloną farbą, ponadto rzędy dookołnych żółtawych pasów oraz zielone koła, krzyże i białawe kropki naniesione na brązowe pola.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kloaka) podczas prac

wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 6 e.

446. Głogów, tablica 113 f

Talerz zdobiony różkiem, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o jasnopomarańczowym przełamie, schudzonej domieszką pyłastą (nieliczne inkluzje kwarcu), wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu, spękania, korozja w postaci nalotu; wys. 6,5 cm, szer. 32 cm.

Naczynie głębokie, z wyodrębnionym lustrem, kołnierzem i wylewem zakończonym profilowanym wałeczkiem, rozchylonym na zewnątrz i przyklejonym do zewnętrznej strony ścianki. Ornament składa się z rzędów przecinających się linii tworzących motyw sieci oraz kółek namalowanych zieloną farbą na czarnym tle. Zdobienie lustra niezachowane.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kłoka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 106 f.

447. Głogów, tablica 113 g

Talerz zdobiony różkiem, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o jasnopomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek korpusu, spękania; wys. 4,1 cm, szer. 16,2 cm.

Naczynie z wyodrębnionym lustrem, ścianką, kołnierzem i wylewem w kształcie profilowanej listwy. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci słabo widocznych zaokrąglonych smug. Wnętrze zostało pokryte bezbarwnym szkliwem ołowiowym (zacieki od zewnątrz). Ornament składa się z owali i krzyży namalowanych białawą i zieloną farbą na ciemnobrązowych polach zamkniętych białawymi okręgami.

Zabytek został odkryty przy ul. Długiej, w wykopie IV, w obiekcie 41 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 2015 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 382).

Literatura: niepublikowany.

448. Głogów, tablica 114a

Talerz zdobiony różkiem, 4 ćwierć XVI – 1 ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o jasnopomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu uzupełnione gipsem, spękania; wys. 6,5, szer. 27,2 cm.

Naczynie głębokie, z wyodrębnionym lustrem, ścianką, kołnierzem i wylewem zakończonym profilowanym wałeczkiem, rozchylonym na zewnątrz i dociśniętym do kołnierza. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci prostych smug ułożonych pod różnymi kątami. Wnętrze zostało pokryte bezbarwnym szkliwem ołowiowym (zacieki od zewnątrz). Ornament składa się z namalowanej białawą i zieloną farbą spiralnej linii umieszczonej w centralnej części, przedstawień ptaków, kwiatów oraz motywów złożonych z kropek i linii na brązowych polach.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kłoka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 7 a.

449. Głogów, tablica 114 b

Talerz zdobiony różkiem, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o jasnopomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu częściowo uzupełnione gipsem, spękania; wys. 8 cm, szer. 36 cm.

Naczynie głębokie, z wyodrębnionym lustrem, ścianką, kołnierzem i wylewem zakończonym profilowanym wałeczkiem. Dno płaskie, z śladami odcinania w postaci słabo widocznych półkolistych smug. Wnętrze zostało pokryte bezbarwnym szkliwem ołowiowym (zacieki od zewnątrz). Ornament składa się z namalowanych białawą, zieloną i brązową farbą przedstawień: postaci męskiej w stroju z bufiastymi rękawami w nakryciu głowy, jeleni, roślin i motywów złożonych z kresek na brązowym tle oraz dookołnych linii.

Zabytek został odkryty po północnej stronie Rynku przy skrzyżowaniu ul. Rynek i Młyńskiej, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kłoka) podczas prac wykopaliskowych w 2010 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: Pogorzelski, Szajt 2016, ryc. 7 b.

450. Głogów, tablica 113 c

Talerz zdobiony różkiem, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o jasnopomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek czerepu, korozja w postaci nalotu; wys. 4,3 cm, szer. 21,5 cm.

Naczynie z wyodrębnionym lustrem, ścianką, kołnierzem i wylewem w kształcie wyciągniętego do góry i pogrubionego wałeczka. Dno płaskie, bez śladów odcinania. Wnętrze zostało pokryte bezbarwnym szkliwem ołowiowym. Główny motyw zdobniczy stanowi przedstawienie ptaka w polu lustra, namalowane białą farbą. Ponadto okręgi, koła, kropki i motyw meandra w ciemnobrązowych i niezamalowanych polach naniesione białawą i zieloną farbą.

Zabytek został odkryty przy ul. Długiej, w wykopie IV, w obiekcie 34 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 2015 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 292).

Literatura: niepublikowany.

451. Głogów, tablica 120 b

Talerz szklwiony, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o jasnobieżowym przełamie i pomarańczowym czerepie, schudzonej domieszką pyłastą (inkluzyje kwarcu), wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu i spękania; wys. 5,8 cm, szer. 21 cm.

Naczynie głębokie, z wyodrębnionym lustrem, ścianką, kołnierzem i wylewem zakończonym profilowaną listwą. Wnętrze zostało pokryte jasnożółtym szkliwem (zacieki od zewnątrz). Dno płaskie, bez śladów odcinania.

Zabytek został odkryty w kwartale przy ul. Długiej, w wykopie IV, w obiekcie 34 podczas prac wykopaliskowych w 2015 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 287).

Literatura: niepublikowany.

452. Głogów, tablica 116 a

Talerz zdobiony różkiem, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o jasnopomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą i niewielką ilością drobnziarnistego piasku (inkluzyje kwarcu), wykonany na kole techniką toczenia; ubytek korpusu uzupełniony gipsem, spękania, korozja; wys. 4,6 cm, szer. 20 cm.

Naczynie z wyodrębnionym lustrem, ścianką, kołnierzem i wylewem w kształcie profilowanej listwy. Dno płaskie, bez śladów odcinania. Wnętrze zostało pokryte bezbarwnym szkliwem ołowiowym (zachowane częściowo). Główny motyw zdobniczy stanowi przedstawienie ptaka w polu lustra. Ponadto okręgi, krzyże i kółka namalowane białawą farbą na ciemnobrązowych polach (kolory częściowo wypłowiały).

Zabytek został odkryty na Ostrowie Tumskim w wykopie Vb, w obiekcie 1 (rów) podczas prac wykopaliskowych w 1992 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5161/25).

Literatura: Hendel 1995.

453. Głogów, tablica 116 b

Talerz zdobiony różkiem, XVII w.

Wyrób z gliny o białawo-beżowym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą (nieliczne inkluzyje kwarcu), wykonany na kole techniką toczenia; spękania, korozja; wys. 5,5 cm, szer. 28 cm.

Naczynie z wyodrębnionym lustrem, ścianką, kołnierzem i wylewem w kształcie wyciągniętego ku górze i pogrubionego wałeczka. Dno w formie okrągłej stopki, bez śladów odcinania, otoczone pierścieniem. Wnętrze zostało pokryte angobą oraz bezbarwnym szkliwem ołowiowym (zacieki od zewnątrz). Ornament składa się z okręgów namalowanych zieloną farbą, a także motywu jodełki naniesionego farbą zieloną i czerwoną. Przedstawienia na lustrze są nieczytelne.

Zabytek został odkryty na Ostrowie Tumskim w wykopie Vb, w obiekcie 1 (rów) podczas prac wykopaliskowych w 1992 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5161/36).

Literatura: Hendel 1995.

454. Głogów, tablica 121 a

Talerz zdobiony różkiem, XVII w.

Wyrób z gliny o białawym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu uzupełnione gipsem, spękania; wys. 2 cm, szer. 23,5 cm.

Naczynie płytkie, z wyodrębnionym lustrem, ścianką, kołnierzem i wałeczkowatym wylewem. Dno płaskie, bez śladów odcinania. Wnętrze zostało pokryte bezbarwnym szkliwem ołowiowym (zacieki od zewnątrz). Główny motyw zdobniczy stanowi przedstawienie stylizowanego kwiatu i owoców w polu lustra, namalowanego czerwoną, niebieską i zieloną farbą. Ponadto okręgi, ukośne kreski i krzyżyki naniesione tymi samymi kolorami oraz linia falista wyrzyta przy wylewie.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20, pomiędzy ul. Garncarską i Słodową, na posesji 20, w pomieszczeniu 3, w obiekcie 1 podczas prac wykopaliskowych w 1998 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5208/38/6).

Literatura: niepublikowany.

455. Głogów, tablica 121 b

Talerz zdobiony różkiem, XVII w.

Wyrób z gliny o białawym przełamie i białawo-beżowym czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu uzupełnione gipsem, spękania; wys. 7,5 cm, szer. 31,5 cm.

Naczynie głębokie, z wyodrębnionym niewielkim lustrem, ścianką, kołnierzem i wylewem w kształcie profilowanej listwy. Dno płaskie, bez śladów odcinania. Wnętrze zostało pokryte bezbarwnym szkliwem ołowiowym. Ornament składa się z motywów namalowanych czerwoną, niebieską i zieloną farbą. W polu lustra znajdują się romby, pomiędzy którymi umieszczono po cztery kropki, ponadto na ściance naniesiono stylizowane przedstawienia roślinne, okręgi i linię falistą.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20, pomiędzy ul. Garncarską i Słodową, na posesji 20, w pomieszczeniu 3, w obiekcie 1 podczas prac wykopaliskowych w 1998 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5208/38/5).

Literatura: niepublikowany.

456. Głogów, tablica 121 c

Talerz zdobiony różkiem, XVII w.

Wyrób z gliny o białawym przełamie i białawo-beżowym czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu uzupełnione gipsem, spękania; wys. 7,5 cm, szer. 34,5 cm.

Naczynie głębokie, z wyodrębnionym niewielkim lustrem, ścianką, kołnierzem i wylewem w kształcie profilowanej listwy. Dno płaskie, bez śladów odcinania. Wnętrze zostało pokryte bezbarwnym szkliwem ołowiowym (zacieki od zewnątrz). Główny motyw zdobniczy stanowią stylizowane przedstawienia roślin namalowanych czerwoną, niebieską i zieloną farbą. Ponadto okręgi, kreski i krzyżyki namalowane tymi samymi kolorami (przedstawienia częściowo rozmazane).

Zabytek został odkryty w kwartale A-20, pomiędzy ul. Garncarską i Słodową, na posesji 20, w pomieszczeniu 3, w obiekcie 1 podczas prac wykopaliskowych w 1998 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5208/38/2).

Literatura: niepublikowany.

457. Głogów, tablica 121 d

Talerz zdobiony różkiem, XVII w.

Wyrób z gliny o białawym przełamie i białawo-beżowym czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu uzupełnione gipsem, spękania; wys. 7,5 cm, szer. 33,6 cm.

Naczynie głębokie, z wyodrębnionym niewielkim lustrem, ścianką, kołnierzem i wylewem w kształcie profilowanej listwy. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci słabo zachowanych prostych smug. Wnętrze zostało pokryte bezbarwnym szkliwem ołowiowym (zacieki od zewnątrz). Główny motyw zdobniczy stanowią stylizowane przedstawienia roślin namalowanych czerwoną, niebieską i zieloną farbą. Ponadto okręgi akcentujące poszczególne partie wyrobu.

Zabytek został odkryty w kwartale A-20, pomiędzy ul. Garncarską i Słodową, na posesji 20, w pomieszczeniu 3, w obiekcie 1 podczas prac wykopaliskowych w 1998 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5208/38/3).

Literatura: niepublikowany.

458. Jelenia Góra, tablica 118 h

Fragment talerza zdobionego różkiem, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób wykonany na kole techniką toczenia; wym. 12,8 x 5,6 cm.

Część kołnierza i krawędzi wylewu. Brak szkliwa. Ornament składa się z krzyży i kropek oraz biegnącego jelenia namalowanych jasnożółtą farbą na brązowym polu.

Zabytek został odkryty podczas prac wykopaliskowych w 1938 r. Zaginiony.

Literatura: Schmidt 1938, Abb. 1.

459. Legnica, tablica 117 a

Talerz zdobiony różkiem, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o pomarańczowawym przełame i pomarańczowawo-szarym czerepie, schudzonej domieszką pyłastą (inkluzyje kwarcu), wykonany na kole techniką toczenia; ubytek korpusu; wys. 4 cm, szer. 16 cm.

Naczynie z wyodrębnionym lustrem, ścianką, kołnierzem i wylewem w kształcie profilowanej listwy. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci słabo widocznych prostych smug. Wnętrze zostało pokryte bezbarwnym szkliwem ołowiowym (zacieki od zewnątrz). Ornament składa się z ukośnych kresek, owali i figur przypominających stylizowane serce namalowanych białawą i zieloną farbą na brązowych polach. Ponadto białawe okręgi w polu lustra.

Zabytek został odkryty na działce 761/1, w rowie IV, w obiekcie 7 podczas prac wykopaliskowych w 1999 r. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. pol. 9/99).

Literatura: niepublikowany.

460. Legnica, tablica 117 b

Talerz szkliwiony, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o pomarańczowawym przełame i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu i spękania; wys. 3,5 cm, szer. 13,4 cm.

Naczynie z wyodrębnionym lustrem, ścianką, kołnierzem i wylewem w kształcie profilowanej listwy. Dno płaskie, bez śladów odcinania. Wnętrze zostało pokryte angobą oraz brązowo-bordowymi plamami tworzącymi ornament, a następnie pokryte bezbarwnym szkliwem ołowiowym (zacieki od zewnątrz).

Zabytek został odkryty na działce 761/1, w wykopie II, na posesji 6, w warstwie IV podczas prac wykopaliskowych w 1997 r. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/242).

Literatura: niepublikowany.

461. Nysa, tablica 120 c

Talerz szkliwiony, 2. połowa XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełame, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu uzupełnione gipsem, spękania; wys. 8 cm, szer. 31 cm.

Naczynie głębokie, z wyodrębnionym lustrem, kołnierzem i wylewem w kształcie profilowanej listwy. Dno płaskie, ze śladami odcinania w postaci słabo widocznych prostych smug. Wnętrze zostało pokryte zielonym transparentnym szkliwem. Ornament składa się z dookołnych wałeczków na kołnierzu.

Zabytek został odkryty na terenie Nowego Miasta podczas prac wykopaliskowych w latach 1958–1964. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/202/11).

Literatura: niepublikowany.

462. Nysa, tablica 120 d–e

Talerz zdobiony nakładkami, 2. połowa XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełame i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu uzupełnione gipsem, spękania; wys. 5,2 cm, szer. 25,4 cm.

Naczynie głębokie, z wyodrębnionym lustrem, ścianką, kołnierzem i wylewem w kształcie profilowanej listwy. Dno płaskie, bez śladów odcinania. Wnętrze zostało pokryte brązowo-zielonkawym transparentnym szkliwem. Ornament składa się z nakładkowych medalionów na kołnierzu przedstawiających konia przywiązanego do drzewa. Ponadto na ścianie zostały wyciśnięte od zewnątrz guzy.

Zabytek został odkryty przy ul. Bolesława Krzywoustego 6–10, w wykopie VIII podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/185/5).

Literatura: niepublikowany.

463. Nysa, tablica 117 c

Talerz zdobiony różkiem, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o jasnopomarańczowo-beżowym przełamie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu uzupełnione gipsem, spękania; wys. 7,4 cm, szer. 30 cm.

Naczynie głębokie, z wyodrębnionym lustrem, ścianką, kołnierzem i wylewem w kształcie profilowanej listwy. Dno płaskie, bez śladów odcinania. Wnętrze zostało pokryte bezbarwnym szkliwem ołowiowym. Główny motyw zdobniczy stanowi przedstawienie dwóch ptaków namalowanych białawą i zieloną farbą. Ponadto wzory geometryczne wymalowane tymi samymi kolorami na ciemnobrązowych polach oraz białawe okręgi.

Zabytek został odkryty przy ul. Chopina 6–9, w wykopie III, w obiekcie 8 (kloaka?) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/180/8/15).

Literatura: Tondera 1966, tabl. 1 b.

464. Nysa, tablica 118 a

Fragment talerza zdobionego różkiem, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o pomarańczowawym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 12,3 x 16,5 cm.

Część lustra i ścianki pokryta od zewnątrz bezbarwnym szkliwem ołowiowym. Główny motyw zdobniczy stanowi przedstawienie jelenia na lustrze (zachowane we fragmencie) namalowane białawą farbą. Ponadto pionowe kreski i znaki zbliżone wyglądem do ułożonej poziomo litery „v”, namalowane białawą i zieloną farbą na ciemnobrązowym polu oraz białawe okręgi.

Zabytek został odkryty przy ul. Bolesława Krzywoustego 6–10, w wykopie VIII, w obiekcie 4 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/185/4).

Literatura: niepublikowany.

465. Nysa, tablica 118 b–c

Fragmenty talerza zdobionego różkiem, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o pomarańczowawym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 9,8 x 9,2 cm.

Część ścianki, kołnierza i wylewu w kształcie profilowanej listwy, pokryte od zewnątrz bezbarwnym szkliwem ołowiowym. Ornament składa się z przedstawień jelenia, stylizowanych motywów roślinnych i geometrycznych namalowanych białawą i zieloną farbą na ciemnobrązowym polu oraz białawych okręgów.

Zabytek został odkryty przy ul. Bolesława Krzywoustego 6–10, w wykopie VIII, w obiekcie 4 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/185/4).

Literatura: niepublikowany.

466. Nysa, tablica 118 d

Fragment talerza zdobionego różkiem, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o pomarańczowawym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 14,5 x 11,4 cm.

Fragment ścianki, kołnierza i wylewu w kształcie profilowanej listwy, pokryty od wewnątrz bezbarwnym szkliwem ołowiowym. Ornament składa się z okręgów, linii falistych i poziomych kresek wyrytych w angobie przed osuszeniem.

Zabytek został odkryty przy ul. Bolesława Krzywoustego 6–10, w wykopie VIII, w obiekcie 1 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/185/1).

Literatura: niepublikowany.

467. Nysa, tablica 118 e–f

Fragmenty talerza zdobionego różkiem, koniec XVI – 3. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o pomarańczowawym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 11,8 x 15 cm.

Część lustra, ścianki, kołnierza i wylewu w kształcie pogrubionego wałka, pokryte od wewnątrz bezbarwnym szkliwem ołowiowym,

wnętrze lustra angobowane. Ornament składa się z motywu meandra, kropek i pionowych kresek namalowanych białawą i zieloną farbą na ciemnobrązowym polu kołnierza.

Zabytek został odkryty przy ul. J. Matejki 2–3, w wykopie IV, w obiekcie 2 (kamienna studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/181/4).

Literatura: niepublikowany.

468. Nysa, tablica 118 g

Fragment talerza zdobionego różkiem, koniec XVI – 3. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o jasnobieżowym przełamie, schudzonej domieszką pyłastą i niewielką ilością drobnziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 9,5 x 12,1 cm.

Część ścianki, kołnierza i wylewu w kształcie pogrubionego wałka wyciągniętego ku górze. Czerep od wewnątrz został pokryty angobą i bezbarwnym szkliwem ołowiowym. Ornament składa się z motywu rybiej łuski wypełnionej kropkami oraz dookólnych linii namalowanych podszkliwnie farbami w kolorze pomarańczowym i czarnym.

Zabytek został odkryty przy ul. F. Chopina 6–9, w wykopie III, w obiekcie 1 (studnia/kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/180/1).

Literatura: niepublikowany.

469. Świdnica, tablica 118 i

Fragmety talerza zdobionego różkiem, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 15,5 x 10,8 cm.

Część lustra, ścianki, kołnierza i wylewu w kształcie pogrubionego wałka wyciągniętego ku górze, pokryte od wewnątrz bezbarwnym szkliwem ołowiowym. Główny motyw zdobniczy stanowi przedstawienie jelenia namalowane białawą farbą na lustrze. Ponadto napis, kropki i znaki przypominające literę „v” namalowane w brązowych polach ograniczonych dookólnymi liniami.

Zabytek został odkryty na terenie zamku (?). Przechowywany w Muzeum Dawnego Kupiectwa w Świdnicy.

Literatura: niepublikowany.

470. Wrocław, tablica 119 a

Talerz zdobiony różkiem, około 1579 r.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek kołnierza i spękania, nalot; wys. 6 cm, szer. 31,5 cm.

Naczynie z wyodrębnionym lustrem, ścianką, kołnierzem i wylewem w kształcie wałka z podniesionym brzegiem. Dno płaskie, bez śladów odcinania. Czerep od wewnątrz został pokryty bezbarwnym szkliwem ołowiowym (zacieki od zewnątrz). Ornament składa się z przedstawień w kolorach białawym i zielonym namalowanych podszkliwnie na czerepie oraz brązowym tle. Główny motyw zdobniczy stanowi wyobrażenie jelenia oraz data „1579”. Ponadto ptaki, motywy roślinne i geometryczne.

Zabytek został odkryty przy ul. św. Antoniego, w obiekcie 42 podczas prac wykopaliskowych w latach 1995–1997. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. MMW/A/DP/39).

Literatura: Szwed 1998, tabl. 55, fot. 1; 2004, ryc. 8, tabl. 14.1.

471. Wrocław, tablica 119 b

Talerz zdobiony różkiem, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytki korpusu i spękania, nalot; wys. 5 cm, szer. 23 cm.

Naczynie z wyodrębnionym lustrem, ścianką, kołnierzem i wylewem w kształcie wałka z podniesionym brzegiem. Dno płaskie, bez śladów odcinania. Czerep od wewnątrz został pokryty bezbarwnym szkliwem ołowiowym (zacieki od zewnątrz). Ornament składa się z przedstawień w kolorach białawym i zielonym namalowanych podszkliwnie na czerepie oraz brązowym podkładzie. Główny motyw zdobniczy stanowi wyobrażenie jelenia w polu lustra. Ponadto ptaki, motywy roślinne i geometryczne.

Zabytek został odkryty przy ul. św. Mikołaja, 22 w jednostce stratygraficznej 9 podczas prac wykopaliskowych w 2000 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu.

Literatura: niepublikowany.

472. Wrocław, tablica 118 k

Fragment talerza zdobionego rożkiem, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pylastą, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 5,5 x 15,2 cm.

Część kołnierza i wylewu w kształcie pogrubionego wałeczka. Czerep od wewnątrz został pokryty bezbarwnym szkliwem ołowiowym. Ornament składa się z wzorów namalowanych farbami w kolorze białawym i zielonym.

Zabytek został odkryty na Ostrowie Tumskim przy ul. Katedralnej 4 (w pobliżu kościoła św. Piotra i Pawła) podczas prac wykopaliskowych w latach 2009–2010. Przechowywany w Instytucie Archeologii UW (nr inw. 578a/09).

Literatura: Mackiewicz 2012, ryc. 11 e.

473. Wrocław, tablica 118 j

Fragment talerza zdobionego rożkiem, koniec XVI – 3. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełamie i czerepie, schudzonej domieszką pylastą, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 7,5 x 8,6 cm.

Naczynie z wyodrębnionym lustrem, ścianką, kołnierzem i wylewem w kształcie wałeczka z podniesionym brzegiem. Czerep od wewnątrz został pokryty bezbarwnym szkliwem ołowiowym. Ornament składa się z kropek, kółek, znaków przypominających literę „v” w kolorach białawym i zielonym, namalowanych podszkliwnie na czerepie oraz czarnym tle.

Zabytek został odkryty na Ostrowie Tumskim przy ul. Katedralnej 4 (w pobliżu kościoła św. Piotra i Pawła) podczas prac wykopaliskowych w latach 2009–2010. Przechowywany w Instytucie Archeologii UW (nr inw. 578a/09).

Literatura: Mackiewicz 2012, ryc. 11 a.

9.3. TALERZE DREWNIANE

474. Legnica, tablica 124 a

Talerz obustronnie toczony, koniec XIV – XV w.

Wyrób z drewna wykonany na tokarce techniką toczenia; ubytki korpusu i spękania, nadpalenia; wys. 5,5 cm, szer. 27 cm.

Naczynie półkolistе z wywiniętym na zewnątrz wylewem, zachowane połowicznie.

Zabytek został odkryty w kwartale przy skrzyżowaniu ul. Szpitalnej i NMP 9, w obiekcie 4 podczas prac wykopaliskowych w 2005 r. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/3720).

Literatura: niepublikowany.

475. Nysa, tablica 124 b

Talerz obustronnie toczony, XIV – 1. połowa XV w.

Wyrób z drewna wykonany na tokarce techniką toczenia; ubytki korpusu i spękania; wys. około 5 cm, szer. 28,2 cm.

Naczynie półkolistе z wywiniętym na zewnątrz wylewem, zachowane połowicznie (druga połowa widoczna na zdjęciu to odbicie lustrzane).

Zabytek został odkryty przy zbiegu ul. Bp. Jarosława i Tkackiej 2–4, w wykopie V, obiekcie 8 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/182/8/2275).

Literatura: niepublikowany.

476. Wrocław, tablica 124 f

Talerz obustronnie toczony, 1. połowa XIII w.

Wyrób z drewna wykonany na tokarce techniką toczenia; spękania, ubytek części wylewu; wys. 3,5 cm, szer. 16,3 cm.

Naczynie nieckowate z zaokrąglonym brzegiem i płaskim dnem. Ornament składa się z dookołnych żłobków po obu stronach ścianki.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 55 (ćw. C), w jednostce stratygraficznej 22 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/10881/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018a.

477. Wrocław, tablica 124 c

Talerz jednostronnie toczony, 1. połowa XIV w.

Wyrób z drewna wykonany na tokarce techniką toczenia; ubytki korpusu i spękania; wys. 4,3 cm, szer. 19,5 cm.

Naczynie o oktagonalnych krawędziach, od wewnątrz toczzone, od zewnątrz ciosane. Ornament składa się z dookolnej linii rytej pod wylewem od strony wewnętrznej.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 22 (ćw. D), w jednostce stratygraficznej 19 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/3346/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018a.

478. Wrocław, tablica 124 d

Talerz jednostronnie toczony, 1. połowa XIV w.

Wyrób z drewna wykonany na tokarce techniką toczenia i ciosania; ubytki korpusu i spękania; wys. 4,3 cm, szer. 20,9 cm.

Naczynie nieckowate o zaokrąglonym brzegu, od wewnątrz toczzone, od zewnątrz ciosane. Ornament składa się z dookólnego żłobka pod wylewem.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 34 (ćw. A/B), w jednostce stratygraficznej 253 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/4299/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018a.

479. Wrocław, tablica 124 e

Talerz obustronnie toczony, 1. połowa XIV w.

Wyrób z drewna wykonany na tokarce techniką toczenia; spękania; wys. 4,3 cm, szer. 19,5 cm.

Naczynie nieckowate z zaokrąglonym brzegiem i płaskim dnem. Ornament składa się z dookólnych żłobków pod wylewem i w miejscu łączenia lustra ze ścianką.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 22 (ćw. D), w jednostce stratygraficznej 19 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/3346/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018a.

480. Wrocław, tablica 122 d

Talerz obustronnie toczony, 1. połowa XIV w.

Wyrób z drewna wykonany na tokarce techniką toczenia i ciosania; ubytki korpusu i spękania; szer. 25 cm.

Wyrób nieckowaty o szerokiej ściance rozszerzającej się w stronę poziomego kołnierza o zaokrąglonym brzegu. Ornament składa się z dookólnych linii rytch wewnątrz krawędzi kołnierza i w miejscu przejścia lustra w ściankę.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 23 (ćw. D), w jednostce stratygraficznej 19 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/9162/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018a.

481. Wschowa, tablica 123 b

Talerz jednostronnie toczony, XIV w.

Wyrób drewniany wykonany na tokarce techniką toczenia i ciosania; ubytki korpusu i spękania; szer. 20,5 cm.

Naczynie okrągłe, z wyodrębnionym lustrem, od wewnątrz toczzone, od zewnątrz ciosane. Ornament składa się z dookólnych żłobków wykonanych od wewnątrz.

Zabytek został odkryty na terenie Starego Miasta w latach 70. XX w. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5244/5).

Literatura: niepublikowany.

9.4. TALERZ METALOWY**482. Wrocław, tablica 125**

Talerz ze stopu cyny (ok. 85%) i ołowiu (ok. 12%), George Kriche, lata około 1638–1678.

Wyrób z cyny wykonany techniką odlewu w formie, toczenia na tokarce i cyzelowania; odkształcenia i pęknięcie lustra; śr. 14 cm.

Naczynie płytke, z wyodrębnionym lustrem, ścianką, kołnierzem i wałeczkowatym wylewem. Na obu stronach zachowały się dookólne żłobki. W centralnej części spodniej strony dna wybito dwie punce na tarczach przedstawiające literę „W” oraz baranka z flagą.

Zabytek został odkryty przy ul. Wierzbowej 2–4, na działce 3, w obiekcie 3 (poziom dolny) podczas prac wykopaliskowych w 2000 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 126).

Literatura: niepublikowany.

10. NACZYNIA O FORMIE NIEOKREŚLONEJ

483. Brzeg, tablice 37, 38 a–f, 39

Fragmety dzbanków/garnków zdobionych nakładkami, 2. połowa XVI w.

Wyroby z gliny o biało-beżowych i jasnoszarych czerepach, schudzonych domieszką pyłastą, wykonane na kole techniką toczenia; wym. 5 x 9,2 cm

Elementy naczyń z ornamentem nakładkowym o tematyce świeckiej i religijnej. W zbiorze występują przedstawienia: postaci męskich w kostiumach renesansowych; brodatych twarzy (podobizna Jezusa?); elementów floralnych i architektonicznych; tarczy herbowej, na której po prawej stronie widnieje fragmentarycznie zachowana połowa orła, po lewej zaś trzy ukośne pasy z pojedynczymi gwiazdami; Adama i Ewy oraz Boga pod drzewem poznania dobra i zła; Ewy zakrywającej łono liściem i trzymającej przy piersiach owoc; sceny Chrztu Jezusa w Jordanie; królującego Dzieciątka Jezus; Matki Boskiej Bolesnej, stanowiącej być może część składową trójpostaciowej sceny Ukrzyżowania; uskrzydłonych głów puttów; konia; Kronosa niosącego małego Zeusa i kosę w asyście kozy Amaltei; napis *GEDULTUB* [...]. Część przedstawień o tych samych motywach została odcisnięta z różnych matryc.

Zabytki zostały odkryte w Ratuszu pod podłogą Sali Stropowej, na 1. piętrze podczas prac budowlanych w 1971 r. Przechowywane w Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu (nr inw. MPŚ-A/12:2/4-33).

Literatura: Wachowski, Sachs 1989; Szwed 1998, tabl. 61–62, 63.1–3, 5–11, 64.1–4.

484. Brzeg, tablica 38 g–h

Fragmety dzbanka/garnka zdobionego nakładkami, 2. połowa XVI w.

Wyrób z gliny o biało-beżowym i jasnoszarym czerepie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 11,1 x 10,2 cm

Części brzuśca zdobione nakładkami z przedstawieniem sceny Ukrzyżowania, z Jezusem, Marią oraz św. Janem Ewangelistą.

Zabytki zostały odkryte w Ratuszu, pod podłogą Sali Stropowej, na 1. piętrze podczas prac budowlanych w 1971 r. Przechowywane w Muzeum Dawnego Kupiectwa w Świdnicy jako depozyt Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu.

Literatura: Wachowski, Sachs 1989; Szwed 1998.

485. Brzeg, tablica 41 c

Fragment dzbanka/garnka zdobionego nakładkami, 2. połowa XVI – początek XVII w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełomie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 3,1 x 2,3 cm.

Część ścianki pokryta od zewnątrz szkliwem bezbarwnym, kobaltowoniebieskim i zielonym, pod którym znajdują się inkluzje kwarcu. Ornament składa się z nakładkowego przedstawienia ptaka (papugi?) siedzącego na gałęzi.

Zabytek został odkryty w Ratuszu pod podłogą Sali Stropowej, na 1. piętrze podczas prac budowlanych w 1971 r. Przechowywany w Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu (nr inw. MPŚ-A/12:2/2).

Literatura: Wachowski, Sachs 1989; Szwed 1998, tabl. 64.6.

486. Brzeg, tablica 41 d–e

Fragmety dzbanka/garnka zdobionego nakładkami, 2. połowa XVI – początek XVII w.

Wyrób z gliny o białym przełomie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 6,2 x 8,1 cm.

Części brzuśca naczynia o płaskim dnie w formie okrągłej stopki, ze śladami odcinania w postaci prostych smug. Elementy zostały pokryte od wewnątrz bezbarwnym szkliwem, od zewnątrz szkliwem bezbarwnym, zielonym i bordowym, tworzącym zacieki.

Ornament składa się z nakładkowych przedstawień putta (?) oraz popiersia brodatego mężczyzny w płaszczu i kapeluszu.

Zabytek został odkryty przy ul. Dzierżonia 10–12, w wykopie I, w obiekcie 5 (kloaka) podczas prac wykopaliskowych w latach 2006–2007. Przechowywany w firmie ARCHGEO we Wrocławiu. Docelowo ma zostać przekazany Muzeum Piastów Śląskich w Brzegu.

Literatura: Rodak 2017, ryc. 6 b.

487. Głogów, tablica 91 b

Fragment pucharu (?) kamionkowego, grupa Falkego, okręg Łużyc, XV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 2,3 x 1,4 cm.

Część korpusu pokryta od zewnątrz brązowym szkliwem ziemnym. Ornament składa się z geometrycznego motywu złożonego z odcisniętych stemplem trójkątów ograniczonych pasami tworzącymi większe trójkąty.

Zabytek został odkryty na zachód od kościoła św. Stanisława, w wykopie I, w warstwie A7, w obiekcie 21 podczas prac wykopaliskowych w 2017 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: niepublikowany.

488. Głogów, tablica 90 c

Fragment naczynia kamionkowego, grupa Falkego, okręg Łużyc (?), XV – początek XVI w.

Wyrób z gliny o szarym przełamie; wym. 1,8 x 2,1 cm.

Część ścianki pokrytej obustronnie brązowym szkliwem ziemnym i od zewnątrz szkliwem solnym (?). Ornament składa się z geometrycznego motywu ułożonego z odcisniętych stemplem wklęsłych kwadratów, w których wnętrzu znajdują się cztery wypukłe punkty.

Zabytek został odkryty w wykopie I na zachód od kościoła św. Stanisława, w warstwie B1, w obiekcie 7 podczas prac wykopaliskowych w 2017 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: niepublikowany.

489. Głogów, tablica 41 f

Fragment dzbanka/garnka zdobionego nakładką, 2. połowa XVI w.

Wyrób z gliny o biało-beżowym przełamie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 4,1 x 5,2 cm.

Część brzuśca pokryta obustronnie szkliwem: z zewnątrz bezbarwnym i zielonkawo-fioletowym, wewnątrz bezbarwnym. Ornament składa się z nakładkowego przedstawienia ukrzyżowanego Jezusa (zachowane biodra przepasane perizonium i nogi).

Zabytek został odkryty w kościele św. Mikołaja, w wykopie 7, pod posadzką podczas prac wykopaliskowych w 2006 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 19).

Literatura: niepublikowany.

490. Głogów, tablica 40 a, c–d, f–k

Fragmenty dzbanków/garnków (?) zdobionych nakładkami, 2. połowa XVI – początek XVII w.

Nakładki przedstawiające: Madonnę Apokaliptyczną z Dzieciątkiem Jezus na ręku, Jezusa i dobrą Samarytankę przy studni, św. Jana Ewangelistę (?), klęczącą Marię i archanioła Gabriela ze sceny Zwiastowania, kroczące putto, rozetkę i motywy floralne.

Zabytki zostały odkryte przy Wingenstrasse (obecnie ul. Kołłątaja) podczas prac wykopaliskowych w 1904 r. Do 1945 r. były przechowywane w Muzeum Miejskim w Głogowie (?) (Museum der Stadt Glogau). Zaginione.

Literatura: Masner 1907; Strauss 1928, Taf. 23; Stephan 1987.

491. Głogów, tablica 40 b, e

Fragmenty dzbanka/garnka zdobionego nakładkami, 2. połowa XVI – początek XVII w.

Wyrób z gliny wykonany na kole techniką toczenia, ślady przepalenia, korozja; wym. 10 x 5,2 cm.

Nakładki przedstawiające: Madonnę Apokaliptyczną z Dzieciątkiem Jezus na ręku, zachowaną częściowo postać w tunice (być może Jana Ewangelistę ze sceny Ukrzyżowania).

Zabytki zostały odkryte w kwartale A-19, przy skrzyżowaniu ul. Grodzkiej i Garncarskiej, na posesji 6, w budynku 2 podczas prac wykopaliskowych w 1989 r. (?). Przechowywane w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5138/5).

Literatura: Wiśniewski 1992; Czapla, Pogorzelski 1993.

492. Głogów, tablica 91 e

Fragment dzbanka/kubka kamionkowego, Łużyce, 2. połowa XV – 1 ćwierć XVI w.

Wyrób z gliny o jasnoszaro-beżowym przełamie; wym. 3,3 x 2,5 cm.

Część ucha pokrytego brązowym szkliwem ziemnym. Ornament składa się z odcisniętych stemplami wklęsłych kwadratów, ułożonych po osiem i sześć w dwóch rzędach.

Zabytek został odkryty na zachód od kościoła św. Stanisława, w wykopie I, w warstwie A5, obiekcie 11 (droga) podczas prac wykopaliskowych w 2017 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: niepublikowany.

493. Głogów, tablica 41 g

Fragment dzbanka/garnka zdobionego nakładką, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o pomarańczowo-beżowym przełamie, schudzonej drobnopiękistym piaskiem, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 3,9 x 3,8 cm.

Fragment brzuśca pokryty obustronnie transparentnym szkliwem: z zewnątrz ciemnobrązowym, wewnątrz bezbarwnym. Ornament składa się z nakładkowego przedstawienia kobiety w medalionie, być może Ewy pod drzewem poznania dobra i zła albo przedstawienia pary pod drzewem miłości.

Zabytek został odkryty w kościele św. Mikołaja, w wykopie 7, w warstwie II podczas prac wykopaliskowych w 2006 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 30).

Literatura: niepublikowany.

494. Głogów, tablica 52 a

Fragment kufla/dzbanka malowanego różkiem, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełamie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 3,8 x 2 cm.

Część przywlewową pokrytą obustronnie bezbarwnym szkliwem ołowiowym. Ornament składa się z namalowanych różkiem w kolorze białym i zielonym motywów floralnych na brązowym tle oraz białawych, poziomych pasów.

Zabytek został odkryty w pobliżu wschodniej ściany Ratusza, w wykopie II, w sondżu 4 podczas prac wykopaliskowych w 2016 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: niepublikowany.

495. Głogów, tablica 32 e

Fragment dzbanka (?) kamionkowego, Trzebiel, 2. połowa XVII – początek XVIII w.

Wyrób z gliny o jasnobieżowym przełamie, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 2,7 x 2,5 cm.

Część ścianki zdobiona wklęsłymi rozetkami odcisniętymi stemplem oraz kanelurami, pokryta od zewnątrz błękitem kobaltowym i szkliwem solnym.

Zabytek został odkryty na zachód od kościoła św. Stanisława w wykopie I, w warstwie A5 podczas prac wykopaliskowych w 2017 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: niepublikowany.

496. Głogów, tablica 32 f

Fragment dzbanka (?) kamionkowego, Trzebiel, 2. połowa XVII – początek XVIII w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie (otwory po wypalanej substancji organicznej i inkluzje pomarańczowej substancji klastycznej), wykonany na kole techniką toczenia; wym. 2,8 x 9 cm.

Część płaskiego dna w formie okrągłej stopki, bez widocznych śladów odcinania i dolnej ścianki z ornamentem żłobionym. Wnętrze koloru brązowego, czerep od zewnątrz został pokryty błękitem kobaltowym i szkliwem solnym.

Zabytek został odkryty na zachód od kościoła św. Stanisława, w wykopie I, w warstwie A3 podczas prac wykopaliskowych w 2017 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie.

Literatura: niepublikowany.

497. Nysa, tablica 66 a

Fragment garnka (?) zdobionego nakładkami, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 6,6 x 7,7 cm.

Część brzuśca z nakładkowym przedstawieniem dwupolowej tarczy herbowej ze stojącym lwem (po lewej) i znakiem zbliżonym wyglądem do odwróconej litery „Z” z falistą poprzeczką (po prawej). Czerep pokryty od zewnątrz zielonym szkliwem.

Zabytek został odkryty przy ul. Bolesława Krzywoustego 8–10 w wykopie VIII, w obiekcie 1 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/185/1).

Literatura: niepublikowany.

498. Nysa, tablica 66 b

Fragment naczynia zdobionego nakładką, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie, schudzonej domieszką pylistą; wym. 2,8 x 1,7 cm.

Część ścianki z ornamentem nakładkowym przedstawiającym medalion z literami „GP”. Czerep pokryty od zewnątrz bordowo-żółtawym szkliwem.

Zabytek został odkryty przy ul. Chopina 6–9, w wykopie III, w obiekcie 1 (kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/180/1).

Literatura: niepublikowany.

499. Nysa, tablica 66 c

Fragment naczynia zdobionego nakładką, 4. ćwierć XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie, schudzonej domieszką pylistą i niewielką ilością drobnopiękistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 8,1 x 6,7 cm.

Część brzuśca z ornamentem nakładkowym przedstawiającym dwugłowego orła cesarskiego, nad którym znajduje się korona. Czerep został obustronnie pokryty szkliwem: wewnątrz – bezbarwnym, z zewnątrz – zielonym.

Zabytek został odkryty przy ul. Chopina 6–9, w wykopie III, w obiekcie 1 (kloaka) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/180/1).

Literatura: niepublikowany.

500. Sulechów, tablica 41 h

Fragment dzbanka/garnka kamionkowego zdobionego nakładką, 2. połowa XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie, wykonany na kole techniką toczenia.

Część brzuśca pokrytego od zewnątrz szkliwem solnym. Ornament składa się z nakładkowego przedstawienia sceny Ukrzyżowania, z zachowanym fragmentem postaci Jezusa na krzyżu i postacią św. Jana Ewangelisty.

Zabytek został odkryty na stanowisku 27 podczas prac wykopaliskowych poprzedzających budowę obwodnicy Sulechowa w 2005 r. Przechowywany w Muzeum Środkowego Nadodrza w Zielonej Górze z Siedzibą w Świdnicy.

Literatura: Jaszewska, Wawrzyniak 2007, ryc. 25.

501. Wrocław, tablica 27 h

Fragment dzbanka (?) kamionkowego, Nadrenia, koniec XIII – 1. połowa XIV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie, schudzonej niewielką ilością drobnopiękistego piasku (nieliczne niestopione inkluzje), wykonany na kole techniką toczenia; wym. 4,2 x 9,5 cm.

Falista stopka o wypukłym dnie. Czerep od zewnątrz brązowo-pomarańczowy, pokryty szkliwem solnym, od wewnątrz beżowy.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 64 (ćw. A), w jednostce stratygraficznej 22/19 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/9603/11).

Literatura: Szajt 2018, ryc. 274 k.

502. Wrocław, tablica 27 g

Fragment dzbanka (?) kamionkowego, Nadrenia, 1. połowa XIV w.

Wyrób z gliny o jasnoszarym przełamie, schudzonej domieszką pylistą i niewielką ilością drobnopiękistego piasku (nieliczne niestopione inkluzje), wykonany na kole techniką toczenia; wym. 2,6 x 6,3 cm.

Falista stopka o lekko wypukłym dnie, białawo-brunatnym czerepie pokrytym od zewnątrz szkliwem solnym (?).

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 84 (ćw. B), w jednostce stratygraficznej 19 podczas prac wykopaliskowych w 2011

r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/9821/11).

Literatura: Szajt 2018, ryc. 274 j.

503. Wrocław, tablica 19 d

Fragment dzbanka (?), 2. połowa XV – 1. połowa XVI w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym czerepie i pomarańczowawo-beżowym przełamie, schudzonej domieszką pyłastą i niewielką ilością drobnziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; wys. 4,2, szer. 8,5 cm.

Dno płaskie w formie falistej stopki, ze śladami odcinania w postaci dookólnych linii, przechodzące w rozszerzającą się ściankę. Zewnętrzna strona czerepu została pokryta pomarańczowo-brunatnym szkliwem.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, w jednostce stratygraficznej 1–2 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu.

Literatura: Szajt 2018, ryc. 272 f.

504. Wrocław, tablica 41 i

Fragment dzbanka/garnka zdobionego nakładką, 4. ćwierć XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z gliny o jasnobieżowym przełamie, schudzonej niewielką ilością drobnziarnistego piasku, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 7,6 x 7,7 cm.

Część brzuśca pokrytego obustronnie szkliwem: z zewnątrz ciemnozielonym, wewnątrz żółtym z zielonymi zaciekami. Ornament składa się z nakładkowego przedstawienia sceny Ukrzyżowania – zachowany fragment ramienia oraz łaciński napis „HODIE” (dziś) na banderoli.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 76 (ćw. A/B), w jednostce stratygraficznej 19 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/9555/11).

Literatura: Szajt 2018, ryc. 272 e.

505. Wrocław, tablica 32 d

Fragment dzbanka (?) kamionkowego, Trzebiel, 2. połowa XVII – początek XVIII w.

Wyrób z gliny o szaro-beżowym przełamie, wykonany na kole techniką toczenia; wym. 5,9 x 7,1 cm.

Część przydenna o jasnoszarym czerepie pokrytym od zewnątrz błękitem kobaltowym i fioletem manganowym oraz szkliwem solnym. Ornament składa się z ukośnych kanelur, poziomych żłobków pomiędzy którymi odcisnięto rozetki za pomocą stempla.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 92 (ćw. C/D), w profilu podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/4508/11).

Literatura: Szajt 2018, ryc. 274 a.

I I. POKRYWKA CERAMICZNA

506. Głogów, tablica 52 c

Pokrywka wpuszczana, 2. połowa XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z gliny o pomarańczowym przełamie, schudzonej domieszką pyłastą, wykonany na kole techniką toczenia; ubytek części korpusu, spękania szkliwa; wys. 4, szer. 8 cm.

Naczynie z lekko wyoblonym wieczkiem i uchwytem w kształcie guzka. Zewnętrzna strona została pokryta bezbarwnym szkliwem. Ornament składa się z dookólnych pasów wykonanych angobą i brązową farbą.

Zabytek został odkryty na Ostrowie Tumskim, w wykopie Vb, w obiekcie 1 podczas prac wykopaliskowych w 1992 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5161/25).

Literatura: Hendel 1995.

12. SZTUĆCE

12.1. ŁYŻKI DREWNIANE

507. Legnica, tablica 126 a

Fragmenty łyżki, XIII – 1. połowa XV w.

Wyrób z drewna wykonany techniką strugania; dł. 12,7, szer. 3,4 cm.

Część owalnej nabierki i prostego trzonka (obecnie zdeformowane).

Zabytek został odkryty przy ul. Rosenbergów w profilu N-W, warstwie II podczas prac wykopaliskowych w 1985 r. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/2287).

Literatura: niepublikowany.

508. Legnica, tablica 126 b

Łyżka, XIV – XV w.

Wyrób z drewna wykonany techniką strugania; ubytek części nabierki; dł. 11,4, szer. 4,2 cm.

Sztuciec o owalnej nabierce przechodzącej w prosty trzonek lekko zwężający się w stronę końca.

Zabytek został odkryty przy ul. Szpitalnej, w wykopie V, w warstwie III podczas prac wykopaliskowych w 1999 r. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/3688).

Literatura: niepublikowany.

509. Nysa, tablica 127 a

Łyżka, XIV – XV w.

Wyrób z drewna wykonany techniką strugania; dł. 15, szer. 5,3 cm.

Sztuciec o nabierce zbliżonej kształtem do owocu figi, przechodzącej w trzonek lekko łukowato wygięty, zakończony sterczyną.

Zabytek został odkryty przy ul. Bolesława Krzywoustego 12, w wykopie I, w obiekcie 1 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1963 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/189/1).

Literatura: niepublikowany.

510. Nysa, tablica 127 b

Łyżka, XIV – XV w.

Wyrób z drewna wykonany techniką strugania; spękania; dł. 12,9, szer. 5,8 cm.

Sztuciec o nabierce zbliżonej kształtem do owocu figi, przechodzącej w trzonek skierowany ku górze o skośnie ściętym zakończeniu.

Zabytek został odkryty przy ul. Bolesława Krzywoustego 12, w wykopie I, w obiekcie 1 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1963 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/189/1).

Literatura: niepublikowany.

511. Nysa, tablica 127 c

Łyżka, XIV – XV w.

Wyrób z drewna wykonany techniką strugania, ubytek części nabierki; dł. 16, szer. 5,9 cm.

Sztuciec o nabierce zbliżonej kształtem do owocu figi, przechodzącej w trzonek lekko łukowato wygięty o skośnie ściętym zakończeniu.

Zabytek został odkryty przy ul. Bolesława Krzywoustego 12, w wykopie I, w obiekcie 1 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1963 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/189/1).

Literatura: niepublikowany.

512. Nysa, tablica 126 e

Łyżka, XV – 1. połowa XVI w.

Wyrób z drewna wykonany techniką strugania, ubytek części nabierki; dł. 18,1, szer. 6 cm.

Sztuciec o nabierze w przekroju okrągłej, przechodzącej w długi trzonek z zaokrąglonym końcem.

Zabytek został odkryty przy zbiegu ul. Bp. Jarosława 2–4 i Tkackiej, w wykopie V podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/182/12).

Literatura: niepublikowany.

513. Nysa, tablica 126 c

Fragment łyżki, XV – XVI w.

Wyrób z drewna wykonany techniką strugania; dł. 8,2, szer. 5,2 cm.

Sztuciec o nabierze zbliżonej kształtem do owocu figi, przechodzącej w trzonek z bocznymi wypustkami, zwężający się ku końcowi.

Zabytek został odkryty przy zbiegu ul. Kostrzewy 9–11 (obecnie Celna) i K. Miarki 2 w wykopie I, w profilu północnym podczas prac wykopaliskowych w 1958 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/173/30).

Literatura: niepublikowany.

514. Nysa, tablica 126 f

Łyżka, XVI – 1. ćwierć XVII w.

Wyrób z drewna wykonany techniką strugania; spękania; dł. 10, szer. 5,7 cm.

Sztuciec o nabierze zbliżonej kształtem do owocu figi, przechodzącej w łukowato wygięty trzonek.

Zabytek został odkryty przy ul. J. Matejki 2–3, w wykopie IV, w obiekcie 2 (zasobnik) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/181/2).

Literatura: niepublikowany.

515. Nysa, tablica 126 d

Łyżka, XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z drewna wykonany techniką strugania; ubytek części nabierki; dł. 12,5, szer. 4,9 cm.

Sztuciec o nabierze migdałowej, przechodzącej w trzonek o kolistym przekroju, z płasko ściętym końcem.

Zabytek został odkryty przy ul. J. Matejki 2–3, w wykopie IV, w obiekcie 1 (zasobnik) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/181/1).

Literatura: niepublikowany.

516. Nysa, tablica 126 g

Łyżka, XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób z drewna wykonany techniką strugania; ubytek nabierki; dł. 9,2, szer. 6,2 cm.

Sztuciec o nabierze w kształcie owocu figi, przechodzącej w krótki, łukowato wygięty trzonek z bocznymi wypustkami w dolnej części.

Zabytek został odkryty przy ul. Bolesława Krzywoustego 6–10, w wykopie VIII, w obiekcie 1 (studnia) podczas prac wykopaliskowych w 1962 r. Przechowywane w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/185/1).

Literatura: niepublikowany.

517. Opole, tablica 127 d

Łyżka, XIII – XIV w.

Wyrób z drewna wykonany techniką strugania; spękania; dł. 13,2, szer. 4,5 cm.

Sztuciec o nabierze o przekroju jajowatym, przechodzącej w prosty trzonek z zaokrąglonym spodem o prosto ściętym końcu.

Zabytek został odkryty na terenie Ostrówka. Przechowywany w Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu (nr inw. MŚO/A/N/1048/346).

Literatura: Bukowska-Gediga, Gediga 1986.

518. Wrocław, tablica 127 e

Łyżka, 1. połowa XIII w.

Wyrób z drewna wykonany techniką strugania; ubytek części nabierki, spękania; dł. 13,6, szer. 3,4 cm.

Sztuciec z nabierką owalną przechodzącą w prosty trzonek o prosto ściętym końcu.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 31 (ćw. C/D), w jednostce stratygraficznej 198/199 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/4791/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018a, ryc. 216.

519. Wrocław, tablica 127 f

Łyżka, 1. połowa XIII w.

Wyrób z drewna wykonany techniką strugania; ubytek części trzonka, spękania; dł. 11,8, szer. 4,4 cm.

Sztuciec z nabierką owalną przechodzącą w prosty trzonek o prosto ściętym końcu.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 83 (ćw. A/D), w jednostce stratygraficznej 50/16 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/1619/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018a, ryc. 217.

520. Wrocław, tablica 127 g

Łyżka zdobiona, 1. połowa XIII w.

Wyrób z drewna wykonany techniką strugania, ubytek części trzonka, spękania; dł. 22,7, szer. 2,7 cm.

Sztuciec z nabierką migdałową przechodzącą w prosty trzonek, zwężający się w stronę końca ze sterczyną. Ornament składa się z pary podwójnych pierścieni na trzonku.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 104 (ćw. A), w jednostce stratygraficznej 116 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/10675/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018a.

521. Wrocław, tablica 127 h

Fragment łyżki zdobionej, 1. połowa XIII w.

Wyrób z drewna wykonany techniką strugania; dł. 20, szer. 1,9 cm.

Sztuciec z nabierką zachowaną częściowo, przechodzącą w prosty trzonek o okrągłym przekroju, zakończony guzkiem. Ornament składa się z dwóch pierścieni na trzonku.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 34 (ćw. D), w jednostce stratygraficznej 16 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/7882/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018a, ryc. 217.

522. Wrocław, tablica 128 a

Łyżka, 1. połowa XIV w.

Wyrób z drewna wykonany techniką strugania; ubytek części trzonka i nabierki; dł. 13,2, szer. 2,8 cm.

Sztuciec o nabierce zbliżonej kształtem do owalu, z trzonkiem prostym, w przekroju okrągłym.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 83 (ćw. B), w jednostce stratygraficznej 19 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/466/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018a, ryc. 217.

523. Wrocław, tablica 128 b

Fragment łyżki zdobionej, 1. połowa XIV w.

Wyrób z drewna wykonany techniką strugania; dł. 7,5, szer. 1,4 cm.

Część nabierki o ściętej krawędzi, przechodzącej w prosty trzonek z ornamentem w postaci zygzaka naniesionego wzdłużnie.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 23 (ćw. C), w jednostce stratygraficznej 19 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/2823/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018a.

524. Wrocław, tablica 127 i

Fragment łyżki zdobionej przedstawieniem twarzy, 2. połowa XIV – 1. połowa XV w.

Wyrób z drewna wykonany techniką strugania; dł. 11,7, szer. 3 cm.

Sztuciec z nabierką częściowo zachowaną, przechodzącą w prosty spłaszczony trzonek o spiczastym zakończeniu. Ornament składa się ze schematycznego przedstawienia twarzy.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 93 (ćw. C), w jednostce stratygraficznej 7 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/626/11).

Literatura: Szajt 2018, ryc. 261; Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018a, ryc. 217.

525. Wrocław, tablica 128 c–d

Fragmety łyżek zdobionych, 2. połowa XIV – 1. połowa XV w.

Wyroby z drewna wykonane techniką strugania; wym. 9,5 x 1,1 i 8,2 x 0,7 cm.

Trzonki o przekroju zbliżonym do kwadratu, z wielobocznymi zakończeniami. Ornament krótszego sztucza składa się z poprzecznego zygzaka zamkniętego dwoma pasami oraz wzdłużnie naniesionych okręgów z punktami w części centralnej; dłuższego z dwóch poprzecznych zygzaków.

Zabytki zostały odkryte na pl. Nowy Targ, na arze 24 (ćw. A), w jednostce stratygraficznej 7 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywane w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/1251/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018, ryc. 217.

526. Wrocław, tablica 128 e

Fragment łyżki zdobionej, 2. połowa XIV – 1. połowa XV w.

Wyrób z drewna wykonany techniką strugania; dł. 12,45, szer. 6,5 cm.

Sztuciec o nabierce w przybliżeniu owalnej, z prostym trzonkiem o okrągłym przekroju. Ornament składa się z poprzecznego zygzaka w miejscu łączenia nabierki z trzonkiem.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 42 (ćw. B/D), w jednostce stratygraficznej 7 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/985/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018a, ryc. 217.

527. Wrocław, tablica 128 f

Łyżka, 2. połowa XIV – 1. połowa XV w.

Wyrób z drewna wykonany techniką strugania; ubytek części nabierki; dł. 15,1, szer. 3,4 cm.

Sztuciec o nabierce w przybliżeniu owalnej ze ściętymi narożami przechodzącymi w łukowato wygięty trzonek zwężający się w stronę guzowatego zakończenia.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 102/103 (ćw. C/A-C), w jednostce stratygraficznej 7 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/4534/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018a, ryc. 216.

528. Wrocław, tablica 128 g

Łyżka, 2. połowa XIV – 1. połowa XV w.

Wyrób z drewna wykonany techniką strugania; ubytek części trzonka, spękania; dł. 11,2, szer. 4,8 cm.

Sztuciec o nabierce w przybliżeniu okrągłej ze ściętymi narożami przechodzącymi w łukowato wygięty trzonek o okrągłym przekroju.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 21 (ćw. D), w jednostce stratygraficznej 7 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/404/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018a, ryc. 216.

529. Wrocław, tablica 128 h

Łyżka, 2. połowa XIV – 1. połowa XV w.

Wyrób z drewna wykonany techniką strugania; spękania; dł. 14, szer. 4 cm.

Sztuciec o nabierce owalnej przechodzącej w łukowato wygięty trzonek o okrągłym przekroju. Na zakończeniu trzonka zostały wyrzeźbione dwa znaki zbliżone kształtem do litery „x”.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 52 (ćw. A/C), w jednostce stratygraficznej 7 podczas prac wykopaliskowych

w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/1431/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018a, ryc. 216.

530. Wrocław, tablica 128 i

Łyżka zdobiona, 2. połowa XV – 1. połowa XVI w.

Wyrób z drewna wykonany techniką strugania; spękania; dł. 10,8, szer. 3,8 cm.

Sztuciec o nabierce w przybliżeniu okrągłej, przechodzącej w lekko wygięty trzonek o okrągłym przekroju. Ornament składa się z dwóch rzędów trójkątów ułożonych wzdłużnie na trzonku.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 52 (ćw. B), w jednostce stratygraficznej 9 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/73/11).

Literatura: Szajt, Wieczorek-Kańczura 2018a, ryc. 216.

531. Wschowa, tablica 128 j

Łyżka, 2. połowa XIII – XV w.

Wyrób z drewna wykonany techniką strugania; ubytek części nabierki, spękania; dł. 11,5, szer. 3,2 cm.

Sztuciec o migdałowatej nabierce, z krótkim trzonkiem o okrągłym przekroju, z obustronnie ściętym końcem.

Zabytek został odkryty na terenie Starego Miasta w latach 70. XX w. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5244/6).

Literatura: Dziedzic 2007.

532. Wschowa, tablica 128 k

Łyżka, 2. połowa XIII – XV w.

Wyrób z drewna wykonany techniką strugania; ubytek w części nabierki, spękania; dł. 13,3, szer. 4,3 cm.

Sztuciec o nabierce kształtem zbliżonym do owocu figi, z krótkim trzonkiem o okrągłym przekroju, z prosto ściętym końcem. Na dolnej stronie trzonka wyrzyty znak „x”.

Zabytek został odkryty na terenie Starego Miasta w latach 70. XX w. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5244/9).

Literatura: Dziedzic 2007.

I 2.2. ŁYŻKI METALOWE

533. Wrocław, tablica 129 a

Łyżka zdobiona, XVI – 1. połowa XVII w.

Wyrób ze stopu cyny (?) wykonany techniką odlewu w formie; dł. 19,5, szer. 5,2 cm.

Sztuciec z nabierką w przekroju jajowatą, przechodzącą w prosty trzonek zwężający się w stronę końca w formie trójliscia ze sterczyną. Ornament składa się z motywu splecionych precli. Wewnątrz nabierki została wybita punca przedstawiająca różę i koronę, pomiędzy którą umieszczono litery „P D”.

Zabytek został odkryty na pl. Dominikańskim w wypełnisku fosy podczas prac wykopaliskowych w 1993 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu.

Literatura: Wiśniewski 1993, ryc. 4 f; Piekalski, Wachowski 2010, ryc. 12 h.

534. Wrocław, tablica 129 b

Łyżka zdobiona napisami, XVI – początek XVII w.

Wyrób ze stopu cyny (?) wykonany techniką odlewu w formie; dł. 10,8, szer. 4,9 cm.

Sztuciec z nabierką kształtem zbliżoną do owocu figi, przechodzącą w krótki, dwusegmentowy trzonek zakończony guzem. Ornament składa się perełkowej bordiury wokół pierwszego segmentu trzonka oraz dwóch pierścieni otoczonych rzędami perełek na drugim. Ponadto napisy w reliefie wypukłym; na trzonku: „DRINN °VND °IS GOT °NICHT VOR °GIS °V”; na zewnętrznej

stronie nabierki (częściowo czytelny) napis w siedmiu wierszach: „[...] ERBEN °IST °MEIN EBEN °ODER °STERBEN °SO [...] INT °WIR °DES °WEN ° [...] OBTEN °WAS °WIR °SOL [...] O °DET °GOT °AUCH °WAS °MIR”.

Zabytek został odkryty na pl. Dominikańskim w wypełnisku fosy podczas prac wykopaliskowych w 1993 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu.

Literatura: Wiśniewski 1993.

535. Wrocław, tablica 129 c

Łyżka zdobiona, 2. połowa XVI – XVII w.

Wyrób z mosiądzu wykonany techniką odlewu w formie; dł. 17 szer. 5,3 cm.

Sztuciec z nabierką w przybliżeniu okrągłą, przechodzącą w trzonek zwężający się w stronę zakończenia ze sterczyną w kształcie maliny. Ponadto ornament składa się z dwóch pierścieni na zakończeniu trzonka i poziomego żłobka na trzonku. Wewnątrz nabierki wybito punce przedstawiającą trzy łyżki, pomiędzy którymi umieszczono litery „G P” w okręgu.

Zabytek został odkryty na pl. Dominikańskim w wypełnisku fosy podczas prac wykopaliskowych w 1993 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu.

Literatura: Wiśniewski 1993.

536. Wrocław, tablica 129 d

Łyżka zdobiona, 2. połowa XVI – XVII w.

Wyrób z mosiądzu wykonany techniką odlewu w formie; dł. 13,3 szer. 3,8 cm.

Sztuciec z nabierką w przekroju jajowatą, przechodzącą w trzonek zwężający się w stronę zakończenia ze sterczyną w kształcie maliny. Ponadto ornament składa się z dwóch pierścieni na zakończeniu trzonka. Wewnątrz nabierki wybito punce przedstawiającą trzy łyżki, pomiędzy którymi umieszczono litery „G P” w okręgu.

Zabytek został odkryty na pl. Dominikańskim w wypełnisku fosy podczas prac wykopaliskowych w 1993 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu.

Literatura: Wiśniewski 1993.

537. Wrocław, tablica 130 a

Łyżka „apostolska”, 2. połowa XVI – XVII w.

Wyrób z mosiądzu wykonany techniką odlewu w formie, nitowany; dł. 16,5 szer. 5,2 cm.

Sztuciec z nabierką kształtem zbliżoną do owocu figi, przechodzącą w trzonek o ażurowej podstawie, przymocowanej do nabierki dwoma nitami, zwężający się w stronę zakończenia ze sterczyną przedstawiającą postać ludzką na postumencie.

Zabytek został odkryty na pl. Dominikańskim w wypełnisku fosy podczas prac wykopaliskowych w 1993 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu.

Literatura: Wiśniewski 1993.

538. Wrocław, tablica 130 b

Łyżka „apostolska”, 2. połowa XVI – XVII w.

Wyrób z mosiądzu wykonany techniką odlewu w formie; ubytki nabierki; dł. 18,1 szer. 5,3 cm.

Sztuciec z nabierką w przybliżeniu okrągłą, przechodzącą w trzonek zwężający się w stronę zakończenia ze sterczyną przedstawiającą postać ludzką na postumencie. Ponadto ornament składa się z poziomego żłobka na trzonku. We wnętrzu nabierki wybito punce przypominającą kształtem serce umieszczone w okręgu.

Zabytek został odkryty na pl. Dominikańskim w wypełnisku fosy podczas prac wykopaliskowych w 1993 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu.

Literatura: Wiśniewski 1993, ryc. 4 e.

539. Wrocław, tablica 130 c

Łyżka „apostolska”, 2. połowa XVI – XVII w.

Wyrób z mosiądzu wykonany techniką odlewu w formie; ubytki nabierki; dł. 13,8, szer. 4,5 cm.

Sztuciec z nabierką w przybliżeniu okrągłą, przechodzącą w trzonek zwężający się w stronę zakończenia ze sterczyną przedstawiającą popiersie postaci ludzkiej. Ponadto ornament składa się z poziomego żłobka na trzonku. We wnętrzu nabierki wybito punce

(częściowo zatarta) przedstawiającą trzy łyżki, pomiędzy którymi umieszczono litery „G P” w okręgu.

Zabytek został odkryty na pl. Dominikańskim w wypełnisku fosy podczas prac wykopaliskowych w 1993 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu.

Literatura: Wiśniewski 1993.

12.3. NOŻE

540. Bytom, tablica 131 a

Nóż zdobiony, XIII w.

Wyrób z żelaza i rogu, z elementami cynowymi i mosiężnymi, wykonany techniką kucia, cięcia i odlewu; ubytek szpica (?), wżery korozyjne; dł. 19, szer. 2 cm.

Sztuciec z głownią zakończoną trzpieniem w kształcie kolca, o lekko łukowatym ostrzu, z tyłcem zakończonym haczykowatymi wypustkami, dwusegmentową rękojeścią o okrągłym przekroju. Ornament składa się z rytych okręgów wypełnionych punktami, dookólnymi i poprzecznymi liniami oraz cynowych i mosiężnych kolistych blaszek, rozdzielających i zamykających kościane segmenty rękojeści.

Zabytek został odkryty w Rynku podczas prac wykopaliskowych w 1936 r. Przechowywany w Muzeum Górnośląskim w Bytomiu (nr inw. B/1207/36).

Literatura: Szydlowski 1966, ryc. 35; Knorr 1971, Abb. 4.1; Wójcik-Kühnel 2005, fot. na s. 123; Janowski 2009, ryc. 2.2; Müller 2011, Abb. 3.2.

541. Cieszyn, ilustracja 36 g

Rękojeść noża (?), XIV w.

Wyrób z kości żebrowej wykonany techniką rzeźbienia, otwór w podstawie, korozja powierzchni w postaci brunatnego przebarwienia; wys. 8,5 cm.

Figurka wyobrażająca postać kobiecą z włosami upiętymi w kok, trzymającą w rękach sokoła (?).

Zabytek został odkryty przy ul. A. Fredry, na stanowisku 13 podczas prac wykopaliskowych w 2000 r. Przechowywany w Muzeum Śląska Cieszyńskiego (nr inw. MC/A/748/3457).

Literatura: Kuś 2005, il. na s. 127; Wachowski 2011, ryc. 10B; 2013, ryc. XI c; Kowalczyk-Heyman 2014, ryc. 1.

542. Głogów, tablica 136 a

Rękojeść noża z przedstawieniem sokoła, 2. połowa XIII – 1. połowa XIV w.

Wyrób z kości wykonany techniką cięcia i rzeźbienia, ubytki i spękania; wys. 7,9 cm, szer. 1,5 cm, gr. 0,8 cm.

Fragment sztucца (?) o elipsoidalnym przekroju, zwieńczony figurką siedzącego ptaka (sokoła?) z zakrytą głową, dziób niezachowany. Ponadto pionowe i ukośne kanelury.

Zabytek został odkryty na Ostrowie Tumskim, na odcinku 5, w warstwie 4 podczas prac wykopaliskowych w 1990 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5145/253).

Literatura: Lasota *et al.* 1995, ryc. 15 c.

543. Głogów, tablica 136 b

Rękojeść noża z przedstawieniem psa, 1. połowa XIV w.

Wyrób z kości, wykonany techniką cięcia i rzeźbienia, spękania, ubytki w dolnej części; dł. 7,1 cm, szer. 1,1 cm, gr. 0,7 cm.

Fragment sztucца walcowaty, zwieńczony figurką siedzącego psa na cokole, którego pole pokrywa ornament w postaci kresek, być może imitujący pismo gotyckie. W figurce psa znajduje się okrągły otwór.

Zabytek został odkryty przy ul. Słodowej, na posesji 21, w warstwie II podczas prac wykopaliskowych w 1998 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. MH/A/5208/77).

Literatura: Pogorzelski 2018, ryc. 24.

544. Legnica, tablica 131 b

Nóż zdobiony, XIII – początek XIV w.

Wyrób z żelaza wykonany techniką kucia; wżery korozyjne; dł. 21,3, szer. 2 cm.

Sztuciec z głownią o ostrzu i tylcu łukowatym, zbiegających się w szpic, z rękojeścią w formie listwy w przekroju poprzecznym prostokątnej. Ornament składa się z półokręgów wybitych po obu stronach rękojeści. Ten sam znak (punca?) został wybity na głowni. Zabytek został odkryty przy zbiegu ul. Paderewskiego, Środkowej i Grodzkiej podczas prac wykopaliskowych w 1971 r. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/990).

Literatura: niepublikowany.

545. Legnica, tablica 131 c

Nóż z drewnianą rękojeścią, 2. połowa XIII – 1. połowa XIV w.

Wyrób z żelaza i drewna, wykonany techniką kucia i strugania; ubytek rękojeści, wżery korozyjne; wys. 23,9, szer. 2,95 cm.

Sztuciec z głownią zakończoną trzpieniem w kształcie kolca, o prostym tylcu, załamany skośnie w szpic. Rękojeść o niezidentyfikowanym kształcie.

Zabytek został odkryty w okolicy Rynku. Przechowywany w Muzeum Miedzi w Legnicy (nr inw. ML/A/504).

Literatura: niepublikowany.

546. Nysa, tablica 132 b

Fragment noża zdobionego, XIII w.

Wyrób z żelaza, wykonany techniką kucia; wżery korozyjne, szernienie powierzchni; dł. 10,5 cm, szer. 1,6 cm.

Sztuciec z głownią zakończoną trzpieniem w kształcie kolca (zachowany częściowo), o prostym tylcu i ostrzu przechodzącym skośnie w szpic. Ornament składa się z wzoru w postaci splecionych linii falistych ograniczonych ramką.

Zabytek został odkryty przy skrzyżowaniu ul. Brackiej i południowej pierzei Rynku podczas prac wykopaliskowych w 1970 r. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/200).

Literatura: niepublikowany.

547. Nysa, tablica 132 a

Nóż zdobiony, XV w.

Wyrób z żelaza i drewna, z elementami mosiężnymi, wykonany techniką kucia, strugania, odlewu i walcowania; ubytki zdobienia, wżery korozyjne; dł. 15, szer. 1,9 cm.

Sztuciec z głownią zakończoną trzpieniem w kształcie kolca (?), o prostym tylcu i ostrzu przechodzącym łukowato w szpic. Rękojeść w przekroju poprzecznym okrągła, rozszerzająca się w stronę podstawy, zakończona mosiężną półokrągłą skuwką i opaską. Ornament składa się z okrągłych, mosiężnych rurek nabitych po cztery na drewnianą rękojeść.

Zabytek został odkryty na terenie Nowego Miasta podczas prac wykopaliskowych w latach 1958–1964. Przechowywany w Muzeum Powiatowym w Nysie (nr inw. MNa/A/202).

Literatura: Marek 2008, ryc. 51 b.

548. Opole, tablica 132 c

Fragment rękojeści noża, XIV – XV w.

Wyrób z drewna, z elementami żelaznymi, wykonany techniką kucia i strugania; spękania; wym. 9,2 x 1,9 cm.

Okładzina w przekroju poprzecznym półokrągła, z żelazną listwą i czterema nitami, zakończona skuwką o trzech otworach. Ornament składa się z ukośnych rytch linii.

Zabytek został odkryty na Ostrówku w warstwie niwelacyjnej. Przechowywany w Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu (nr inw. MŚO/A/248/393/49).

Literatura: niepublikowany.

549. Opole, tablica 132 d

Fragment noża, 2. połowa XV – XVI w.

Wyrób z żelaza z elementami kościanymi, wykonany techniką kucia i cięcia; wżery korozyjne; dł. 16,5 cm, szer. 1,6 cm.

Sztuciec z głownią zakończoną trzpieniem w kształcie listwy, o prostym tylcu i ostrzu przechodzącym łukowato w szpic. Rękojeść składa się z dwóch kościanych okładzin połączonych z listwą nitami (zachowane dwa).

Zabytek jest przechowywany w Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu (nr inw. MŚO/A/N/1048/170).

Literatura: niepublikowany.

550. Wrocław, tablica 133 a

Fragment noża dziwerowanego, 2. połowa XII – początek XIII w.

Wyrób z żelaza wykonany techniką skuwania; wżery korozyjne; dł. 11,1, szer. 2,3 cm.

Sztuciec z głownią zakończoną trzpieniem w kształcie kolca, o prostym tylcu zakończonym haczykowatymi wypustkami i ostrzu zakończonym wklęsłym łukiem z wypustką w kształcie krzyża równoramiennego.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 93 (ćw. B), w jednostce stratygraficznej 72 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/2565/11).

Literatura: Szajt 2018, ryc. 257 a; Wieczorek-Kańczura, Szajt 2018, ryc. 199 a.

551. Wrocław, tablica 133 b

Fragment noża, 1. połowa XIII w.

Wyrób z żelaza wykonany techniką kucia; wżery korozyjne; dł. 10,7, szer. 1,6 cm

Sztuciec z głownią zakończoną trzpieniem w kształcie kolca, o lekko łukowato wyoblonym tylcu z wypustkami i ostrzu zakończonym pionową, tępą krawędzią. Po obu stronach głowni struziny.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 42 (ćw. A/B), w jednostce stratygraficznej 16 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/2198/11).

Literatura: Szajt 2018, ryc. 259 a; Wieczorek-Kańczura, Szajt 2018, ryc. 199 a.

552. Wrocław, tablica 133 c

Fragment noża, 1. połowa XIII w.

Wyrób z żelaza wykonany techniką kucia; ubytki korozyjne; dł. 10,3, szer. 1,6 cm.

Sztuciec z głownią zakończoną trzpieniem w kształcie kolca (zachowany częściowo), o łukowato wklęsłym tylcu i prostym ostrzu zakończonym skośną, tępą krawędzią. Ornament składa się z poziomej linii i rzędu trójkątów wyrytych po obu stronach głowni.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 34 (ćw. A), w jednostce stratygraficznej 16 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/4331/11).

Literatura: Szajt 2018, ryc. 259 b; Wieczorek-Kańczura, Szajt 2018.

553. Wrocław, tablica 134 a

Fragment noża zdobionego, 1. połowa XIII w.

Wyrób z żelaza z elementami cynowymi, wykonany techniką kucia i odlewu; wżery korozyjne; dł. 13,4, szer. 2 cm.

Sztuciec z głownią zakończoną trzpieniem w kształcie kolca, o prostym tylcu i skośnym ostrzu przechodzącym w szpic. Ornament składa się z rzędu wybitych trójkątów i znaków przypominających literę „x” inkrustowanych cyną.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 23 (ćw. C/D), w jednostce stratygraficznej 343 (budynek) podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/7031/11).

Literatura: Miazga 2017a, ryc. 121, 124; Wieczorek-Kańczura, Szajt 2018, ryc. 194 a.

554. Wrocław, tablica 134 b

Nóż zdobiony, 1. połowa XIII w.

Wyrób z żelaza wykonany techniką kucia, ubytki głowni i rękojeści; wżery korozyjne; dł. 17,7 cm, szer. 1 cm.

Sztuciec z głownią zakończoną trzpieniem w kształcie listwy, o prostym tylcu i ostrzu łukowato przechodzącym w szpic. Ornament składa się z przedstawień wyrytych na obu stronach rękojeści: znaków przypominających literę „x” oraz rzędów ukośnych, połączonych ze sobą liniami.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 33 (ćw. B), w jednostce stratygraficznej 16 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/2960/11).

Literatura: Wieczorek-Kańczura, Szajt 2018, ryc. 193.

555. Wrocław, tablica 134 d

Fragment noża, 1. połowa XIII w.

Wyrób z żelaza wykonany techniką kucia; wżery korozyjne; dł. 11,4 cm, szer. 1,3 cm.

Sztuciec z głownią zakończoną trzpieniem w kształcie kolca (zachowany częściowo), o tylcu i ostrzu zbiegających się skośnie w szpic, trzpień ułamany.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 52 (ćw. C), w jednostce stratygraficznej 16 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/1682/11).

Literatura: Wieczorek-Kańczura, Szajt 2018.

556. Wrocław, tablica 135 a

Rękojeść noża, 1. połowa XIII w.

Wyrób z żelaza i kości z elementami miedzianymi, wykonany techniką kucia i cięcia; ubytek nitów, wżery korozyjne; dł. 11,6 cm, szer. 2,1 cm.

Trzpień w kształcie listwy żelaznej z dwiema okładzinami kościanymi w przekroju poprzecznym prostokątnymi, złączonymi za pomocą czterech miedzianych nitów. Ornament składa się z wyciętych cyrkiem okręgów ułożonych w różnorodne motywy.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 62 (ćw. A), w jednostce stratygraficznej 16 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/235/11).

Literatura: Wieczorek-Kańczura, Szajt 2018, ryc. 201.

557. Wrocław, tablica 133 d

Nóż zdobiony, 4. ćwierć XIII – początek XIV w.

Wyrób z żelaza z elementami drewnianymi i kościanymi, wykonany techniką kucia, cięcia i strugania; wżery korozyjne; dł. 18,3 cm, szer. 2 cm.

Sztuciec z głownią zakończoną trzpieniem w kształcie kolca (?), o prostym tylcu i ostrzu zakończonym lekko wklęsłą, tępą krawędzią. Rękojeść drewniana w przekroju poprzecznym okrągła, zakończona dwiema kościanymi skuwkami. Ornament składa się z motywu meandra wyrzeźbionego w reliefie wypukłym na skuwkach oraz rzędu okręgów i trójkątów zamkniętych ramką wykonanych w reliefie wypukłym na głowni.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 33/23, w jednostce stratygraficznej 22 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/9375/11).

Literatura: Szajt 2018, ryc. 258 a; Wieczorek-Kańczura, Szajt 2018.

558. Wrocław, tablica 133 e

Fragment noża zdobionego, 4. ćwierć XIII – początek XIV w.

Wyrób z żelaza z elementami brązowymi i cynowymi, wykonany techniką kucia, odlewu i cięcia; wżery korozyjne; dł. 11,5, szer. 2,4 cm.

Sztuciec z głownią zakończoną trzpieniem w kształcie kolca (zachowany częściowo), o tylcu i ostrzu biegnącym lekko skośnie w kierunku pionowego, tępego zakończenia (ułamany?). Rękojeść ozdobna, składająca się z cienkich brązowych i mosiężnych blaszek nanizanych na trzpień (pierwotnie przekładanych prawdopodobnie kością, drewnem lub skórą).

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ w jednostce stratygraficznej 22 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu.

Literatura: Szajt 2018, ryc. 258 b; Wieczorek-Kańczura, Szajt 2018.

559. Wrocław, tablica 133 f

Nóż zdobiony, 1. połowa XIV w.

Wyrób z żelaza z elementami mosiężnymi, wykonany techniką kucia i odlewu; wżery korozyjne; dł. 12,8 cm, szer. 1,5 cm.

Sztuciec z głownią zakończoną trzpieniem w kształcie kolca, o prostym tylcu i ostrzu, zakończonym lekko wklęsłą, tępą krawędzią. Rękojeść została wykonana z walcowatej rurki mosiężnej, zakończonej obustronnie mosiężnymi skuwkami. Ornament składa się z mosiężnej blaszki nabitej na tylec i pokrytej nacinanymi ukośnie liniami.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 55 (ćw. A), w jednostce stratygraficznej 19 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/2904/11).

Literatura: Szajt 2018, ryc. 258 d; Wieczorek-Kańczura, Szajt 2018, ryc. 197 b.

560. Wrocław, tablica 133 g

Fragment noża zdobionego, 1. połowa XIV w.

Wyrób z żelaza wykonany techniką kucia; wżery korozyjne; dł. 11,4 cm, szer. 2,1 cm.

Sztuciec z głownią zakończoną trzpieniem w kształcie kolca, o prostym tylcu i lekko łukowato wyoblonym ostrzu, zakończonym wklęsłą, tępą krawędzią. Ornament składa się z przedstawień na obu stronach głowni, wykonanych w reliefie wypukłym: dwóch fantastycznych zwierząt ustawionych antytetycznie i rzędu trójkątów, zygzaków, kropek i trójkątów.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 23 (ćw. B), w jednostce stratygraficznej 19 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/1844/11).

Literatura: Szajt 2018, ryc. 257 b; Wieczorek-Kańczura, Szajt 2018.

561. Wrocław, tablica 134 c

Fragment noża zdobionego, 1. połowa XIV w.

Wyrób z żelaza z elementami cynowymi, wykonany techniką kucia i odlewu; wżery korozyjne; dł. 12,2 cm, szer. 1,6 cm.

Sztuciec z głownią zakończoną trzpieniem w kształcie kolca (zachowany częściowo), o lekko łukowato wyoblonym ostrzu i tylcu przechodzącym skośnie w szpic. Ornament składa się z motywów inkrustowanych cyną po jednej stronie głowni: linii zakończonej krzyżykiem, krzyżyków i kropek połączonych linią.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 83 (ćw. C), w jednostce stratygraficznej 19 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/450/11).

Literatura: Wieczorek-Kańczura, Szajt 2018, ryc. 194 a.

562. Wrocław, tablica 134 e

Nóż z kościaną rękojeścią, 1. połowa XIV w.

Wyrób z żelaza i kości, wykonany techniką kucia i cięcia; zgięcia, wżery korozyjne; dł. 18,7 cm, szer. 1,8 cm.

Sztuciec z głownią zakończoną trzpieniem w kształcie listwy, o łukowato wyoblonym tylcu i ostrzu, zbiegających się w szpic. Rękojeść składa się z dwóch kościanych okładzin o półkolistym przekroju poprzecznym, przymocowanych za pomocą czterech żelaznych nitów.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 83 (ćw. D), w jednostce stratygraficznej 19 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/361/11).

Literatura: Wieczorek-Kańczura, Szajt 2018, ryc. 198.

563. Wrocław, tablica 136 c

Fragment rękojeści z przedstawieniem lwa (?), 1. połowa XIV w.

Wyrób z kości wykonany techniką cięcia i rzeźbienia; dł. 8,3 cm, szer. 1,4 cm.

Rękojeść w kształcie zbliżonym do trapezu, zwieńczona przedstawieniem stojącego lwa (?), głowa zwierzęcia niezachowana.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 23 (ćw. C), w jednostce stratygraficznej 19 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/3420/11).

Literatura: Wieczorek-Kańczura, Szajt 2018, ryc. 201.

564. Wrocław, tablica 136 d

Rękojeść noża z przedstawieniem psa, 1. połowa XIV w.

Wyrób z kości, wykonany techniką cięcia i rzeźbienia; dł. 10,1 cm, szer. 1,5 cm.

Fragment sztućca walcowaty, zwieńczony figurką siedzącego psa na cokole. W figurce psa znajduje się okrągły otwór.

Zabytek został odkryty na pl. Polskim, w sektorze 1, w obiekcie 3 podczas prac wykopaliskowych w 1999 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 325).

Literatura: Wachowski 2013, ryc. 33 b; Piekalski, Wachowski 2014, Abb. 9.

565. Wrocław, tablica 136 f

Rękojeść noża z przedstawieniem zwierzęcia, 1. połowa XIV w.

Wyrób z kości z elementem cynowym, wykonany techniką cięcia, rzeźbienia i odlewu, ubytek głowy figurki; dł. 8,9 cm, szer. 1,3 cm.

Fragment sztucca walcowaty, zwieńczony figurką siedzącego zwierzęcia (psa?) i cynową skuwką. Ornament składa się z odcisniętych w reliefie wypukłym przedstawień roślinnych na skuwce.

Zabytek został odkryty w Rynku podczas prac wykopaliskowych w latach 1995–1997 (?). Przechowywany w Pałacu Królewskim we Wrocławiu.

Literatura: niepublikowany

566. Wrocław, tablica 136 g

Rękojeść noża z przedstawieniem smoka (?), 1. połowa XIV w.

Wyrób z kości wykonany techniką cięcia i rzeźbienia; dł. 8,6 cm, szer. 1,4 cm.

Fragment sztucca walcowaty, zwieńczony figurką siedzącego smoka na cokole (?), którego pole pokrywa ornament w postaci kresek, być może imitujący pismo gotyckie. W figurce znajduje się okrągły otwór.

Zabytek został odkryty w Rynku, w wykopie VII/A, w wypełnisku budynku drewnianego podczas prac wykopaliskowych w latach 1995–1997. Przechowywany w Pałacu Królewskim we Wrocławiu.

Literatura: Limisiewicz *et al.* 2002, ryc. 100; Piekalski, Wachowski 2009, ryc. 9 b; 2014, Abb. 9; Wachowski 2013, ryc. 33c.

567. Wrocław, tablica 136 e

Rękojeść noża z przedstawieniem zwierzęcia z ludzką głową, XIV w.

Wyrób z kości, wykonany techniką cięcia i rzeźbienia, ubytek dolnej części; dł. 8,4 cm, szer. 1,8 cm.

Fragment sztucca walcowaty, zwieńczony figurką siedzącego zwierzęcia z głową mężczyzny w nakryciu głowy, opartego na innej głowie, zwróconej twarzą w przeciwnym kierunku. W figurce znajduje się owalny otwór.

Zabytek został odkryty na pl. Uniwersyteckim.

Literatura: Piekalski, Wachowski 2009, ryc. 9 a; 2014, Abb. 9.

568. Wrocław, tablica 134 f

Nóż żelazny z drewnianą rękojeścią, 2. połowa XIV – 1. połowa XV w.

Wyrób z żelaza i drewna z elementami mosiężnymi, wykonany techniką kucia, odlewu i strugania; ubytek okładziny i głowni, wżery korozyjne; dł. 18,6 cm, szer. 1,7 cm.

Sztuciec z głownią zakończoną trzpieniem w kształcie listwy, o łukowato wyoblonym tylcu i ostrzu, zbiegających się w szpic. Rękojeść składa się z dwóch drewnianych okładzin o półkolistym przekroju poprzecznym, przymocowanych za pomocą czterech mosiężnych nitów.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 31 (ćw. D), w jednostce stratygraficznej 7 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/203/10).

Literatura: Wieczorek-Kańczura, Szajt 2018, ryc. 198, 200.

569. Wrocław, tablica 135 c

Rękojeść noża, zdobiona, 2. połowa XIV – 1. połowa XV w.

Wyrób z drewna i kości z elementem cynowym, wykonany techniką cięcia, strugania i odlewu; dł. 10,9 cm, szer. 2 cm.

Dwie okładziny z drewna i kości, połączone cynową opaską. Ornament składa się z prostych nacięć inkrustowanych cyną, ukośnych nacięć, pomiędzy którymi wyrzyto cyrklem okręgi w układzie od jednego do trzech. Ponadto dookolne rzędy wklęsłych prostokątów na opasce.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 83 (ćw. C), w jednostce stratygraficznej 7 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/198/11).

Literatura: Miazga 2017a, ryc. 124; Szajt 2018, ryc. 258 c; Wieczorek-Kańczura, Szajt 2018.

570. Wrocław, tablica 135 d

Rękojeść noża zdobiona, 2. połowa XIV – 1. połowa XV w.

Wyrób z kości, wykonany techniką cięcia; dł. 10,9 cm, szer. 2 cm.

Oprawka z kości o przekroju poprzecznym w przybliżeniu pentagonalnym, zakończona szpicem. Ornament składa się z wzorów namalowanych czarną farbą (?).

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 41/42, w jednostce stratygraficznej 7 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/41/11).

Literatura: Wieczorek-Kańczura, Szajt 2018, ryc. 201.

571. Wrocław, tablica 135 b

Fragment noża zdobionego, 2. połowa XV – XVI w.

Wyrób z żelaza z elementami mosiężnymi, kościanymi i drewnianymi, wykonany techniką kucia, odlewu i cięcia; wżery korozyjne; dł. 11 cm, szer. 1,6 cm.

Sztuciec z głownią zakończoną trzpieniem w kształcie kolca, z prostym tyłcem i ostrzem przechodzącym łukowato w zaokrąglony szpic. Rękojeść ozdobna, składająca się z mosiężnej opaski oraz okrągłych blaszek rozdzielonych kościanymi i drewnianymi paciorkami.

Zabytek został odkryty na pl. Dominikańskim w wypełniku fosy podczas prac wykopaliskowych w 1993 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu.

Literatura: Wiśniewski 1993.

572. Wrocław, tablica 138 b

Nóż ze zdobioną rękojeścią, XVII w.

Wyrób z żelaza i kości, z elementami mosiężnymi, wykonany techniką kucia, cięcia i odlewu; wżery korozyjne, ubytek ostrza; dł. 12,4 cm, szer. 1,2 cm.

Sztuciec z głownią o prostym ostrzu i tyłcu (szpic niezachowany), przechodzącym w rękojeść w formie listwy z dwiema kościanymi okładzinami spiętymi za pomocą trzech mosiężnych nitów. Ornament składa się ze stylizowanego kościanego zakończenia rękojeści, oddzielonego mosiężną blaszką. Na głowni znajduje się znak nożowniczy przypominający literę „K”.

Zabytek został odkryty na pl. Wolności w wypełniku fosy podczas prac wykopaliskowych w 2007 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 161).

Literatura: niepublikowany.

573. Wrocław, tablica 138 d

Nóż ze zdobioną rękojeścią, XVII w.

Wyrób z żelaza i drewna wykonany techniką kucia, cięcia i strugania; wżery korozyjne; dł. 18,9 cm, szer. 1,7 cm.

Sztuciec z głownią o lekko skośnym ostrzu i prostym tyłcu przechodzącym łukowato w szpic. Trzonek w formie trzpienia, na którym osadzono drewnianą rękojeść o okrągłym przekroju, rozszerzającą się w stronę zakończenia. Ornament składa się z romboidalnego wzoru wyciętego w rękojeści.

Zabytek został odkryty na pl. Wolności w wypełniku fosy podczas prac wykopaliskowych w 2008 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 607).

Literatura: niepublikowany.

574. Wrocław, tablica 138 f

Nóż ze zdobioną rękojeścią, XVII w.

Wyrób z żelaza wykonany techniką kucia i rytowania; wżery korozyjne, ubytek głowni; dł. 17,2 cm, szer. 1,2 cm.

Sztuciec z głownią o prostym tyłcu i lekko skośnym ostrzu przechodzącym łukowato w szpic (niezachowany), wykonaną wraz z trzonkiem z jednego kawałka metalu. Rękojeść w przekroju poprzecznym oktagonalna, rozszerzająca się w stronę zakończenia w formie guzka. Ornament składa się z rzędów ukośnych kresek wyciętych w rękojeści. Na głowni odcisnięto znak nożowniczy.

Zabytek został odkryty na pl. Wolności w wypełniku fosy podczas prac wykopaliskowych w 2008 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 163).

Literatura: niepublikowany.

575. Wrocław, tablica 138 g

Nóż ze zdobioną rękojeścią, XVII w.

Wyrób z żelaza z elementami z masy perłowej i mosiądzu, wykonany techniką kucia, cięcia i odlewu; wżery korozyjne, ubytek głowni i okładziny; dł. 10,8 cm, szer. 1,1 cm.

Sztuciec z głownią o lekko skośnym ostrzu i prostym tylcu (szpic niezachowany), wykonaną wraz z trzonkiem z jednego kawałka metalu. Rękojeść segmentowa, składająca się z ornamentowanych guzków i listw, do których przymocowano okładziny z masy perłowej za pomocą mosiężnych nitów. Rękojeść jest zwieńczona ażurowym obramieniem w kształcie migdału zakończonym guzkiem. Dolna część głowni została ozdobiona motywem roślinnym wykonanym w reliefie.

Zabytek został odkryty na pl. Wolności w wypełniku fosy podczas prac wykopaliskowych w 2008 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 159).

Literatura: niepublikowany.

576. Wrocław, tablica 138 h

Nóż ze zdobioną rękojeścią, XVII w.

Wyrób z żelaza z elementami z masy perłowej, drewna i mosiądzu, wykonany techniką kucia, cięcia i odlewu; wżery korozyjne, ubytek głowni; dł. 15,2 cm, szer. 1,8 cm.

Sztuciec z głownią o prostym ostrzu i tylcu (szpic niezachowany), wykonaną wraz z trzonkiem z jednego kawałka metalu. Rękojeść segmentowa, w przekroju poprzecznym oktagonalna. Ornament składa się z motywu kostkowego, wykonanego z naprzemiennie ułożonych elementów z drewna oraz masy perłowej, rozdzielonych blaszkami z mosiądzu i drewna.

Zabytek został odkryty na pl. Wolności w wypełniku fosy podczas prac wykopaliskowych w 2007 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 523).

Literatura: niepublikowany.

12.4. WIDELCE

577. Wrocław, tablica 137 f

Widelec zdobiony, XVI – XVII w.

Wyrób z żelaza i rogu (?), wykonany techniką kucia, cięcia i szlifowania; ubytek zębów i spękania rękojeści; dł. 6,8 cm, szer. 0,8 cm.

Sztuciec dwuzębny, z rogową rękojeścią o okrągłym przekroju poprzecznym, rozszerzającą się w stronę zaokrąglonego końca. Ornament składa się z dookólnych i ukośnych żłobków oraz rytch okręgów z punktami.

Zabytek został odkryty na pl. Dominikańskim w wypełniku fosy podczas prac wykopaliskowych w 1993 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu.

Literatura: Wiśniewski 1993.

578. Wrocław, tablica 137 g

Widelec, XVI – XVII w.

Wyrób z żelaza, drewna, cyny i mosiądzu, wykonany techniką kucia, cięcia i odlewu; ubytek zęba i spękania rękojeści; dł. 19,2 cm, szer. 2 cm.

Sztuciec dwuzębny, z cynową skuwką i drewnianą rękojeścią o prostokątnym przekroju poprzecznym, rozszerzającą się w stronę płaskiego końca.

Zabytek został odkryty na pl. Nowy Targ, na arze 53 (ćw. C/D), w jednostce stratygraficznej 1-2 podczas prac wykopaliskowych w 2011 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu (nr inw. W-NT/9577/11).

Literatura: Szajt 2018, ryc. 262.

579. Wrocław, tablica 137 h

Fragment widelca, XVI – XVII w.

Wyrób z żelaza wykonany techniką kucia i szlifowania; dł. 25,5 cm, szer. 2,4 cm.

Sztuciec dwuzębny, o trzonku kwadratowym w przekroju.

Zabytek został odkryty na pl. Dominikańskim w wypełniku fosy podczas prac wykopaliskowych w 1993 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu.

Literatura: Wiśniewski 1993.

580. Wrocław, tablica 137 a

Widelec zdobiony, 2. połowa XVI – XVII w.

Wyrób z żelaza, rogu (?) i cyny, wykonany techniką cięcia, szlifowania, kucia i odlewu; dł. 12,3 cm, szer. 1,3 cm.

Sztuciec z dwuzębnym szpikulcem, przechodzącym w heksagonalny trzonek o trapezowatym przekroju podłużnym, z cynową owalną skuwką. Ornament składa się z poziomych zygzaków wyrytych wzdłużnie na dwóch bokach trzonka oraz poziomych nacięć na polach sąsiadujących.

Zabytek został odkryty na pl. Dominikańskim w wypełnisku fosi podczas prac wykopaliskowych w 1993 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu.

Literatura: Wiśniewski 1993, ryc. 3o; Piekalski, Wachowski 2010, ryc. 12 a.

581. Wrocław, tablica 137 b

Fragment widelca, 2. połowa XVI – XVII w.

Wyrób z żelaza i cyny, wykonany techniką kucia i odlewu; dł. 9,5 cm, szer. 1 cm.

Sztuciec dwuzębny, z częściowo zachowanym trzonkiem i trzpieniem o kwadratowym przekroju poprzecznym, z okrągłą cynową i owalną skuwką.

Zabytek został odkryty na pl. Dominikańskim w wypełnisku fosi podczas prac wykopaliskowych w 1993 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu.

Literatura: Wiśniewski 1993.

582. Wrocław, tablica 137 d

Rękojeść widelca (?), 2. połowa XVI – XVII w.

Wyrób z mosiądzu wykonany techniką odlewu; dł. 5,5 cm, szer. 1,1 cm.

Rękojeść zaokrąglona o ściętych dwóch krawędziach, rozszerzająca się w stronę zakończenia w formie guzowatej sterczyny. Ornament składa się z ukośnych żłobków po obu stronach rękojeści.

Zabytek został odkryty na pl. Dominikańskim w wypełnisku fosi podczas prac wykopaliskowych w 1993 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu.

Literatura: Wiśniewski 1993.

583. Wrocław, tablica 137 e

Rękojeść widelca (?), 2. połowa XVI – XVII w.

Wyrób z mosiądzu wykonany techniką odlewu; dł. 5 cm, szer. 0,8 cm.

Rękojeść w przekroju poprzecznym okrągła, rozszerzająca się w stronę kulistego zakończenia ze sterczyną w formie guzka. Ornament składa się z ukośnych żłobków, ograniczonych obustronnie dookołnymi liniami.

Zabytek został odkryty na pl. Dominikańskim w wypełnisku fosi podczas prac wykopaliskowych w 1993 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu.

Literatura: Wiśniewski 1993, ryc. 3 m.

584. Wrocław, tablica 137 c

Rękojeść widelca (?), XVII w.

Wyrób z żelaza i masy perłowej, wykonany techniką kucia, cięcia i polerowania; dł. 6 cm, szer. 1,6 cm.

Rękojeść dwusegmentowa z tulejowatym pierwszym segmentem i trapezowatym drugim segmentem o zakończeniu w formie wieloliścia. Ornament składa się z dwóch okładzin z masy perłowej, przymocowanej trzema nitami, poprzecznej opaski z ażurowymi oczkami, otoczonymi bordiurą z kropek, wypełnionymi masą perłową oraz poziomymi nacięciami na zakończeniu.

Zabytek został odkryty na pl. Dominikańskim, w wypełnisku fosi podczas prac wykopaliskowych w 1993 r. Przechowywany w Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu.

Literatura: Wiśniewski 1993, ryc. 2 a.

585. Wrocław, tablica 138 a

Widelec, XVII w.

Wyrób z żelaza, mosiądzu i drewna, wykonany techniką kucia, odlewu, cięcia i strugania; ubytek zęba, zgięcia; dł. około 13,5 cm,

szer. 1,4 cm.

Sztuciec dwuzębny, z trzonkiem w formie trzpienia, drewnianą rękojeścią o okrągłym przekroju, rozszerzającą się w stronę zakończenia w formie mosiężnego krążka. W górnej części mosiężna skuwka, ozdobiona czterema rzędami odbitych kresek. Ponadto rękojeść zdobiona inkrustacją tworzącą motyw roślinny.

Zabytek został odkryty na pl. Wolności w zasypisku fosy podczas prac wykopaliskowych w 2007 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 192).

Literatura: niepublikowany.

586. Wrocław, tablica 138 c

Widelec, XVII w.

Wyrób z żelaza i drewna, z elementem mosiężnym, wykonany techniką kucia, odlewu, cięcia i strugania; ubytek zęba, spękania; dł. 12,3 cm, szer. 1,6 cm.

Sztuciec dwuzębny, z trzonkiem w formie trzpienia, drewnianą rękojeścią o okrągłym przekroju, rozszerzającą się w stronę zakończenia. Trzonek od rękojeści oddziela mosiężna blaszka. Ornament składa się z romboidalnego wzoru wyciętego w rękojeści.

Zabytek został odkryty na pl. Wolności w zasypisku fosy podczas prac wykopaliskowych w 2007 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 185).

Literatura: niepublikowany.

587. Wrocław, tablica 138 e

Widelec, XVII w.

Wyrób z żelaza i stopu cyny (?), wykonany techniką kucia i odlewu; ubytek zęba; dł. 11,8 cm, szer. 0,9 cm.

Sztuciec dwuzębny, z trzonkiem w formie trzpienia, osadzonego w rękojeści o okrągłym przekroju poprzecznym, rozszerzającej się w stronę zakończenia. Ornament składa się z zygzakowatych linii odcisniętych na całej powierzchni rękojeści.

Zabytek został odkryty na pl. Wolności w zasypisku fosy podczas prac wykopaliskowych w 2008 r. Przechowywany w Muzeum Archeologiczno-Historycznym w Głogowie (nr inw. dep. 190).

Literatura: niepublikowany.

AUTORZY LUB ŹRÓDŁA TABLIC

1 a–b (Szajt 2018), 1 c (Piekalski, Wiśniewski 1992), 1 d (fot. J. Szajt), 2 a–b (fot. M. Krawczyk), 2 c (Wachowski 2013), 2 d (Wachowski 2013), 3 a–b (fot. J. Szajt), 3 c (Wachowski 2013), 4–5 (fot. J. Szajt), 6 a (Pankiewicz 2015), 6 b–e (fot. J. Szajt), 6 f (fot. M. Krawczyk), 6 i (fot. S. Dubiel), 7 a–b (fot. M. Krawczyk), 7 c–l (fot. i rys. J. Szajt), 8 a–e (fot. J. Szajt), 8 f (fot. T. Gąsior), 9 a–c, e (fot. J. Szajt), 9 d (fot. T. Stolarczyk), 9 f (fot. M. Krawczyk), 10–13 (fot. J. Szajt), 14 a–e (fot. J. Szajt), 14 f (fot. M. Krawczyk), 15 a–d, f (fot. J. Szajt), 15 e (fot. T. Stolarczyk), 16 (fot. T. Stolarczyk), fot. 17–18 (fot. J. Szajt), 19 a–b, d (fot. J. Szajt), 19 c (Kozłowska 2005), 20 a–b (fot. S. Rodak), c–d (fot. J. Szajt), 21 a–d, f (fot. J. Szajt), 21 e (fot. M. Krawczyk), 22 a, c (fot. J. Szajt), 22 b, d (fot. M. Krawczyk), 23 a–b, d (fot. J. Szajt), 23 c (fot. M. Krawczyk), 24 a (Pankiewicz 2015), 24 d (fot. M. Krawczyk), 24 b–c, e–f (fot. J. Szajt), 25 a–c, e (fot. J. Szajt), 25 d (fot. S. Rodak), 25 f (Pankiewicz 2015), 26–30 (fot. J. Szajt), 31 (Karst 2012), 32 a–f (fot. J. Szajt), 32 g–h (fot. M. Krawczyk), 33 a–b, d (fot. M. Krawczyk), 33 c (fot. J. Szajt), 34–35 (fot. J. Szajt), 36 (fot. S. Rodak), 37–39 (fot. J. Szajt), 40 a, c–d, f–k (Strauss 1928), 40 b, e (fot. J. Szajt), 41 a–c, f–g, i (fot. J. Szajt), 41 d–e (fot. S. Rodak), 41 h (Jaszevska, Wawrzyniak 2007), 42 a–b (Glinkowska 2012), 42 c (fot. J. Szajt), 43 a–c (Mackiewicz 2012), 43 d–g (fot. J. Szajt), 44–45 (fot. J. Szajt), 46 (Sozańska 2000; 2002), 47 a–b (Skorupka 2011), 47 c (Glinkowska 2012), 48 a, c–d (fot. J. Szajt), 48 b (fot. S. Rodak), 49 a–b, c (Strauss 1928), 49 d (Braun 1907), 50–51 (fot. J. Szajt), 52 a–c (fot. J. Szajt), 52 d (fot. M. Krawczyk), 52 e (Mackiewicz 2012), 52 f (Schmidt 1938), 53–55 (fot. J. Szajt), 56 a–c (Hintze 1924), 56 d (Hintze 1909), 57 a (fot. L. Marek, rys. J. Szajt), 57 b (fot. L. Marek, rys. Hintze 1926), 57 c (fot. J. Szajt), 57 d (Hintze 1924; 1926), 58 a (Mory 1972), 58 b (Wachowski 2013), 58 c–d (Hintze 1924), 59 a–b (Szajt, Wachowski 2013), 59 c–d (fot. A. Podstawka), 60 a–b (fot. A. Podstawka), 60 c–d (fot. J. Szajt), 61 a–b (fot. J. Szajt), 61 c–d (fot. M. Krawczyk), 62 (fot. M. Krawczyk), 63–64 (fot. J. Szajt), 65–66 (fot. M. Krawczyk), 67–68 (fot. J. Szajt), 69 a–c, e–f (fot. J. Szajt), 69 d (Siemianowska 2015), 70 (fot. J. Szajt), 71 a–b (fot. T. Miszczyk), 71 c (Nowosielska 2004), 71 d–e (fot. i rys. J. Szajt), 72 a (fot. S. Rodak), 72 b–c, e (fot. J. Szajt), 72 d, f (fot. M. Krawczyk), 73 a (fot. J. Szajt), 73 b (fot. S. Rodak), 73 c–f (fot. M. Krawczyk), 74 a–e (fot. J. Szajt), 44 f (fot. M. Krawczyk), 75–76 (fot. J. Szajt), 77 a (Tomaszewska 2008), 77 b–d (fot. J. Szajt), 78 (fot. J. Szajt), 79 a (Kubów 1981), 79 b (Kaźmierczyk 1970), 79 c–d (fot. J. Szajt), 79 e–f (Mertin 1940), 80 a (fot. M. Krawczyk), 80 b–c, e–f (fot. J. Szajt), 80 d (Pankiewicz 2015), 81 a–c (fot. J. Szajt), 81 d–f (fot. M. Krawczyk), 82 a–d (fot. J. Szajt), 82 e (fot. T. Stolarczyk), 82 f (fot. M. Krawczyk), 83–84 (fot. J. Szajt), 85 a (Dziedzic 2007), 85 b–c (Szajt, Wieczorek 2018b), 85 d (Wachowski, Marek 2013), 86 (fot. J. Szajt), 87 a, c (fot. M. Krawczyk), 87 b (fot. J. Szajt), 87 d (fot. S. Dubiel), 88 a–c, e (fot. J. Szajt), 88 d (Wachowski, Marek 2013), 88 f–g (fot. M. Krawczyk), 89 a (fot. M. Krawczyk), 89 b, d (fot. J. Szajt), 89 c (fot. T. Gąsior), 90 a–c, e (fot. J. Szajt), 90 d (fot. M. Krawczyk), 91 (fot. J. Szajt), 92 a, d–f (fot. J. Szajt), 92 b–c (fot. T. Stolarczyk), 93 (fot. J. Szajt), 94 a, c–d (fot. M. Krawczyk), 94 b, e–g (fot. J. Szajt), 95 a–e (fot. J. Szajt), 95 f (fot. M. Krawczyk), 96 (fot. J. Szajt), 97 a–h (fot. J. Szajt), 97 i (Siemianowska 2015b), 98 (fot. J. Szajt), 99 a (fot. J. Szajt), 99 b (fot. S. Siemianowska), 99 c (Mertin 1940), 99 d (fot. M. Krawczyk), 100 a (Biszkont 2006), 100 b–c (Czapla 1997), 100 d (Sasak *et al.*), 100 e–f (fot. M. Krawczyk), 101 (fot. J. Szajt), 102 (rys. W. Pogorzelski), 103–104 (fot. J. Szajt), 105 a–c, m–n (fot. J. Szajt), 105 d–l (fot. M. Krawczyk), 106 a–h (Pogorzelski, Szajt 2016), 106 i–k (fot. J. Szajt), 107 (fot. M. Krawczyk), 108 a–e (Dziedzic *et al.*), 108 f (Nowosielska 2004), 109–110 (fot. J. Szajt), 111 a–c (fot. J. Szajt), 111 d (fot. M. Krawczyk), 112 a–d (fot. S. Rodak), 112 e–f (fot. J. Szajt), 113–116 (fot. J. Szajt), 117 a–b (fot. J. Szajt), 117 c (fot. M. Krawczyk), 118 a–g (fot. M. Krawczyk), 118 h (Schmidt 1938), 118 i (fot. J. Szajt), 118 j–k (Mackiewicz 2012), 119 (fot. J. Szajt), 120 a–b (fot. J. Szajt), 120 c–e (fot. M. Krawczyk), 121 (fot. J. Szajt), 122 a (fot. M. Krawczyk), 122 b–d (fot. J. Szajt), 123–125 (fot. J. Szajt), 126 a, c–e (fot. J. Szajt), 126 b (fot. T. Stolarczyk), 126 f–g (fot. M. Krawczyk), 127 (fot. J. Szajt), 128 a–b, e–f, i–k (fot. J. Szajt), 128 c–d, g–h (fot. K. Wieczorek-Kańczura), 129–131 (fot. J. Szajt), 132 a–b (fot. M. Krawczyk), 132 c–d (fot. J. Szajt), 133 (fot. J. Szajt), 134 a–b, e–f (fot. J. Szajt), 134 c–d (fot. K. Wieczorek-Kańczura), 135 (fot. J. Szajt), 136 a–b, d (fot. J. Szajt), 136 c (fot. K. Wieczorek-Kańczura), 136 e (Piekalski, Wachowski 2009), 136 f–g (fot. T. Gąsior), 137–138 (fot. J. Szajt)